

კვირის პალიტრა

№ 22 (483) ◆ 31 მაისი - 6 ივნისი. 2004 წ. ◆ ფასი 50 თეთრი ◆ დაარსებულია 1995 წ.

საქართველოს ხელისუფლების ახლად დონეზე აღარ არის ხელშეწყობილი ხალხი

„ჭაღარის გამო ჩემს მეუღლეს ნაკლებად არ მოეწონვარ“

მესაქონლე
ინტერვიუ...

...სამწუხაროდ, დღეს ჩვენი ძირითადი ობიექტები, მათ შორის, პორტები, ბან-ლიტი ჩინოვნიკების ხელშია. ამიტომ ჩვენ უნდა შევძლოთ სწორი პრივატიზაციის ჩატარება.

...ინვესტორთა დაინტერესება რომ გაიზარდოს, მათ რეალურად უნდა დაინახონ — ჩვენ მუშაობის საშუალება მართლაც გვაქვს... ქართველი ბიზნესმენები არ შეიზღუდებიან, მაგრამ არც პრივილეგიები ექნებათ.

...სამხრეთ ოსეთის ტერიტორიაზე მცხოვრებ პენსიონერებს პენსიას გადაუხდით.

...ყველაზე ცუდი გამოსავალი ძალის გამოყენება იქნება.

...მთავრობაში კადრების განახლების პროცესი მუდმივად უნდა მიმდინარეობდეს, არ დაუშვებთ მის დასავსებას.

გვ. 5, 11

საქართველოში ჩამოგვყავს ცნობილი პერუელი ეკონომისტი, ნობელის პრემიის ლაურეატი დე სოტო, რომლის სპეციალიზაცია დამალული ეკონომიკის ლეგალიზებაა.

რა სურთ რუს ბიზნესმენებს

საუბარი ოლიგარქთან

საერთოდ, ბიზნესში ვცდილობ, რომ საკონტროლო პაკეტის მფლობელი თავად ვიყო და ამით მართვის სადავებები ჩავიგდო ხელში. შევეცდებით, მოვიპოვოთ საკონტროლო პაკეტი როგორც ზესტაფონში, ასევე კიათურაში.

გვ. 6, 11

რუს ინვესტორთა კავშირის დირექტორი სერგეი გენერალოვი

ჩადილთა მილიარდითა ვიზიონი პოლიტიკური შეხედულება

მიზანი, რომელიც ჯერჯერობით არ ხმაურდება

„თავისუფლებისთვის მებრძოლმა“ არმიზამ შავი ზღვის მთელი სანაპირო ზოლი რუსებს მიჰყიდა. თუკი საქართველო აფხაზეთში საომარ მოქმედებებს წამოიწყებდა, მაშინ ის არა მხოლოდ არმიზას ხელისუფლების წინააღმდეგ იბრძოდებდა, არამედ საქმე ექნებოდა რუსული ბიზნესის გავლენიან პირებთან, რომელთა შორის რუსი გენერალიტეტის წარმომადგენლები ჭარბობენ... თუკი რუსი ინვესტორები ერთიანი ქვეყნის ტერიტორიაზე შემოვლენ, აფხაზეთის ხელისუფლებასა და რუს ბიზნესმენებს შორის ძველი გარიგება ძალას დაკარგავს.

გვ. 13

„ისინი ვიღაცის დაკვეთით ჩაეშვენიან“

თავისუფალი ეკონომიკის პირობებში ქვეყნის პრეზიდენტი ვერ უკარნახებს ბიზნესმენს ფულის ამა თუ იმ სფეროში დაბანდებას და თუ ვლადიმირ პუტინმა ეს ვინმეს უბრძანა, მივიღებთ სახელმწიფო პოლიტიკასთან მიმართულ კაპიტალს.

გვ. 13

გიორგი მაისაშვილი

მკითხველი ყველაზე გააღვიძა ქართულ ბიზნესმენებს ასახელებს საპრიზო-გამოკითხვა რეპიტინგი

სასაბავსო
17-20
გვარდი

როგორი იქნება 9 აპრილის მეორეული

პარლამენტის შენობის წინ, ქაფენილზე, 17 ფილა აინთება, ორი ფილა კი პარლამენტის შენობის სვეტებზე განთავსდება.

გვ. 4

პატარაკაციშვილს ქვეყნის გარეთ იმხელა ფინანსები აქვს დაგროვილი, რომ სათუთა, მას ქართულ ბაზარზე რისიმე მონოპოლიზება და, ამ თვალსაზრისით, სახელის გაფუჭება ხელს აძლევდეს. რაც შეეხება კიწმარიშვილს, ისიც საკმაოდ ნიჭიერი კომერსანტი გახლავთ, მაგრამ როგორც ჩანს, ქონების დაგროვების თვალსაზრისით, ვერ კიდევ არ მოუწევია იმ კონდიციამდე, როდესაც ბიზნესმენი სახელსა და ქველმოქმედებაზე ფიქრს იწყებს. ამდენად იგი გავლენის სფეროების დაუფლების ძალიან დიდი ცდუნების წინაშე დგას...

გვ. 3

პირველად ქართული ქირაგადასახლება იშვიათად

საქართველოში საქართველო ოპერაციის იმ, სადაც უესვლა

გვ. 7

აქრძელულია

დღემდე უცნობი დეტალები, რომლებიც თან სდევს ერთ-ერთ ურთულეს ოპერაციას აღამიანის მთავარ სასიცოცხლო ორგანოზე — გულზე.

ახალი
კამერა

ჩაჯა პირადი: პატარაობაში ლანჩუთი დედამიწის ცენტრი მეგონა. როდესაც წამოვიზარდე, მერე საქართველო იქცა მთელი სამყაროს გულისგულად. ჩემს ბავშვობაში ყველაზე დიდი დღესასწაულები 26 მაისი და მართლმადიდებლური შობა იყო.

გვ. 16

ახალი სხის აუზი თბილისში

ავეჯი „აფერისგებსაც“
ჰყვარებიან
ფულს ექიმი გადავიხდით?!

გვ. 4

დღეს საბავსო...

გვ. 7, 27

„ახლა წყნარად არიან, თუმცა სეპარატისტებისაგან აგვისინს პოლიტიკა უნდა ველოდოთ“

„კოკოთი „ფე-ეს-ბე“-ს აგენტია, რუსების დავალებების საუკეთესო შემსრულებელი. მაგან უკვე იცის, რომ რუსეთი ამ რეგიონს ვერ და არ მიიერთებს, მაგრამ თამაშობს. სანამ მოსკოვიდან სხვაგვარ დირექტივას არ მიიღებს, იგი კვლავაც ოსების გარუსების პოლიტიკას ეწევა“.

რაგომ იქნენ ოსები და ქართველები რუსეთის მოქალაქეებად?

ჩვენი რეპორტაჟი — რას ფიქრობენ ცხინვალელი ოსები?

1 ივნისი გავრცედა დაცვის საერთაშორისო დღეა!

„პუზიონი „სიზუპოს კახია“?“

თბილისში გამართულ ეკონომიკურ ფორუმზე რუს ბიზნესმენებთან შეხვედრის შემდეგ საქართველოს პრეზიდენტმა, მიხეილ სააკაშვილმა განაცხადა, რომ მისი რუსი კოლეგა ვლადიმირ პუტინი „სიტყვის კაცი“ და ის პოლიტიკოსია, რომლის ნდობაც შეიძლება.

სააკაშვილის თქმით, ბოლო პერიოდში რუსეთისა და საქართველოს ხელისუფლებას შორის აღდგენილი ნდობა ყველა პერსპექტივას იძლევა იმისათვის, რომ ორ ქვეყანას შორის ურთიერთობები კიდევ უფრო მჭიდრო გახდეს.

საქართველოს პრეზიდენტი იმედოვნებს, რომ შექმნილ რეალობაში საქართველო და რუსეთი კიდევ უფრო გააღრმავებენ ურთიერთთანამშრომლობას. სააკაშვილი კი თავის მხრივ გარანტიას იძლევა, რომ იმ შემთხვევაში, თუ რუსი ბიზნესმენები საქართველოში ინვესტიციების განხორციელებას დათანხმდებიან, მათ ბიზნესინტერესებს საფრთხე არ დაუქურდება.

პრემიერი გიორგიაშვილს პოულობს

პრემიერ-მინისტრ ზურაბ ჟვანიას აზრით, საქართველოს განვითარება ენერგეტიკული პრობლემის მოგვარების გარეშე წარმოუდგენელია. ამიტომაც მან რუს ბიზნესმენებს ქართულ ენერგეტიკაში რამდენიმე პროექტის განხორციელება შესთავაზა.

პრემიერ-მინისტრის განმარტებით, საქართველო გეგმავს ელექტროგადამცემი ხაზის აშენებას, რომელთაც შესაძლებელი იქნება რუსეთიდან თურქეთში ელექტროენერგიის ექსპორტის განხორციელება. „თურქეთი კარგი ბაზარია. თუ იმას გავითვალისწინებთ, რომ საქართველო მზად არის „ხუდონჰესის“ მშენებლობის პროექტი განახორციელოს, ეს მომგებიანი, კომერციული პროექტი იქნება“, — განაცხადა ჟვანიამ.

მისი თქმით, დაგეგმილია „თბილსრესის“ რეაბილიტაცია და სხვა ჰიდროელექტროსადგურების აღდგენა. „საინტერესოა საქართველოს გაზის სექტორიც. მაგისტრალური გაზსადენის ჩათვლით ეს მომგებიანი ბაზარია. გარდა ამისა, ჩვენ ინვესტიციების განხორციელება შიდა გაზგამანაწილებელ ქსელშიც დაგჭირდება“, — განაცხადა ჟვანიამ.

ჟვანიამ რუს ბიზნესმენებთან შეხვედრისას სოფლის მეურნეობის პროექტების განხორციელების აუცილებლობაზეც ისაუბრა და განაცხადა, რომ საქართველოში სოფლის მეურნეობა ერთ-ერთი ყველაზე ორგანიზებული სექტორია, რომელსაც მთლიანი შიდა პროდუქტის ნახევარი უკავია. „სოფლის მეურნეობა ნულოვანი საგადასახადო რეჟიმით მუშაობს, რაც სექტორს საკმაოდ საინტერესოსა და პერსპექტიულს ხდის“, — აღნიშნა პრემიერ-მინისტრმა.

მისი თქმით, რუსებისათვის საინტერესო იქნება ინვესტიციების განხორციელება სოფლის მეურნეობის გადამამუშავებელ მრეწველობაში. „საქართველო რუსეთს სოფლის მეურნეობის პროდუქტებით არაორგანიზებულად ამარაგებს. ამ ბიზნესს ბევრი კანონიერი ქურდი პა-ტრონობს“, — განაცხადა ჟვანიამ და მაგალითად მწვანილის ბიზნესი მოიყვანა, რომლის წლიური ბრუნვა, მისი გათვლებით, 100 მლნ დოლარს შეადგენს.

გერჯანაძე ქუთაისზე ზრუნავს

საქართველოს პარლამენტის თავმჯდომარის, ნინო ბურჯანაძის თქმით, მიუხედავად არსებული პრობლემებისა და წინააღმდეგობებისა, რომლებიც საქართველო-რუსეთის ურთიერთობებში იყო და ჯერ კიდევ რჩება, ყველა შანსი და პერსპექტივა არსებობს საიმისოდ, რომ ორ ქვეყანას შორის პარტნიორული და ურთიერთაპატივისცემად დაფუძნებული პოლიტიკური ურთიერთობები ჩამოყალიბდეს. ბურჯანაძის განცხადებით, ამაში მნიშვნელოვანი წვლილი უნდა შეიტანოს როგორც ქართულმა, ასევე რუსულმა ბიზნესმა.

პარლამენტის თავმჯდომარე დარწმუნებულია, რომ საქართველოს ხელისუფლება ყველაფერს გააკეთებს, რათა რუსული ინვესტიციები და რუსი ბიზნესმენების ინტერესები საქართველოში დაცულ იქნეს. ამავდროულად, მას მიაჩნია, რომ ასეთივე ხელშეწყობა უნდა ჰქონდეს ქართულ ბიზნესს რუსეთში. ბურჯანაძე იმედოვნებს, რომ ინვესტიციები განხორციელდება აფხაზეთშიც და საქართველოს სხვა რეგიონებში. „ამჟამად, აფხაზეთში საკმაოდ მნიშვნელოვანი ინვესტიციები განხორციელებული, რაც სამართლებრივ ბაზას არ ეყრდნობა, რადგან საქართველოს ცენტრალური ხელისუფლება ჯერჯერობით ვერ აკონტროლებს აფხაზეთს“, — აცხადებს პარლამენტის თავმჯდომარე და რუს ბიზნესმენებსა და ხელისუფლებას მოუწოდებს ხელი შეუწყონ ქართულ-აფხაზური კონფლიქტის დარეგულირებას, რაც აფხაზეთში ჩადებული რუსულ ინვესტიციებს ლეგალურ და სამართლებრივ ბაზას დაუშვკიდრებს. ბურჯანაძის აზრით, რუსული ინვესტიციები უნდა განხორციელდეს ქალაქ ქუთაისში არსებულ საწარმოებშიც. საქართველოს პარლამენტის თავმჯდომარის თქმით, ქუთაისში ყველა პირობა შეიქმნება და არის იმისათვის, რომ იქ არსებული საწარმოები რუსი ბიზნესმენები დაინტერესდნენ.

რუსი ბიზნესმენები ჩაინიჭნით ღაინგაქანსდნენ

თბილისში მყოფმა რუსმა ბიზნესმენებმა საქართველოს რკინიგზით დაინტერესება კიდევ ერთხელ გამოხატეს. „საქართველოს რკინიგზის“ ახალდანიშნული გენერალური დირექტორის, დავით ონოფრიშვილის განცხადებით, რუსი ბიზნესმენები საქართველოს რკინიგზით, კერძოდ კი აფხაზეთში რკინიგზის აღდგენით დაინტერესდნენ.

„თუ აფხაზეთში რკინიგზა აღდგება, ეს რუსეთ-საქართველოს ეკონომიკურ კავშირებს სერიოზულად გააძლიერებს, მაგრამ ჯერ აფხაზეთის საკითხი პოლიტიკურად უნდა მოგვარდეს“, — აღნიშნა გენერალურმა დირექტორმა.

დავით ონოფრიშვილის განცხადებით, რუს კოლეგებთან შეხვედრაზე ისინი შეთანხმდნენ, რომ რუსეთში რამდენიმე ქართველი სპეციალისტი გაივლის სტაჟირებას. „გარდა ამისა, შეიძლება რუსეთმა რეფორმირების საკითხებში ტექნიკური დახმარებაც გაგვიწიოს“, — დასძინა რკინიგზის შეფმა.

ზინ განსჯა პუხაზეთის პარეილენი

აფხაზეთის სახალხო კრებამ, რომელმაც თავის დროზე პრეზიდენტ არძინბას ადმინისტრაციის ზემოლით უარი თქვა ოპოზიციის მიერ შექმნილ კანონში „პრეზიდენტის არჩენების შესახებ“ ცვლილებებისა და დამატებების მიღებაზე, 28 მაისს პოზიცია შეიცვალა. ახალი კანონის მიღების შედეგად, მისი ერთ-ერთი მუხლის მიხედვით, აფხაზეთის პრეზიდენტი ვერ გახდება მოქალაქე, რომელსაც უკანასკნელი 5 წელი აფხაზეთში არ ექნება გატარებული. აქედან გამომდინარე, არჩენებში მონაწილეობას ვერ მიიღებენ არძინბას „სტაჟიანი ოპონენტები“ — მისკოვნი მცხოვრები აფხაზური დიასპორის ხელმძღვანელი, აფხაზეთის შინაგან საქმეთა ყოფილი მინისტრი ალექსანდრე ანქვაბი და რუსეთის განსაკუთრებულ სიტუაციათა მინისტრ სერგეი შოიგუს მეგობარი ნოდარ ხაუბა, რომელმაც საპრეზიდენტო არჩენების მოახლოებასთან დაკავშირებით აფხაზეთში პოლიტიკური აქტივობა გააძლიერა და საზოგადოებრივ-პოლიტიკური მოძრაობა „ერთიანი აფხაზეთი“ დააფუძნა.

აფხაზეთის ლეგიტიმური უშიშროების სამინისტროს ცნობით, რუსეთის გავლენიანი პოლიტიკური წრეების მცდელობის მიუხედავად, აფხაზურმა პარლამენტმა არ გაიზიარა რუსეთის სახელისუფლებო წრეების წარმომადგენელთა რეკომენდაცია პრეზიდენტობის კანდიდატათვის 5-წლიანი ცენზის მოხსნის შესახებ. საეარეულოდ, საპრეზიდენტო არჩენები აფხაზეთში 2004 წლის 3 ოქტომბერს გაიმართება.

ქარბა თუ ქარბოს ინსტინიკა

ხელვაჩაურის რაიონის სოფელ კვარიათში დაუდგენელმა პირებმა ქვემო ქართლში პრეზიდენტ შევარდნაძის ყოფილი რწმუნებულის, ამჟამად უცხოეთში გაქცეული ლევან მამალაძის სახლი გაქურდეს.

აჭარაში მოქმედი დროებითი საპრეზიდენტო საბჭოს კანონიერებისა და მართლწესრიგის კომიტეტს სოფელ კვარიათში ლევან მამალაძის კუთვნილი სახლის გაძარცვის შესახებ წერილობით მიმართა ამავე სოფლის მკვიდრმა, მამალაძის სახლის დარაჯმა, ზურაბ ფართენაძემ, რომლის მტკიცებით, დაუდგენელმა პირებმა მიმდინარე კვირას ის სახლი გაქურდეს, რომელიც რეალურად მოქალაქე ზურაბ ლობჟანიძეზეა გაფორმებული. მისივე ინფორმაციით, მძარცველებმა ლევან მამალაძის სახლიდან ძვირად ღირებული ავეჯი, 20 ტელევიზორი, მაცივრები და კომპიუტერები წაიღეს.

დროებითი საპრეზიდენტო საბჭოს კანონიერებისა და მართლწესრიგის კომიტეტის თავმჯდომარემ, კობა ხაბაზმა ოფიციალური წერილით მიმართა აჭარის შინაგან საქმეთა მინისტრ დავით ღლონტს მამალაძის სახლის გაძარცვის ფაქტთან დაკავშირებით სისხლის სამართლის საქმის აღძვრისა და უმოკლეს ვადებში დამანაშავეთა დაკავების შესახებ. თუმცა საეჭვოა დამანაშავეთა დადგენა მოხერხდეს. არ გამოირიცხავენ, რომ ძარცვის ინსცენირება თავად მამალაძის ახლობლების მოწყობილიც იყოს.

პოლიშია ისე პუაკვლოვს კონგრაგანდს?

სატვირთო ავტომანქანა, რომელსაც აფხაზების მიერ კონტროლირებადი ტერიტორიიდან თბილისში უცხოური მარკის კონტრაბანდული სიგარეტი უნდა შემოეტანა, 30 მაისს ზუგდიდში ადმინისტრაციული საზღვრის გადმოკვეთისთანავე დააკავეს. მას პოლიციის მანქანა მოაცილებდა. როგორც ცნობილი გახდა, „კამაში“ აფხაზეთში საქონლის გადმოსატანად 30 მაისის ღამეს გადავიდა და მაშინაც პოლიცია მიაკიცლებდა. დაკავებულია მძღოლი და პოლიციელი დავით ფიფია. ვრცელდება ინფორმაცია, რომ კონტრაბანდული ოპერაცია პოლიციის მაღალჩინოსნებთან იყო შეთანხმებული და მძღოლს ხელშეუხებლობის გარანტიაც ჰქონდა მიღებული. დაკავებული საქონელი ქუთაისის ტერმინალშია. მიმდინარეობს გამოძიება.

ზინ განსჯიან სარეპარს?

საქართველოს თავდაცვის სამინისტროს იტალიის მთავრობამ 8 მლნ ევროდ ღირებული 138 დასახელების სანივთე ქონება უსაჩქარა.

ოფიციალურ ცერემონიაზე თავდაცვის სამინისტროს ეზოში წარმოდგენილი იყო ჯარისკაცებისა და ტექნიკური პერსონალისთვის განკუთვნილი ტანსაცმლის, მაღალყელიანი ფეხსაცმლისა და სხვა სანივთე ქონების ის ნიმუშები, რაც თითქმის ყველა სამხედრო ნაწილში დარიგდება. მართალია, ნაჩუქარ ცხენს კბილს არ უსინჯავენ, მაგრამ პრობლემას წარმოადგენს ფეხსაცმელები, რომელთა ზომა 47-დან 52-ს შორის მერყეობს(?!). ამიტომ ლოჯისტიკის სამმართველომ უკვე დაიწყო ფიქრი, თუ რომელ ქვეყანას შეიძლება გაუცვალოს იტალიური საჩუქარი.

იტალიურ დახმარებაში 8.600 ცალამდე საველე ფორმა, 14 ათასამდე ყოველდღიური ტანსაცმელი, დაახლოებით 4.600 წყვილი მაღალყელიანი ფეხსაცმელი, ქურთუკები, სპეცტანსაცმელი და სხვა ნივთები შედის. აღნიშნული ამუნიციით შეიარაღებული ძალების 40%-ის შემოსვა მოხერხდება, დანარჩენებზე კი საქართველოს მთავრობამ უნდა იზრუნოს.

იტალიური ეკიპირებით უპირველესად ის ახალწვეულები შეიმოსებიან, რომლებიც სავალდებულო სამხედრო სამსახურში მიმდინარე წლის გაზაფხულზე გაიწვიეს.

იტალიის ელჩის განცხადებით, საქართველოსა და იტალიის თავდაცვის უწყებები დიდი ხანია თანამშრომლობენ და დახმარების პროგრამები მომავალშიც გაგრძელდება.

პარეანავისთის პუაკვა ღაინყო

ბათუმში რიგგარეშე საპარლამენტო არჩენებისთვის მზადება დაიწყო. აჭარის უმაღლეს საარჩევნო კომისიაში 20 ივნისისთვის დაგეგმილი არჩენებისთვის რეგისტრაცია 13-მა პარტიამ გაიარა. ესენია: „ერთიანი ნაციონალური მოძრაობა — დემოკრატიები“, „მერაბ კოსტავას საზოგადოება“, „დემოკრატიული სიმართლის პარტია“ (რომლის ხელმძღვანელი ემიგრაციიდან რამდენიმე დღის წინ დაბრუნებული ლევან ქიძინიძეა), „კომუნისტური პარტია“, „საქართველოს ერთიანი კომუნისტური პარტია“, „ქართულ ტრადიციონალისტთა კავშირი“, „საქართველოს ლიბერალისტული (მრომის) პარტია“, „ქრისტიან-დემოკრატიული პარტია“, „მრეწველობა გადა-არჩნეს საქართველოს“, „ეროვნულ-დემოკრატიული პარტია“, „რესპუბლიკური პარტია“, „საქართველოს მწვანეთა პარტია“ და „ქალთა დაცვის კავშირი“.

საქართველოს ცენტრალურმა საარჩევნო კომისიამ აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის უმაღლესი საბჭოს არჩენებისთვის 12 ერთმანდატიანი საარჩევნო ოლქი შექმნა. საარჩევნო ოლქები ბათუმის, ქობულეთის, ხელვაჩაურის, ქედის, შუახევისა და ხულოს რაიონებში გაიხსნა, სადაც ადგილობრივი მოსახლეობა 12 მაჟორიტარ დეპუტატს აირჩევს.

აჭარაში საარჩევნო უბნები 31 მაისის 18.00 საათამდე უნდა დაკომლექტდეს, საინიციატივო ჯგუფებმა მაჟორიტარობის კანდიდატები 6 ივნისამდე უნდა წარადგინონ, პარტიებმა კი წევრთა სიები 8 ივნისამდე. 3 ივნისს ბლოკების რეგისტრაციის ვადა იწურება, 6 ივნისიდან კი ამომრევალის წინასაარჩევნო რეგისტრაცია უნდა დაიწყო.

აჭარის უმაღლეს საბჭოში 12 მაჟორიტარი და 18 პარტიული სიით გასული წევრი იქნება, სულ 30 კაცი.

აჭარის არჩენები 400 ათასი ლარით დაფინანსდება, აქედან 160.000 დოლარს საერთაშორისო ორგანიზაციები გამოყოფენ. გარდა ამისა, შესაძლოა საარჩევნო ბიულეტენებიც უცხოელების დაფინანსებით დაიბეჭდოს.

ასე გაპოიუაკვა პაპოიოს ქონვა

პრეზიდენტის რწმუნებულმა აჭარაში ლევან ვარშალომიძემ 29 მაისს ჟურნალისტებს ასლან აბაშიძის ყოფილი რეზიდენცია და დატოვებული ქონება დაათვალიერებინა.

აბაშიძის ყოფილი აპარტამენტები ათეულობით დარბაზისაგან, სარდაფისა და სხევისაგან შედგება. აქ წარმოდგენილია ასობით უძვირფასესი ფერწერული ტილო, გობელენები, რომელთა უმრავლესობაზეც ასლან აბაშიძე და გიორგი აბაშიძე არიან გამოსახული. აქვეა ძვირფასი ლარნაკები, სასმელები და სხვადასხვა ფორმისა და მასალისაგან გაკეთებული აბაშიძის სკულპტურები, აგრეთვე ოქროსა და ვერცხლისფიგურებიანი ჭადრაკი.

ლევან ვარშალომიძემ ექსკურსიამძღოლის ფუნქცია თავად იკისრა. მან ჟურნალისტებს ასლან აბაშიძის საძინებელი და რუსი გენერლის, ალექსანდრე ნეტაჰოვის ოთახიც დაათვალიერებინა, სადაც გენერლის ტანსაცმელი დღემდე დევს.

უძვირფასესი ნივნებისა და ხატებისთვის შენობაში სხვენი იყო გამოყოფილი. სარდაფში კი ასლან აბაშიძის სახელობის ღვინოები ინახებოდა წარწერით — „ღვინო მხოლოდ მეგობრებისთვის“. აქვე იყო ჯეშები და მურაბები. გავრცელებული ინფორმაციით, ასლან აბაშიძე მათ თავად ამზადებდა. ლევან ვარშალომიძის თქმით, ამ აქციით მან ხალხს დაანახა, რომ ასლან აბაშიძის ქონება არავის არსად წაუღია. ამ ეტაპზე მიმდინარეობს ქონების ინვენტარიზაცია და ჯერ ცნობილი არ არის, სად განთავსდება ზემოჩამოთვლილი ნივთები.

„ალიკაპოტოს პაპრონო პანავალეოაკი“

ვაკის რაიონში, ატენის ქუჩაზე მიმდინარე უკანონო მშენებლობებს ვაკის რაიონის მაჟორიტარი დეპუტატი ლევან გაჩეჩილაძე და ამ ქუჩის მოსახლეობა აპროტესტებენ. სახლი, რომელმაც მოსახლეობის პროტესტი გამოიწვია, 1993 წლიდან შენდება. გათვალისწინებული 5 სართულის ნაცვლად 13 სართულის აშენება გადაწყდა. ამას ემატება ისიც, რომ სახლი მეწყერსაშიშ ზონაშია. უცნობია სახლის მფლობელების ვინაობა. მოსახლეობის განცხადებით, მშენებლობის პროექტი ყველა სამშენებლო წესისა და კანონის დაცვით არის გაკეთებული, თუმცა, რეალურად მშენებლობის პროცესში ყველა წესი დარღვეულია და სახლის საკანალიზაციო მიწები პირდაპირ „შიზიურში“ გადის, რადგან მათი ხსენება ვერ მოხერხდა(?!). ლევან გაჩეჩილაძის განცხადებით, უცნობი კომპანიები არაცივილიზებული და უკანონო მეთოდებით ახორციელებენ სახლების როგორც დაპროექტებას, ისე მშენებლობას, რაც სასწრაფოდ უნდა აღიკვეთოს.

როლის ღაითაქლავა პანაქითხოვა?

სენაკის რაიონის სოფელ ზანაში, ხუთმა ბოროტმოქმედმა, რომლებიც ნიღბებით და ავტომატებით იყვნენ შეიარაღებული, გაძარცვეს მიკროავტობუსი, რომელიც თბილისიდან სენაკის გავლით ჩხოროწყუს მიმართულებით მიდიოდა. მიკროავტობუსში მოვაჭრეები ისხდნენ. ხუთმა შეიარაღებულმა ნიღბიანმა მძღოლს მანქანის გაჩერება უბრძანა, ხოლო შემდეგ აიძულა ცენტრალური გზიდან გადაეხია. მძღოლი ნერვიული სტრესისგან გულის შეტევით ადგილზე გარდაიცვალა. მიკროავტობუსი გზის სავალი ნაწილიდან გადავიდა და გადბრუნდა, თუმცა არავინ დაზარალებულა.

ზარალი 2,5 პლნ-ს აქარავს

გამუდმებულმა წვიმამ ლენტეხის რაიონი კატასტროფულად დაზარალა. წინასწარი მონაცემებით, ზარალმა 2,5 მლნ დოლარს გადააჭარბა. ძლიერმა წვიმამ, რომელიც ოთხი დღე გრძელდებოდა, მწყობრიდან გამოიყვანა საავტომობილო გზები და ხიდები. დატბორილია ათასობით პექტარი სახნავ-სათესი სავარგული. სტიქიამ 50 სულზე მეტი მსხვილფეხა საქონელი შეინირა. რამდენიმე სოფელი გარე სამყაროს კვლავ მოწყვეტილია. მათთან სატელეფონო კავშირის დამყარებაც ვერ ხერხდება.

პიკალოვის პონოვაკი უუასო იქნვა

საქართველოს პარლამენტისა და იუსტიციის სამინისტროს ერთობლივი კომისია „სახელმწიფო რეესტრის შესახებ“ კანონპროექტს სრულყოფს.

კანონპროექტის მიხედვით, საქართველოს მოქალაქეები აიღებენ ახალ პლასტიკატის პირადობის მოწმობებს, ხოლო საზღვარგარეთის ძველი პასპორტები 2006 წლის 1-ელ მარტამდე იმოქმედებს.

პარლამენტის იურიდიულ საკითხთა კომიტეტმა „სახელმწიფო რეესტრის შესახებ“ კანონში ცვლილება შეიტანა, რომლის მიხედვით, არ გაუქმდება საზღვარგარეთის ის პასპორტები, რომელთაც მოქმედების ვადა ჯერ კიდევ არა აქვთ ამოწურული, ამიტომ ერთხანს მოქმედებაში ორი სახის საზღვარგარეთის პასპორტი იქნება.

საზღვარგარეთის პასპორტების ღირებულება შესაძლოა, 35 ლარზე მეტი იყოს, თუმცა პირადობის მოწმობები უფასო იქნება.

გუი პეე ღააკისლა?

აშშ-ის პრეზიდენტის პოსტზე დემოკრატთა კანდიდატმა, რესპუბლიკელ ჯორჯ ბუშის კონკურენტმა ჯონ ქერიმ პირობა დადო, რომ არჩენებში გამარჯვების შემთხვევაში შექმნის ახალ საერთაშორისო კოალიციას ტერორიზმთან საბრძოლველად.

სიეტლში გამოსვლისას, მან პრეზიდენტ ბუშის საგარეო პოლიტიკა, კერძოდ, ერაყის კამპანია გააკრიტიკა. მისი თქმით, ტერორიზმის წინააღმდეგ ბრძოლაში ბუშის ადმინისტრაცია საერთაშორისო მხარდაჭერის გარეშე დარჩა.

„მათ ძალას მიმართეს, როცა ჯერ კიდევ რჩებოდა ადგილი დიპლომატიისათვის. ისინი აშინებდნენ, როცა უნდა დაერწმუნებინათ. მათ უკეთესის იმედი ჰქონდათ, როცა უარესისთვის უნდა დაეწყოთ მზადება“, — განაცხადა ქერიმ.

დემოკრატთა ლიდერის გამოსვლის პასუხად ბუშის წინასაარჩევნო შტაბის წარმომადგენლებმა განაცხადეს, რომ ქერის გამოსვლა ახალს არაფერს შეიცავს.

ტელეკომპანია სი-ბი-ესის მიერ აშშ-ში ჩატარებული გამოკითხვის შედეგების მიხედვით, ჯონ ქერის მხარს აყრევლთა 49% უჭერს, ჯორჯ ბუშს მხოლოდ 41%.

ბასული კვირა, ინფორმაციული თვალსაზრისით, საქართველოში საკმაოდ დატვირთული გახლდათ. შემთხვევითი არ არის, რომ ახალი ამბები სამხედრო და ეკონომიკური თემატიკით იყო გაჯერებული. როგორც ჩანს, პოლიტიკაში წარმატებით ჩატარებული რევოლუციების შემდეგ ახალი ხელისუფლება რევოლუციის მოხდენას ეკონომიკაში აპირებს. შევარდნაძის ხელისუფლება უკვე მერამდენე წელია, ალღუმის გამართვისგან თავს იკავებდა ეკონომიკური მოსაზრებით — ვითომდა, სახელმწიფოს თანხები დაეზოგებაო. სინამდვილეში კი ათ იმდენს ჩინოსნები იტაცებდნენ. თუმცა ისიც საკითხავია, რამდენად საჭირო იყო ქვეყანაში ალღუმის გამართვა, როდესაც ყველაფერი სტანდარტისკენ მიდიოდა. რასაკვირველია, დღეს საქართველოს არანაკლებ და, შესაძლოა, უფრო მეტადაც უჭირს, ვიდრე გასულ წლებში, მაგრამ 26 მაისს გამართული ალღუმი, თავისი მიზნებითა და შინაარსით (და არა მასშტაბებით ან მსოფლმხედველობით) ძალიან ჰგავდა მოსკოვში, მეორე მსოფლიო ომის დროს გამართულ ალღუმს, როდესაც ლამის ნახევარი რუსეთი ფაშისტებს ჰქონდათ დაპყრობილი და უაღრესად კრიტიკულ სიტუაციაში სტალინი საბჭოთა არმიის ძლიერების დემონსტრირებას ახდენდა. 300 არაგველის მემორიალის წინ 8 ათასამდე საკმაოდ კარგად განვრთნილი ჯარისკაცის მარშირების ფონზე აფხაზთა და ოსთათვის აფხაზურ და ოსურ ენებზე „განუდოდა“ მეგობრობის ხელი უდავოდ ლოგიკური გაგრძელება იყო ერთიანი საქართველოს საშინაო თუ საგარეო ურთიერთობათა ისტორიული კონცეფციისა, რომელსაც ყველაზე კარგად თბილისის თავზე, სოლოლაკის ხეივანში აღმართული „ქართლის დედის“ მონუმენტი გამოხატავს — ცალ ხელში ხმალი, მეორეში კი თასი. არჩევანს აქ თავად მეორე მხარე აკეთებს. თუმცა, როგორც ხმლით, ისე ღვინიანი თასით ურთიერთობას, უპირველესად, ძლიერი ეკონომიკა სჭირდება, ეკონომიკა, სადაც არ იქნება პრივილეგიები სამშობლოსა და რევოლუციის წინაშე თუდაც ყველაზე დიდი „დამსახურებისათვის“. ქართული სახელმწიფოებრიობის ახალ (უკვე მერამდენე!) გაჩეორებაზე, საზოგადოებაში ამტყდარი მიოქმამოთქმა და სატელევიზიო სიუჟეტების მეშვეობით ერთმანეთის სახელის შელახვის მცდელობა უკვე სერიოზული შიშის საფუძველს გვაძლევს — ვაითუ, საქართველოს მომავლის არცთუ ურიგო პერსპექტივა კვლავც ერთი და ორი კაცის ჯიბეში დაილექოს!

რუსეთიდან ბიზნესმენების ჩამოყვანა შევარდნაძის დროს ალბათ ოპოზიციისა და მედიის ყოჩივის საბაბი გახდებოდა — საქართველოს რუსეთი ყიდულობს... სხვისდება სტრატეგიული ობიექტებით და ა.შ. თუმცა, სავარაუდოდ ამ შემთხვევაშიც, ალღუმის მსგავსად, საქმე შინაარსობრივ სხვაობაში უნდა იყოს. თუ საქართველოს მსოფლიოში ვინმესთან ურთიერთობის გარკვევა და დალაგება სჭირდება, სწორედ რუსულ ბიზნესწრეებთან. თუმცა არა მხოლოდ რუსულ, არამედ ზოგადად, უცხოური კაპიტალთან მიმართებაში (და, როგორც ხელისუფლება გვპირდება, ანალოგიური აქციები ევროპულ და ამერიკულ ბიზნესმენებთანაც გაიმართება) ალბათ ქვეყნის დაცვის გარკვეული მექანიზმების ჩამოყალიბება იქნება საჭირო — უაღრესად საინტერესო გეოპოლიტიკური მდებარეობიდან გამომდინარე, ჩვენ ერთნაირი შანსი გვაქვს, შევიცარიასაც დავემსგავსოთ და კოლუმბიასაც — ორივეგან ფინანსური მიმოქცევა მსოფლიოს ყველა კუთხესთან მიმდინარეობს, თუმცა კოლუმბიაში ამ სიკეთით რამდენიმე კაცი სარგებლობს, შევიცარიაში კი მთელი მოსახლეობა.

თუ რა ვითარებაა საქართველოს ეკონომიკაში შექმნილი, რომელიც თანდათან ქართული პოლიტიკის უმთავრესი საყრდენი ხდება და რამდენად რეალურია უცხოური თუ შინაძალების მიერ არასასურველ გავლენაში მისი მოქცევა, ვისაუბრებთ ეკონომიკურ ექსპერტს, **ალექსანდრე თვალსაზრისით**.

— **რუსი ბიზნესმენების ჩამოსვლამ საქართველოში დიდი აუციტაფი გამოიწვია. ზოგიერთმა „დიდ სტუმრობაში“ რუსული ფინანსური ექსპანსია დაიწახა, ზოგმაც — ქართული ეკონომიკისა და წარმოების ალორძინება...**

— სიმართლე გითხრათ, პირადად მე, ამ ვიზიტს იმხელა მნიშვნელობას არ ვანიჭებ, რომ ან ერთი, ან მეორე თვალსაზრისით რაიმე შედეგებზე ვილაპარაკო — მიუხედავად ჩემი დიდი პატივისცემისა დელეგაციის წევრების მიმართ. რაც შეეხება უარყოფით მხარეს, ექსპანსიას, მაინც გამოვრიცხავ, რადგან, მოგესხენებათ, ფულს ეროვნება არ აქვს. ამავე დროს, ზედმეტად მიმაწინა ის მითქმა-მოთქმაც, რაც ამ ვიზიტს ქართულ მედიასა თუ ზოგადად, საზოგადოებაში მოჰყვა. ასეთ შეხედრებს კარგი შედეგი აქვს ხოლმე ერთმანეთის გაცნობის, ერთმანეთთან გარკვეული ურთიერთობის დაწყებისთვის; შევარდნაძის დროსაც ყოფილა ასეთი სტუმრობები, არანაკლებ მნიშვნელოვანი შემადგენლობით. იმავე საკითხებზე ადრეც იყო ლაპარაკი — თუნდაც, იტერასთან დაკავშირებით; სხვათა შორის, მე მაშინაც აღვნიშნავდი, რომ ამ შემთხვევაში რუსეთისთვის უნდა მიგვეჩვენა ზუპირატესობა — გაზიც რუსულია და ბაზარიც.

შედეგების თვალსაზრისით, მნიშვნელობა აქვს, რა შესთავაზეს ერთმანეთს ქართველმა და რუსმა

— უფრო სწორად, რუსეთის წარმომადგენელმა ბიზნესმენებმა. კონკრეტულად რა ბიზნესგეგმებზეა ლაპარაკი. ყოველ შემთხვევაში, როგორც გითხარით, ის, რაც გახმაურდა და რაც მოვისმინე, ახალი და აუციტაფის ასატები ნამდვილად არ არის. როგორც წესი, ასეთი ვიზიტების რეალური შედეგები 6-7 თვის შემდეგ ჩნდება ხოლმე. როდესაც ბიზნესმენები შტაბბინაში ბრუნდებიან, ცივი გონებით, წმინდა კომერციული თვალსაზრისით განიხილავენ პროექტებს, რაღაცას ამატებენ, რაღაცას აკლებენ და ა.შ. რეალური შედეგი სწორედ მაშინ გამოჩნდება, თუ ამ „გადამუშავების“ შედეგად რაიმე სერიოზული გამოდგება. თორემ რუსი სტუმ-

„ლაპირისპირება რო არის, ეს უაქცია და ვერსად ღავემალეობი“

უაღრესად საინგერესო გეოპოლიტიკური მდებარეობიდან გამომდინარე, ჩვენ ერთნაირი შანსი გვაქვს, შევიცარიასაც დავემსგავსოთ და კოლუმბიასაც

პატარკაციშვილს ქვეყნის გარეთ იმხელა ფინანსები აქვს დაგროვილი, რომ სათუთა, მას ქართულ ბაზარზე რისიმე მონოპოლიზება და, ამ თვალსაზრისით, სახელის გაფუჭება ხელს აძლევდეს. რაც შეეხება კიწმარიშვილს, ისიც საკმაოდ ნიჭიერი კომერსანტი გახლავთ, მაგრამ როგორც ჩანს, ქონების დაგროვების თვალსაზრისით, ჯერ კიდევ არ მიულწევია იმ კონდიციამდე, როდესაც ბიზნესმენი სახელსა და ქველმოქმედებაზე ფიქრს იწყებს. ამდენად, იგი მონოპოლიზებისა და გავლენის სფეროების დაუფლების ძალიან დიდი ცდუნების წინაშე დგას, რაც, თავისთავად, პატარკაციშვილის ინგერესებში არანაირად არ შედის. დაპირისპირება რო არის, ეს ფაქტია და ვერსად ღავემალეობი.

რების კახეთში წაყვანამ, მწვადების ქაშამ და ზედ ღვინის დაყოლებამ (რაც ასი წელია, გრძელდება), არა მგონია, ქართულ ეკონომიკას და, რაც მთავარია, ინფრასტრუქტურის განვითარებაში რაიმე სერიოზული შედეგები მოიტანოს. მთავარი, რაც დღეს ქართული ეკონომიკის ალორძინებას სჭირდება, ბუნებით სარგებლობის რაციონალიზაცია და გაუმჯობესება გახლავთ — ამ კუთხით კი, რაიმე ხელშეახები არ გამოჩენილა. უფრო მეტიც, ის თითო-ოროლა სპეციალისტიც კი, რომელიც ამ სფეროში მუშაობს, დღეს თამაშარე მდგომარეობაშია დარჩენილი... ასე რომ, ისევ ვიმეორებ, ამ ვიზიტის დადებითი ან უარყოფითი შედეგები 6-7 თვეში გამოჩნდება და დღეს რაიმე კონკრეტულზე ლაპარაკი, ცოტა არ იყოს, ნაადრევია.

— **დღეს იმაზეც ლაპარაკობენ, რომ კვიპროსის უდიდესი ოგპორული ზონა, ამ ქვეყნის ევროკავშირში განვრთვის შემდეგ, გაუქმდება და იქნება მცდელობა, იქ არსებული რუსული, და არა მხოლოდ რუსული, კაპიტალის საქართველოში გადმოტანისა.**

— უპირველესად, ორი უმთავრესი მომენტი უნდა გამოვეყოთ. პირველი ის გახლავთ,

ტური კორპორაციების შტაბბინების საქართველოში გადმოტანის შესახებ. უფრო მეტიც — ფრანგ მაგნატებს სურდათ საქართველოში გადმოეტანათ ამ კორპორაციების კვლევითი ლაბორატორიებიც, რაც იმას ნიშნავდა, რომ მათ მიერ აღმოჩენილი თუ გამოგონებული ესა თუ ის ტექნოლოგია და მეცნიერული სიახლე საქართველოში დაპატენტდებოდა — ასეთ პატენტებში კი ძალიან დიდ თანხებს იხდიან. როგორც მასსოვს, მხოლოდ „ტოტალის“ მხრიდან, ლაპარაკი იყო ბიუჯეტში ყოველწლიურად 600 მილიონი დოლარის შემოსავალზე.

სამწუხაროდ, ამ პროექტის განხორციელებ-

ნამდვილად არ მივიჩნევ. გავისენოთ, რა არის სინამდვილეში ეს „რუსული“ კაპიტალი — კახა ბენდუქიძის, ბიძინა ივანიშვილის, ზურაბ ნერეთელის, ბადრი პატარკაციშვილის ფული...

თანამედროვე მსოფლიოში შექმნილი ვითარების გათვალისწინებით, დღეს საქართველოს საუკეთესო შანსი აქვს როგორც რუსული, ისე ზოგადად, უცხოური ინვესტიციების მოზიდვისა. მაგრამ ილუზიებმაც არ უნდა გავცატავს — უნდა გავაცნობიეროთ, და ეს უპირველესად, ხელისუფლებამ უნდა გააკეთოს, რომ ამისთვის ორი რამ არის საჭირო — სათანადო ბიზნესგარემოს შექმნა, უწინარესად, საკანონმდებლო თვალსაზრისით და პოლიტიკური სტაბილურობის მიღწევა საქართველოს მთელ ტერიტორიაზე.

— **რამდენად ნაადრევია ქართულ, პოსტრევოლუციურ სინამდვილეში აღმოცენებული დაპირისპირება პატარკაციშვილსა და კიწმარიშვილს, კიწმარიშვილსა და ფინანს შორის სათანადო ბიზნესგარემოს შექმნას? ფაქტია, რომ ეს მხოლოდ ორი ტელეკომპანიის დაპირისპირება არ არის — აქ გაცილებით უფრო ღრმა ინტერესთა კონფლიქტი იკვეთება...**

— რაც შეეხება „იმედისა“ და „რუსთავი-2-ის“ დაპირისპირებას, ვფიქრობ, ყველაზე ნაკლებად კონფლიქტი აქ უნდა იყოს, რადგან ორივე ტელევიზიამ ქართულ საინფორმაციო სივრცეში საკუთარი ნიშა წარმატებით გამოიწახა — ორივეს თავისი მაყურებელი ჰყავს. რაც შეეხება „სათერო“ დაპირისპირებას, აქ, როგორც ჩანს, კონფლიქტი გაცილებით ღრმაა. ვერაფერს ვიტყვი მხარეთა მორალური შეფასების თვალსაზრისით, თუმცა კონცეპტუალურად, ასე ვთქვათ, ლოგიკის თანახმად, მსჯელობა შესაძლებელია. პატარკაციშვილს ქვეყნის გარეთ იმხელა ფინანსები აქვს დაგროვილი, რომ სათუთა, მას ქართულ ბაზარზე რისიმე მონოპოლიზება და, ამ თვალსაზრისით, სახელის გაფუჭება ხელს აძლევდეს. პირიქით, მას ბიზნესის თანაბარი პირობები უფრო აძლევს ხელს, რადგან ასეთ შემთხვევაში მისი ღვაწლი ბევრად მკაფიოდ წარმოჩნდება — ეს კი დღეს ყველაზე მეტად შედის მის ინტერესებში. რაც შეეხება კიწმარიშვილს, ისიც საკმაოდ ნიჭიერი კომერსანტი გახლავთ, მაგრამ როგორც ჩანს, ქონების დაგროვების თვალსაზრისით, ჯერ კიდევ არ მიულწევია იმ კონდიციამდე, როდესაც ბიზნესმენი სახელსა და ქველმოქმედებაზე ფიქრს იწყებს. ამდენად, იგი მონოპოლიზებისა და გავლენის სფეროების დაუფლების ძალიან დიდი ცდუნების წინაშე დგას, რაც, თავისთავად, პატარკაციშვილის ინტერესებში არანაირად არ შედის. ალბათ დრო გამოაჩენს, რამდენად მართალი იყო ერთი ან მეორე მხარე შექმნილ ვითარებაში. დაპირისპირება რო არის, ეს ფაქტია და ვერსად ღავემალეობი. ალბათ ამ შემთხვევაში მთავარ როლს მაინც ხელისუფლების პოზიცია ითამაშებს. დასახელო პერსპექტივების ფონზე, მას არანაირი დამსახურებების გამო არ უნდა აძლევდეს ხელს, ვინმეს განსაკუთრებული პრივილეგია მიანიჭოს, რადგან ასეთი რამ ბიზნესში არ იმალება — თუნდაც საზოგადოებისთვის ძნელად შესაძენევი იყოს. ამ შემთხვევაში, გამოსავალი ხელისუფლების მხრიდან

ჩინეთის ხელში გადასვლის შემდეგ, პონ-კონგში განთავსებული მსოფლიოს უმდიდრესი ბანკები დიდხანს ვერ გაძლებენ. დაახლოებით 5-6 წელიწადში დადგება საკითხი მათი შტაბბინის შეცვლისა. ჩემი ინფორმაციით, პოლიტიკური სტაბილურობისა და სათანადო საგადასახადო ბაზის არსებობის შემთხვევაში, საქართველო მათთვის სრულიად მისაღები ტერიტორია გახდება. ეს კი იმხელა სიკეთეს და მოგებას უკავშირდება, რომ ამ შანსის ხელიდან გაშვება ქვეყნის ღალატის გოლფასი იქნება.

— **ალბათ ამ მიზნითაც, სასურველი იქნებოდა საქართველოში დასაფლავებული ევროპის, ამერიკის შეერთებული შტატებისა და თუნდაც, იმავე აზრის ბიზნესწრეების წარმომადგენლებიც გვეყვნა.**

— არათუ სასურველი, აუცილებელიც არის და ვიცი, რომ ბევრ მათგანს სურს კიდევ რეალური მოლაპარაკების გამართვა საქართველოს ხელისუფლებასთან, მაგრამ აქ რამდენიმე ფაქტორი მოქმედებს. პირველი — ლოგისტიკა ანუ უსაფრთხოება გახლავთ. ბენდუქიძეს და ვოლსკის კიდევ რა უმაჯს. რამდენად იოლი გეგმვებით თბილისში, რომელიმე სასტუმროში ერთად „იუსაიდის“ გენერალური დირექტორის, მადლენ ოლბრაიტიასა და „მაიკროსოფტის“ მფლობელის, ბილ გეიტსის, ან „ჯენერალ მოტორსისა“ და „ტრიოტას“ ხელმძღვანელების შესვდრად? დამეთანხმებით, ცოტა რთული საკითხია. მეორე კი მენტალიტეტი გახლავთ. რუსეთის ბიზნესწრეებთან საქმიანი ურთიერთობის დამყარება ქართველებისთვის ბევრად უფრო იოლია — ცივილურ ერთმანეთის ხასიათი, სუსტი წერტილები, ნდობის დამყარების და სიტყვის მიცემის ფასი. ბიზნესურთიერთობის დასავლური გაგება კი ცოტა სხვაგვარია. თუმცა ეს პრობლემაც შეიძლება მოგვარდეს და რეალური საჭიროებიდან გამომდინარე, ამ ურთიერთობასაც „ავითვისებთ“, თუმცა გაცილებით რთულად, ვიდრე რუსების შემთხვევაში. საქართველოში რუსული კაპიტალის შემოსვლას ტრაგედია

პოზიციების დაფიქსირება კი არ იქნება, არამედ აქტიური მოქმედება და მოქმედება არა პიროვნებების წინააღმდეგ ან სასარგებლოდ, არამედ ზოგადად, ეკონომიკური ურთიერთობების გაჯანსაღების მიზნით.

აუცილებლად და სასწრაფოდ უნდა შეიცვალოს საგადასახადო კოდექსი, რომელიც შევარდნაძის მმართველობისას, სახელისუფლებო კავშირების მქონე ლამის ყველა ბიზნესმენის თარგზე იყო მორგებული და ათასგზისაა შესწორებული. ეს უნდა იყოს უაღრესად მარტივი და კონკრეტული დოკუმენტი, რომელიც ორმაგ ვალდებულებას ასახავს — დღევანდელ კოდექსში კი მხოლოდ ის წერია, ვინ რამდენი უნდა გადაიხადოს. საგადასახადო კოდექსი განვითარებულ ქვეყნებში მთავრობასა და მოსახლეობას შორის დადებული კონტრაქტია, სადაც აღნიშნულია, რისთვის ინახავს ხალხი ხელისუფლებას. ბიუჯეტი ხომ, მნიშვნელოვანია, სწორედ მთავრობის შესანახ და მის მიერ ხელისუფლების განხორციელების დაფინანსებას გულისხმობს.

მეორე მომენტი კი ამ კოდექსის განუხრელი დაცვა იქნება, ანუ ბიზნესმენთა თანაბარ პირობებში ჩაყენება — ძალიან სწორად ეს ფაქტორი ეკონომიკის განვითარებაში ბევრად უფრო მნიშვნელოვან როლს თამაშობს, ვიდრე, ვთქვათ, გადასახადების დაწევა, ან ადმინისტრირების ლოიალურობა.

დაჩი გრძელიშვილი

როგორი იქნება 9 აპრილის მემორიალი

სჯობს მეტნი ვიყოთ და უკეთესი გავაკეთოთ

კოლეგებს, რომელთაც მამინვე არ გავუმხილე ყველაფერი. როდესაც გამოცხადდა, ორმა პროექტმა გაიმარჯვა, მაშინაც ვიქცეე, ხომ არ გაიგეს კონკურსში რომ ვმონაწილეობ-მეთქი და კონკრეტული მოვითხოვე, მაგრამ ლუქი ხელუხლებელი აღმოჩნდა. ჩემი ეჭვიანობის გამო ჟიურისაც მინდა ბოდიში მოვუხადო.

— **იქნებ თქვენი პროექტის შესახებ გვითხრათ ორიოდ სიტყვაში...**

— პარლამენტის შენობის წინ, ქვეფენილზე, 17 ფილა გაიბნევა (ფილების შიგნით განათებული ორი ვარდი იქნება), ორი ფილა კი პარლამენტის შენობის სვეტებზე განთავსდება. ღამით, როდესაც ფილები განათდება, 9 აპრილის ღამის ასოციაცია შეიქმნება, ხალხი ანთებული სანთლებით რომ იდგა. განათების რამდენიმე რეჟიმი იქნება — ეროვნული დღესასწაულების დროს საზეიმო, ჩვეულებრივ დღეებში კი სხვაგვარი. ხსოვნის დღეს, ანუ 9 აპრილს, შეიძლება ფილები ნითლადაც განათდეს (რადგან იქ სისხლი დაიდვარა).

ამ მონუმენტის საქართველოს უახლეს ისტორიაში 23 ნოემბრამდე მომხდარი მოვლენების ასახვა გასურდა. ქალაქურად გაფანტული ფილები გულისხმობს 1921 წელს, 9 აპრილსაც და 23 ნოემბერსაც. ფილაში ჩასმული ვარდი კი ვარდების რევოლუციის პირობითი გამოსატყულება და მიგვანიშნებს, რომ ეროვნული თანხმობის მიღწევა ტყეის კი არა, ყვავილების სროლითაც შეიძლება.

ამ ფილებზე გავლა ხალხსაც შეეძლება და ტანსაც. მომავალი თაობა, რომელიც ქვეფენილზე გაივლის, ამ ადგილზე მომხდარი მოვლენების თანამონაწილე გახდება. უთუოდ შეჩერდება ფილასთან, შეხედს ვარდს, საკუთარ ანარეკლს და ეროვნული თანხმობის საქმეში თანამონაწილეობის განცდა დაეფუძლება. ეს მემორიალი იქნება გაფრთხილება, თუ სანამდე შეიძლება მიგვიყვანოს ეროვნულმა განხეთქილებამ. ლოდს, რომელიც აქამდე იყო პარლამენტის შენობასთან, ერთ-ერთ სვეტთან დადებენ, რომ მასზე სანთელი დაანთოს მსურველმა. სხვათა შორის, როდესაც პარლამენტის შენობის რესტავრაცია მიმდინარეობდა, ვთქვი — ჩამონგრეული სვეტი ჯოხს, ასევე დარჩეს-მეთქი, რათა თაობებს სსომეზობად, რა მოაქვს ეროვნულ დაპირისპირებას.

— **გამარჯვებული პროექტების ერთმანეთთან შერწყმა არ გაგიჭირდებათ?**

— ეს ისეთივე სამუშაო იქნება, როგორც ორი მოთხრობისგან ერთის დაწერა, მაგრამ ვფიქრობ შევთანხმდებით ჩხაიძეებთან. შესაძლოა სხვა მხატვრებიც მოვიწვიოთ ავტორებად. მთავარია, უზადო და უმშვენიერესი მემორიალი გამოვიდეს, ავტორობის გაყოფაზე არ არის საქმე. ჯოხს, მეტნი ვიყოთ და უკეთესი გავაკეთოთ.

იზო რეკაძე

საქართველოს თანხმობის (ე.წ. 9 აპრილის) მონუმენტზე გამართულმა კონკურსმა უხმაუროდ ვერ ჩაიარა. ჟიურის გადამწყვეტილებამ მოქანდაკეებს წონასწორობა იმდენად დააკარგინა, რომ კონკურსის ორგანიზატორებისთვის მკვახე-მკვახე სიტყვებიც არ დაიშურეს — ვარდებით კი მოხვედით, მაგრამ ფრთხილად იყავით, პანაღრით არ გაგაცილონო...

კონკურსში ორმა ნამუშევარმა გაიმარჯვა. პირველი პროექტის ავტორები არაქიტექტორი კახა ქორიძე, მწერალი დათო ტურაშვილი, კინორეჟისორი გიო მგელაძე და გოგა მჭედლიშვილი არიან, მეორის კი — ძმები ჩხაიძეები. ეროვნული თანხმობის მონუმენტი ამ ორი პროექტის გაერთიანებით შეიქმნება. ჩხაიძეების პროექტით, ლოდი, რომელიც დღეს პარლამენტის შენობის წინ დგას, ადგილს შეიცვლის და პარლამენტის თაღებზე, ერთ-ერთ სვეტთან გადაინაცვლებს; ხოლო ძეგლი, რომლის აგებასაც თავად ლოდი „გვაუწყებდა“, აღარ აღიმართება. საკმაოდ საინტერესოა მეორე პროექტის იდეა და ჩანაფიქრი. კონკურსის შედეგების გამოცხადების შემდეგ შექმნილი აუციტაჟის შესახებ კომენტარი გამარჯვებული პროექტის ერთ-ერთ თანაავტორს, **პასა მორიძეს** ვთხოვეთ:

— სამწუხაროდ, კონკურსს შესაძლებლობა გარეშე არ ჩაუვლია. ერთმა მოქანდაკემ თქვა, რატომ გავაკეთებინეთ ქანდაკებები, თუ ისევ ის ქვა დარჩებოდა, რომელიც პარლამენტის წინ დევსო. საერთოდ, ჟიურის ბედი ასეთია, ასიდან ერთი უნდა აირჩიოს და ოთხმოცდაცხრამეტი გაანაწყნოს. ამიტომაც აქვთ მის მიმართ ანტაგონისტური დამოკიდებულება. სხვათა შორის, ჩვენს საავტორო ჯგუფსაც ასეთი განწყობა ჰქონდა და გადაწყვიტე, ინკოგნიტოდ დავრჩენილიყავი (კონკურსის ნამუშევრებს მხოლოდ ნომრები ჰქონდა). კოლეგებიც გავაფრთხილე, არ ეთქვათ, რომ კონკურსში ვმონაწილეობდი. ეტყობა, ეჭვიანი კაცი ვარ, თან საამისო საფუძველიც ჰქონდა — კონკურსზე გავდიოდი და არავისთვის მითქვამს, რომ მასში ვმონაწილეობდი. თქვენი გაზეთის საშუალებით მინდა მოვუზოდო ჩემს

ახალი სახის აფერა თბილისში

ბოლო დროს თბილისში ახალი სახის აფერა გავრცელდა. ოსტატ ბენდერის ქართველმა კოლეგებმა მიზანში ავეჯის დამამზადებლები ამოიღეს და მათ „გადაგდებასაც“ წარმატებით ახორციელებენ. აფერის მექანიზმი მარტივია. თუმცა, ეტყობა, სწორედ სიმარტივის გამო ხვდებიან მუავეჯეები აფერისტების მიერ დაგებული მახეში. ამის გამო დაზარალებულთა რაოდენობა სულ უფრო და უფრო მატულობს. თვით აფერის არსში რომ გავრკვეთ, ერთ-ერთ დაზარალებულს მოვუსმინოთ.

კოზა დაუშვილი ავეჯის დამამზადებელი პატარა საამქრო აქვს.

აქ იგი რამდენიმე დამამრეკსთან ერთად სკამებს, საწოლებს, კარადებსა და სხვა სახის ავეჯს ამზადებს. ავეჯი, ძირითადად, სახელოსნოშივე იყიდება და ბაზარზე იშვიათად გააქვთ. ყველაფერი კარგად იყო, ვიდრე ერთი კვირის წინ დაუშვილის საამქროს ორი ახალგაზრდა მიაკითხავედა.

— დაახლოებით 12 საათი იყო, რომ მოვიდნენ, ოციოდე წლისანი იქნებოდნენ. საძინებელი და სკამები უნდოდათ. ასე, ერთი მოსვლით, ჩვენ ავეჯს არ ვყიდით, — ჯერ შეკვეთას ვიღებთ და მერე ორისამი თვე ვუნდებით ავეჯის დამზადებას. მაგრამ, ბედად, საძინებელიც გვქონდა და სკამებიც. შემკვეთი მოულოდნელად საბერძნეთში გაემგზავრა და ნება დაგვრთო, გაგვეყიდა. ამიტომ გაგვიხარდა, როცა ბიჭებმა მაინცდამაინც ეს ავეჯი მოითხოვეს. ვუთხარი, მოცდა აღარ მოგიწევთ და შეგიძლიათ, თუნდაც ახლავე ნაილოთ-მეთქი.

— **რა გიპასუხეს?**

— შევატყვე, გაუხარდათ, მაგრამ ერთმა მითხრა, საქმის ასეთ შემოხრებას არ ველოდით, ამიტომ ფული თან არ გვაქვსო. ამასთან, ავეჯისთვის ფოტოს გადაღება მოინდომეს — ახლოლებს უნდა ვაჩვენოთ, თუ მოეწონებათ და ფასიც ხელმისაწვდომი იქნება, ხვალ მოვალთ და მოვილაპარაკოთო.

— **რამდენი უნდა გადაეხადათ ავეჯზე?**

— ჩვენ ყველაფერს ხელით ვაკეთებთ. ჩუქურთმიანი ხის ავეჯი

ფულს ექიმი გადაგიხდით?

გვაქვს და არა — დიქტისა. ამიტომ ფასიც შესაბამისად მაღალია — 2.500 დოლარი. თითო სკამს ოცდაათ ლარად ვაკეთებთ. გარდა ამისა, ბერძნული ქალღმერთების ქანდაკებებიც გვქონდა. თითო საშუალოდ 1.000 დოლარი ღირს. მათ, ძირითადად, ოფისებისთვის ყიდულობენ... ერთი სიტყვით, მეორე დღეს მოვიდნენ და გვითხრეს, ავეჯი მოეწონათ და ვიყიდითო. ერთმა 100 დოლარი მომცა ბედ და მითხრა, რომ დანარჩენს დედამისი მომცემდა. სანინალმდეგო არაფერი მქონდა. თითქმის ყველა კლიენტი ასე იქცევა, რადგან ფულის ჯიბით ტარებას ურჩევენ.

— **შემდეგ?**

— მანქანის მოსაყვანად წავიდნენ. დაახლოებით ერთ საათში დაბრუნდნენ და მანქანა ავეჯით დატვირთეს. ერთი ქალღმერთიც აიღეს. მანქანაში ჩემს ორ კაცთან ერთად ჩაუჯექი და წავიდით. წერეთელზე, ერთი კორპუსის წინ გადმოვცალეთ. ერთ-ერთი სადარბაზოში შევიდა, სამიოდე წუთში დაბრუნდა და მითხრა, დედამისი, რომელიც რესპუბლიკურ საავადმყოფოში ექიმად მუშაობდა, სასწრაფოდ გამოიწვიათ. ამიტომ სავადმყოფოში უნდა მივსულიყავით და ფულს იქ მოგვცემდნენ. ერთი მათგანი ავეჯთან დარჩა. მეორემ კი ტაქსი გააჩერა და სავადმყოფოში წა-

ვედით. „რესპუბლიკურის“ შესასვლელში გვითხრა, აქ დამელოდეთო. გავიდა ხუთი წუთი. შემდეგ — 10, ნახევარი საათი, ერთი საათი, მაგრამ არავინ გამოჩენილა. არც გვარი ვიცოდით იმ „ექიმის“, რომ გვეკითხა. სამი საათის ლოდინის შემდეგ ჩვენს ავეჯთან დავბრუნდით, მაგრამ სადღა იყო? გამწარებულმა ჩამოვიარე სადარბაზო, მაგრამ ყველა მოზინადრე მხრებს იჩენავდა და გვეუბნებოდა, რომ აქ არც ექიმი ქალი ცხოვრობდა და არც ავეჯი შეუკვეთავს ვინმეს. ასე დავკარგეთ სამი ათას ხუთასი დოლარი და მხოლოდ ბე — 100 დოლარი დაგვჩრა. რამდენიმე დღის წინ სხვა მუავეჯეებს შევხვდი, რომ გაიგეს, რაც დამემართა, სიცოლი დამაყარეს: თითქმის ერთი წელია აფერისტები ასე ჩალიჩობენ და როგორ წამოგვეგო...

P. S. ასეთია ერთი მარტივი აფერის ანატომია. როგორც შევტყვევით, კოზა დაუშვილი ერთადერთი მოცუეუბელი არ არის და თაღლითებმა ასეთივე წარმატებით კიდევ არაერთი ავეჯის მწარმოებელი გააცურეს. იმედია, ქართველი ავეჯის მწარმოებლები მომავალში მაინც გამოიჩენენ სიფრთხილს და საკუთარ ნაშრომ-ნაწევლებს თაღლითების ლუკმად არ აქცევენ.

დავით დევიძე

პატარა მიუსაფარს ბავია ენატრება

ის სხვებისგან არაფრით გამორჩეული ქუჩის ბავშვია. რამდენიმე თანატოლთან ერთად ჩამოუვლის ხოლმე მაღაზიის ვიტრინებს. შესვლას ვერ ბედავს, მაგრამ კარის შორიხალოს წრიანებს და მაღაზიიდან საწოვავით დატვირთულ გამოშვლელს რომ შეამჩნევს, საგანგებოდ დამწუხრებული სახით მიეგვება: — ხუთი თეთრით დამეხმარეთ... მერე ავიწყდება თვისი „მოვალეობა“ და გართობას იწყებს, ზოგჯერ სკვერშიც კი გადაიბრუნს. მის დანახვაზე ბებია-ბაბუები უკმაყოფილოდ აქნევენ თავს, დედები კი შვილებს არიდებენ, რა იცი, რა ინფექციით არის ავად, ახლოს არ მიხვიდეთო... მისთვის კი ეს ყველაფერი სულებითაა, იმდენად სულებით, რომ შეგვმინდება კიდევ სწორედ ასეთი ბავშვები არიან ნელი მოქმედების ნაღმი, ღრმად ჩაბუდეული ტკივილითა და გაუხეშებული სულით, რომელიც, ვინ იცის, როდის იფეთქებს სახელმწიფოში, სადაც სათანადო ყურადღებას ვერ აქცევენ მიუსაფართ.

ვიდრე პატარა მანანალას გამოველაპარაკებოდი, გადავწყვიტე მისი გული მომეგო, ნაყინი ვუყიდე და სანამ ის შეექცეოდა, რამდენიმე კითხვის დასმა მოვასწარი. უნდობლად შემომხედა.

— რატომ ვმთხოვრობ? მინდა და ვმთხოვრობ... ხომ არაფერს ვაშავებ?

— არა, მაგრამ ხომ ძნელია მთელი დღე დადიოდე, ფულს თხოულობდე, ხან ცივა, ხან წვიმს... სახლი არ გაქვს?

— სახლიც მაქვს, დედაც მყავს, მამაც... — თქვა გულგრილად და ნაყინს მიუბრუნდა, თანაც ნელი ნაბიჯით ჩემგან განშორება დააპირა.

— მოიცა, არ ნახვიდე, ნაყინი ხომ მოგწონს? კიდევ გიყიდი...

— არ მინდა, თვითონაც ვიყიდი. — რითი, ფული ხომ არ გაქვს? — საღამო ხანს მექნება. — მაინც რამდენი მოგიგროვდება?

— თუ ცუდი დღე იქნება, ხუთი ლარი. თუ გამომართლა, მეტიც.

— მერე სად დახარჯავ მაგ ფულს? — ნახევარი სახლში უნდა წავილო. დანარჩენით ვერთობი, „მაროუნსაც“ ვყიდულობ, „სემიკასაც“, ლიმონათსაც.

— ამას წინათ დაგინახე, ნებოს ყიდულობდი.

— არა, მე არა, — დაიბნა ჩემი თანამოსაუბრე, — ესენი ყიდულობენ ხოლმე, — მიმანიშნა თანატოლებზე,

შორიდან რომ გვხვდებოდნენ.

— ყველაზე მეტად რა გაგხარებია, თუ გასოსვს?

— ერთხელ, აი, ამ მარკეტიდან მსუქანი კაცი გამოვიდა. მივეცივდიოთ მე და არტურია, 20 ოცი ლარი მას მისცა, 20 — მე. არ გჯერა? თან ასე თქვა: დღეს კარგი დღე მქონდა და ღმერთო, ბარაქა მომეცო... იმის მერე იმდენ ხანს ველოდი მე და არტურია, მაგრამ აღარ გამოჩნდა. ეტყობა, აქ არ ცხოვრობს. ის ოცი ლარი გამიხარდა მაგრამ!

— ყველაზე მეტად რა გწყენია?

— რა ვიცი, — მხრებს იჩენავს. ალბათ იმდენი რამ მოარჩიოს.

— რა გენატრება? — ვკითხე და როგორც ჩანს, თავი გვარიანად მოვაბეზრე.

— იცი, არც „მაროუნი“ მენატრება, არც შოკოლადი, არც კოკა-კოლა... ერთხელ, მეზობელმა ჩახოხილი მჭამა, ძალიან გემრიელი იყო, ისიც არ მენატრება. ბებიამ მყავდა სოფელში, შარშან ავად გახდა. იმის მერე სოფელში აღარ მიშვეფენ... იმან რომ იცოდეს, აქ ფული ვთხოულობ, იტირებდა. არ გჯერა? მართლა იტირებდა. ბებიამ მენატრება... მომეყვან?

ბიჭი გაიქცა და თანატოლებს შეურთდა. უკან იყურებოდა და რაღაცას უამბობდა. არც მან და არც მისმა მსმენელებმა არ იცინა, რომ რამდენიმე დღეში 1-ელი ივნისი დადგება. ეს ბავშვთა დაცვის საერთაშორისო დღეა. მათ კი ვერავინ დათავსო, იმიტომ, რომ ვერც ნაყინით, ვერც შოკოლადით და ვერც გემრიელი სადილით მათ მონატრებას ვერაფერს ვუშველით. მათ ბებიების, დედების, მამების სიტბო სჭირდებათ და ვიდრე მონატრების გრძნობა კიდევ შერჩენილია, ვილცამ უნდა დაუძახოს: დაბრუნდი, შვილო!

ლელა ჯიყაშვილი

მკითხველის პრემია *

მკითხველის პრემია

ეს თქვენი გაზეთია და რადგან ასეა, „კვირის პალიტრის“ ჟურნალისტებს თქვენ ასევეთ ყოველკვირეულ პრემიას. შეაფასეთ ამ ნომრის მასალები, აღწერეთ რეიტინგის ქვეთარში თქვენი აზრით, ნომრის საუკეთესო ჟურნალისტურა ნამუშევარი. ამ მასალების ავტორს, რამელიც ყველაზე მეტ ხმას მიიღებს თქვენგან, მკითხველის სახელად, რედაქცია პრემიას — 50 ლარს გადასცემს. გამარჯვებული ჟურნალისტის განაბობს მთავრად ნომრის შეიტყობთ. **რეიტინგის ქვეთარი ახ. 35-ე გვერდზე.**

წინა ნომრის მკითხველის პრემიის შედეგები ასეთია:

1. **ლელა ჯიყაშვილი** — „ოდესმე დიდი ყოფილა საქართველო...“ — 82 ხმა

2. **ვატა გაგაშვილი** — „მას ომთან დაკავშირებული ყველა თარიღი სძულდა...“ — 76

3. **ეთერ თაბიძე** — „სიცოცხლე უნდა ქარიშხალს ჰგავდეს...“ — 60

მკითხველის სახელით პრემია გადაეცემა ჟურნალისტ **ლელა ჯიყაშვილს.**

„მკითხველის პრემიის“ მფლობელი 408 რესპონდენტმა გამოავლინა

დაძაბული სამუშაო კვირის, სამხედრო აღ-
ლუმისა და ბოლოს, რუსი ბიზნესმენების მიღე-
ბის შემდეგ, საქართველოს პრეზიდენტმა საი-
მისოდაც მოიცალა, რომ შეგვხედროდა და
ჩვენთან ექსკლუზიურ ინტერვიუში იმ თემებზე
ესაუბრა, რომლებიც საზოგადოებაში ბევრ
კითხვას ბადებს...

როდესაც მიხეილ სააკაშვილს მეტისმეტად
დაძაბულ რეჟიმზე ჩამოვუდგეთ სიტყვა, საკ-
მაოდ მოულოდნელი პასუხი მივიღეთ (რომ
პრეზიდენტი არ იღლებას! — ყველაფერზე მეტად
უსაქმოდ ყოფნა მღლის. ჩემთვის განსაკუთრე-
ბით მძიმე პერიოდი 1-ელიდან 7 იანვრამდეა,
როდესაც საქმისთვის არავის სცალიაო.
როგორც ჩანს, სააკაშვილი დაუდგრომელი
ბუნების გამო ბევრსაც ასწრებს, და რაგინდ
უცნაურ პარალელადაც უნდა გეჩვენოთ, ბევრ
საჩუქარსაც იღებს. ჩვენი ბოლო სტუმრობის
შემდეგ პრეზიდენტის სამუშაო კაბინეტში ბევ-
რი ახალი ნივთი აღმოვაჩინეთ. განსაკუთრე-
ბით კი სხვადასხვა ზომის ხმლები მოგვეწონა
(ვიზუალურის გარდა, მათი დანიშნულების
გათვალისწინებითაც ქვეყნის პირველი პირის
მებრძოლ ბუნებას შეესაბამება). **მიხეილ
სააკაშვილს** პირველი კითხვა სწორედ „საკ-
უთარ შეიარაღებაზე“ დავუსვით:

— ეს ყველაზე დიდი ხმალი ამ დღეებში
რუსებმა მაჩუქეს. ოქროსფერი კი მახაჩკალის
მერის მოადგილის ნაჩუქარია, რომელიც ინ-
აუგურაციაზე იყო ჩამოსული. ბევრი ხალხი
მუწუნხები — პრეზიდენტ სააკაშვილს „რალაც“
უნდა გადაეცეო. როგორღაც დედანქმამდე მი-
ულწევია. ვიფიქრე, სერიოზული საქმე აქვს-
მეთქი, მივიღე და ეს ხმალი მაჩუქა. მესამე
ხმალი კი ბათუმში, ქუჩაში მაჩუქა ერთმა
აჭარელმა...

— **ბატონო პრეზიდენტო, უპრპანი
იქნება იმ შეიარაღებაზეც გკითხოთ,
რომელიც დამოუკიდებლობის დღეს
სამხედრო აღლუმზე ვიხილოთ. როგორ
მოხერხდა ამ რაოდენობის ტექნიკის
მოპოვება და ბოლოს, ეს ძალის
დემონსტრირებაც იყო თუ—**

— როდესაც ხელისუფლებაში მოვედით, ჯარს
მხოლოდ ნახევარი დღის სამოციო ტყვია-ნამა-
ლი ჰქონდა. აღარაფერს ვამბობ სამხედრო
ტექნიკაზე. მსყობრში მხოლოდ ამერიკელების
შეკეთებულ 9 ტანკი აღმოჩნდა, დანარჩენები
მოშლილი და გამოყენებული იყო. შინაგანი
ჯარის კუთვნილი ყველა ტანკი ჯართში ჩასა-
ბარებლად ჰქონდათ გამზადებული. მეტსაც
გეტყვით, უცხოელი ექსპერტების რეკომენდაცი-
თა, საქართველოს ავიაცია არ სჭირდებოა,
არსებობდა გეგმა, რომ ავიაცია გაყიდულიყო.
მხოლოდ და მხოლოდ იმიტომ არ გაყიდეს,
რომ ამ საქმესაც ვერ მოაბეს თავი. წინა ხე-
ლისუფლების დროს უშიშროების სამინის-
ტროს მთელი ტაბელური იარაღი ჩამოართვეს
და პანკისის ხეობაში გაყიდეს. ყველაფერი ეს
დოკუმენტურად ისე გააფორმეს, თითქოს იარ-
აღი უფარგისი იყო და ამიტომ მეტალურგიულ
ქარხანაში გადაადნეს(!). ჩვენი მონოედება იყო,
რომ საქართველოს ძლიერი შინაგანი ჯარი
ჰყოლოდა. უკვე მოხერხდა 4 ათასი ჯარისკა-
ცის იმ დონეზე მომზადება, როგორც
ამერიკელები ამზადებენ „ნვრთისა და აღ-
ჭურვის“ პროგრამით. თურმე ჩვენც შეგვძლება
ჯარისკაცების მომზადება.

— **გამოდის, ჩვენც მაგრები ვყო-
ფილვართ?**

— ყოველი შემთხვევისთვის, არაფრით ჩამო-
ვუვარდებით, თუ ამის სურვილი გვექნება.
ამერიკელების მომზადების უპირატესობა ის
არის, რომ შექანიზებულ ჯგუფებს ტექნიკის
გამოყენება ასწავლეს. ჩვენ კი, ჯერჯერობით,
კარგი ტანკისტისა და მფრინავის მომზადების
საშუალება არ გვაქვს... გარდა ამისა, მთელი
ტექნიკა შეკედდა. კერძო ორგანიზაციებს ჯარი-
დან კაპიებზე წაყვანილი 20-მდე „კამაზი“ ჩამო-
ერთვა. რამდენიმე ჯავშანმანქანა და ვერტმ-
ფრენები იჯარით იყო გაცემული და ისიც
შეიარაღებულ ძალებს დაუბრუნდა. ამ პერიო-
დში ჯარის მიმართ დამოკიდებულებაც შე-
იცვალა და ხალხი მიხვდა, რომ ჩვენ სიტუაცი-
ის შემოპრუნება გვიდა. იმ ტექნიკის რაოდე-
ნობა, რომელიც ალღუმზე იხილეთ, კიდევ
გაიზრდება და მალე საქართველოს საჰმარისი
შეიარაღება ექნება. გავაძლიერებთ ვერტმფრენ-
თა პარკს და არტილერიას. მთავარი ახლა ის
არის, რომ კარგი არტილერისტები, ტანკი-
სტები და მფრინავები მოვაზადოთ. ამ მხრივ
უკრანისა და რუსეთთან ვაპირებთ თანამ-
შრომლობას. გვიდა, შემდეგი აღლუმისთვის
ბრძოლისუნარიანი ჯარისკაცების რიცხვი
გავაიზმაოთ. ამ საქმეში დახმარებისთვის
უცხოეთში მცხოვრებ ქართველებს მივმართავთ,
რათა ქართული არმიის მხარდაჭერის საერ-
თაშორისო ფონდი შეიქმნას. დღეს უცხოეთ-
ში ბევრი ქართველია, რომელსაც სურს
ქართულ არმიის დახმარება. მინდა ამ ხალხს
მივმართო — ოჯახში რომ 200 ლარს გააგზა-
ვნიან, 10 ლარი ჯარს გაუგზავნონ (ვირდები,
რომ ამ ფულს ახლა არავინ მოიპარავს).
საქართველოს 16-17 ათასი ბრძოლისუნარი-
ანი ჯარისკაცი და ტექნიკა სჭირდება. სხვათა
შორის, ტყვია-ნამღის უზარმაზარი რეზერვე-
ბი ამოვიღეთ აჭარაში და კიდევ კარგი, ის
საქართველოს წინააღმდეგ არ გამოიყენეს.
აჭარიდან წამოყვანილი სამხედრო მანქანებიც
და რამდენიმე ვერტმფრენიც შეიარაღებულ
ძალებს გადავეცით. ზოგიერთებს კითხვაც გაუჩნ-
დათ — რატომ აკუთვბთ ამასო? ჩვენი პასუხი
ასეთია — საქართველოს შეიარაღებული ძალებ-
ი ერთხანად იცავს აჭარასაც და დანარჩენ
საქართველოსაც. ეს ქონების მითვისების კი
არა, ქონების კარგი მიზნით გამოყენების შემთხ-
ვევაა. ბევრი ფული დაეხარჯეთ ქვეყნის არსე-

საქართველოს ხელისუფლების არც ერთ ღონეზე აღარ არის ხელშეუხებელი ხალხი

„ჭალარის გამო ჩემს მეუღლეს ნაკლებად არ მოვწონვარ“

აფხაზურენოვანი. აფხაზები ადგილო-
ბრივმა ხელისუფლებამ მონამლა...
როდესაც ოსურად და აფხაზურად
ვლაპარაკობდი, მე სოხუმისა და ცხ-
ინვალის მთავრობებზე მეტად, ხალხს
მივმართავდი. ჩვენი მთავარი მოკავ-
შირე ხალხია. დღეს საქართველოში
აღმავლობის პროცესი დიანყო, ამ რე-
გიონებში კი ისევ სტაგნაციაა. ამიტომ

**სამწუხაროდ, დღეს ჩვენი ძირითადი
ობიექტები, მათ შორის, პორტები, ბანდიტი
ჩინოვნიკების ხელშია. ამიტომ ჩვენ უნდა
შევძლოთ სწორი პრივატიზაციის ჩატარე-
ბა. მაგრამ ინვესტორთა დაინტერესება
რომ გაიზარდოს, დიდი სამუშაო გვაქვს ჩა-
საგარებელი. ვგულისხმობ არა მარტო
ქალაქებში იმის დაფიქსირებას, რომ გადა-
სახადების ლიბერალიზაცია მოხდება,
არამედ იმასაც, რომ ინვესტორებმა რეალუ-
რად დაინახონ — ჩვენ მუშაობის საშუალე-
ბა მართლაც გვაქვსო.**

აუცილებელია ვუთხრათ ამ ხალხს, — ჩვენ
ერთად უნდა განვეითარდეთ და ამით უკეთე-
სი პერსპექტივა გვექნება. მით უმეტეს, ეს პერ-
სპექტივა კეთილსაიმედოა რუსეთთან ურთ-
იერთობის გაუმჯობესების ფონზე.

— **მაგრამ აფხაზეთშიც და ოს-
ეთშიც ზომ არიან რეაქციული ძალები,
რომლებიც საქართველოს ხელისუფ-
ლების კეთილი ჩანაფიქრის განხორ-
ცილებას, თუნდაც პენსიების საკითხ-
ის მოგვარებას, ხელს შეუშლიან?**

— არა მგონია. უფრო იმას ვფიქრობ, თბი-
ლისში გარკვეულმა პოლიტიკურმა ძალებმა
არ ატყბონ ერთი ამბავი. პოლიტიკოსებმა უს-
აუთოდ უნდა მივალწიოთ კონსენსუსს იმ თე-
მებზე, რომლებზეც ხმაამალა ლაპარაკი არ
შეიძლება. არ შეიძლება სპეკულირება ისეთი
თემებით, როგორიც არის აჭარის სტატუსი,
ოსეთსა და აფხაზეთთან დამოკიდებულება და
თუნდაც ოსი პენსიონერებისთვის პენსიების
გაცემა და ა.შ. მაგალითად, არ შეიძლება თქმა
— ადღეში არ უნდა ჩაგვეტარებინაო, რადგან
ეს ადამიანის ყველაზე ცუდ ინსტინქტებზეა
გათვლილი — ჩემი მუცლის გარდა, არაფერი
მაინტერესებსო. ოსებსა და აფხაზებს უნდა
ვუთხრათ, რომ მათთან გასაყოფი არაფერი
გვაქვს.

— **ალბათ ერგენტის პრობლემაც
მოსაგვარებელია, რომელიც ცხინვალის
ხელისუფლების ბიუჯეტის აკნესს.**

— ცხინვალის ერთი დაჯგუფების პირადი
შემოსავლები მართლაც ერგენტზეა დამოკიდე-
ბული, ისინი ითბობენ ხელს. ჩვეულებრივ, ხალხს
ამ შემოსავლიდან არაფერი ხვდება. ამ ბაზრო-
ბით მხოლოდ 100-200 კაცი ხეირობს. სხვათა
შორის, იქაც ქართულ-ოსური დაჯგუფებები
თანამშრომლობენ ერთმანეთთან. ამ ქართულ
დაჯგუფებას წინა მთავრობაში მფარველებიც
ჰყავდა. კერძოდ, ერგენტის საძმო უახლოეს
კავშირში იყო შს მინისტრთან, მაგრამ ამ პრობ-
ლემას მალე მოვუვლით.

— **გასულ კვირას საქართველოს
რუსი ბიზნესმენები სტუმრობდნენ.
რუსების მაღას არაერთხელ დაუზა-
რალბია საქართველო. თუკი რუსები
ერეკლე I-ის დროიდან სულ გვატყუებენ,
რთ არის დაზღვეული დღეს სააკაშ-
ვილი, რამდენად შეიძლება მათი ნდობა?**

— აქ ნდობის საკითხი არ დგას. ჩემი აზრით,
გოსდუმის ზოგიერთ დეპუტატთან ურთიერ-
თობას, რუს ბიზნესმენტთან საქმის დაჭერა
სჯობს, იმიტომ, რომ მას ფული აქვს. მთავარ-
ია, ამ ფულმა ინვესტორის მოგების პარალე-
ლურად ქართული ეკონომიკის აღორძინებ-
ისთვის იმუშაოს. ამის გამო ჩვენ უარი ვთქვით
პოლიტიკურ პროექტებზე. მაგალითად, პოლი-
ტიკური პროექტი იყო მაგისტრალური
გაზსადენის ერთპიროვნული კონტრაქტი.
ხალხი, რომელიც აქ ჩამოვიდა, ასეთ პროექტებ-
ში ჩართვას არც ითხოვს. თუ ინვესტორები
ააშენებენ სანარმოებს და გაჩერებულ ქარხ-
ნებს ააშუშავენ, თუ ხალხი დასაქმდება, თუ
ტურიზმში ჩადებენ ფულს და ახალი სასტუმ-
როები აშენდება, ამაზე უკეთესი რა უნდა
იყოს. ასეთ საქმეში ავსტრალიელი, რუსი და
თურქი ჩემთვის ერთია. ჩვენი მთავარი პრობ-
ბა ის იქნება, რომ ამ ობიექტებში, ძირი-

თადად, ქართველები დასაქმდნენ და მეორე
— გადასახადები გადაიხადონ. ჩვენ შევექმნით
ლიბერალურ საგადასახადო სისტემას და აქ
შემოსულ ბიზნესმენებს უკეთეს სამუშაო
პირობებს შევექმნით, ვიდრე თავიანთ ქვეყა-
ნაში აქვთ. ინვესტორები ჩვენს კეთილგანწყ-
ობაში რომ დავარწმუნოთ, ერთი-ორი წელი
მანინც დაგვჭირდება. გასულ კვირას პირველი
ნაბიჯები გადაიდგა ამ მიმართულებით. კარგი
იქნება, თუ აქ უცხოური ბანკები შემოვლენ.
საქართველოში 50 ბანკი მაინც არის და თუ
ერთი რუსების იქნება, არაფერი დაშავდება.
თუ რომელიმე ავიკომპანიას იყიდიან, ესეც
კარგია...

— **მაგრამ ლაპარაკობენ სტრატე-
გიული ობიექტების უცხოელებისთვის
გადაცემის საშუაროებაზეც. ხელისუფ-
ლებაში, სამწუხაროდ, ისევ არიან
ჩინოვნიკები, რომლებმაც პირადი მიზნები
და ინტერესები შეიძლება საექვეყნო
ინტერესზე წინ დააყენონ.**

— სტრატეგიული ობიექტი სულ ორია —
მაგისტრალური გაზსადენი და ელექტროგა-
დაცემის ძირითადი ხაზი. ასევე არ შეიძლება
რკინიგზის პრივატიზება.

— **პორტები არ არის სტრატეგიუ-
ლი მნიშვნელობის?**

— პორტების პრივატიზება უნდა მოხდეს,
მაგრამ არ შეიძლება მათი ერთ ხელში აკუმუ-
ლირება. ასევე არ უნდა დაფუშვბთ გადაზიდ-
ვების მონოპოლიზება. პორტების პრივატიზე-
ბა ამ რაკურსით უნდა განიხილოს. თუ პორ-
ტი კერძო ინვესტორის ხელში იქნება, არ არის
სახიფათო. მთავარია, მან მონოპოლიზება არ
მოახდინოს. და კიდევ, არ არსებობს ისეთი
კერძო საკუთრება, რომელსაც ვერ დაიბრუნებ,
თუკი ეს სახელმწიფო სასიცოცხლო ინტერესს
შეენინაღმდეგება.

სამწუხაროდ, დღეს ჩვენი ძირითადი ობიექტე-
ბი, მათ შორის, პორტები, ბანდიტი ჩინოვნი-
კების ხელშია. ამიტომ ჩვენ უნდა შევძლოთ
სწორი პრივატიზაციის ჩატარება.

მაგრამ ინვესტორთა დაინტერესება რომ
გაიზარდოს, დიდი სამუშაო გვაქვს ჩასატარე-
ბელი. ვგულისხმობ არა მარტო ქალაქებზე
იმის დაფიქსირებას, რომ გადასახადების ლიბ-
ერალიზაცია მოხდება, არამედ იმასაც, რომ
ინვესტორებმა რეალურად დაინახონ — ჩვენ
მუშაობის საშუალება მართლაც გვაქვსო.

— **სხვათა შორის, გაჩნდა ასეთი
კითხვაც — რატომ შემოდის
საქართველოში ასეთი ოცენობით რუსუ-
ლი კაპიტალი და არა ევროპული ან
ამერიკული.**

— ივინსიოთ თურქებსაც ველოდებით... ყვე-
ლაზე დიდი თავისუფალი კაპიტალი დღეს
თურქეთსა და რუსეთშია და ამიტომ შემო-
დიან ისინი საქართველოში. ამავდროულად,
შეიქმნა პრეზიდენტთან არსებული საერთა-
შორისო საინვესტიციო საბჭო, რომელსაც გერ-
მანიის საგაქრო პალატის თავმჯდომარე, გერ-
მანელი ბიზნესმენი კლაუს მანგოლდტი ჩაუდგება
სათავეში და ის შემოიტანს გერმანულ და დასავ-
ლურ კაპიტალს საქართველოში. საინვესტი-
ციო გარემოს შესწავლის მიზნით სექტემბერ-
ში დავოსის ფორუმის ფარგლებში დაგეგ-
მილია ამერიკული და ევროპული ინვესტიციე-
ბის შემოსვლაც.

— **იოქვა, პრეზიდენტის შეპირებუ-
ლი ე. წ. საგადასახადო ამნისტია
(რომელიც ივნისში უნდა ამოქმედებუ-
ლიყო) არ სრულდება, რადგან ამ
ყველაფერმა კანონის სახე ვერ მი-
იღო, ასევე ლიად რჩება ინდენარ-
მის გადასახადების საკითხი...**

— ინდენარმეები 1-ელი ივლისიდან იქნები-
ან გათავისუფლებული დღე-ის, მოგებისა და
ფიქსირებული გადასახადისგან, მაგრამ თუ ისი-
ნი ვინმეს მიერ პრივატიზებულ ობიექტზე
მუშაობენ, ფართის გადასახადის გადახდა
მოუწევთ, ისევე, როგორც მოუწევთ ელექტრო-
ენერგიისა და წყლის გადასახადის გადახდა.
ვაღიარებ, რომ ე. წ. საგადასახადო ამნისტის
(გადასახადების დეკლარირების) ამოქმედება
აჭარის მოვლენებმა შეაჩერა და 1-ელი ივლი-
ნისთვის ვეღაიდო. პარლამენტმა ვერ მოიცა-
ლა ამ თემაზე სამუშაოდ, მაგრამ ეს საკითხი
უთუოდ შევა პარლამენტში საგადასახადო კოდ-
ექსტან ერთად. სახელმწიფოს ინტერესშია, რომ
დამალული შემოსავლების ლეგალიზაცია
მოხდეს. საქართველოში ჩამოგვყავს ცნობილი
პერუელი ეკონომისტი, ნობელის პრემიის ლაუ-
რეატი დე სკოტ, რომლის სპეციალიზაცია
დამალული ეკონომიკის ლეგალიზებაა. ის აქ
თავის ჯგუფთან ერთად იმუშავებს.

— **ამას წინათ, თქვენი თანაგუნდე-
ლი და აქტივისტი, როგორც თავად
ბრძანდთ, კორუფციულ გარიგებებში
აღმოჩნდა ჩართული. არის ინფორმა-
ცია, რომ ამჟამად ბიზნესის სფერო-
ბის ახალი სერიოზული გადანაწილება
მიმდინარეობს და გაგალების სფერო-
ბის გადანაწილებისთვის თქვენი გუნ-
დის წევრები ერთმანეთს უპირისპირდ-
ებიან.**

— დღეს სხვა დროა, ვითარება შეიცვალა.
საქართველოს ხელისუფლების არც ერთ დონე-
ზე აღარ არის ხელშეუხებელი ხალხი. კენჭაქმე
ძალიან კარგად იბრძოლა შევარდნაძის
ჩამოგდებისთვის, მაგრამ, როდესაც კაბინეტში
დაჯდა, ცდუნებას ვეღარ გაუძლო. კენჭაძის
გარდა, რეგიონებში კიდევ დააკავეს ნაციონა-
ლური მოძრაობის რამდენიმე აქტივისტი. შეი-
ძლება ხელისუფლებაში 1 ან 2 პროცენტის ასე-
თი ადამიანებიც მოხვდნენ, მაგრამ ისინი დროზე
უნდა აღმოვაჩინოთ და პასუხი გავცეთ.

(გაგრძელება იხ. გვ. 11)

**„ჯოზეფინის“ თერმის
მეტალოვლასტმასის
კარ-შანჯრაები
ქალთან იაშად
შეკები: თათრი, ნაბღის ბაქსტარით, მუხა,
მუხი მუხა, მაქაბონი, ნითაღი ხა ღა ა.შ.
ჩვენი პროფილი — ვ-კამერიათი
მის: შერათლის 141 მ. „დიდუბის“ გვერდით
☎ 26-30-50; 34-49-40; 61-32-37; 899-51-51-09; 899-902-091; ტაქსი: 966-779**

უზგაბანააქედროვე იარაღი ალღუეზე პირველად გაეორნდა

საქართველოს შინაგანმა ჯარებმა 26 მაისის სამხედრო ალღუმზე T-72-ის საუკუნის ულტრაბანაქედროვე ცეცხლსასროლი იარაღით ჩაიარეს

ჩვენმა ძალოვნებმა კაბინეტებში აბაშიძის სურათი „უნდა ჩამოკიდონ“...

შეიძლება ბევრს თვალი მოსტაცა სამხედრო ალღუმზე გამოჩენილმა 41-ტონიანმა T-72-მა თუ ტრიბუნების თავზე გადაფრენილმა „იროკუზებმა“, მაგრამ სტატიის ავტორის ყურადღება უფრო იმ სპეციალური დანიშნულების ცეცხლსასროლმა იარაღმა მიიქცია, რომლითაც შინაგანი ჯარების შესანიშნავად ეკიპირებული მებრძოლები იყვნენ აღჭურვილნი.

ეს არცაა გასაკვირი, რადგან პრეზიდენტი სააკაშვილი, რომელიც სამხედრო ძალებს ბევრად მეტ ყურადღებას უთმობს, ვიდრე მისი წინამორბედი, განსაკუთრებით ზრუნავს შინაგანი ჯარების გაძლიერებაზე. შეიძლება ეს არც იყოს გასაკვირი, რადგან შინაგანი ჯარების სარდალი, გენერალ-მაიორი გიორგი თათუხაშვილი, მიჩნეულია პრეზიდენტი სააკაშვილის ერთ-ერთ უერთგულეს გენერლად, ხოლო შინაგანი ჯარები — მის მთავარ დასაყრდენ ძალებად.

ალბათ ამიტაც აიხსნება, რომ ალღუმზე შინაგანი ჯარების პირადი შემადგენლობა საუცხოოდ იყო ეკიპირებული და შეიარაღებული, ხოლო საავტომობილო და საბრძოლო ტექნიკა — ლამაზად შეღებილი. ყოველივე ამას ხომ საკმაოდ დიდი თანხები სჭირდება.

სტატიის მთავარი თემა კი გახლავთ ის ცეცხლსასროლი იარაღი, რომელიც პირველად გამოჩნდა ფართო აუდიტორიის წინაშე. უპირველესად აღსანიშნავია რუსული წარმოების სპეციალური სნაიპერული შაშხანა BCC Винторез-ი, სპეციალური ავტომატი AC Val-ი და მაყუჩიანი ავტომატი ОЦ-14 Гроза. ამ უკანასკნელის შესახებ „კვირის პალიტრა“ უკვე წერდა, Винторез-სა და Val-ზე კი შეგვიძლია ვთქვათ, რომ ისინიც, Гроза-სავით, ასლან აბაშიძის არსენალიდანაა ამოღებული.

ჩვენმა ძალოვნებმა თავიანთ კაბინეტებში ალბათ აბაშიძის სურათი უნდა ჩამოკიდონ, რადგან მისი არსენალიდან მიიღეს უშიშროების სამინისტრომ და შინაგანმა ჯარებმა თანამედროვე ტიპის ცეცხლსასროლი იარაღი.

თუ არ ვცდები, მანამდე უშიშროების სამინისტროს ათიოდე Винторез-ი ჰქონდა. ამოღებულ იარაღს შორის იყო აგრეთვე რამდენიმე ცალი სპეციალური დანიშნულების ხელის ყუმბარსატყორცნი PFC-50M-ი, რომლებიც არაღელვარული დანიშნულების ყუმბარების სასროლად და დემონსტრაციების დასაშლელად გამოიყენება.

ჩვენი დოსიე: სპეციალური სნაიპერული შაშხანა BCC Винторез-ის ლულა ერთგვარ მთლიან მაყუჩს წარმოადგენს და მისგან სასროლად СП-5 ტიპის სპეციალური, 9 მმ კალიბრის ვაზნები გამოიყენება. ტყვიის სანყისი სიჩქარე ბგერის სიჩქარეზე მცირეა, თუმცა 400 მ-ის სიშორეზე მე-2 კლასის ჯავშნეულებს ხერხებს.

AC Val-ისთვის СП-6 ტიპის ვაზნებს ხმარობენ, რომლის ვოლფრამის კარბიდისთავიან ტყვიას 100 მ-ში 6 მმ სისქის ფოლადის ნაჭრის გახვრეტა შეუძლია.

სპეციალური დანიშნულების ხელის ყუმბარსატყორცნი PFC-50M-ი ცრემლსადენ-გამაღიზიანებელი მოქმედების ყუმბარების 400 მ-ზე სასროლდაა გათვალისწინებული.

მაგრამ მთავარი აღმოჩენა გახლავთ ულტრაბანაქედროვე, ისრაელის წარმოების Tavor-21 ტიპის ავტომატური შაშხანის მოდიფიკაციები, რომლებიც შინაგანი ჯარების მებრძოლებს ეკავათ ხელში.

„ტავორების“ საქართველოს სამხედრო ძალებში გამოჩენის შემდეგ შეიძლება თამამად ვთქვათ, რომ ჩვენი შინაგანი ჯარების შეიარაღებას ბევრი ამერიკელი თუ რუსი სპეცრაზმელი ინატრებდა.

საგულისხმოა, რომ თავად „ისრაელის თავდაცვის არმიაში“ „ტავორების“ შეიარაღებაში მიღება, „გალილების“ სანაცვლოდ, ოფიციალურად სულ ახლახან — 31 მარტს დაიწყო. მანამდე ერთადერთი ქვეყანა, ვინც „ტავორების“ შესყიდვის შესახებ ხელშეკრულება დადო „ისრაელის სამხედრო მრეწველობასთან“ — ინდოეთის არმია გახლავთ.

შინაგანი ჯარები XXI საუკუნის ავტომატებით იარაღდება!

რა უცნაურადაც არ უნდა ჟღერდეს, ამ სახელწოდების მოიერიშე ავტომატური შაშხანის შესაქმნელად მუშაობა 1992-93 წლებში ორმა სამოქალაქო დიზაინერმა დაიწყო. მათ მეიარაღე-კონსტრუქტორები მოგვიანებით შეუერთდნენ.

სპეციალური დანიშნულების ხელის ყუმბარსატყორცნი PFC-50M

ჩვენი დოსიე: დღეისათვის დამზადებულია საბაზო მოდელის Tavor-21-ის, იმავე TAR-21-ის რამდენიმე მოდიფიკაცია — Tavor-kommando CTAR-21; მოკლელულიანი Micro Tavor MTAR-21; სნაიპერული STAR-21 და სხვა სამოქალაქო მოდელი.

ყველა მათგანში გამოიყენება 5.56 მმ-იანი NATO-ს სტანდარტის ვაზნები. „ტავორ-კომანდო“, ვაზნების გარეშე, 2,7 კგ-ს იწონის, ხოლო მისი სროლის ტემპი 750-900 გასროლაწუთში მერყეობს. ტყვიის სანყისი სიჩქარე 860 მ/წმ. სნაიპერული „ტავორის“ სიგრძე 72 სმ-ია, უყენია დასაკეცი სადგამი და ოპტიკური სამიზნე, ხოლო დანარჩენ „ტავორებს“, სამიზნის ნაცვლად, კოლიმეტრული მოწყობილობა უყენდებათ, რომელშიც ინფრარაღიანი სამიზნე და ლაზერული მიზანმარჯვებელია ჩამონტაჟებული.

სპეციალური ავტომატი AC Val

სპეციალური სნაიპერული შაშხანა BCC Винторез

იმის გამო, რომ „ტავორები“ „ბულ-პაპის“ პრინციპითაა კონსტრუირებული (მჭიდრო სახელწოდება უკანაა), მას უარყოფითი მხარეებიც გააჩნია. კარგია, რომ მჭიდრო უკან გადაწვდება იძლევა გრძელი ლულის დაყენების საშუალებას, მაგრამ, სამაგიეროდ, მასრების გამომდებელი სარკმელი სროლის დროს მსროლელის ლოყასთან ახლოს აღმოჩნდება ხოლმე. „ტავორის“ დადებით მხარედ ისიც მიიჩნევა, რომ გვერდზე გამომდებელი სარკმელი მებრძოლმა რამდენიმე წუთში შეიძლება მარჯვენა მხრიდან მარცხნივ გადაიტანოს, რაც საშუალებას იძლევა, ეს იარაღი ცაციაშეც დაუბრკოლებლად ისროლოს.

არ დავაზუსტებთ, რამდენი „ტავორი“ „ჩაუფარდა“ ხელში შინაგანი ჯარებს, თუმცა ცხადია, რომ ისინი ასლან აბაშიძის არსენალიდან არ მოუპოვებიათ. თითოეული საბაზო „ტავორის“ სანყისი ფასი, სამიზნის გარეშე, 1000-1200 დოლარია, ამიტომაც საფიქრალია, რომ მათი შეძენა იაფი ნამდვილად არ დაუჯდებოდათ.

თუმცა, სამაგიეროდ, შინაგანი ჯარების სპეცდანიშნულების ნაწილის ხელში აღმოჩნდა თანამედროვე ავტომატური მოიერიშე, სნაიპერული და სპეციალური იარაღი, რომელიც, წესით, ჩვეულებრივ „კალანკოვზე“ ბევრად მეტ დახმარებას გაუწევს ქართველ სამხედროებს, განსაკუთრებით მცირე დისტანციებზე ბრძოლისას.

სნაიპერული STAR-21

Tavor-kommando CTAR-21

„უკანასკნელად“ და „პირველად“
საქართველოში
„უკანასკნელად“ და „პირველად“
საქართველოში
„უკანასკნელად“ და „პირველად“
საქართველოში
„უკანასკნელად“ და „პირველად“
საქართველოში
„უკანასკნელად“ და „პირველად“
საქართველოში
„უკანასკნელად“ და „პირველად“
საქართველოში

„უკანასკნელად“ და „პირველად“
საქართველოში
„უკანასკნელად“ და „პირველად“
საქართველოში
„უკანასკნელად“ და „პირველად“
საქართველოში

Visonic Ltd

PARADOX

KENWOOD

„უკანასკნელად“ და „პირველად“
საქართველოში
„უკანასკნელად“ და „პირველად“
საქართველოში
„უკანასკნელად“ და „პირველად“
საქართველოში

NOVUS

საქართველოში
„უკანასკნელად“ და „პირველად“
საქართველოში
„უკანასკნელად“ და „პირველად“
საქართველოში

სახელმწიფო ლიცენზირებული სამართლებრივ-ისრაელის სტომატოლოგიის ინსტიტუტი და მრავალპროფილიანი სამედიცინო კოლეჯი

მინიმალური
გადასახადი

სახელმწიფო ლიცენზირებული
სამართლებრივ-ისრაელის
სტომატოლოგიის ინსტიტუტი
და მრავალპროფილიანი
სამედიცინო კოლეჯი

თბილისი, ჩაჩულის 34
სტერილური აღწმადელები
(164-ე სას. სტოდა) www.medical.edu.ge

☎ 61-54-23 (დღისით)
61-69-77 (ღამისით)
71-55-11 (ღამისით)

ტრანსპორტი და დანაშაული ერთ-მანეთთან ძალზე ახლო მდგომი ცნებებია. ამიტომაც შეიქმნა სატრანსპორტო მილიციის სამსახური, რომელიც სამოქალაქო წლებამდე რატომღაც მართო რკინიგზას ემსახურებოდა. არსებობდა საგზაო ინსპექცია, რომელიც მხოლოდ საავტომობილო გზებს აკონტროლებდა, მაგრამ საზღვაო და საავიაციო ტრანსპორტზე ზედამხედველობა რომელიმე სპეციალურ უწყებას კი არა, მილიციის ტერმინითაც არ მოხდებოდა. მართლაც, საბჭოთა საზღვაო და საჰაერო ტრანსპორტი კომუნისტური მათრახის ქვეშ ათწლეულების განმავლობაში დაუბრკოლებლად მუშაობდა. მაგრამ გაცივდა ხანი და ხალხს მოჰპყრდა საბჭოური რუტინა და რადგან ქვეყნის საზღვრები ჩაკეტილი იყო, რჩებოდა ერთადერთი გზა — ზემოდან გადაფრენა. რაკი კერძო თვითმფრინავები არ არსებობდა, ეს მისია საბჭოთა ავიაციას უნდა შეესრულებინა. მით უმეტეს, რომ თვითმფრინავში მგზავრების ჩასვლამას მხოლოდ მოვალეობის მოხდის მიზნით (ტრამზე ასვლის დროს არავინ იხუთი-გნოსო) თუ ესწრებოდა მილიციის წარმომადგენელი. არავითარი შემოწმება ან იარაღისა და ასაფეთქებელი ნივთიერების გადატანის აკრძალვა. როგორც კი სალონის კარი ჩაიკეტებოდა, აღარავის ადარდებდა, რა მოხდებოდა იქ, ჰაერში. ამაზე მხოლოდ მფრინავთა რაზმი აგებდა პასუხს და როგორც შემთხვევით, ეს ტაქტიკა ამართლებდა კიდევ.

დღეს ჩვენ ხმელეთზე მომხდარ ერთ დანაშაულზეც მოგითხრობთ, ოღონდ თავდაპირველად მინდა ცას მივაპყრო თქვენი მზერა.

პირველი —

საქართველოდან

1970 წლის 15 ოქტომბერს, დღის 12 საათზე, ბათუმის აეროპორტიდან აფრინდა სოხუმის ავიარაზმის კუთვნილი სამგზავრო თვითმფრინავი AN-24, რომელიც ბათუმი-კრასნოდარის რეისის ასრულებდა. თვითმფრინავის ბორტზე ორმოცდაათი მგზავრი, მფრინავთა ოთხკაციანი ჯგუფი და ერთი ბორტგამცველი გოგონა იყვნენ. აფრინიდან წუთი წუთის შემდეგ, როცა თვითმფრინავმა რვაასი მეტრის სიმაღლე აიღო, ორმა მგზავრმა, როგორც შემდეგ გაირკვა, ლიტვლმა მამა-შვილმა ბრაზინსკისებმა, ბორტგამცველზე ნადია კურჩენკოს მფრინავებისათვის წერილი გადასცეს. წერილის ავტორები თვითმფრინავის თურქეთში დასვას მოითხოვდნენ, უარის შემთხვევაში კი მისი აფეთქებით იმუქრებოდნენ. ბორტგამცველებმა წერილის გადაცემაზე უარი განუცხადა მამა-შვილს. მაშინ ბრაზინსკისებმა იარაღი იშოშვლეს, მაგრამ ნადია კურჩენკო მათ წინ გადაუდგა — მფრინავთა კაბინისკენ არ გაგზავრებოთ. ისე გამეტებით ჰკრეს ხელი, გოგონა წერილიანად, ზურგით შევარდა კაბინაში. მაინც იმარჯვა და კარი შიგნიდან ჩაუკეტა თავდაშისმელებს.

მკითხველს ვთხოვ, დღევანდელი გადასახედიდან წუ განსჯის მოვლენებს. საბჭოთა კავშირში თვითმფრინავის გატაცების ეს პირველი შემთხვევა და იმ წუთში არც მგზავრებმა, არც ბორტგამცველებმა, არც მფრინავებმა არ იციან მამა-შვილის საქციელის მოტივი. ექსტრემალურ სიტუაციაში არც ამის ანალიზის დროა. ამიტომაც გამტაცებელთა ქმედებას თვითმფრინავის ბორტზე მყოფებმა ერთმნიშვნელოვანი შეფასება მისცეს — ბანდიტიზმი. ასეთ ვითარებაში ადეკვატურად მხოლოდ ერთადერთი ადამიანი, ცხრაშეტი წლის ნადია კურჩენკო იქცევა — იგი ცდილობს თვითმფრინავი ბანდიტებისგან იხსნას. ეს ის დროა, როცა საბჭოთა თვითმფრინავების პილოტთა კაბინის კარს ჯავშანი არა აქვს და მამა-შვილი ოილად ამტკრებს მას. ნადია კურჩენკო კვლავაც ეწინააღმდეგება მომხდურებს. აქ კი, ეტყობა, ბრაზინსკისებს ნერვებმა უშტყუნა. მით უმეტეს, რომ პილოტთა კაბინაში აშკარა უმცირესობაში აღმოჩნდნენ და, ბუნებრივია, ემინათ კიდევ (კვი მოგვიანებით იარაღის ჩაბარებაც მოსთხოვეს მფრინავებს. მაშასადამე, ისიც კი არ იციან, რომ საბჭოთა სამოქალაქო ავიაციის პილოტები უიარაღოდ დაფრინავდნენ). მფრინავებზე თუნდაც რიცხობრივი უპირატესობის მოპოვების მიზნით, ისინი მათ შორის ყველაზე აგრესიულს, ბორტგამცველებელ გოგონას კლავენ, მერე თითქმის სასიკვდილო ჭრილობას აყენებენ ზეფრანს, ვალერი ფადეევს, რომელსაც ტყვენი ფილმებში გაუარია. მიიმდგა დაჭრილი ბორტინჟინერი ედუარდ ბაბაიანი და შემდეგი ტყვეა ხომალდის მეთაურის, გიორგი ჭხარაკიას ხერხემალი იქედება (სხვათა შორის, დღემდე). უწმინდელია მეორე პილოტი, ან გარდაცვლილი სუ-

ბათუმიდან გატაცებული პირველი საბჭოთა თვითმფრინავი

მაშინ არავინ

იცოდა

მამა-შვილის

საქციელის

მოტივი

ლიკო შავიძე და, რა თქმა უნდა, თავდამსხმელებს იგი ასეთი სჭირდებათ — მამა-შვილის ხომ არ შეუძლია თვითმფრინავის მართვა, ვილაცამ ხომ უნდა დასვას მანქანა ხმელეთზე?

ხომალდის მეთაური გრძნობს, რომ ქვედა კიდურები წაერთვა, მაგრამ სისხლდენა არც ისე ინტენსიურია და გონს არ კარგავს. ის თავდამსხმელებს ურჩევს, შეწყვიტონ სროლა, აფრთხილებს, რომ თვითმფრინავი ჩამოვარდება.

— Ну что-ж, на войне все бывает. Погибнем, так все в месте.

— რა გინდათ, რას ითხოვთ?

— თურქეთში, სამსუგის აეროდრომზე დასვამთ თვითმფრინავს. წინააღმდეგ შემთხვევაში, ჰაერშივე აგაფეთქებთ... — და მამა ბრაზინსკისი საბრძოლო ხელყუმბარას შეათამაშებს.

მიმე სიტუაცია. ხომალდის მეთაუ-

ბრაზინსკისები აეროდრომზეცა ჩაბარდნენ თურქეთის სამართალდამცველებს. დაჭრილებს პირველადი დახმარება გაუწიეს და ბათუმი დააბრუნეს. იმავე რეისით გადმოასვენეს ნადია კურჩენკოს ცხედარი, რომელსაც სიკვდილის შემდეგ მიაჩიქეს საბრძოლო დიდების ორდენი.

ყველამ მაშინვე გააცნობიერა, რომ ეს ინციდენტი კომუნისტური რეჟიმის წინააღმდეგ მიმართული ბრაზინსკისების პროტესტი იყო...

რმა უკვე იცის, რომ რადიოკავშირის კაბელები ადრევე გადაუჭრია მამა-შვილს, მაგრამ განგამის სიგნალის გაშვება სხვა არნივაც შეიძლება. იგი სენაკის საპატრულო აეროდრომს უგზავნის SOS-ს. ეს კი იმას ნიშნავს, რომ იქიდან უნდა აფრინდეს ორი გამანადგურებელი მანქანა და სამგზავრო თვითმფრინავი იძულებით დასვას საბჭოთა მხარისათვის სასურველ აეროდრომზე. ვინ იცის, რა მოხდებოდა, ასე რომ განვითარებულიყო მოვლენები. არა გგონია, საბჭოთა ხელისუფლებას თვითმფრინავის თვის საზღვრის გადაკვეთის უფლება მიეცა, უფრო საფიქრებელია, რომ ჩამოაგდებდნენ. საბედნიეროდ იქ, სენაკში, ვილაც ქართული ამ დროს უნდა მათ კი არა, კაკლის ჩეროში ზის და ნაკლებად ადარდებს, რა ხდება ბათუმის ახლოს, ჰაერში...

რაკი თავდამსხმელები აღარ ხუმრობენ, ხომალდის მეთაური იღებს გადაწყვეტილებას, გადაკვეთოს თურქეთის საზღვარი, მაგრამ სასაზღვრო დაცვის მეზღნითა ცეცხლში რომ არ გახვიონ, საჭიროა მკვეთრი დაშვება და თვითმფრინავიც რვაასი მეტრის სიმაღლიდან ერთბაშად ვარდება ორს მეტრამდე. მგზავრთა სალონი კარგა ხანია ჩავარდნა? ასეთი სიტუაციაში, პანიკა დაუშვებელია — ეს ანაბანა ორივემ, ხომალდის დაჭრილმა მეთაურმა და ჯერჯერობით უწმინდელმა მეორე მფრინავმა ჯერ კიდევ საფრნოს-ნო სკოლაში შეითვისეს. ვის გაუგია, ექსტრემალურ სიტუაციაში მფრინავის პანიკაში ჩავარდნა? ასეთი სიტუაციები, თუნდაც მეტეოროლოგიური პირობების გამო, თითქმის ყოველდღე იქმნება და დავლუბუბვარით და ეგაა. რისთვის მჭირდება ამ გარემოებაზე ყურადღების გამახვილება? იმი-სათვის, რომ ამ გადაფრენას შემდეგ ინტერპეტატორები გამოუჩნდნენ, თითქოს ეს ორი კაცი ლამისა ერთმანეთს ეჭიდავებოდა ჰაერში — არა, ასე სჯობია ფრენა, არა — ასეო. სინამდვილეში კი ხომალდის დაჭრილ მეთაურს რა ჭიდაობის თავი უნდა ჰქონოდა და მეორეც, ისინი ბოლომდე მეგობრებად დარჩნენ. ოღონდ იმ განსხვავებით, რომ სულიკო შავიძემ ამის შემდეგ კიდევ ჩვიდმეტი წელი იფრინა. ფრენა გააგრძელეს გამოჯანმრთელებულმა ფადეევმა და ბაბაიან-მაც. გიორგი ჭხარაკია (მაშინ 32 წლის იყო) კი მას შემდეგ ხეიდანია. ბრაზინსკისები დაჭრილი იმ დღიდან გმირბად შერაცხა. თუმცა მიყვეთ მოვლე-

ნებს:

— ზღვის ნაპირას ისე იფრინეთ, რომ ხმელეთი მარცხენა ილუმინატორებიდან ჩანდეს! — ბრძანებს მამა ბრაზინსკისი.

— ეგრე იყოს, მაგრამ სამსუგამდე სანვავი არ გვეყოფა. ეგებ ტრანზონში დავედეთ... — სთავაზობს მეორე პილოტი.

— თანახმა ვართ, ოღონდ ერთი არასწორი ვირავი და შუბლს გაგხვრეტ!

ლიციის უფროსის ახალდანიშნულმა პირველმა მოადგილემ, ფრიდონ ადამიამ აღსტავაში, საქართველოს საზღვართან გახსნა საგუშაგო და გაძარცულ ვაგონებს იქვე უტოვებდა თავის კოლეგა აზერბაიჯანელებს. ამ, ერთი შეხედვით, მარტივი ღონისძიებით სატვირთო მატარებლების გაძარცვამ იკლო და ის იყო, მოსკოვმა ქართველების გამოცდილების პროაგანდა დაიწყო, რომ სადღაც ხობთან, სოფელ ნოჯიხევის ტერიტორიაზე, მოსკოვი-ერევანის ჩქარ მატარებელში ვაგონის გამცილებელი ქალი მოკლეს.

ფრიდონ ადამია: — მაშინ მატარებლებს მილიციის თანამშრომლები აცილებდნენ და მკვლელების დაკავება თითქოს გარდაუვალი იყო, თანაც ჩქარ მატარებელში, რომლიდანაც გადახტომა ფაქტობრივად, გამორიცხულია. მაგრამ იმ კაცმა არც აცია, არც აცხელა, ვაგონის კარი შიგნიდან გაიღო და გადახტა. წადი და ეჩიე... მოსკოვიდან ერევნისკენ მიმავალ მატარებელში დანაშაულის ჩამდენს ერთ რევიონში ვერ მოძებნი, — ყველგან უნდა ეძებო, მაგრამ როცა ამ „ყველგან“-ს სიგრძე სამი ათასი კილომეტრი აქვს, რა გინდა ქნა? არადა, მოსკოვში ერთი ამბავი ატყდა — საქართველოში გამცილებელ ქალებს ხოცავდნენ (თვითმფრინავის ამბავიც ხომ ახალი მომხდარი იყო). მაშინ რომ გვაქებდნენ ტვირთების ძარცვის შემცირებისათვის, დღეს დაუფლობლად გვათხზავნენ. ცენტრი იმან უფრო გააღიზიანა, რომ ვაგონების გამცილებელმა მოსკოველმა ქალებმა გაფიცვა გამოაცხადეს — სამსრეთის მიმართულებით აღარ წავალთ. საქმე პირად კონტროლზე აიყვანა საკავშირო პოლიტიბიუროს ნევრმა, მოსკოვის საოლქო კომიტეტის მდივანმა გრიშინმა (სატრანსპორტო მილიციის მთავარი სამ-

ის იყო, ერთი ვაგონიდან მეორეში გადაბიჯა, რომ ზურგს უკან სწრაფად მიიხურა კარი და იქითა მხრიდან გადაკეტა, რითაც მილიციელები მცირე ხნით ჩამოიშორა, თვითონ კი გაქანებული მატარებლიდან გადახტა. დიას, მილიციელები შეცდნენ, როცა ექვმიტანილი შუაში არ მოიქცეის მატარებელში გადაადგილების დროს, მაგრამ რაღას იზამდნენ?! სამაგიეროდ, ხელთ გვექონდა მისი პასპორტი და რაც მთავარია, დანაშაულის უსიტყვო, მაგრამ მაინც აღიარება, რაც ჩქარი მატარებლიდან გადახტომით დადასტურა.

არდნენ თურქეთის სამართალდამცველებს. დაჭრილებს პირველადი დახმარება გაუწიეს და ბათუმი დააბრუნეს. იმავე რეისით გადმოასვენეს ნადია კურჩენკოს ცხედარი, რომელსაც სიკვდილის შემდეგ მიაჩიქეს საბრძოლო დიდების ორდენი.

ყველამ მაშინვე გააცნობიერა, რომ ეს ინციდენტი კომუნისტური რეჟიმის წინააღმდეგ მიმართული ბრაზინსკისების პროტესტი იყო და მალე მათ მიმდევრებიც გამოუჩნდნენ. თუმცა, საბჭოთა თვითმფრინავების პილოტთა კაბინებზე დაუყოვნებლივ აღჭურვეს ტყვიანობები მართი კარით. ამ დროისათვის ავიაციის დაცვა სატრანსპორტო, ე. ი. რკინიგზის მილიციის ევალე-ბასადა, მაგრამ რკინიგზას თავისი გასაქირვებოდა. გაძარცვული კონტეინერების თვლას ვეღარ აუდიოდნენ მილიციელები. ასე იყო მიუღი საბჭოთა კავშირში და არც საქართველო იყო გამონაკლისი, მაგრამ მაინც მოინახა გამოსავალი. სატრანსპორტო მი-

მართველი მოსკოვში იყო განლაგებული. თვეში ორჯერ გვიბარებენ ცენტრში, გვლანძღავენ, გვათხზავენ. ჩვენც ტყავიდან ვძვრებით, მაგრამ არაფერი გამოდის. ერთადერთი ხელჩასაჭიდი ისაა, რომ ვიპოვეთ სამი ერევნელი ქალბატონი, რომლებთან ერთადაც ორი დელ-ლამის განმავლობაში მგზავრობდა მკვლელები. მაგრამ ქალებმა არც მისი სადაურობა იციან, არც გვარი და არც სახელი. დიდი ნვალების შემდეგ შეადგინა ჩვენმა მსაჯვარმა საგარეულო ფოტორობოტი, რომელიც სატრანსპორტო მილიციის ყველა განყოფილებას დაეგზავნა, მაგრამ ამაოდ. ამასობაში კი ექვსი თვე გავიდა. სასწრაფო დევს ჩვენი თანამდებობაზე დადარჩენის საკითხი და სწორედ ამ დროს ჩვენმა თანამშრომლებმა იმავე, მოსკოვი-ერევნის მატარებელში თვალის დაადგეს ახალგაზრდამ, რომელიც რაღაცეა ჰგავდა რობოტზე გამოსახულს. მას პასპორტი ჩამოართვეს და წინ გაიგდეს. ახ-

ალგაზრდამაც ისეთი მიამიტი სახე მიიღო, ისე მორჩილად დაჰყავა მილიციელების ნებას, რომ ასაღულელები თითქოს არაფერი ჰქონდა. მაგრამ ის იყო, ერთი ვაგონიდან მეორეში გადაბიჯა, რომ ზურგს უკან მიიხურა კარი და სწრაფად გადაკეტა, რითაც მილიციელები მცირე ხნით ჩამოიშორა, თვითონ კი გაქანებული მატარებლიდან გადახტა. დიას, მილიციელები შეცდნენ, როცა ექვმიტანილი შუაში არ მოიქცეის მატარებელში გადაადგილების დროს, მაგრამ რაღას იზამდნენ?! სამაგიეროდ, ხელთ გვექონდა მისი პასპორტი და რაც მთავარია, დანაშაულის უსიტყვო, მაგრამ მაინც აღიარება, რაც ჩქარი მატარებლიდან გადახტომით დადასტურა.

პასპორტის მიხედვით ეს იყო სენაკელი ებრაელი, გვარად სეფიანშვილი, ავადგინეთ, რომ მკვლელობის შემდეგ მოსკოვში დაბრუნებული თავის საყვარელთან. ერთ დღეს, სპეციალურად, აყალიბა ილია აუტსიბა, ყველაფერი მოუღწე-მოუღწეა და ამის გამო დაუპატიმრებიათ. ასე რომ, მოსკოველები ჩვენ რომ გვახრწობდნენ, დანაშაულს რატომ არ იჭერთო, თურმე იქვე ჰყავდათ, ბუტირკის ციხეში და ინსტრუქციის შესაბამისად რომ შეეწინა-ნათ და ჩვენთვისაც ცენობებინათ, რამდენ უსამიყენებს ავცდებოდით ჩვენც და ისინიც.

სეფიანშვილი კი ხერხი იხმარა — იცოდა, რომ საქართველოს ტერიტორიაზე დაეწეყებდით ძებნას და ბუტირკას შეაფარა თავი. თუმცა იქაც გამოჩნდა ჭკვიანი კაცი, ციხის ზედამხედველი პროკურორი, რომელმაც იქვე — დანაშაულს ასე არ სწადიან, აქ რაღაც სხვა რამეშია საქმეო, მაგრამ ამის მეტი ვეღარაფერი მოიაზრა და პატიმარი ციხიდან გააგდო. როცა ჩვენმა ბიჭებმა ნახეს, სწორედ ბუტირკიდან ბრუნდებოდა სეფიანშვილი.

ბევრი რომ არ გავაგრძელო, ბოლოს და ბოლოს, დავაკვეთ. მონმეების ჩვენებით გაირკვა, რომ ვაგონის გამცილებელი ქალი ტყუილ-უბრალოდ აუხიარდა ახალგაზრდა კაცს. ამანაც ითმინა, ითმინა და დანით დაწნა თავისი შუურაცხმოყვლი. ამის გამო იყო, სასამართლომ ცხრანლიანი პატიმრობა რომ აკმარა, თორემ მაშინ მკვლელობაზე დახვრეტას უსჯიდნენ. მოგვიანებით ციხიდან გამოსულიც ვნახე და ახლა მგონი, ისრაელში ცხოვრობს. P.S. 2002 წლის 2 თებერვლის გაზეთმა „კომერსანტმა“ გამოაქვეყნა სტატია მყირალა სათაურით — „მოკლული პირველი საბჭოთა ტერორისტი“. მასში დეტალურადაა აღწერილი მამა-შვილი ბრაზინსკისების შემდგომი ცხოვრება. მკითხველთა ინტერესის გათვალისწინებით, თავს უფლებას ვაძლევ გაგაცნოთ ამ უბოლკაციის მოკლე შინაარსი:

თურქეთის ხელისუფლებამ უარი განუცხადა საბჭოთა მთავრობას ბრაზინსკისების გადაცემაზე — ადგილზევე გასამართლეს თვითმფრინავის გატაცებისა და მკვლელობისთვის. მამა-შვილს ათ-ათნლიანი პატიმრობა მიუსაჯეს, მაგრამ ოთხი წლის შემდეგ ამისიტით გაათავისუფლეს და შინაპატიმრობა შეუფარდეს. თუმცა ბრაზინსკისებმა მოახერხეს და 1976 წელს ვენესუელაში გადაბარდნენ. ორი თვის შემდეგ კი კანადის გავლით ნიუ-იორკში ჩააღწიეს და მას შემდეგ მამა-შვილი შეერთებულ შტატებში ცხოვრობდა. პირველ საბჭოში ქვეყნის საიმგრააციო სამსახური მათ დეპორტაციას ითხოვდა, მაგრამ ლიტვური დიასპორის პროტესტის გამო ქვეყანაში დარჩენის უფლება მისცეს. ბრაზინსკისები სანტა-მონიკაში დასახლდნენ, სადაც მღვბაგებად მუშაობდნენ. მალე უმცროსი ბრაზინსკისი იქაურ ლიტვულ გოგონაზე დაქორწინდა და ამერიკის მოქალაქეობაც მიიღო. უფროსი ბრაზინსკისი კი სიკვდილამდე ემიგრანტად დარჩა. არ უჭირდათ, მაგრამ არც თავზე გადასდიოდათ. მამა საოჯახო საქმეებითა და ველისიპედით სეირნობით ირთობდა თავს. თუმცა ბოლო წლებში ასაკმა თავისი გაიტანა და ისე დაძაბუნდა, რომ ხელჯოხით ძლივს დადიოდა. შვილი უფლიდა და თითქოს ყველაფერი რიგზე იყო, მაგრამ 2002 წლის 2 თებერვალს ბრაზინსკისების სახლიდან ვილაც უცნობმა აკრიბა ნომერი ცხრასა თერთმეტი (პოლიცია) და ყურმილი დაკიდა. პოლიციელებმა სახლში სამოცდაჩვიდმეტი წლის მამა ბრაზინსკისის თავგაქმეული გვამი აღმოაჩინეს. სამართალდამცველებს ვერსიისა და მამა-შვილმა რაღაც ვერ გაიყვეს და მათ შორის წესები შეიღის გამარჯვებით დასრულდა.

ალგარდას ბრაზინსკისას ბრალი ნაუყენეს მამის მკვლელობისთვის და ამერიკის შეერთებული შტატების კანონმდებლობის მიხედვით გაასამართლეს.

გაფა გაფაშული

ჩრდილოელ პოლიტიკოსთა პოზიციის პოლიტიკური შექცევა

მიზანი, რომელიც ჯერჯერობით არ ხმაურდება

რუსი ბიზნესმენების საქართველოში ჩამოსვლას, ეკონომიკური დატვირთვის გარდა, სერიოზული პოლიტიკური მოტივაცია აქვს. ჩრდილოელ მილიარდერთა ვიზიტი, უპირველესად, რუსეთ-საქართველოს შორის ურთიერთობის ახალი ეტაპის დასაწყისის მოახსენებებს. ამასთან, რაც ყველაზე საინტერესოა, ეკონომიკის ექსპერტებს მიაჩნიათ, რომ რუსი ბიზნესმენების ქართული საინვესტიციო სივრცით დაინტერესება მალე დაკარგული ტერიტორიების დაბრუნების საკითხზეც აისახება, რაც იმავე ექსპერტების აზრით, ამ ვიზიტის ყველაზე მნიშვნელოვანი შედეგი იქნება.

მაინც, რატომ ეძლევა რუსი ოლიგარქების ჩამოსვლას პოლიტიკური დატვირთვა და რა როლი შეიძლება ითამაშოს მან საქართველოს დაკარგული ტერიტორიების დაბრუნების საქმეში? ამ კითხვაზე „კვირის პალიტრის“ რესპონდენტს, ეკონომიკის ექსპერტ **ტარილ ზოდეროშვილს** საკმაოდ საინტერესო, ჯერ-ჯერობით გაუხმაურებელი პასუხი აქვს: — რუსი ბიზნესმენების ასეთი წარმომადგენლობითი სტუმრობა ჩვენს ქვეყანაში, თავისთავად, არის პირველი სერიოზული პოლიტიკური წარმატება. როგორც ჩანს, ყინული გალღვება და რუსეთის სახით სერიოზული ეკონომიკური პარტნიორი გვეყოლება. აღარაფერს ვამბობ იმ შესაძლო ინვესტიციებზე, რომლებიც რუსმა მილიარდერებმა უნდა განახორციელონ ქართულ ეკონომიკაში. თავისთავად ესეც მნიშვნელოვანი საკითხია, მაგრამ კიდევ უფრო საგულისხმოა ის, რომ ჩვენს ბიზნესმენებსაც გზა ეხსნებათ რუსული ბაზრის დასაპყრობად. ეს მართლაც დიდი წარმატება იქნება. ფაქტობრივად, რუსეთი უსაზღვრო საზღვრო შესაძლებლობების გარეშეა, სადაც მრავალი სახის ქართულ პროდუქტსაც დიდი მოთხოვნილება იქნება.

— რუსი ბიზნესმენების სტუმრობის ეკონომიკური მნიშვნელობა ყველაზე ნათელია, მაგრამ ამბობენ, რომ მას არანაკლები პოლიტიკური დატვირთვა აქვს.

— ეს უკვე ცალკე საუბრის თემაა. აქ ჩვენი ხელისუფლების მიზანი და გეგმა ამკარად იკვეთება (რასაც ჯერჯერობით არ ამბაურებენ), მაგრამ ეს პირველი პრეცედენტია ბოლო ათწლეულის განმავლობაში, როცა საქართველოს ხელისუფლებას საშუალება ეძლევა ერთდროულად ორ კურდღელზე იწაფიროს, თან ისე, რომ ორივეს მონადირების შანსი ჰქონდეს.

— „ორ კურდღელში“ კონკრეტულად რას გულისხმობთ?

— პირველი, როგორც მოგახსენეთ, წმინდა ეკონომიკური საკითხია. პრეზიდენტი რუს ბიზნესმენებს საგადასახადო კანონის გამართლებას, ანუ მენარმეთათვის გადასახადის შემცირებას დაჰპირდა. ცხადია, საგადასახადო კოდექსი მხოლოდ

რუსი მენარმეებისთვის არ შეიცვლება. უპირველესად ადგილობრივი ბიზნესმენები ამოისუნთქავენ, რომელთაც საქმიანობისთვის ხელსაყრელი გარემო შეექმნება.

ალბათ, მცდარი იქნებოდა, რუს ბიზნესმენტა ვიზიტის პოლიტიკური მნიშვნელობისთვისაც რომ აგვევლო გვერდი. საქართველოს ხელისუფლებამ სწორად გათვალა, როცა თბილისში ბიზნესმენები ჩამოიყვანა. თუკი მიზანი გაამართლებს და რუსები საქართველოში სერიოზულ ინვესტიციებს შემოიტანენ, მაშინ რუსეთი ძალაუნებურად საქართველოს კეთილდღეობის გარანტი ხდება. ბიზნესმენები, რომლებიც თავიანთ ქვეყანაში სერიოზულ პოლიტიკურ ამინდს ქმნიან, არ შეურიგდებიან, რომ საქართველოში დაბანდებულ მათ კაპიტალს საფრთხე დაეუქროს. ამიტომ ისინიც იძულებული შეიქნებიან ქვეყნის გაძლიერებისა და სტაბილურობის საქმეში თვითონაც შეიტანონ წვლილი, რაც ჩვენთვის ურიგო სულაც არ იქნება.

ასევე მინდა გითხრათ, რომ მას შემდეგ, რაც აფხაზეთი საქართველოს იურისდიქციაში აღარ შედის, ამ რეგიონში ბევრი რამ შეიცვალა. აფხაზეთის დე ფაქტო ხელისუფლებამ მოსალოდნელი ქართული ინტერვენციის თავიდან ასაცილებლად რუსი ინვესტორების მოზიდვა გადაწყვიტა. ეს გეგმა წარმატებით განხორციელდა. „თავისუფლებისთვის მებრძოლმა“ არძინბამ შავი ზღვის მთელი სანაპირო ზოლი, სასტუმროები თუ სხვა მნიშვნელოვანი ობიექტები რუსებს მიჰყიდა. თუკი საქართველო აფხაზეთში საომარ მოქმედებებს წამოიწყებდა, მაშინ ის არა მხოლოდ არძინბას ხელისუფლების წინააღმდეგ იბრძოლებდა, არამედ საქმე ექნებოდა რუსული ბიზნესის გაგლეჩიან პირებთან, რომელთა შორის რუსი გენერალიტეტის წარმომადგენლები ჭარბობენ. აფხაზეთში რუსულ ბიზნესს სწორედ სამხედროები ლობიერებენ. ერთი სიტყვით, არძინბამ ამ ნაბიჯით კეთილდღეობის გარანტია მიიღო, მაგრამ დღეს ვითარება იცვლება. თუკი რუსი ინვესტორები ერთიანი ქვეყნის ტერიტორიაზე შემოვლენ, აფხაზეთის ხელისუფლებასა და რუს ბიზნესმენებს შორის ძველი გარიგება ძალას დაკარგავს. მათ ეცოდინებათ, რომ აფხაზეთის საქართველოს იურისდიქციაში დაბრუნების შემთხვევაში აფხაზეთში მათ საქმიანობას საფრთხე აღარ დაეუქრება. მეტიც, თვითონაც დაინტერესებული იქნებიან სტაბილური საქართველოს შემადგენლობაში მყოფ აფხაზეთის ტერიტორიაზე იმუშაონ, ვიდრე დღევანდელ დაძაბულ გარემოში. ფაქტობრივად, ეს ყველაფერს ცვლის. არძინბას ხელისუფლება, რომელიც დღემდე სწორედ ამ ძალას ეყრდნობოდა, იძულებული იქნება, ბევრ რამეს გადახედოს.

დავით დედოძიანი

ახალი პილასის დაკვეთით ჩამოვიდნენ

საქართველოში ბოლო დროს განვითარებული მოვლენების, კერძოდ, რუს ბიზნესმენტა გახმაურებული სტუმრობის შესახებ ეკონომიკის ექსპერტს, **ბიორგი მანისაშვილს** განსხვავებული მოსაზრებები აქვს. გათვალისწინებით მასთან ინტერვიუს:

— არ შეიძლება კეთილსინდისიერი, კვალიფიციური ბიზნესი საქართველოსკენ მოილტვოდეს, მაშინ, როდესაც აქედან გაედინება ქართული კაპიტალი არასტაბილური საგადასახადო კანონებისა და გარემოს გამო. თუ ვინმე ფულის დაბანდება მოინდინებს, ეს ვილადის მითითებით უნდა მოხდეს, რა თქმა უნდა, მათთვის აუცილებელი სასაბუთო პირობების გათვალისწინებით, რაც მე, ცოტა არ იყოს, მაშინვე. რუს ბოროლას განსაკუთრებული პირობები არ უნდა შევუქმნათ.

ყველა ინვესტორი თანაბარ პირობებში უნდა ჩავაყენოთ. ჩემი შემოთხება იმაში მდგომარეობს, რომ რუსი ოლიგარქები სიმდიდრის შემქმნელებად არ მიმაჩნია. ეს უფრო კონკრეტულ დავალებას ჰგავს — ნაღდი და ქონება ჩაიბარეო. არ მინდა, ქონების გადახანჩლება მოხდეს. თუ ვინმე დააბანდება კაპიტალს საქართველოში, მან სიმდიდრეც უნდა შექმნას. თავისუფალი ეკონომიკის პირობებში ქვეყნის პრეზიდენტი ვერ უკარანახებს ბიზნესმენს ფულისა ან თუ იმ სფეროში დაბანდება და თუ ვლადიმერ პუტინმა ეს ვინმეს უბრძანა, მივიღებო სახელმწიფო პოლიტიკასთან მიმართულ კაპიტალს, რომელიც ხელისუფლების ინტერესების დამცველი იქნება. არ მინდა ასეთი მძლავრი ბერკეტები ჩაეუჭადო ხელთ ისეთ ბიზნესს, რომელიც არცთუ საიმედო პარტნიორი ქვეყნიდან შემოდის.

— ხომ არ ფიქრობთ, რომ ამ ახალი ურთიერთობებით საფუძველი ჩაეყრება აფხაზეთისა და ოსეთის პრობლემების

ყვეტილება აბსოლუტურად მიუღებელია. ეს არის სტრატეგიულად გაუმართლებელი ნაბიჯი და უფრო პიარქმედებას ჰგავს — თითქოს საქართველოს ეკონომიკაში რაღაც ხდება. უნდა არსებობდეს ქვეყნის ეკონომიკური განვითარების პროგრამა და ეს აქცია მისი შემადგენელი ნაწილი უნდა იყოს. სამწუხაროდ, ასე არ ხდება.

ჩადებს თუ არა რეალურად ფულს საქართველოში ჩამოსული ხალხი, არავინ იცის. მეორეც — ეს გრიგოლ ვოლსკები და გორბაჩოვის დროინდელი ეკონომიკის წარმომადგენლები ვერ შექმნიან 21-ე საუკუნის თანამედროვე ეკონომიკას. ამიტომ ჩემთვის შეუარაცხმყოფელია ვოლსკის მიერ შემუშავებული ინვესტიციების განხორციელების სტრატეგია. ეს არ არის კეთილსინდისიერი კამიკაზი.

— ყველას გულისხმობთ? იქ იყვნენ ბენდუქიძე, გენერალოვი და სხვები...

— ბენდუქიძე არც ერთ თეთრს არ შემოიტანს აქ.

— თუ შემოიტანა?

— თუ შემოიტანა, მნიშვნელობა არ აქვს, ვინ იქნება, თუნდაც ბაგრატიონი იყოს. მთავარია, საიდან მოდის, ვისი ინტერესების მატარებელია. თუ ბენდუქიძემ ააწყო აქ ახალი „ურალმაში“, შემოიტანა თანამედროვე მანქანათმშენებლობის ტექნოლოგიები, მაშინ მისაღებია. ბენდუქიძეს კაპიტალი რუსეთში დასაბანდებად არ ჰყოფნის და აქეთ წამოიღებს? ამის არ მგერა.

— როგორ ფიქრობთ, რამდენად საინტერესოა რუსული ბაზარი საქართველოსთვის?

— მხოლოდ რუსული კი არა, მთელი მსოფლიოს ბაზარი გვჭირდება, მაგრამ ეს არ არის არგუმენტი საინტერესო, რომ რუსულ პოლიტიკასთან მიმართული კაპიტალი შემოვიტანოთ. ქართული კაპიტალითაც შეიძლება რუსულ და თუნდაც თურქეთის ბაზარზე გასვლა, ოღონდ ამას სჭირდება კარგი მარკეტინგი და ხარისხიანი პროდუქცია. ის ხალხი აქ არ ჩამოვყავართ, რომ რაიმე მარკეტინგული კვლევა ჩაატარეს, ისინი შეგვეთით ჩამოვიდნენ. დიდ ბიზნესში ასე არ ხდება. ამ შემთხვევაში გამდიდრება მხოლოდ რამდენიმე კაცი, ქვეყნის ეკონომიკა კი კვლავ სავალალო მდგომარეობაში დარჩება. ვერავინ უკარანახებს ბიზნესმენს, სად და როგორ დააბანდოს კაპიტალი, მხოლოდ და მხოლოდ მოთხოვნა-მიწოდება ბიზნესის დამკვეთი.

— ხომ არ ფიქრობთ, რომ ამ ახალი ურთიერთობებით საფუძველი ჩაეყრება აფხაზეთისა და ოსეთის პრობლემების

მოგვარების საკითხს?

— არა მგონია... ეს დღევანდელი ხელისუფლებისთვის თავის გასამართლებელი არგუმენტი. როგორც პროფესიონალი ეკონომისტი და ბიზნესმენი ვაცხადებ, რომ ასეთი მეთოდებით აფხაზეთი და ოსეთი ვერ დაბრუნდება. რუსეთის საამისოდ არ გააჩნია არანაირი ეკონომიკური ბერკეტი. სხვისი ხელით ტერიტორიების დაბრუნება არ მოხერხდება. ეს ინფორმაცია საკმაოდ კომპეტენტური პირებისგან მაქვს. რევერანსებით რუსეთის გულს ვერ მოვიგებთ. მისი მოკავშირედ ქცევა საქართველოს სჭირდება ფუნდამენტურად სხვა მიმართულებით — უნდა დაჯდეს ორივე ქვეყნის წარმომადგენლობა და კონკრეტულად ისაუბრონ იმ ინტერესებზე, რომლებიც მათ აქვთ და გამონახონ კონსენსუსი — სად შეიძლება დათმობა და სად — არა.

— მიგაჩნიათ, რომ ეს არ არის ამ მიმართულებით გადადგმული ნაბიჯი?

— ვიმეორებ, ეს არის დაკვეთილი ინვესტიციები. თუ პრეზიდენტს სურს ქვეყანაში დინამიკური, ეკონომიკური გარემოს შექმნა, უპირველესად საჭიროა კონცეფციის ჩამოყალიბება და ინსტიტუციონალური ბაზრის შექმნა.

— ქე იგი ყველაფერ ცუდად არის?

— დიას, ეს არის პიარმართველობა — ესენი ტელეპოლიტიკოსები არიან.

ჩვენ ვამბობთ არასამთავრობო ორგანიზაციას „მოშავალი მთავრობის“ დაფუძნება, რომელიც მკაცრად გააკონტროლებს ხელისუფლების ქმედებებს და საზოგადოებას მიაჩნის განვითარების მართებულ გზას. ეს იქნება სასემინარო მთავრობა, რომელიც საქართველოში მთავრობის აღმინისტრირების, ქვეყნის მმართველობის ტრადიციას შექმნის (რომელიც საქართველოში 13 წლის განმავლობაში არ არსებობდა). ჩვენ გვინდა ამ მეთოდებით, ამ ფორმით ჩამოვაყალიბოთ ახალი სკოლა, სადაც მოხდება კადრების დათვალიერება. ასე შეიქმნება მომავლის მთავრობა.

— ვინ დააფინანსებს თქვენს ორგანიზაციას?

— დაფინანსდება ქართული წყაროებით, ასევე, ჩემი პირადი წყაროებით, ჩვენი მეგობარი ქვეყნების მთავრობებისგან.

— გეგმათ მთავრობაში აქროა მოიაზრება?

— ამაზე თქვენ თვითონ გააკეთეთ დასკვნა.

მარი ზანდუკელი

პროსტატ-პელსი: მამაკაცისთვის, ვისაც სსოფნაჯისთან მუშის მიღება სურს

დღევანდელი თემა შეახება მამაკაცებს და იმ პრობლემას, რომელზე საუბარსაც ისინი გაუბრუნდებიან, მაგრამ ყოველთვის ახსოვთ.

საუბარია პროსტატიტზე.

პროსტატიტი ამა თუ იმ ფორმით, უამრავ მამაკაცს აწუხებს თუმცა ხშირად, ამის შესახებ, შესაძლოა არც კი დაფიქრებულან. გარდა იმისა, რომ ამ დაავადებას მამაკაცისთვის ფიზიკური დისკომფორტი მოაქვს, იგი სამწუხაროდ, ამცირებს სექსუალური აქტივობის ხანას, ართმევს შესაძლებლობას მიიღოს სიამოვნება დედამიწაზე არსებული ყველაზე დიდი ფიზიკური ტკბობისგან. პროსტატიტი კლავს მამაკაცში - მამაკაცს!

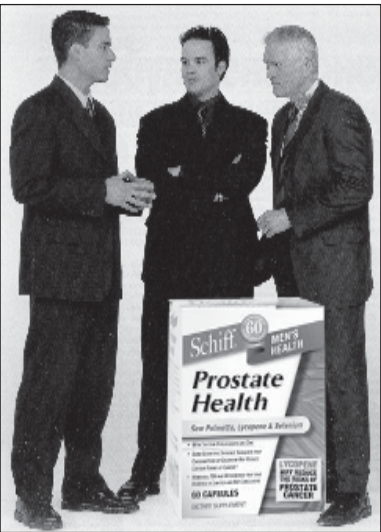
ეს დაავადება, ხშირად, „მენეჯერის სინდრომთან“ ასოცირდება. საქმე იმაშია, რომ ქრონიკული პროსტატიტის ჩამოყალიბების ერთ-ერთი ძირითადი მიზეზს ცხოვრების ნაკლებად მოძრავი სტილი წარმოადგენს: ჩვენ ხშირად ვსხედვართ ტრანსპორტში, საკუთარ ავტომობილში, სამსახურში, სახლში. ანატომიურად, პროსტატა ჭირკვლოვანი ორგანოა, რომელიც მდებარეობს შორისის მიდამოში და ჯდომისას ყოველთვის, ზეწოლას განიცდის. ამ დროს, სისხლის მიმოქცევა ნაწიში მნიშვნელოვნად ფერხდება. ალბათ, ბევრი მამაკაცისთვის მასწავლებელია დისკომფორტის შეგრძნება, ქაჩვითი ხასიათის ტკივილები, რომლებიც მითითებულ ადგილებში წარმოიქმნება. როდესაც სხედხართ, მიმდინარეობს „გადაძლევადი“ გენერალის სისხლით (ყანგბადითა და საკვები ნივთიერებებით ღარიბი სისხლი) ჭირკვლის გადაგდება. სისხლის შეგუბება ხელს უწყობს ჭირკვლის ინფიცირებას, მისი უჭრედების გადაგვარებას, ხოლო ზოგიერთ შემთხვევაში მათ გაავთვისებინებასაც — კი.

პროსტატა — მამაკაცის მეორე გულია. პროსტატის ინფიცირება,

ბა, ჰიპერპლაზია (გადიდება), გადაგვარება მისი ფუნქციის დარღვევას იწვევს. ამ ჭირკვლოვანი ორგანოთი ათობით ზოომონი გამოემუშავდება, რომლებიც პასუხს აგებენ სექსუალურ ლტოლვაზე, პოტენციაზე, სპერმატოგენეზზე, და არა მხოლოდ მათზე. ბოლო წლებში, პროსტატაში აღმოჩენილია ჰორმონები, რომლებიც თავის ტვინის ქერქში მამაკაცის ხასიათის ცენტრებს მართავს.

უმსხვილესი ამერიკული კომპანია „შიფ“-ი და მისი სამედიცინო ლაბორატორია ლუკ ბუჩის ხელმძღვანელობით, დღესდღეობით, გთავაზობს ახალ ბიოფორმულას - „პროსტატ პელსი“.

პრეპარატის შემადგენლობაში შემავალი ფიტოსტეროლები, ლიკოპენი, მიკროელემენტები - ცინკი, სელენი, აგრეთვე კალციუმის -გლუკონატი - აწესრიგებენ პროსტატის სტრუქტურასა და ფუნქციონალურ მდგომარეობას, ასტიმულირებენ ტესტოსტერონის სინთეზს (სექსუალურობის ჰორმონი) და სპერმატოგენეზს, და ამით აღადგენენ მამაკაცის სექსუალურ ცხოვრებას და რეპროდუქციულ პოტენციალს. ეს პრეპარატი მოგისწოდებთ დაავადების შემაწუხებელ სიმპტომებსა და მასთან დაკავშირებულ უხერხულობებს, რომლებიც ცხოვრების ჩვეულ რიტმს არღვევენ. პრეპარატის შეძენა შეგიძლიათ მხოლოდ ვიტამინ-ცენტრ „პროვიტში“.

„პროსტატ პელსი“ - მამაკაცური პრობლემების მარტივი გადაწყვეტა.

„პროვიტი“ - თქვენი ჯანმრთელობის თანამგზავრი!

ჯეოვიტი
GEOVIT ☎29-20-91; 899 10-99-20; 899 14-35-56 ყოველდღე, შაბათ-კვირის ჩათვლით
www.schiffvitamins.com

ამერიკული კომპანია „შიფ“-ის ოფისიალური დისტრიბუტორი საქართველოში კომპანია „ჯეოვიტი“
მის: ილია ჭავჭავაძის 41 (ვაჟის პარკის პირდაპირ),
☎29-20-91; 899 10-99-20; 899 14-35-56 ყოველდღე, შაბათ-კვირის ჩათვლით
www.schiffvitamins.com

საქართველოს რევოლუციონარ პრეზიდენტს მათი სიზმრი სურს

ევროპის ყველაზე ახალგაზრდა პრეზიდენტი მიხეილ სააკაშვილი რთული ამოცანის წინაშე დგას: ამ დანგრეული რესპუბლიკის მოსახლეობაში დაგროვილი უარყოფითი ენერგია მან დემოკრატიის დასამკვიდრებლად უნდა მიმართოს. საქართველო ნელ-ნელა ამერიკული დემოკრატიის „ექსპორტის“ მაგალითი ხდება.

მიხეილ სააკაშვილს მიღებული აქვს „მასკის სტიპენდია“, რომელსაც ყოფილი საბჭოთა რესპუბლიკების გამორჩეულ მოქალაქეებს აძლევენ. ის იმ თაობას მიეკუთვნება, რომელსაც აშშ-მა სამშობლოში დაბრუნების შემდეგ დასავლური „სცენარით“ ქვეყნის გარდაქმნის იმედი ჩაუსახა. ის გამბედავი და იმპულსურია, მოსწონს მოქმედების ცენტრში ყოფნა: იქნება ეს ბულდოზერის მართვა აქარის გზაზე მდგარი ბარიერების დასაგრევად, თუ მინისტრთა კაბინეტის ქუჩაში გაყვანა ხალხისთვის ხელის ჩამოსართმევად.

ამის მიუხედავად, სააკაშვილი დაუპირისპირდა რამდენიმე ახლო მეგობარს, რომლებსაც მიაჩნიათ, რომ ძალაუფლების მოპოვების საკითხში იგი ძალზე შორს წავიდა. მიხეილ სააკაშვილი აცნობიერებს, რომ ზოგჯერ იგი „მიშწოლია“ და, შესაძლოა, ზედმეტად იჩქარა კონსტიტუციური ცვლილებების შეტანისას. თუმცა, როგორც თავად ამბობს, — ეს სწავლის პროცესია.

ისტორიულად დასავლური ორიენტაციის მქონე ბალტიის რესპუბლიკების მიღმა, პოსტსაბჭოთა სივრცეში, ბატონმა სააკაშვილმა ლიდერების პირველი თაობა შექმნა. ამ გუნდის წევრები მას გვანან, ისინი 30 წელს გადაცილებული, დასავლური განათლების მქონე და ძველი სისტემისაგან გაუსვრელი ადამიანები არიან. ახალი მთავრობის მომხრეებიც და მოწინააღმდეგეებიც ერთ საკითხში თანხმდებიან — ბატონმა სააკაშვილმა შედეგი მიიღო. მან გააუმჯობესა გადასახადების აკრეფის პროცესი და მრავალი წლის მანძილზე პირველად დაიწყო პენსიებისა და ხელფასების დროული დარიგება. იმის იმედით, რომ

ქრთამს აღარავინ აიღებს, მან საგრძნობლად გაზარდა ხელფასები. ეს განსაკუთრებით შეეხო პოლიციის, საბაჟო-საგადასახადო ორგანოების მუშაკებს და სხვა სასიცოცხლო მნიშვნელობის სამსახურების წარმომადგენლებს.

მთელი ამ თეატრალური დადგმის განმავლობაში, საქართველოს პრეზიდენტი პრაგმატულობას იჩენდა. მიხეილ სააკაშვილი თავის ყველაზე მომავლურებელ ადგილობრივ ოპონენტს გაუმკლავდა არა იარაღით, არამედ რუსეთის პრეზიდენტ ვლადიმერ პუტინთან სატელეფონო ზარით. ასლან აბაშიძემ, რომლის ოჯახიც აჭარას დიდი ხნის განმავლობაში მართავდა, აფეთქა დანარჩენ საქართველოსთან დამაკავშირებელი ხიდები, რამაც უკმაყოფილება გამოიწვია. სააკაშვილმა დრო იხელთა და ადგილობრივი ავტოკრატი ქვეყნიდან გააძევა.

მიხეილ სააკაშვილი იხსენებს: — „მე დაფურევე პუტინს, მაღლობა გადავუხადე ნეიტრალური პოზიციის შენარჩუნებისთვის და ვკითხე, შეიფარებდა თუ არა ასლან აბაშიძეს“. პუტინი დათანხმდა და მიხეილ სააკაშვილი იხსენებს: — „მე დაფურევე პუტინს, მაღლობა გადავუხადე ნეიტრალური პოზიციის შენარჩუნებისთვის და ვკითხე, შეიფარებდა თუ არა ასლან აბაშიძეს“. პუტინი დათანხმდა და

ყურმილი დაკიდა. ათ წუთში ამჯერად რფ-ის პრეზიდენტმა დაურეკა: „უნდა შემირიდე, რომ აბაშიძეს უკან არ მოითხოვ“. „კი, ბატონო“, — უპასუხა სააკაშვილმა. მიხეილ სააკაშვილი თავად კურიერება აბაშიძის ჩამოგდების პროცესს. ქვეყნის პრეზიდენტმა ჯარის ნაცვლად იქ წინა რევოლუციის აქტივისტები გაგზავნა. მის ხალხს დემონსტრანტები სამთო ბილიკებით გადაჰყავდა, რათა ადგილობრივთათვის საპროტესტო აქციების მოწყობის ნიუანსები ესწავლებინათ. ასლან აბაშიძის სასახლის 600-კაციანი დაცვიდან კი, პრეზიდენტმა 200 გადმოიბირა. ოთხი კვირის წინათ სააკაშვილის ზოგიერთ მეგობარს სამოქალაქო ომის დანაშაულის ემინოდა. ბათუმის ნავთობტერმინალის უფროსი, ბონდ ნილსენი ამბობდა: „ის, თუ როგორ მართავდა იგი კრიზისის პირველ დღეებს, შთაბეჭდილი არ იყო, მაგრამ შემდგომ სიტუაცია გაითავისა და მოქმედებისთვის საჭირო მომენტი გამოიხატა, ყოველივეს მშვიდობიანად დასასრულებლად“.

საქართველოს პრეზიდენტს ესმის, რომ გაუთავებელი გადატრიალებები ეკონომიკას ვერ ააღორძინებს. ახლახან მან ბათუმის ნავთობტერმინალი ბატონ ბონდ ნილსენთან ერთად დათვალიერა და მას სტაბილურობას შეჰირდა.

„რევოლუცია კარგი რამ არის, — უთხრა მან ბატონ ბონდ ნილსენს, — მაგრამ სიცოცხლეში ერთი-ორჯერ თუ მოგინია ამის გაკეთება, საკმარისია“.

**პიტერ ბეიკერი
ვაშინგტონ პოსტი**

„ნოვოზიზნი დალავას საქართველოს“

სამხრეთ ოსეთის ცენტრალურმა გაზეთმა „სვერნაია ოსეთია“ გამოაქვეყნა სტატია, რომელიც ძარის ტრაგედიის თორმეტ წლისთავს მიუძღვნა. „საერთაშორისო სამართლის თვალსაზრისით, ქართული სამხედრო ფორმირებების მიერ ოსი დევნილების დახვრეტა ძარის გზაზე უმძიმესი ბოროტმოქმედებაა და საერთაშორისო კატეგორიის დანაშაულებათა რიგს მიეკუთვნება. ამიტომ 20 მაისი ქართული პროვინციული ნოვოზიზნის დღედ არის გამოცხადებული, — წერს გაზეთი და ხაზგასმით აღნიშნავს, — სახელმწიფოს, რომელიც დამნაშავეა ამ ბოროტმოქმედებაში, აკისრია მორალური, პოლიტიკური და მატერიალური პასუხისმგებლობა. ამის ჩამდენთ კი საერთაშორისო და სისხლის სამართლის პასუხისმგებლობა უნდა დაეკისროთ“.

გაზეთი აღნიშნავს, რომ „ხოლოვოსტის, ხატი-ნის და ბაბი იარის ტრაგედიაში დამნაშავეები პასუხისმგებლობა მისცეს, მაგრამ ძარის ტრაგედიის მოთავენი ჯერაც არ დასჯილან, დალუპულთა

ოჯახებისთვის კომპენსაციის მიცემაზე ლაპარაკიც ხომ ზედმეტია... ყოველივე ეს კი ენ. ქართული დემოკრატიის ნამდვილ სახეზე მეტყველებს. საქართველოში, ეტყობა, დემოკრატიული უფლებები თბილისის პოლიტიკური ისტებლიშმენტისთვის მუშაობს. ზვიად გამსახურდიას სსოვნის უკვდავყოფა კი საქართველოს საზოგადოებრივ-პოლიტიკური განვითარების ვექტორზე მიანიშნებს“. ამასთან, გაზეთი მიუთითებს იმაზე, რომ ოსი ხალხის გენოციდის აღიარებისთვის აუცილებელია კონტაქტების დამყარება ევროპის პროგრესულ ძალებთან. საქართველოს მიმართ კი აღნიშნავს: — მხოლოდ ჩადენილი ბოროტმოქმედების აღიარების და ნაციონალ-მოვინიზმის აღმოფხვრის შემდეგაა შესაძლებელი საქართველოში ნამდვილი დემოკრატიული საზოგადოების ჩამოყალიბება. ამის გარეშე ქართული საზოგადოება და, უპირველესად, მისი ზედა ფენები ასევე დარჩებიან ნეონაციისტური შეხედულებების ტყვეობაში და დალუპავენ ქვეყანას.“

რენდუმ.რუ

სოხუი და ხინვალი სააკაშვილის საჩუქარზე უარს ამბობენ

აფხაზეთის ექვემდებარება საქართველოს ხელმძღვანელების გულწრფელობა, როდესაც ის აფხაზეთის პრობლემის მშვიდობიანად გადაჭრაზე ლაპარაკობს. მოსკოვში აუღიარებელი რესპუბლიკის წარმომადგენელმა იგორ ახბამ განაცხადა, რომ საქართველოს მეთაურები არ ემზებინან აფხაზეთის მიმართ რევანშისტულ გეგმებს, ავტონომიის სტატუსი დრომოჭმული ისტორიული სქემია. ახბამ სამხედრო ალლუმის დროს გაკეთებული სააკაშვილის განცხადება აღიქვა როგორც „ფსიქოლოგიური ზეწოლა“ და არ გამოიკისხა აფხაზეთში ძალისმიერი მეთოდებით სცენარის განვითარებას, თუმცა თვითონაც გაფრთხილებას იძლევა — აფხაზეთს საქმარისი შეიარაღება აქვს აგრესიის მოსაგერიებლად. ახბამ რფ-სთან უფრო მჭიდრო კონტაქტების დამყარების იმედი აქვს. ჩვენ არა ვართ საქართველოს წინააღმდეგი, მზად ვართ მასთან დავამყაროთ სახელმწი-

ფობრივი კეთილშობილური დამოკიდებულება, ოღონდ თანაბარუფლებიან საფუძველზე“, — დასძინა მან. დსთ-ის ქვეყნების ინსტიტუტის დირექტორი კონსტანტინ ზატულინი კი თვლის, რომ საქართველოს აფხაზეთთან და სამხრეთ ოსეთთან ურთიერთობის დარეგულირებას ხელს უშლის ნდობის ფაქტორი, რომელიც საქართველომ დაკარგა. როგორც ზატულინიმა თქვა, ადგილობრივი პარლამენტის არჩევნებზე ყოფნისას, ის ესაუბრა როგორც აუღიარებელი რესპუბლიკის ხელმძღვანელობას, ისე — ხალხს.

მისი აზრით, აჭარის ავტონომიის ფაქტობრივმა ლიკვიდაციამ მიანიშნა აუღიარებელ ავტონომიებს, რომ საქართველოს ხელისუფლება მაინცდამაინც ავტონომიების მომხრე არ არის. ავტონომიებში ამ ხნის მანძილზე თაობები გაიზარდა, რომელსაც საქართველოსთან ერთად არსებობა ვერც წარმოუდგენიათ...

რია ნოვოსტი

პრეზიდენტი და მისი პაჩია

საქართველომ დამოუკიდებლობის დღე არნახული სამხედრო ალლუმით აღნიშნა — წარმოადგინა შეიარაღებული ძალების მთელი საბრძოლო ტექნიკა, მათ შორის, აჭარის ყოფილი მეთაურისთვის ჩამორთმეული რამდენიმე „პამერი“. ალლუმში ეროვნული არმიის 8 ათასმა, შინაგანი ჯარების 4 ათასმა ჯარისკაცმა და ოფიცერმა მიიღო მონაწილეობა, მაგრამ მთავარი ყურადღება მიპყრობილი იყო საქართველოს პრეზიდენტისა და უმაღლესი მთავარსარდლის, მიხეილ სააკაშვილისადმი. მთელი კვირა ქვეყანა იმედით ცოცხლობდა, რომ 26 მაისს ის მნიშვნელოვან განცხადებას გააკეთებდა საქართველოს ტერი-

ტორიული მთლიანობის აღდგენის შესახებ, მაგრამ იმედი გაუცრუვდათ.

ამჯერადაც მან აფხაზეთსა და ოსებს მოლაპარაკებებისკენ მოუწოდა და აღუთქვა, თითოეული ადამიანის ინტერესებს დაიცავდა. თანაც, ქართულად ამის თქმის შემდეგ იგივე ოსურ და აფხაზურ ენებზე გაიმეორა. ჩვენ მზად ვართ განვიხილოთ სახელმწიფოებრივი მოწყობის ნებისმიერი მოდელი, ოსებისა და აფხაზეთის ინტერესების გათვალისწინებით და მათი მომავლის უზრუნველყოფით, — განაცხადა პრეზიდენტმა.

(გაგრძელება იხ. გვ. 27)

ძვირფასო მშობლებო და ჩვენი პატარები!

კვლავ მივიღეთ თქვენი წერილები. გმადლობთ, რომ ასე აქტიურად გვეხმარებით და მოგწონთ თქვენი გვერდი. თითოეულ ბარათს ვინახავთ და შევეცდებით, მათ შორის საუკეთესოები მომდევნო ნომერში შემოგთავაზოთ.

პატარები გვინტობენ

7 წლის ნიკოლა ბრატკოვილი ავად გახდა. ბებია მის ოთახში კითხულობდა ლოცვებს. ნიკოლა საწოლიდან წამოჯდა და ბებოს გაუბრაზდა:

— რატომ კითხულობ ჩემს ოთახში ლოცვებს, გინდა რომ მალე გავხდე კარგად და საწოლაში გამოიშვა?

სამი წლის **ლევანი** ტახტიდან გადმოვარდა და შუბლი გაიტეხა, რისთვისაც მთელი დღე გამუდმებით ტირიდა. მშობლებმა გასაჩუქებლად

ხან რა მიანოდეს და ხან — რა, მაგრამ ვერ გააჩუმეს. მოულოდნელად ლევანმა უთხრა:

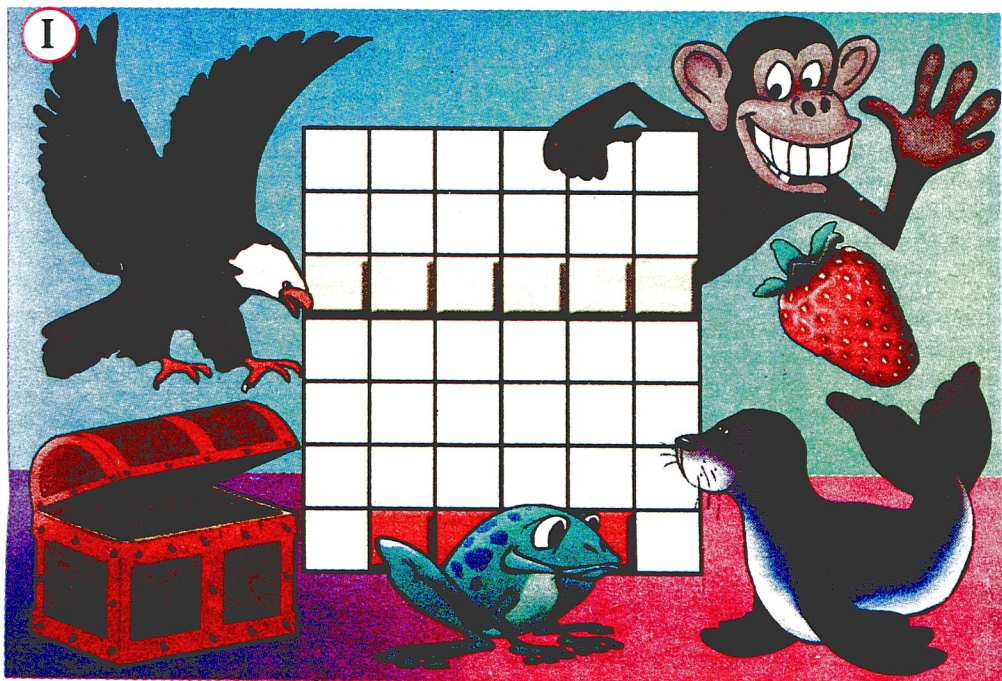
— დედიკო, კარადაში რომ კანფეტი გაქვს შენახული, მომეცი, იქნებ იმან გამაჩუმოს.

დედა პატარა **ლიზი** გაბაძის აძინებს:

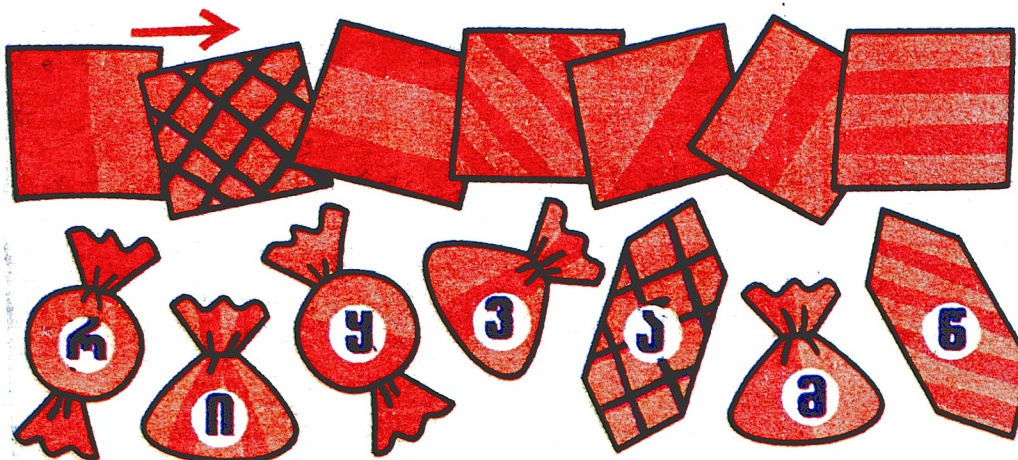
— დახუჭე თვალი!
ლიზიმ სასწაფოდ დახუჭა ცალი თვალი. და დედიკოს სთხოვა:

— მეოლე იყოს ლა...

შეიტანე კროსვორდის ბადის ცარიელ უჯრეტში ნახატის შემადგენელი გამოსახულებების სახელწოდებები ვერტიკალურად და ყვითელ პორიზონტალურ რიგში მიიღებ შემდეგი გამოცანის პასუხს: „ჭიანჭველას ძმობილია, არც კბილი აქვს და არც ენა, არც ბუზივით ფრთიანია და არც ძალუძს მალლა ფრენა, ხტუნამ და აბეზარმა, საშინელი იცის კბენა“.

II გამოიცანი სიტყვა, რომელსაც მიიღებ ზედა რიგის მიხედვით კანფეტების განლაგებისას

ორი ძმა

მღაპარი

ერთ მეფეს ორი ვაჟი ჰყავდა. მამის სიკვდილის შემდეგ ძმები დიდხანს ცხოვრობდნენ ერთად, შემდეგ კი გადანაცვლეს, მამის ქონება გაყიდა. ყველაფერი კარგად გაიყვეს, მხოლოდ ნისქილის ქვასა და ხალიჩაზე ვერ მორიდდნენ. ქვაც და ხალიჩაც ჯადოსნური იყო. ქვას თუ მარჯვნივ დააბრუნებდი, ნაირ-ნაირი სასმელ-საჭმელი გაჩნდებოდა, თუ მარცხნივ — ოქრო ცვიოდა. საკმარისი იყო ხალიჩაზე შემდგარიყავი და გეტევა: აბა, ხალიჩავ, გაფრინდიო, რომ ისიც ნელ-ნელა ავიდოდა ჰაერში და იქით გასწევდა, საითაც უბრძანებდი.

ძმები ხალიჩასა და ნისქილის ქვას ერთმანეთს რომ ეცილებოდნენ, ამ დროს ერთმა ცხენოსანმა გამოიარა და ჰკითხა:

— რაზე დაობთო.
— ნისქილის ქვასა და ხალიჩაზე, ვიყოფთ, ვიყოფთ და ვერ გაგვიყვიაო,
— უპასუხეს ძმებმა.
— რატომ ვერ გაგვიყვიათო.
— რატომ და ქვას თუ მარჯვნივ

დააბრუნებ, ნაირ-ნაირი სასმელ-საჭმელი გაჩნდება, თუ მარცხნივ — ოქრო დაცვივაო. ხალიჩაზე რომ შედგე და უთხრა, აბა, ხალიჩავ, გაფრინდიო, ნელა ავა ჰაერში და საითაც გინდა, იქით გაგაფრენსო.

— მოიცათ, მე მოგარიგებთო, — უთხრა ცხენოსანმა, — ოღონდ თქვენ ცოტა ხანს გვერდზე გადაეჭით, მე კი ნისქილის ქვასა და ხალიჩას შორის ჩავჯდები და ვიფიქრებო.

— კარგიო, — დაეთანხმნენ ძმები და გვერდზე გადაგნენ.

მგზავრი ცხენიდან ჩამოვიდა, სწრაფად აიღო ქვა, ხალიჩაზე დადო, თვითონაც ზედ მოკალათდა და ტყბილად უთხრა:

— აბა, ხალიჩავ, გაფრინდიო.
ხალიჩაც ნელ-ნელა გასრიალდა ჰაერში. უცნობმა ძმებს გვერდით ჩაუქროლა და გადმოსცახა:
— მშვიდობით! დღეიდან სადავო აღარაფერი გეცნებათო!

იპოვე ორი ერთნაირი ბატი

IV ანა, გამოიცანი

1) რომელია სიყვარულის და სილამაზის ქალღმერთი ბერძნულ მითოლოგიაში?

ა) ათენა; ბ) დემეტრა; გ) აფროდიტე; დ) ალკმენე.

2) რა ჰქვია ნისქილის ქვას? ა) ბზრიალა; ბ) დოლაბი; გ) ბორბალი; დ) გოდოლი.

3) სად განსვენებს 300 არაგველი? ა) კრწანისში; ბ) მარაბდაში; გ) დიდგორში; დ) არაგვის პირას.

4) რომელი ტბა არ არის საქართველოში? ა) ფარავნის; ბ) რინის; გ) ჯანდარის; დ) სევანის.

5) რომელია ზედმეტი? ა) შფოთი; ბ) ალიაქოთი; გ) აყალმაყალი; დ) იდილია.

6) ვისი ნაწარმოებია „უფლისწული და მათხოვარი“? ა) ანდერსენის; ბ) ლინდგრენის; გ) ძმები გრიმების; დ) მარკ ტვენის.

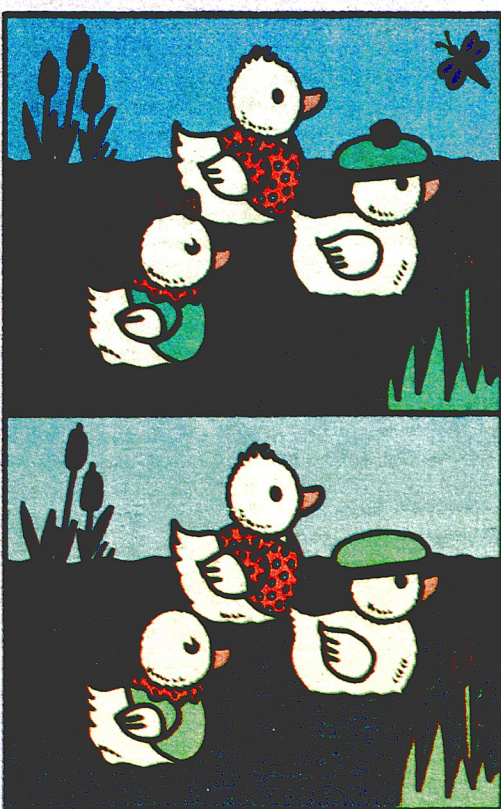
7) როგორ ადამიანზე იტყვიან „პერკეტი კაკალიაო“? ა) ჯიუტზე; ბ) ცნობისმოყვარეზე; გ) ღონიერზე; დ) ალაღზე.

8) რომელმა ცხოველმა იმოგზაურა კოსმოსში? ა) მაიმუნმა; ბ) ძაღლმა; გ) ზღარბმა; დ) კურდღელმა.

9) ვისზე იტყვიან „თაფლი გადმოსდის პირიდანო“? ა) ენამწარეზე; ბ) ენატკბილზე; გ) მატყუარაზე; დ) მლიქვნელზე.

10) რომელმა მეფემ დაამარცხა 3000 ქართველით ასპინძის ომში 8000-იანი ოსმალურ-ლეკური ჯარი 1770 წელს? ა) ვახტანგ V-მ; ბ) სოლომონ I-მა; გ) ერეკლე II-მ; დ) გიორგი VI-მ.

იპოვე 10 განსხვავება

პასუხები იხილეთ 31-ე გვერდზე გვერდი მოამზადა მამუკა ხუციშვილმა

„ქვირის პალიზრა“ ზღაპრების სახლმა უკვე 50 ქართული და უცხოური ზღაპარი გამოცხადდა.

შეაგროვებთ, არის თუ არა ყველა ზღაპარი თქვენს კოლექციაში. ის ზღაპრები, რომლებიც ნაკითხული გაქვთ, აღნიშნეთ ასე: — + და სია აწვანეთ შემოგვას

1. ☐ გელია და გეგრიტა
2. ☐ ქალთაყმა
3. ☐ ნახარკაქი
4. ☐ გინარე გეგრიტა
5. ☐ კოვლე
6. ☐ იკილა
7. ☐ რიკლინო
8. ☐ ნიქელქა
9. ☐ ფიფი და გიგრიტა
10. ☐ სუტაქაქა
11. ☐ გეგრიტა
12. ☐ მოვლის დედაქალი
13. ☐ გეგრიტა გეგრიტა
14. ☐ ალიაქა და მოვლის დედაქალი
15. ☐ სეი გოჭი
16. ☐ მოვლის დედაქალი
17. ☐ სიგარა
18. ☐ გეგრიტა
19. ☐ გეგრიტა და გეგრიტა
20. ☐ გეგრიტა და გეგრიტა
21. ☐ ნახარკაქი
22. ☐ ნახარკაქი
23. ☐ სეი ფიფი
24. ☐ გეგრიტა და გეგრიტა
25. ☐ ნიქელქა
26. ☐ ალიაქი
27. ☐ მოვლის დედაქალი
28. ☐ გეგრიტა
29. ☐ მოვლის დედაქალი
30. ☐ გეგრიტა
31. ☐ გეგრიტა
32. ☐ გეგრიტა
33. ☐ გეგრიტა
34. ☐ გეგრიტა
35. ☐ გეგრიტა
36. ☐ გეგრიტა
37. ☐ გეგრიტა
38. ☐ გეგრიტა
39. ☐ გეგრიტა
40. ☐ გეგრიტა
41. ☐ გეგრიტა
42. ☐ გეგრიტა
43. ☐ გეგრიტა
44. ☐ გეგრიტა
45. ☐ გეგრიტა
46. ☐ გეგრიტა
47. ☐ გეგრიტა
48. ☐ გეგრიტა
49. ☐ გეგრიტა
50. ☐ გეგრიტა

ერთი ნიშანი-ზღაპარი + გასართობი გეგრიტა 1 ლარი და 20 თეთრი ლირა

ზღაპრები შეიქმნა გეგრიტის „ქვირის პალიზრა“ საგაზეთო ჯილდოებით, აგრეთვე პრემიის სხვა გასართობი ჯილდოებით და ნიშნის გეგრიტის

83 წლის წინ, 1921 წლის მარტის სუსხიან დღეს ნოე ჟორდანიას და მისი მთავრობის წევრები ბათუმშიდან იტალიური გემით გაემგზავრნენ. ნოს მუდღეულ ორენბურგელი ინა კორენე-ვა იმ დროს ფეხშიმედ იყო. ტკივილი და შიშით აღსავსე მგზავრობა ძლივს დასრულდა. რამდენიმე თვის შემდეგ პარიზში ჟორდანიას ვაჟი, რეჟები შეეძინათ. სამშობლოდან გამომეშვებულმა ქართველებმა საფრანგეთის მინაზე გააგრძელეს სიცოცხლე და არ ტოვებდათ იმედი, რომ უსათუოდ დაჰყრავდა სამშობლოში დაბრუნების საათი.

რეჟები ჟორდანიას ისე მი-აღწია 70 წლამდე, რომ საქართველოზე მხოლოდ სმენოდა. მან პირველად 1990 წელს შეძლო სამშობლოს ნახვა, რომელიც მის წარმოსახვაში საოცნებო, უღამაზეს ქვეყნად ცოცხლობდა და რომლის მსგავსი კუთხე დედამიწაზე არ მოიძებნებოდა.

საქართველოს მთავრობის პირველი მეთაურის ვაჟი ამჯერად დამოუკიდებლობის დღესთან დაკავშირებით ჩამოვიდა სამშობლოში და „კვირის პალიტრამ“ მასთან შეხვედრის შესაძლებლობა ხელიდან არ გაუშვა.

— **ბატონო რეჟები, როგორ ბრძანდებით?**

— ღმერთმანი, სასაყვედურო არაფერი მაქვს: ხელიც მემორჩილება და თვალიც მიჭირს, მხენდ ვარ... მხოლოდ იმაზე მწყდება გული, რომ კარგ ღვინოს ძველებურად ვეღარ ვსვამ. მთელი საღამოს მანძილზე ერთ ბოთლს თუ დავლევ. ქართველს კი ეს არ ეკადრება.

— **გვიამბეთ თქვენზე.**

— ჩემი სიცოცხლის 40 წელი საფრანგეთში გაატარე, ორმოცე ოდნავ მეტი კი შტატებში. ლევილსა და პარიზში ვიზრდებოდი. ბავშვობაში მუსიკალური განათლება მივიღე, მოგვიანებით კი პოლიტიკურ მეცნიერებათა სკოლა დავამთავრე. სამჯერ ვიქორწინე. ჩემი პირველი მუდღეულ თმარ დე ლუტე-განჩაი იყო, უნიჭიერესი მხატვარი, მასთან ვაჟი მყავს — ზოლტანი. მეორე მუდღეს, მელის, ესპანეთში, კურორტზე შევხვდი. ერთმანეთი დანახვისთანავე მოგვეწონა. ერთად ვიმოგზაურეთ გერმანიაში, შემდეგ კი პარიზში დაბრუნდით და იქ ვიქორწინეთ. მელი ამერიკელი იყო და, ბუნებრივია, ქორწინების შემდეგ შტატებში გავემგ-

მესვა, აქაური წეს-ჩვეულებები და კულტურა გამეთვისებინა. მართალია, ფეხი არასოდეს დამედა საქართველოში, მაგრამ იგი ყოველთვის ჩემს ნაწილს შეადგენდა. შინაგანი სისხვის გრძნობა ლანჩუთში, ჩემი წინაპრების სოფელში, ბაბუაჩემისა და ბიძაჩემის საფლავთან დამეფლავა.

ბებია ემიგრაციაში არ გაჰყვა ჩემს მშობლებს — ვიცი, თუ არ წამოვალ, ჩემს შვილსა და შვილიშვილებს დავეკარგავ და ველარასოდეს ვიხილავ... მაგრამ თუ წამოვალ, ჩემს სახლ-კარს, სოფელს, სამშობლოსა და სიცოცხლეს სამუდამოდ უნდა გამოვემშვიდობო და დარჩა. ბებია 1927 წლამდე ისე იცოცხლა, არავის შეუვინროებია, ძალიან მიკვირს ბოლშევიკების მხრიდან მცირე ჰუმანურობის გამოვლენა. მხოლოდ მისი სიკვდილის შემდეგ დაანგრეს კომუნისტებმა სახლი და იმ ადგილზე ჩაის ფაბრიკა ააშენეს.

— **როგორი ბავშვობა გქონდა?**

საქართველო მთელი საფაროს გულისგული მეგონა

**ნოე ჟორდანიას
ქალიშვილებთან,
ნათელასთან და ასმათთან
1920წ.**

ვობაში ვერ ვაცნობიერებდი, მაგრამ ლიცეუმში როდესაც შევედი, მას შემდეგ გამოვცადე მატერი-ალური სიღუბ-ჭირის სიმძიმე.

რადგან ტანსაცმელს ვერ ვყიდულობდით, დედა თვითონ მიკერავდა — ჩემი ტანსაცმელი სხვებისგან ძალიან განსხვავდებოდა და ზოგჯერ კლასელები დამცინოდნენ. მე კი ისტიბარს არ ვიტყვდი, სწორედ ასეთი ტანსაცმელი

თათვის განკუთვნილ მცირე პენსიას იღებდა.

— **ალბათ თქვენს ოჯახში ხშირად იკრიბებოდნენ და ლაპარაკობდნენ საქართველოზე, ხომ არ გაისწვრივდათ, რას ამბობდნენ დევნილობაში მყოფი ქართველები?**

— დამოუკიდებელი საქართველოს მთავრობაში ბევრი გურული იყო. ამიტომ ყველაზე ხშირად ლანჩუთს და იქაურ ამბებს ისხენდნენ. ამიტომ პატარაობაში ლანჩუთი დედამინის ცენტრი მეგონა. როდესაც წამოვიზარდე, მერე საქართველო იქცა მთელი სამყაროს გულის-გულად.

ჩვენს ოჯახში ყოველთვის იყო სუფრა (მართალია, სტუმრებს მცირედით ვუმასპინძლებდით). საუბრის ძირითადი თემა, ბუნებრივია, საქართველოში დაბრუნების გზები იყო. საქართველოს მთავრობის გარდა ემიგრაციაში რუსები და უკრაინელებიც იყვნენ. ყველას ეგონა, რომ კომუნისტები დროებითი სენია, იმედოვნებდა, მალე ამოიძირკვებიან და სამშობლოში დაბრუნდებით. ემიგრანტებს ჩემოდნები ჩალაგებული ჰქონდათ, რომ როგორც კი დრო დადგებოდა, სამშობლოში გამოგზავრებულყვენ. შემდეგული რუსები იმდენად დარწმუნებულნი

მომწონს-მეთქი. ხისხირიან ფესაც-მელებში, რომელსაც ლანჩა გახვრეტილი ჰქონდა, წყალი შედიოდა. გაცვეთილი ადგილების დასაფარავად ამ გაუბედურებულ ფესაცმელს შავი მელნით ვღებავდი.

— **რით ირჩენდა თქვენი ოჯახი თავს?**

— იმ დროისთვის, როდესაც საქართველოს რესპუბლიკის პირველი მთავრობა ემიგრაციაში წავიდა, პოლონეთის მთავრობას მისი ფული ემართა (პირველი ომის დროს თურქეთის ფრონტზე მებრძოლი პოლონელი ჯარისკაცების რეპატრაციის საქართველოში მოახდინა და თანხა, რომელიც პოლონელი ჯარისკაცების გადაყვანაში დახარჯა საქართველოში, პოლონეთმა უნდა აენახა). პოლონეთმა ცნო საქართველოს ოკუპაცია რუსეთის მიერ და ვალის საზღაურად იძულებით ემიგრაციაში მყოფ საქართველოს ნამდვილ მთავრობას ეხმარებოდა. საქართველოს მთავრობა ამ დახმარებას 1939 წლამდე იღებდა, მანამ, სანამ ჰიტლერმა არ დაიწყო ომი. ეს არ იყო დიდი თანხა, ამიტომ მამა სულ წერდა, მუშაობდა, გაზეთებში აქვეყნებდა წერილებს. ასევე იღებდა დახმარებას სოციალ-დემოკრატიული პარტიიდან.

მოგვიანებით შევიტყვე, რომ ემიგრანტთა შორის და თვით საქართველოშიც ხმები დადიოდა, თითქოს მამაჩემმა ეროვნული საგანძურის ნაწილი წამოიღო და ფუფუნებაში ცხოვრობდა. კარგად ვიცი, ეს ჭორი არაკეთილმოსურნეების გავრცელებულია. განძი მართლაც არსებობდა, მაგრამ ის არავის მიუთვსებია. ომის შემდეგ ის ხელუხლებლად დაუბრუნდა საქართველოს. საგანძურს არ-ქეოლოგი ექვთიმე თაყაიშვილი მეურვეობდა.

მამა 1953 წელს გარდაიცვალა და ემიგრანტთა ქართველებმა მოინდომეს მისი კუთვნილი პენსია დედაჩემისთვის შეენარჩუნებინათ. დედამ კატეგორიულად იუარა — ნოე არ ვარ, თქვენ ჩემი არაფერი გმართებთ, მით უფრო, თავადაც არაფერი გაგანიათ, მე თავად მივხედავ თავსო. დედას არავისთვის არაფერი უთხოვია. იგი საფრანგეთის მთავრობისგან მოხუც-

**ნოე ჟორდანიას
1920.**

იყვნენ, მალე დაბრუნდებითო, რომ ისე ცხოვრობდნენ, როგორც კურორტზე. არაფერს იკლებდნენ და ფულიც მალე შემოეჭამათ. მართალია, ქართველებს ფული არ ჰქონდათ და ვერაფერს შეჭამდნენ, მაგრამ ისინიც მოუთმენლად ელოდნენ სამშობლოში დაბრუნების ჟამს. ახლა ქვეყნიდან ვინც მიდის, დიდი ქონებაც მიაქვს, დამოუკიდებელი საქართველოს პირველ მთავრობას კი არაფერი წაუღია. მამა სულ ამბობდა — კავკასიელები კომუნისტების წინააღმდეგ რომ გაერთიანებულყვენ, წითლები ვერ მოგვერეოდნენო.

— **მამის დარიგებები თუ გახსენდებათ?**

— ხშირად მეუბნებოდა — არასოდეს იფიქრო მხოლოდ საკუთარ თავზე, ჯერ სხვებზე იზრუნეო.

— **რაზე ფიქრობდა, რას ამბობდა სიცოცხლის ბოლოს დამოუკიდებელი საქართველოს პირველი მეთაური?**

— მამა მოულოდნელად გარდაიცვალა, 85 წლისა. ასაკის კვალობაზე მხნე და ჯანმრთელი იყო, მაგრამ რატომღაც სულ ამბობდა — 85 წლამდე ვერ მივაღწევ, ჩვენს ოჯახში ამ ასაკამდე არც ერთ კაცს არ უცოცხლაო და აუხდა კიდევ. სანამ 85-ისა გახდებოდა, სამი დღით ადრე, გულის შეტევით გარდაიცვალა. მისი ტკივილი სამშობლო იყო. მთელი მისი სიცოცხლე ღრმა ნოსტალგიით იყო სავსე. ნოე ჟორდანიას ერთი დღეც არ უცოცხლა საქართველოზე ფიქრის გარეშე.

— **ბატონო რეჟები, რა არის თქვენთვის საქართველო?**

— როდესაც უცხოეთში ვარ, ვქართველობ და ყველასთვის ქართველი ვარ, მაგრამ საქართველოში რატომღაც უცხოელად მთვლიან. საქართველოში ჩამოსვლისას ისეთი შეგრძნება მაქვს, რომ უკან, ფესვებთან ვბრუნდები. ეს განცდა შინ დაბრუნებასაც ჰგავს. მინდა ხშირად ჩამოვიდე საქართველოში, თუმცა ალბათ სამუდამოდ დაბრუნება ძნელი იქნება.

— **რა არის თქვენი უმაღრესი სურვილი?**

— მინდა, რომ საქართველომ მალე დააღწიოს თავი კომუნისტების აზრდის და ცივილიზებულ სამყაროს შეუერთდეს. ჩემს სურვილს უფრო უკეთ ლაორუმფუკოს სიტყვებით გამოვხატავ — „მხოლოდ ოცნება არ არის საჭირო, რომ რაღაც დაიწყო, და არც ის არის აუცილებელი, რომ დასაწყისშივე მიაღწიო წარმატებას.“

მინდა, ქართველებმა სრულად გამოავლინონ თავიანთი შემოქმედებითი უნარი და ააღორძინონ ქვეყანა. ის პროცესები, რომლებიც საქართველოში დაიწყო, დიდი დასაწყისის დასაწყისი უნდა იყოს.

იზო რეკაძე

რეჟები ჟორდანიას, მისი ქალიშვილი ნიკოლი, სიძე სანდრო კვიტაშვილი, და ნათელა ჟორდანიას

ზაფრეთ. არ ვაპირებდი იქ დარჩენას, მაგრამ ისე მოხდა, რომ დავრჩი. ჩემი ქალიშვილები ნიკოლი და თამარი იქ დაიბადნენ. ნიკოლს „ქართველს“ ეძახიან, რადგან ქართული ყველაზე უკეთ ისწავლა. მუდღეულ ქართველი ჰყავს — სანდრო კვიტაშვილი. ისინი ამჟამად ნიუ-იორკში ცხოვრობენ.

მეც ნიუ-იორკში ვცხოვრობ, მრავალსართულიანი სახლის 30-ე სართულზე, ჩემს მესამე თანამეცხედარ პეგი ბექშეთან ერთად. ის პროფესიით ფსიქოლოგია, ჩვენ უკვე 20 წელია ერთად ვართ. შტატებში უცხო ენებსა და ენათმეცნიერებას ვასწავლი არამდენიმე კოლეჯსა და უნივერსიტეტში.

— **როგორი განცდა გქონდათ, როდესაც პირველად დადგით ფეხი მშობლიურ მიწაზე?**

— ამ დღეს 70 წელი ველოდი. მთელი სიცოცხლე ვოცნებობდი, საქართველოში ჩამოვსულიყავი, მისი პაერი მესუნთქა, ქართული ღვინო

EIHRD-ის პროგრამების დირექტორი
ადრიანა ლონჯინი პროექტის პრეზენტაციაზე

იმაზე, რომ კანონის უზენაესობა, როგორც ცხოვრების წესი, არამარტო საზოგადოების, არამედ მისი ყოველი წევრის წარმატების აუცილებელი საფუძველია – არავინ დაობს. თუმცა ამ „უზენაესობის“ რეალობაში დანახვა, მის დამკვიდრებაზე რომ არაფერი ვთქვათ, ბევრ კითხვას ბადებს.

საზოგადოებრივი აზრის კვლევის შედეგები, რომელიც გელაბ ინთერნეტშენილის წევრმა კომპანია GORBI-მ მიმდინარე წლის გაზაფხულზე ჩატარა, მეტყველებს იმაზე, რომ: ერთი მხრივ, საქართველოს მოქალაქეთა 81% ხედავს ქვეყანაში კანონის ძალის ზრდას; მეორე

მხრივ, საზოგადოებაში მყარადაა ფესვგადგმული „ნაცნობ-მეგობრობის“ ინსტიტუტი, რომელიც ხშირ შემთხვევაში ხელს უშლის კანონის უზენაესობას.

ასოციაცია ALPE-ს ექსპერტს მერაბ ბასილაიას მიაჩნია, რომ ამ კვლევის შედეგებმა ნათლად წარმოაჩინა მთავარი სა-ზოგადოებრივი დაკვეთა – ხალხს კანონიერების გამყარება სურს.

მასვე ვთხოვეთ კვლევის ზოგიერთი სხვა შედეგის კომენტარებაც: – ეს კვლევა ასოციაციის დაკვეთით საქართველოს 28 ქალაქსა და 58 სოფელში ჩატარდა. გამოიკითხა

კანონიერება სხოვრებას აადვილებს

გასულ კვირას სასტუმრო „მარიოტ ქორთიარდის“ საკონფერენციო დარბაზში ასოციაცია ALPE-მ საზოგადოებას ევროკავშირის ახალი პროგრამა წარუდგინა, რომელიც სამართალდამცავი სტრუქტურების რეფორმირების სამოქალაქო ხელშეწყობას ისახავს მიზნად და ეს პრაქტიკულად პირველი საერთაშორისო პროექტია, რომელიც საქართველოში პოლიციის რეფორმას უკავშირდება.

1500 რესპონდენტი. კვლევის თანახმად, ქვეყნის განვითარების კურსს დადებითად აფასებს მოსახლეობის 66%. პოზიტიური პასუხების ავტორთა რაოდენობა 2002 წელთან შედარებით 56%-ით გაიზარდა, თუმცა აღსანიშნავია, რომ ბოლო თვეებში ამ პოზიტიური დამოკიდებულების მცირედი, თუმცა მაინც კლების ტენდენცია იკვეთება.

მე სოციოლოგი არ ვარ და გამიჭირდება ამ შედეგების პროფესიონალურად განზოგადება, თუმცა გარკვეული გამოცდილება სამართლებრივი სისტემისა და საზოგადოების ურთიერთობის საკითხებში მაქვს და ამდენად საინტერესოდ მეჩვენება ის შედეგები, რომელიც სახელმწიფო ინსტიტუტებისადმი მოქალაქეთა ნდობის ხარისხს უკავშირდება.

გამოკითხულთა 51% ნდობას

უცხადებს სასამართლო სისტემას და ეს შედეგი მნიშვნელოვანია იმით, რომ წლების მანძილზე (ჩვენი ასოციაცია ასეთ კვლევებს უკვე მეოთხედ ატარებს) სასამართლო სისტემა, მცირედი ცვლილებებით, სტაბილურად ინარჩუნებს ავტორიტეტს.

ახალი და საინტერესო ის არის, რომ უპირატესოდ გაიზარდა ნდობის ხარისხი პროკურატურისა და პოლიციისადმი. მოქალაქეთა 55% ენდობა პროკურატურას, ხოლო პოლიციისადმი დადებით განწყობას გამოკითხულთა 31% ავლენს. გასულ წლებში ეს პროცენტი ორ-სამს იშვიათად სცდებოდა. პირადად ჩემთვის, ეს მოულოდნელი არ ყოფილა, თუმცა აქ ზუსტად უნდა განვსაზღვროთ, რასთან გვაქვს საქმე.

დასასრული 20-19 გვერდზე

ევროკომისია მხარს უჭერს პოლიციის რეფორმას

სტაბილურობა და კანონის უზენაესობა საქართველოში მნიშვნელოვანია როგორც საქართველოსათვის, ისე ევროკავშირისათვის. ეს არსებითად განსაზღვრავს მათ შორის ურთიერთობისა და თანამშრომლობის გაღრმავებას. ევროკავშირი სრულ თანადგომას უცხადებს საქართველოში კანონის უზენაესობის განმტკიცების პროცესს. ახალმა ხელისუფლებამ საკმაოდ რთული მიზანი დაისახა, რაც გულისხმობს რეფორმირებას იმ სამართალდამცავი ორგანოებისა, რომლებიც ავტორიტარული რეჟიმიდან მოყოლებული სამოქალაქო კონტროლის მიღმა იდგნენ და არაფერი ჰქონდათ საერთო ადამიანის უფლებათა დაცვის პრინციპებთან. ჩვენ ვაცნობიერებთ, რომ ამ პროცესს ხელისუფლება მარტო ვერ წარმართავს და მასში სამოქალაქო საზოგადოებამ უნდა შეასრულოს გადამწყვეტი როლი. ნოემბრის რევილუციამ და აჭარაში ახლახან განვითარებულმა მოვლენებმა უფრო დინამიკური გახადა სამართალდამცავი სტრუქტურების რეფორმირების პროცესი, რისი წარმოდგენაც შეუძლებელი იყო თუნდაც ერთი წლის წინ.

სამართალდამცავი სტრუქტურათა რეფორმირების საქმეში ევროკომისია მონაწილეობს ითანამშრომლოს როგორც ხელისუფლებასთან, ისე სამოქალაქო საზოგადოებასთან. მიზანი ერთია – სამართალდამცავი სტრუქტურა უნდა ჩადგეს მოქალაქის სამსახურში და მან უნდა დაცვას და არა შეზღუდოს ადამიანი. საქართველოს ხელისუფლებას დიდი გზა აქვს გასავლელი, ხოლო პირველი ნაბიჯები ყველაზე რთულია. მიუხედავად ამისა, ეს უნდა გაკეთდეს. ევროპის კავშირი საქართველოს აქტიურად უჭერს მხარს ამ საქმეში. ევროკომისიამ დააფინანსა კონფერენცია „პოლიციის დემოკრატიზაცია“, სადაც ევროპიდან მოწვეულმა ექსპერტებმა ხელისუფლებას შესთავაზეს იდეები, თუ როგორი შეიძლება იყოს პოლიცია. მომავალში გათვალისწინებულია შინაგან საქმეთა სამინისტროსათვის დახმარების განცემა. ევროკავშირი მხარს უჭერს სამოქალაქო, დემოკრატიზებული შინაგან საქმეთა სამინისტროს და სამოქალაქო სამართალდამცავი სისტემის შექმნას, რომელიც ევროპული სტანდარტების შესაბამისად განახორციელებს თავის მოვალეობას ადამიანის უფლებების დაცვის ჩათვლით.

დასასრული 20-18 გვერდზე

როსა ჩვევა ჩვეულზე უმტკივნეულოა

მოქალაქეების მიერ გამოთქმულ პრეტენზიებს თუ გავითვალისწინებთ, უკანონო დაკავება, თავისუფლების შეზღუდვის ადგილებში მოთავსებული პირების წამება და წინასწარი გამოძიების ეტაპზე სხვადასხვა სახის დარღვევები შევარდნაძის რეჟიმთან ერთად წარსულს არ ჩაჰბარებია და სამართალდამცავთა მხრიდან კვლავ მიღებული პრაქტიკაა. სამწუხაროდ, ამ მხრივ არც იმერეთის რეგიონია გამონაკლისი.

ნიკო ლაჭავაძე
ძუთისი

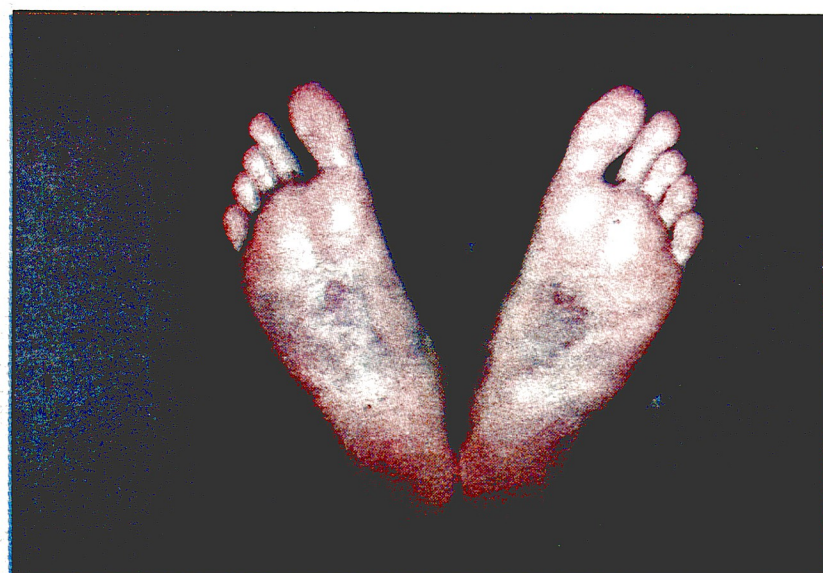
მიმდინარე წლის ხუთ თვეში უფლებადაცვითმა ორგანიზაციებმა და სახალხო დამცველის აპარატმა ადამიანის ძირითადი უფლებებისა და თავისუფლების შეზღუდვის საკმაო ფაქტები აღრიცხეს, თუმცა უნდა ითქვას, რომ სინამდვილეში გაცილებით დიდია მსგავსი შემთხვევების რიცხვი. ყველა მათგანის გამოვლენა გარკვეული მიზეზების გამო არ ხერხდება, ზოგჯერ თავად უფლებამოსიულ პირს არ სურს, სამართალდამცავი ორგანოს თანამშრომელი ამხილოს, რასაც ორი მიზეზით ხსნის: შიშით და უიმედობით, რომ მხილებული პოლიციელი მაინც არ დაისჯება. არის შემთხვევები, როცა პოლიციის თანამშრომელი თავისუფლებადღვეთილ პირს ბრალდების შემსუბუქებას ჰპირდება, თუ ის ფიზიკური ზეწოლის შესახებ არაფერს იტყვის.

ეჭვმიტანილი ან ბრალდებული ასეთ „გარიგებას“ ეთანხმება.

ყველაფრის მიუხედავად, შეიძლება ითქვას, რომ ის ფაქტებიც კი, რომლებიც მოძიებულია, დამშვიდების საფუძველს არ იძლევა.

ბოლო ხუთ თვეში ძირითადი პრეტენზიები პოლიციელთა მიერ დაკავებული პირების მიმართ არაპუნანური და დამამცირებელი მოპყრობის გამოა დაფიქსირებული. ადამიანების ცემა პოლიციის წინასწარი დაკავების საკნებში ხდება მანამ, ვიდრე დაკავებულს ოუსტიციის სამინისტროს საგამოძიებო იზოლატორში გადაიყვანენ. ფიზიკური ძალადობის მიზანი კი ძირითადად დანაშაულის აღიარებაა.

დასავლეთ საქართველოში სახალხო დამცველის რწმუნებულის, ქეთევან კანდელაკის აპარატში №2 საპყრობილეში მყოფი ათი პატიმრის განცხადება დევს. ისინი პოლიციის სხვადასხვა განყოფილებაში დააკავეს და იზოლატორში სხეულის დაზიანებებით შეიყვანა. ესენი

არიან: გოჩა ჯანელიძე (დაკავებულია წყალტუბოს პოლიციის სამმართველოს თანამშრომლების მიერ); კახა ყიფიანი (ის ქუთაისის პოლიციის მეორე განყოფილების თანამშრომლებმა დააკავეს); ბესარიონ ონიანი (სამტრედიის პოლიციის სამმართველოდან გადაიყვანეს იზოლატორში); თენგიზ მიქაია (მარტვილის შს განყოფილებამ დააკავეს); ბონდო თუთაშვილი (ვანის შს განყოფილებამ); აკაკი აბზიანიძე (ქუთაისის პოლიციის სამმართველოში); პაატა მხეიძე (სამტრედიის შს განყოფილებამ); დავით ფანჩულიძე (თერჯოლის პოლიციამ დააკავეს); ილია დანგაძე (ქუთაისის პოლიციის სამმართველოში); თორნიკე ალფაიძე (ქუთაისის პოლიციის სამმართველოში). სახალხო დამცველის წარმომადგენლობის მიერ გაცემული ინფორმაციით, დასახელებული ბრალდებულები აღნიშნავენ, რომ მათ

პოლიციელებმა მიაყენეს ფიზიკური შეურაცხყოფა.

ხშირ შემთხვევაში პატიმარი არ ან ვერ ასახელებს კონკრეტული პოლიციელის ვინაობას, რომელმაც მის მიმართ ძალადობა გამოიყენა. თუმცა არის შემთხვევები, როცა ბრალდებული ან ეჭვმიტანილი სახელს და გვარს მიუთითებს.

დავით ფანჩულიძე თერჯოლის რაიონის პოლიციამ 21 აპრილს დააკავეს. ის მკვლელობის ჩადენაშია ეჭვმიტანილი. მან განცხადებებით მიმართა სახალხო დამცველის წარმომადგენლობას და თავისუფლების ინსტიტუტის ქუთაისის ოფისს, სადაც მიუთითებს, რომ თერჯოლის პოლიციის სამმართველოს შენობაში ის არაადამიანურად სცემეს და ასახელებს ამის ჩამდენ კონკრეტულ პირებს.

დასასრული 20-19 გვერდზე

ეპროკომისია მხარს უჭერს პოლიტიკის რეფორმას

დასასრული. დასაწყისი 84-17 გვერდი

ამ მიზნის მისაღწევად ეპროკომისია თანამშრომლობს როგორც ხელისუფლებასთან, ისე – საზოგადოებრივ სექტორთან. ეს პროექტი წარმოადგენს ეპროკომისიის სამოქალაქო საზოგადოებასთან თანამშრომლობის ერთ-ერთ გამოვლინებას. პროექტი მიზნად ისახავს სამართალდამცავ სტრუქტურებში ადამიანის უფლებათა დაცვის მდგომარეობის გაუმჯობესებას ამ საკითხში მოქალაქეთა გათვითცნობიერების გზით. ხალხმა უნდა იცოდეს, თუ რა უფლებები აქვს მას, როგორ შეიძლება ან არ შეიძლება იმოქმედოს პოლიციამ და პროკურატურამ, რაც განსაკუთრებით მნიშვნელოვანია დაკავების, წინასწარი პატიმრობისა და გამოძიების დროს. ამასთანავე მხოლოდ ის ადამიანები უნდა ექვევოდნენ, ვისაც ეს უშუალოდ ეხება, არამედ პოლიტიკისა და პროკურატურის თანამშრომლებიც,

რომლებმაც ამ თემაზე სპეციალური მომზადება უნდა გაიარონ. მხოლოდ ინფორმირება არ არის საკმარისი, რადგანაც აუცილებელია ადამიანის უფლებების დაცვის სხვა მექანიზმების ისე განვითარება, რომ სახალხო დამცველმა, არასამთავრობო ორგანიზაციებმა, მედია და სხვებმა შეძლონ ადამიანის უფლებების დარღვევების თავიდან აცილება, ან ასეთ ფაქტებზე სწრაფი რეაგირება. საბოლოო შედეგი უნდა იყოს ის, რომ ჩამოყალიბდეს, საზოგადოებისადმი კეთილგანწყობილი სტრუქტურები, რომლებიც დაეხმარებიან მოქალაქეებს, ხოლო მოქალაქეებს მათთან ურთიერთობის შიში აღარ ექნებათ.

ამ პროექტის განსახორციელებლად ეპროკომისიამ თანხა გამოუყო არასამთავრობო ორგანიზაციას ALPE-ს იმ მიზნით, რომ ამაღლდეს მოქალაქეთა სამართლებრივი ცოდნის დონე და რეგიონალური ინფორმირებული იყოს თავისი უფლებების შესახებ. სწორედ ამ მიზანს ემსახურება წინამდებარე საგაზეთო ჩანართი. ALPE ასევე მოაწოდებს ტრენინგებს პოლიციელებისთვის, სახალხო დამცველის აპარატის თანამშრომლებისა და სხვა არასამთავრობო ორგანიზაციებისათვის, აგრეთვე, მოამზადებს სასწავლო მასალებს, რომელთა გამოყენებაც შესაძლებელი იქნება პროექტის დასრულების შემდეგაც. უფრო მეტიც, ALPE აპირებს ხელი შეუწყოს დამოუკიდებელი სამოქალაქო საბჭოების შექმნას, სადაც მოქალაქეებს შეეძლებოდათ მიეცემათ საკუთარი მოსაზრებები გამოთქვან პოლიტიკის შესახებ. ასეთი საბჭოები

შეასრულებენ კომუნიკატორის ფუნქციას სამოქალაქო საზოგადოებასა და სამართალდამცავ სტრუქტურებს შორის, ასე რომ, ადამიანებს აღარ ექნებათ აზრის გამოთქმის შიში.

ALPE თანამშრომლობდა მსოფლიო ბანკთან და ამ თვალსაზრისით დიდი გამოცდილება აქვს. სწორედ ამან განაპირობა ის, რომ ეპროკომისიამ ღია კონკურსის საფუძველზე ALPE შეარჩია. ALPE-მ წარმოადგინა საუკეთესო საპროექტო წინადადება და წარმატებას ვუსურვებთ მას ამ რთული და მნიშვნელოვანი ამოცანის შესრულებაში.

იმედი გვაქვს, რომ ეს საგაზეთო ჩანართი მკითხველისათვის სასარგებლო და, იმავდროულად, საინტერესო საკითხავი იქნება.

ეპროკომისია

მეორე მხრივ, ჟურნალისტები და პოლიცია არცთუ იშვიათად საპირისპირო პოზიციებზე აღმოჩნდებიან ხოლმე. ზოგჯერ პოლიცია არ გასცემს ინფორმაციას; ზოგჯერ კი მედია ვერ უსადაგებს თავის ნაშრომს პოლიციის ინტერესებს.

1981 წელს ახალი ამბების ეროვნულმა საბჭომ ჩაატარა გამოკითხვა სამაუწყებლო და ბეჭდვითი მედიის წარმომადგენლებს შორის და გამოსცა ბუკლეტი, სათაურით „დანაშაულის გაშუქება: რამდენად უნდა ითანამშრომლონ პრესამ და პოლიციამ?“ იმ შემთხვევაშიც კი, თუ აქ მოყვანილი მაგალითები არ მიესადაგება ბუკლეტში აღწერილს, აქ წამოჭრილი საკითხები მაინც უნივერსალური ხასიათისაა. ბუკლეტის ავტორია ა.პ.რასკინი, ნიუ-იორკ ტაიმსის ყოფილი კორესპონდენტი და რედაქტორი, რომელიც გამოცემას ასეთი გაფრთხილებით იწყებს:

„ძალიან მცირეა ჟურნალისტების ისეთი სფერო, რომელსაც მოეძიება სათანადო თანამშრომლობის ჩარჩოები უფრო რთულად განსასაზღვრად – ან უფრო მოქნილი პრაქტიკაში – ვიდრე ის, რომელსაც რედაქტორები, ახალი ამბების წამყვანები და რეპორტიორები იყენებენ თავის ურთიერთობებში პოლიციასა და სხვა ძალაუფლებებთან“.

აქვე მოყვანილია რედაქტორთა თვალსაზრისი პრესისა და პოლიციის ურთიერთობებთან დაკავშირებით:

- პოლიცია, რომელიც მონოდეტულია, აკონტროლოს ანომალიური ქმედებები, ცდილობს, გააკონტროლოს ინფორმაციული ნაკადიც.
- მართალია, მედია „თვითდანიშნულია“, მაგრამ საზოგადოება მისგან მოელის მიმდინარე მოვლენებში გარკვევას და არ კმაყოფილდება პრესკონფერენციებზე გაკეთებული ოფიციალური განცხადებებით.

მიუხედავად დეკლარირებული სარედაქციო პოლიტიკისა, ხშირია შემთხვევები, როცა პოლიციასა და მედიას შორის თანამშრომლობა ვერ ხერხდება. ერთ-ერთ ასეთი შემთხვევაზე, რომელიც მინესოტას ახალი ამბების საბჭომ ჟურნალისტური პროფესიული სტანდარტების დაცვის თვალსაზრისით განიხილა, ქვემოთ გვიამბობთ:

მინესოტის პოლიტიკის დეპარტამენტის შიში ჯონ ლოქსი KARE-TV-ის წინააღმდეგ

განხილვას ესწრებოდნენ მინესოტის პოლიტიკის შეფი ჯონ ლოქსი. KARE-TV-მ უარი თქვა დასწრებაზე და წერილობით პასუხზეც. ეს განხილვა ტრანსლირებული იყო მინესოტის ტელეკომუნიკაციების ქსელის მიერ.

საჩივარი: მინესოტის პოლიტიკის დეპარტამენტის შეფმა ჯონ ლოქსმა KARE-TV-ის წინააღმდეგ საბჭოს სამი საჩივარი წარუდგინა:

1. KARE-TV-მ არ დაიცვა მიღებული ჟურნალისტური სტანდარტები, როდესაც მოახდინა მკვლელობაში ეჭვმიტანილის ჩიკაგოდან მინესოტის ტრანსპორტირება ისე, რომ არ გაუფრთხილებია არც ერთი ქალაქის პოლიცია, არც თვითმფრინავის პილოტი და არც დაქირავებული მანქანის მძღოლი.

2. KARE-TV-მ არ დაიცვა მიღებული ჟურნალისტური სტანდარტები, არც სათანადო სიფრთხილი გამოიჩინა მონმის უსაფრთხოების მხრივ, როდესაც მოახდინა მონმის ლოკალიზება და მასთან კონტაქტის დამყარება სცადა.

3. KARE-TV-მ შექმნა ერთგვარი „კომიკური“ ატმოსფერო მეორე შემთხვევაში, როდესაც გამოცხადდა იქ, სადაც ეჭვმიტანილი უნდა ჩაპარებოდა პოლიციას (პოლიციის შტაბთან) ეჭვმიტანილის მეგობარ გოგონასთან ერთად, რომელიც იმ დროისათვის პოლიციის ზედამხედველობის ქვეშ იმყოფებოდა.

ერთს, მეტი მაკენზის ეძებდნენ. ჯერი მაკაფი და მშვიდობის ორგანიზაციის წევრებმა, ასევე განგსტერულმა კოალიციამ, სთხოვეს მაკენზის, ჩაპარებოდა პოლიციას, თან მოაგვარეს მისი ჩიკაგოდან მინესოტისში დაბრუნების საკითხი. მათ შესთავაზეს KARE-TV-ს, მოეგვარებინა ტრანსპორტირებისა და კამერის თანხლების (ექვმიტანილის უსაფრთხოებისათვის) საკითხი, სანაცვლოდ კი ექსკლუზიური გაშუქების შესაძლებლობა მიეცემოდა.

1992 წლის 23 ნოემბერს KARE-TV-მ დაიქირავა თვითმფრინავი და ავტოფურგონი ისე, რომ არ გაუფრთხილებია პოლიცია არც

მკვლელობის საქმეზე დაცვის ქვეშ მყოფი მონმისათვის. პოლიცია იძულებული იყო ადგილსამყოფელი შეეცვალა მონმისათვის. მონმე ცხოვრობდა დუბუექსში, რომელიც ნახანძრალი იყო. KARE-მ გააგრძელა ინფორმაცია, რომ ხანძრის გაჩენა, შესაძლოა, მონმეს უკავშირდებოდა, მიუხედავად პოლიტიკის მტკიცებისა, თითქოს მათ გაშუქებამდე ერთი საათით ადრე გააფრთხილეს ტელეარხი, რომ ხანძარი შენობის მეორე ბინადარს უკავშირდებოდა.

ამ ინციდენტის შემდეგ, ლოქსმა გადაწყვიტა ეჩივლა ახალი ამბების საბჭოში, რადგან მიხვდა, რომ ტელეარხი აშკარად არღვევდა მათ შორის მიღწეულ შეთანხმებას.

განხილვა: შეფმა ლოქსმა განაცხადა, რომ KARE-ს უპასუხისმგებლო ქმედებამ საფრთხე შეუქმნა თავად ტელეჟგუფს, უდანაშაულო ადამიანებს და პოლიტიკის ოფიცრებს. ჟურნალისტები საკუთარ თავს უსვამდნენ შეკითხვას: ღირდა კი ის მასალა, რომლის მოძიებასაც ისინი ცდილობდნენ, იმ საფრთხედ, რომელშიც ისინი თავს იგდებდნენ? – აღნიშნა ლოქსმა და იკითხა: „უნდა მართოს თუ არა 19 წლის მკვლელობაში ეჭვმიტანილმა სისტემა?“

საბჭოს წევრებმა პკითხეს ლოქსს, მისი აზრით, როგორ უნდა მოქცეულიყო ტელევიზია, რაზეც მან უპასუხა, რომ აუცილებლად უნდა ეცნობებინა ჩიკაგოს პოლიციისათვის.

ლოქსმა აღნიშნა, რომ ტელეარხმა არ შეასრულა დაპირებები და ეჭვმიტანილი საზღვარზე გადაიყვანა. ლოქსმა ისიც დასძინა, რომ ტელეჟგუფს და პოლიციას ადრეც უთანამშრომლიათ, მაგრამ ეს მოლაპარაკების შედეგად ხდებოდა.

გადანყვეტილება 1: საბჭომ მხარი დაუჭირა საჩივარს იმის თაობაზე, რომ ტელეარხმა დაარღვია მიღებული ჟურნალისტური პრინციპები, როდესაც მოახდინა მკვლელობაში ეჭვმიტანილის ტრანსპორტირება. მართალია, მიზანი კეთილშობილური იყო, მაგრამ, საბჭოს აზრით, საინფორმაციო საშუალებამ უგულვებელყო ისეთი მნიშვნელოვანი პრინციპები, როგორიცაა – ნეიტრალურობა, დამოუკიდებლობა (უნდა შეასრულო საკუთარი ფუნქცია და არ მოახდინო პოლიტიკის როლის უზურპაცია), „ამბის ყიდვა“ და საფრთხის მინიმალიზება. ერთადერთი, რაც ტელეჟგუფს ქმედებას ამაართლებდა, ეს იყო თავად ეჭვმიტანილის თხოვნა, უსაფრთხოების მიზნით, ჩაბარება მედიის თანხლებით მომხდარიყო.

გადანყვეტილება 2: 8 ხმით 7-ის წინააღმდეგ, საბჭომ მხარი დაუჭირა საჩივარს, რომ KARE-TV-მ არ დაიცვა ჟურნალისტური პრაქტიკა, როცა საფრთხის წინაშე დააყენა მონმის უსაფრთხოება. მონმესთან დაკავშირება, საბჭოს აზრით, ოჯახის წევრების მეშვეობით უმჯობესი იქნებოდა. ტელეარხის წარმომადგენლების განხილვაზე გამოუცხადებლობამ ამ საკითხზე გადანყვეტილების მიღება გაართულა.

გადანყვეტილება 3: საბჭომ მხარი არ დაუჭირა ლოქსის საჩივარს იმის შესახებ, რომ ტელეარხმა „კომიკური“ ატმოსფერო შექმნა, როდესაც ეჭვმიტანილის მეგობარი გოგონა მიიყვანა იქ, სადაც დამნაშავეს ჩაბარება უნდა მომხდარიყო. ამ შემთხვევაში, საბჭოს აზრით, პოტენციური საფრთხე ერთობ მცირე იყო და, გარდა ამისა, ეს ქმედება ტელეარხის ინიციატივა არ ყოფილა.

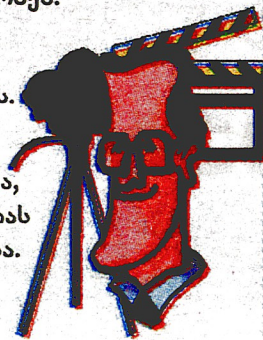
17 ივნისი, 1993 წელი

პოლიცია და მედია

დასავლეთში საინფორმაციო საშუალებებსა და სამართალდამცავ ორგანოებს შორის ურთიერთობა ზოგიერთ მედიასაშუალებაში სპეციალური სარედაქციო პოლიტიკითაა განსაზღვრული. მედია და პოლიტიკის დეპარტამენტები მრავალ დონეზე ურთიერთობენ:

- პოლიციის დახმარების მიზნით, ახალი ამბების გამოშვებები აქვეყნებენ ეჭვმიტანილთა აღწერილობას.
- პოლიცია საშუალებას აძლევს ჟურნალისტებს, გადაიღონ ეჭვმიტანილის ფოტო ან ვიდეოგამოსახულება, რაც მედიას – მასალის ილუსტრირებაში, ხოლო პოლიციას საზოგადოებრივ აზრზე გავლენის მოხდენაში ეხმარება.
- საინფორმაციო საშუალებები ზოგჯერ აყვანებენ ახალი ამბის გაშუქებას, რათა პოლიციამ ამ დროს ეჭვმიტანილის დაკავება მოახსნოს; ამგვარი თანამშრომლობის შედეგად, შესაძლებელი ხდება, პოლიციამ თავიდან აიცილოს ეჭვმიტანილის წინასწარი გაფრთხილების ალბათობა. დუმილის სანაცვლოდ, პოლიცია ზოგჯერ ექსკლუზივის გარანტიას აძლევს მედიასაშუალებას.
- ახალი ამბების გამოშვება მეტწილად პოლიტიკის მიერ მიწოდებულ ინფორმაციას ეყრდნობა.
- ზოგიერთი ახალი ამბების სამსახური თანახმაა, მიაწოდოს გამოძიებას მის მიერ მომზადებული მასალა, მათ შორის ჩანაწერები და სხვა და მისცეს ჩვენება.

ტელევიზიის პასუხი: KARE-TV-მ უარი განაცხადა მოსმენაში მონაწილეობასა და საბჭოსთვის წერილობითი პასუხის გაცემაზეც, მაგრამ უპასუხა ლოქსსა და სხვებსაც. ტელეჟურნალისტმა რიკ კუპჩელამ განაცხადა, რომ ტელეჟგუფმა სცადა, დაერწმუნებინა მაკენზი (მკვლელობაში ეჭვმიტანილი), ჩაპარებოდა პოლიციას ჩიკაგოში, რაზეც მან უარი თქვა. ტელეარხის მენეჯერმა ტომ ლინდერმა მიუთითა, რომ ჟურნალისტებს ხშირად მიჰყავდათ ეჭვმიტანილები ჩიკაგოში, ლოს-ანჯელესში და ნიუ-იორკში. ლინდერმა „სტარ ტრიბუნის“ ჟურნალისტებს უთხრა, რომ KARE-ს გადანყვეტილებაზე დიდწილად იმოქმედა ორგანიზაცია „მშვიდობისათვის გაერთიანებულ ხალხთა“ დამაჯერებელმა არგუმენტმა, რომ მაკენზი არ უნდა ჩაბარებულიყო, როგორც თავად ამბობდნენ, „კამერის დაცვის გარეშე“.

საფუძველი: 1992 წლის 25 სექტემბერს მოკლეს პოლიტიკის ოფიცერი ჯერი ჰაფი. რამდენიმე ეჭვმიტანილი დააკავეს და კიდევ

ჩიკაგოსა და არც მინესოტისში და ჩიკაგოს სამხრეთიდან წაიყვანა მაკენზი მინესოტისში დასაბრუნებლად. მათ თვითმფრინავის პილოტისთვის მგზავრის ვინაობა არ გაუშხელიათ. სწორედ ამ დროს პოლიცია ეჭვმიტანილს ეძებდა. ამ ინციდენტიდან ცოტა ხნის შემდეგ ადგილი ჰქონდა სერიულ გაუპატიურებელს ეჭვმიტანილის საბარებას, რასაც პოლიტიკის შეფმა ლოქსმა „მედია ცირკი“ უწოდა. KARE-TV პოლიტიკის სათავე ოფისთან მიიჭრა ფურგონით, რომელშიც ეჭვმიტანილის მეგობარი გოგონა იყო, პოლიციამ კი ჩათვალა, რომ ფურგონში თავად ეჭვმიტანილი იჯდა. ლოქსი ესაუბრა KARE-TV-ს ხელმძღვანელობას ამ შემთხვევების შესახებ. იმის გამო, რომ ტელეარხის ხელმძღვანელობამ დაარწმუნა პოლიტიკის შეფი, რომ მომავალში ისინი პოლიტიკისთან ითანამშრომლებდნენ, ლოქსმა გადაწყვიტა, არ ეჩივლა KARE-TV-ისთვის ახალი ამბების საბჭოში.

1993 წლის აპრილში KARE ცდილობდა ეპოვა და ინტერვიუ ჩამოერთმია ჰაფის

კანონიერება

სხოვრებას აადვილებს

დასასრული. დასაწყისი 81-17 გვერდზე

ვფიქრობ, ეს დამოკიდებულება გულისხმობს ნდობას არა თავად ინსტიტუციისადმი, არამედ პიროვნებებისა და იმ ქმედებებისადმი, რომელიც უკანასკნელ დროს განხორციელდა. როდესაც მოქალაქე აცხადებს, რომ ენდობა პროკურატურას, ის უშუალოდ გენერალურ პროკურორს გულისხმობს და ნაკლებად – პროკურატურას. ასევე პოლიციისთან მიმართებაში.

ამის საილუსტრაციოდ კვლევის ერთ-ერთი შედეგიც გამოდგება: სახელმწიფო ინსტი-

ტუტებისადმი ნდობის რეიტინგში პირველ ადგილზე პრეზიდენტის აპარატი დგას. რესპონდენტთა 81% აცხადებს, რომ ენდობა პრეზიდენტის აპარატს. აქ უნდა განვმარტოთ, რომ კითხვა ასე იყო ფორმულირებული, რადგან წინა წლებშიც ანალოგიური შეკითხვით ვატარებდით კვლევას და შეკითხვაც მეთოდოლოგიური თანამიმდევრულობისათვის შენარჩუნდა. რაც შეეხება პასუხებს, არა მგონია, რომ რესპონდენტებმა პრეზიდენტის აპარატის საქმიანობა და მისი პერსონალური

შემადგენლობა იცოდნენ. ამ კითხვაზე პასუხის გაცემის დროს ისინი უშუალოდ პრეზიდენტს გულისხმობდნენ და ასეთი მაღალი პროცენტი სწორედ ამან განაპირობა.

გამოკითხულთა უდიდესი ნაწილი ჯერაც უარყოფით დამოკიდებულებას ავლენს სახელმწიფო მოხელეებისადმი, ხოლო 93% მიიჩნევს, რომ კანონი არ უნდა იყოს შემწყნარებელი ძალაოვანი სტრუქტურების იმ წარმომადგენლების მიმართ, რომლებიც ამა თუ იმ სახის სამსახურებრივ გადაცდომას ან დანაშაულს ჩაიდენენ.

ერთ საინტერესო დეტალზეც მინდა გავამახვილო თქვენი ყურადღება: გამოკითხულთა 72% უარყოფითად აფასებს ქვეყანაში არაფორმალური სამართლებრივი სისტემის ანუ „ქურდული სამყაროს“ არსებობას და ესეც უკანასკნელ პერიოდში პოლიციის მიერ გატარებულ ღონისძიებებს უკავშირდება. საზოგადოებამ კიდევ ერთხელ დაინახა, რომ ამ სამყაროს არსებობა ისევ და ისევ სამართალდამცავი სტრუქტურების დანაშაულებრივი საქმიანობის შემადგენელი ნაწილი იყო და არა თავისთავადი „ტრადიციების“ მატარებელი მოვლენა.

უმთავრესი, რაც ამ კვლევების შედეგად გამოიკვეთა, არის ის, რომ საზოგადოება სწრაფად და ადეკვატურად რეაგირებს ყველა ნაბიჯზე, რომელიც კანონიერების

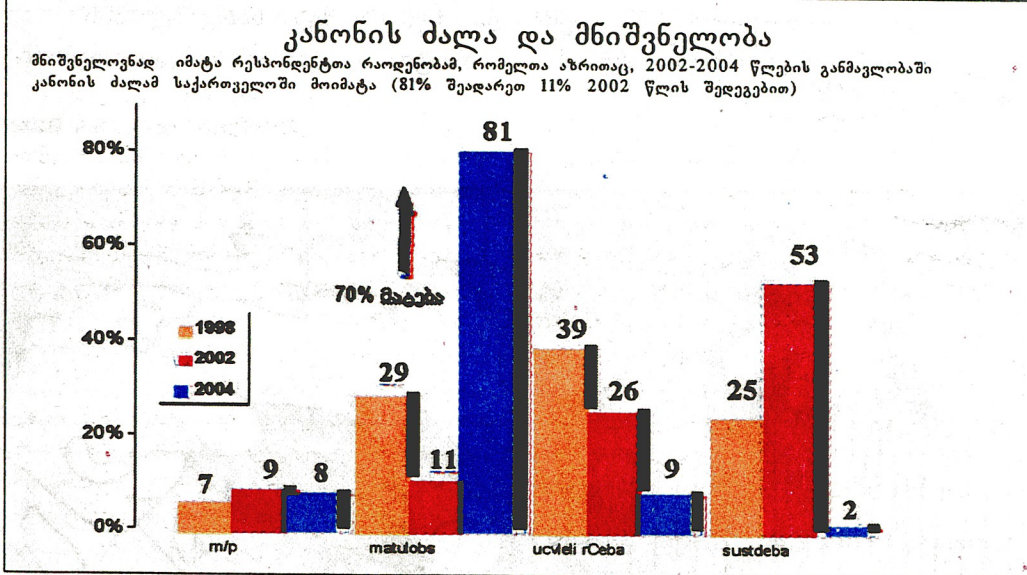

მერაბ გასილაია, ასოციაცია ALPE-ს ექსპერტი

განმტკიცების მიმართულებით გადაიდგემა და ზუსტად აღიქვამს ტენდენციას. ის, რომ შედეგებში ნათლად იკვეთება რყევის გარკვეული ამპლიტუდა, იმაზე მიანიშნებს, რომ საზოგადოება ფრთხილად და უშეცდომოდ იაზრებს არაპროფესიონალიზმის თუნდაც მცირედ გამოვლინებებსაც.

ახლა უმთავრესი ამოცანა ნდობის ხარისხის ინსტიტუციონალიზაცია, ანუ პერსონალიზებისადმი ნდობის, ინსტიტუტებისადმი ნდობაში ტრანსფორმირებაა. საზოგადოება უნდა დარწმუნდეს, რომ ქვეყანაში მოქმედებენ სტრუქტურები, რომლებიც, მიუხედავად პოლიტიკური კონიუნქტურისა, კანონიერებას იცავენ და რომ კანონის უზენაესობა ცხოვრების შეუვალელი პირობაა.

ესაუბრა გვანცა ლიპარტიანი

„დაზიანებები, რომელიც ბრალდებულს აღენიშნება სხეულზე, დაფიქსირებულია იზოლატორის ადმინისტრაციისა და სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის მიერ. ფაქტის შესახებ ცნობილია გენერალური პროკურატურისა და შს სამინისტროსთვის, ჯერჯერობით სისხლის სამართლის საქმე ფაქტზეც არ არის აღძრული, თუმცა არის დაპირება, რომ ფაქტი რეაგირების გარეშე არ დარჩება“, – აცხადებს ადვოკატი დალი სულაქველიძე.

თერჯოლის რაიონის პოლიციის თანამშრომლებს ფიზიკურ ძალადობაში ამხელს 16 წლის შოთა მეფარიძე, რომელიც ასევე დავით ფანჭულაძის მიმართ აღძრულ სისხლის სამართლის საქმესთან დაკავშირებით დაიკითხა მონმედ. მისმა დედამ სახალხო დამცველის წარმომადგენლობას შეილისთვის, უსაფრთხოების მიზნით, თავშესაფარი სთხოვა. არასრულწლოვანი ქეთევან კანდელაკის სახლში ორი დღე ცხოვრობდა, საკუთარ სახლში ის მას შემდეგ დაბრუნდა, რაც სახალხო დამცველის რწმუნებული ოლქის პროკურორს დაუკავშირდა და მომხდარის თაობაზე, ადვოკატ დალი სულაქველიძესთან ერთად, პრესკონფერენცია ჩაატარა. როგორც ადვოკატი აცხადებს, შოთა მეფარიძეს ჩუბტარდა სამედიცინო შემოწმება, მას ფეხის ქუსლები აქვს დაზიანებული. თავად მეფარიძე ამბობს, რომ პოლიციელებმა ჯერ რეზინის ხელჯოხი ურტყეს ფეხისგულზე, შემდეგ კი ცივ წყალში ჩააყენეს.

როგორც ჩანს, ეს მეთოდი პოლიციის სხვა განყოფილებებშიც აქვთ ათვისებული: 23 მარტს თავისუფლების ინსტიტუტს მიმართეს ბრალდებულების – პაატა ცხადაძისა და მიხეილ ლომინაშვილის მშობლებმა. მათი პროტესტი გამოიწვია ბაღდათის პოლიციის თანამშრომელთა ქმედებამ. მშობლების მონათხრობით, მათი შვილები 28 თებერვალს დააკავეს ბაღდათის პოლიციის თანამშრომლებმა. მათ სამი დღის განმავლობაში ემუქრებოდნენ, სცემდნენ, კერძოდ, ფეხისგულზე ხის ჯოხს ურტყამდნენ, შემდეგ კი დასივებული ფეხებს ცივ წყალში ადგმევინებდნენ, რის გამოც ორივეს ფეხებზე წყლულები გაუჩნდა. ცხადდაც, მამის თქმით, განყოფილებიდან იზოლატორში გადაყვანისას შუბლზე ქამრის ბალით მიყენებული ჭრილობა ჰქონდა. ბრალდებულებმა საპრობილეში შესვლისას არ დააფიქსირეს, რომ დაზიანებები პოლიციელთა ფიზიკური ძალადობის შედეგი იყო. მათ დაკავებიდან ერთი თვის შემდეგ გადაწყვიტეს პოლიციელთა მხილება, რაც უკვე რთული აღმოჩნდა.

როსა ჩვევა ჩვეულზე უმჯობესია

დასასრული. დასაწყისი 81-17 გვერდზე

სამივე შემთხვევაში ფიზიკური ძალადობის მიზეზი დანაშაულის აღიარება არის. თუმცა, ადვოკატები აცხადებენ, რომ ამ მიზნით პოლიციელები ზოგჯერ დაკავებული პირის ოჯახის წევრებსაც აშანტაჟებენ.

წყალტუბოს მცხოვრებელი ავთო მგალობლიშვილი ჯიბეებამოკერილი დადის და შეგნებულად არ იცვამს წინდებს. ის ამ ფორმით იცავს თავს პოლიციისგან, არ გამოირიცხავს, რომ პოლიციამ ნარკოტიკული ნივთიერება ჩაუდოს მას და დააკავოს. ავთო მგალობლიშვილი შიშმა მას შემდეგ შეიპყრო, რაც წყალტუბოს პოლიციამ მისი შვილები დააკავა, თავად ის კი ისე სცემა, რომ სამი ნეკნი ჩაუმტვრია. „საავადმყოფოში მწოლიარეს პოლიციამ მუქარა შეუთვალა, არ მოგვიყვანო მანდ, თუ არა კისერსაც მოგტეხავთო. ავთო მგალობლიშვილიმ განცხადებით ოლქისა და წყალტუბოს პროკურატურებს მიმართა, მაგრამ დღემდე რეაგირება არ მომხდარა, პირიქით, პოლიცია მუქარას აგრძელებს“, – განაცხადა მისმა ადვოკატმა.

პროკურატურას, როგორც წესი, კონკრეტულ საქმეებზე სისხლის სამართლის საქმის არაღძვრის გადაწყვეტილება გამოაქვს და აცხადებს, რომ პოლიციელთა მიერ ძალადობა, მოკვლევის შედეგად, არ დასტურდება.

მიმდინარე წელს ქუთაისის პროკურატურამ მოიკვლია №2 საპრობილეში მოთავსებული ცხრა ბრალდებულის ცემისა და წამების შესახებ მასალები და ცხრავე ფაქტზე სისხლის სამართლის საქმის არაღძვრის თაობაზე მიიღო გადაწყვეტილება. პროკურატურის წარმომადგენლის იგორ ფეტვიშვილის განცხადებით, ყველა პატიმარს აღმოაჩნდა სხეულის მსუბუქი დაზიანება, მაგრამ გაირკვა, რომ მათ ეს დაზიანებები მიღებული ჰქონდათ დაკავებამდე ერთი ან ორი დღით ადრე. მაგალითად, ბრალდებულმა გიორგი მეფარიშვილიმ განაცხადა, რომ დაკავების წინააღმდეგ მთვრალ მდგომარეობაში კიბეზე წაიქცა. დაახლოებით მსგავსი განმარტებები მისცეს პროკურატურას სხვა ბრალდებულებმაც, რაც პოლიციელთა მიმართ სისხლის სამართლის საქმის არაღძვრის გა-

დაწყვეტილების საფუძველი გახდა. გამოძიებლები აცხადებენ, რომ პატიმართა ასეთი განმარტებების პირობებში რთულია პოლიციელის ბრალულობის დამტკიცება. ადვოკატები და უფლებადამცველები კი აცხადებენ, რომ ბრალდებულს ეშინია სიმართლის თქმა.

შს სამინისტროს იმერეთის მთავარი სამმართველოს უფროსი ზურაბ ჩიკვაძე არ გამოირიცხავს საკუთარი უწყების თანამშრომელთა მხრიდან მოქალაქის მიმართ ფიზიკურ ძალადობას და არც იმას, რომ ბრალდებული გარკვეულ პროვოკაციაზე მიდიოდეს. „მანამ, სანამ ცემის რომელიმე ფაქტი არ დადასტურდება, ამ საკითხზე ვერ ვილაპარაკებ. თუ პროკურატურა ამა თუ იმ პოლიციელის ბრალულობას დაადგენს, მას დაუყოვნებლივ გადათავისუფლებ, ნებისმიერი ცემისა და წამების ფაქტი ჩემთვის პიროვნულად არის მიუღებელი... არც იმას გამოვირიცხავ, პოლიციელთა დადანიშნულება ვილაცას იმისთვის სჭირდებოდეს, რომ ბრალდება შეიმსუბუქოს, მორალური ან ფსიქოლოგიური ზემოქმედება მოახდინოს გამოძიებაზე ან სასამართლოზე. ზოგჯერ ბრალდებული პროვოკაციასაც მიმართავს. ჩვენ გვყავდა ერთი დაკავ-

ბული პირი, რომელიც ცდილობდა სხეული დაეზიანებინა, წინასწარი დაკავების საკანში სამი დღე-ღამე ვდარაჯობდით მას. თუ რომელიმე დაკავებული სცემს პოლიციის განყოფილებაში, იმ წუთშივე უნდა დაფიქსირდეს, ორი-სამი კვირის შემდეგ რომ პრესკონფერენციებს იწვევენ და ზღაპრებს ჰყვებიან, საკითხი გადაუწყვეტელი რჩება, რაც პოლიციას ტვირთად რჩება და წაგებულ როლში გამოდის“, – იმერეთის სამხარეო შერიფის თქმით, გარკვეული პირები, უმეტესად არასამთავრობო ორგანიზაციების წარმომადგენლები და პოლიტიკოსები, პოლიციის კრიტიკას საკუთარი თავის პოპულარიზაციისთვის მიმართავენ.

ზურაბ ჩიკვაძე, ისევე, როგორც პროკურატურის წარმომადგენლები, პოლიციელთა მიერ ჩადენილ სხვა „ცოდებზე“ საუბრობს, კერძოდ, თანამშრომელთა მიერ დანაშაულის დამალვაზე, ნარკოტიკული ნივთიერებებით ვაჭრობასა და სამსახურებრივ გულგრილობაზე.

მიმდინარე წელს ქუთაისის პროკურატურამ სისხლის სამართლის საქმე აღძრა ქუთაისის შს სამმართველოს მეოთხე განყოფილების თანამშრომლების – ანზორ ქარქაშაძისა და ლევან შენგელიას მიმართ, რომლებმაც მოქალაქე მარიამ ფერაძის საცხოვრებელი სახლის გაქურდვის ფაქტი დამალეს.

პოლიციის უკვე ყოფილი თანამშრომელი გიგა შენგირაძე ნარკოტიკული ნივთიერების გასაღებისთვის დააკავეს.

სამსახურიდან დაითხოვეს ავტონისპექციის თანამშრომლები, რომლებმაც დაზარალებულის თხოვნა არ გაითვალისწინეს და მოპარული ავტომანქანა პიკეტზე დაუბრკოლებლად გაატარეს, მოქალაქეს კი უპასუხეს, რომ ავტომანქანის გამტაცებლების დევნა მათი საქმე არ იყო.

პოლიცია და პროკურატურა ამ ფაქტებით „იგერიებს“ უფლებადამცველებს, რომელთაც აქვთ პრეტენზია, რომ მათ მიერ გამოვლენილ დარღვევებზე სათანადო რეაგირება არ ხდება.

რედაქციისაგან: ჩვენ კვლავაც გავაგრძელებთ სამართალდამცავ სტრუქტურებში არსებული მდგომარეობის მონიტორინგს საქართველოს სხვადასხვა რეგიონში და მკითხველს რეგულარულად გავაცნობთ იქ მოძიებულ მასალებს. რედაქცია მზად არის, გამოაქვეყნოს სახელმწიფო უწყებათა ხელმძღვანელების დასაბუთებული პასუხები აღნიშნულ პუბლიკაციებზე.

გაზიანა

სოფო ბუკია

გაძარცვული აჭარელი

ამას წინად, ბათუმის მომრიგებელი მოსამართლის მთარგმნელს შეხვდება ერთი აჭარელი კაცი, რომლის შვილი საპატიმროში ზის. აჭარელი ეხვეწება, მიშველე რამე, ეგება ჩემი შვილი გამოუშვასო მოსამართლემ. მთარგმნელმა უთხრა მაგაზე ადვილი საქმე არ არსებობსო, გამოართვა შვიდი მანეთი და შესჭამა. შემდეგ რამდენიმე დღისა ეს აჭარელი დალუნავს თავს, შევა სასამართლო დარბაზში, წარუდგება მოსამართლეს და საჯაროდ იტყვის: „თუ არ გამოუშვებდი ჩემს შვილს, ის შვიდი მანეთი რაზე ამართვი, ცოდო ვარ“. მოსამართლე გადიძრობს ჯაჭვს, გავა იქით ოთახში, გამოჰკითხავს აჭარელს საქმეს. ბოლოს საქმე გამოაშკარავდება, რომ მთარგმნელს მოსამართლის სახელით აუღია ეს ფული. მოსამართლე, როგორც პატიოსანი კაცი, მთარგმნელს სამსახურიდან გააგდებს და იმ შვიდ მანეთს თავის ჯიბიდან მისცემს გაძარცვულს აჭარელს.

„დროება“ №21, 1884 წელი

საპყრობილეში ჯდომა ჩემი საქმეა

ლონდონის საპყრობილეში რამდენიმე წელიწადია დაჭერილია ერთი ტუსალი, სახელად ვილიამ როსელი, რომელსაც თავის ცოდნითა და კეთილი ცხოვრებით ძლიერ დიდი და კეთილი გავლენა აქვს თურმე სხვა ტუსალებზე. საპყრობილის ზედამხედველმა სთხოვა თურმე ამას წინათ მთავრობას, რომ ამისთანა პატიოსანი და ქვეყნის სასარგებლო კაცი რომ რაღაც უზრალო დანაშაულობისთვის საპყრობილეში იყოს დაჭერილი, ცოდვა არისო და ამიტომ გაათავისუფლეთო. მთავრობას ჯეროვანი გამოძიება მოუხდენია და მართლაც გაუთავისუფლებია როსელი, მაგრამ იმას გამოუცხადებია, რომ მე ვგრძნობო, რომ საპყრობილეში ჯდომა ჩემი საქმეა და აქ უფრო მეტი სარგებლობის მოტანა შემიძლია კაცობრიობისთვისო და ამიტომ აქედან არაფრის დიდებით არ გამოვალო.

„დროება“ №19, 1872 წელი

ჩანგლისყლაპია სასამართლოში

ამას წინად, ფლორენციაში ერთმა მადაზე მოსულმა იტალიელმა საჭმლის ჭამა გადანყვიტა და ერთ გაფუფუნებულ სასაუზმეს ესტუმრა. ამ სასაუზმეში საკვირველად პატარა ჩანგლები ჰქონიათ თურმე. ჰოდა, ამ კაცს თურმე საჭმელთან ერთად ჩანგალიც გადაუყლაპია. მეორე ლუკმა რომ უნდა ჩაედო, მოიხედა და აღარ არის ჩანგალი. ეს საკვირველი ამბავია და ძნელად დასაჯერებელი, მაგრამ გაზეთები ასე სწერენ.

საავადმყოფოში, სადაც ეს ჩანგლისყლაპია იტალიელი იმყოფება, ტევა აღარ არის, იმდენი ხალხი მიდის სანახავად. ის ძალიან კარგად არის თურმე. დაიარება, სვამს, ჭამს, მხოლოდ მუცელში ორივე მხრით რაღაც ტკივილს გრძნობს. ერთმა მედიცინის პროფესორმა უთხრა, უნდა გაგჭრა და ამოვიღო ჩანგალი, თორემ მოკვდებიო. ამაზედ ჩანგლისყლაპია გაგიჟებულა, ეგრე თუ შემიშლიდა ჩანგალი, არ ვიცოდით და სასამართლოში უჩივლია იმ ფლორენციური სასაუზმის მეპატრონისთვის, ჩემი გაკვეთის ფული გადაიხადოსო, ან თავადაც შესანსლოს ჩანგალიო. მთელი ქალაქი ახლა იმ სასამართლოსთან დგას თურმე და ელოდება, რას გადანყვეტს მოსამართლე.

„დროება“ №5, 1872 წელი

მამუკა ტყეშელაშვილის ნახატები

ჩანაწი დაზინანსებულია ევროპის კავშირის მიერ.

ჩანაწიში გამოქვეყნებულ მასალებზე პასუხისმგებლობა ეკისრებათ ავტორებს და მათი პინაარსი არ უნდა იქნას გაგავრცელებული როგორც ევროკავშირის ოფიციალური პოზიცია.

ასოციატია ALPE

მისამართი: თბილისი, ალ. ჭავჭავაძის ქ. 8/33
ტელ.: 996512, 922914 ფაქსი: 920596, E-mail: office@alpe.ge, www.alpe.ge

R

თავის სიყვარულსა და სატკივარზე მე-ლაპარაკა მაია კალანდია. იგი რუსთა-ვიდან გახლავთ. წარმოიდგინეთ ჩვეუ-ლებრივი ოჯახის ყოველდღიური პრობლემები, მით უმეტეს, ქვრივი ქალისა...

მის ამბავს ცოტა შორიდან დავიწყებ: მაიამ ზედიზედ სამი წელი აბარა მისაღები გამოცდები სამედიცინო ინსტიტუტში, მაგრამ უშედეგოდ. სამწუხაროდ, „იმ დროს“ მარტო ცოდნა არ იყო საკმარისი. მშობლებმა კარგა ხნის ფიქრის მერე მაია უკრაინაში, დნეპროპეტროვსკში წაიყ-ვანეს ნათესავებთან, რათა იქ გაეგრძელებინა სწავლა, ოღონდ არა სამედიცინო, არამედ ტე-ქნიკური განხრით. მაია უმაღ იქცა კურსის რჩეულად. ყველას მასთან სურდა მეგობრობა. ზამთრის თუ ზაფხულის არდადეგები ისე არ ჩაივლიდა, შინ არ ჩამოეყვანა ჯგუფელები. ჯერ ოჯახში, სამეგრელოში მოჰყავდა, მერე კი ინყე-ბოდა მართლაც საოცარი ლაშქრობები საქართველოს ყველა კუთხეში. უყვებოდა მეგო-ბრებს ჩვენს წარსულსა და ადათ-წესებზე. ისინ-იც აღფრთოვანებას ვერ მალავდნენ.

მესუთუ კურსზე იყო, დედა რომ გარდაეცე-ალა. ამ ამბავმა თავზარი დასცა და რომ არა უკრაინელი მეგობრების თანადგომა, სასწავლე-ბლის დამთავრებასაც ვერ შეძლებდა. გამოცდე-ბი ჩააბარა და ქიმიკოს-მეტალურგის დიპლო-მით საქართველოში დაბრუნდა. კვირა არ გავი-დოდა, იქაურებისგან წერილი არ მიეღო. ერთხელ, დნეპროპეტროვსკში სამუშაოდ დარჩენილმა ქართველმა მეგობარმა მოსწერა: „უკრაინელს მიეყვები ცოლად და მეჯვარედ შენ უნდა გა-მომყვეო. რაღა თქმა უნდა, სიხარულით წავიდა. ოლეგიც იქ გაიცნო. ის სიძის მეგობარი იყო. მაიამ უმაღ იგრძნო ოლეგის განსაუთრებული ყურადღება. მოგვიანებით, მაიას გამოუტყდა კიდევ: ჩემი ოცნება ქართველი ქალის ცოლად შერთვა იყო, როცა გავიგე, მეგობარს ქართველი შეუყ-ვარდა, გამიხარდა — ეგებ რძლის მეგობრებს შორის მეც შევარჩიო საჩემო ქალი. გამართლ-და ოლეგის წინათგონობა — მან მაია გაიცნო და შეუყვარდა.

მაია სიამოვნებით მეგობრობდა უკრაი-ნელებთან, მათთვის სულს არ დაიშურებდა, მა-გრამ როგორც კი სიტყვა ოჯახის შექმნაზე ჩამ-ოვარდებოდა, მტკიცედ ამბობდა: მე მხოლოდ ქართველს გავყვები ცოლადო... ალბათ, ადამი-ანმა არასოდეს უნდა დაიქანდნოს. რომ არა ოლეგის უზომო სიყვარული ქართველებისა და საქართველოს მიმართ, უარს ვეტყვიდნო ცოლო-ბაზეო, — ისხენებს მაია. თურმე ოლეგ ბუხ-ტიაროვს ავღანეთის ომის დროს გაუცნია ქართვე-ლი ბიჭები. შეუღლებამდეც და მერეც, ოლეგი აღფრთოვანებული უამბობდა მაიას ქართველების შესახებ: ისინი ყველასგან გამოირჩეოდნენ, ყვე-ლაზე მაღლა იდგნენ და თავიანთ ღირსებებს ნებისმიერ წუთს, ყოველ წერილმან-მსხვილმანში ამჟღავნებდნენ. ერთმანეთისთვის სულს არ იშურებდნენ, თუმცა სხვებსაც (ვინც ღირსი იყო!) გვერდში ედგნენო. მაიას უზომოდ ახარებდა, რომ ოლეგს ქართველთა სიყვარულით ქართუ-ლი ენაც ესწავლა. ცოლის შერთვის მერე კი მალე გამართულად ალაპარაკდა. შეეძინათ გოგ-ონა, ტატა. ოლეგს ხშირად უთქვამს მაიასთვის:

გაჟოხაჟაჟა თაგუნას თსოვნა შევასრულეთ

„კვირის პალიტრის“ წინა ნომერში დაბეჭდილი წერილის, „არ მინდა ვიყო ვილაც მესამე“, გმირს, თამუნას, დავბირდით, რომ უეჭვე-ლად გავაცნობდით მის თსოვნას სამთავროს დედათა მონასტრის მონაზონს, დედა პარასკევას. ის, როგორც ყოველთვის, მამა გაბრი-ელის საფლავთან დამიხვდა. გავაცანი ჩემი რესპონდენტის გასაჭირი. დიდხანს მისმინა ღიმილით, ბოლოს კი მითხრა: მე არ მაქვს უფლება, ვილაცის პირად ცხოვრებაში ჩავერიო, თუნდაც რჩევით, მაგრამ რახან ჩემგან ელის კომენტარს, ისევ მამა გაბრიელს დავ-ესესხები: სიყვარული გულწრფელია. არ შურს, არ ყოყოჩობს, ყველაფერს ითმენს — ესაა ნამდვილი სიყვარული, ამაშია კაცობრი-ობის ბედნიერება; მაგრამ სიყვარულს ეგოიზმი უპირისპირდება. ეგოისტი არაფერს გასცემს, ყველაფერი თავისთვის უნდა. ჭეშმარი-ტ სიყვარულს ჭეშმარიტი რწმენა ბადებს. ჩემო შვილო, ამით ყველაფერია ნათქვამი და იმ შენს რესპონდენტს და მის შეყვარე-ბულს თუ ჭეშმარიტად უყვართ ერთმანეთი, მაშინ შეძლებენ ბედ-

ნიერ ცხოვრებას. მათ მაქსიმალური უნდა გასცენ და არ იფიქრონ მხოლოდ სათავისოზე...

მარინა ბაბუნაშვილი

ქალგო, ღაიხსოვათ!

მეცნიერებმა აღმოაჩინეს ქალის ხასიათის რამდენიმე დამახას-იათებელი ნიშანი, რომელიც მამაკაცზე ჯადოსავით მოქმედებს. ექსპერტების აზრით, იდეალური ქალია ის, ვინც:

- აშკარად არ გამოხატავს მამაკაცზე მბრძანებლობის სურ-ვილს;
- ზომიერად ჭირვეულია;
- საყვარელი მამაკაცის სურვილებს ულაპარაკოდ ასრულებს;
- სექსუალურად თავისუფალია;
- კეკლუცია და მამაკაცის მოხიზვლა შეუძლია.

აღსანიშნავია, რომ ბევრ რამეში ცოლიანი და უცოლო მამაკა-ცების შესედულებები განსხვავებულია.

ცოლიანები იდეალური ქალისთვის დამახასიათებელ ნიშნე-ბად მიიჩნევენ — შრომისმოყვარეობას, კარგ დიასახლისობას, გულისხმიერებას და ნაკლებად ახსენდებათ ქალის სილამაზე.

უცოლო მამაკაცი კი ყველაზე მეტად ყურადღებას აქცევს მანდილოსნის გარეგნობას, ქალურობას, ინდივიდუალობას.

ქოჩაილი „ხიხინათელა“ აპაჩიკულა

60 მლგ ლიმონის არაყი, თითო ჩაის კოვზი ლიმონისა და ანანასის წვენი ჩაასხით შეიკვრიო, ჩააყოლეთ ყინულის ნატყები და აურიეთ.

გადიბანეთ მარტინის ბოკალი, ჩაუმატეთ 15 მლ ნესვის ლიქიორი და დაელოდეთ, ვიდრე ფსკერზე ჩაიკირიფებოდეს.

ბოკალი მორთეთ 2 ც ალუბლით.

ჩემზე ბედნიერი კაცი არ მეგულება ამქვეყნადო. შვილს ცივ ნიავს არ აკარებდა, თავს დასტრი-ალებდა. 4 წლისას ჭადრაკის თამაზიც კი ასწავ-ლა. ბავშვმა ისე სწრაფად აითვისა ჭადრაკი, რომ ყველას აოცებდა. ქართველი მოჭადრაკე ქალები მთელ მსოფლიოში ცნობილინი არიან და, რა თქმა უნდა, სისხლი თავისას შვრებო, — ამბობდა ოლეგი და გოგონას იშვიათ ნიჭს თავად არ „იბრალებდა“, არადა, თვითონაც ძალიან ნიჭიერი კაცი იყო, ყველაფერი გამოს-დიოდა ხელიდან, რაც მთავარია, სიყვარული

ვარ, შენთან და ტატასთან ერთად საქართვე-ლოში ვიცხოვროო... „იმ წუთებში უბედნიერე-სი ვიყავი. ყველაზე ახლობელი და ძვირფასი ადამიანი მზად იყო, ჩემთვის მსვერპლი გაეღო. ოლეგსაც ხომ ისევე უყვარდა სამშობლო, როგორც მე, მაგრამ ჩემი გულისთვის (და ალ-ბათ ქართველი ბიჭების უზომო სიყვარულის გამო) თმობდა თავის ქვეყანას“, — ცრემლმორეუ-ლი მიაშობდა მაია.

2001 წელს მაიამ და ოლეგმა გადაწყვიტეს საქართველოში ჩამოსვლა, მაგრამ სიკვდილმა

ჩოხა საჟოგლოს ნაზკა სხვაგან ღარჩენის ნაგას არ გაქლავს...

და ერთგულება იცოდა.

ათმა წელმა ასე გაიარა — ბედნიერად, მშ-ვიდად და უზრუნველად... ბოლო ხანს, მაიას სისუსტე დასწემდა. ზოგჯერ ისე გამოეღეოდა არაქაითი, რომ საოჯახო საქმესაც ვერ აკუთებდა. ვის არ ეჩვენა, მაგრამ პასუხი ერთი და იგივე იყო: ყველაფერი რიგზეა, არაფერია საგანგაშო! არადა ქალი თვალსა და ხელს შუა დნებოდა. ბოლოს, ერთმა ჭკვიანმა ექიმმა იგუშანა — ესაა ნოსტალგია! ჰო, ქართველს ხომ მოძალებული აქვს ეს გრძნობა, სამშობლოს მონატრებამ შეი-ძლება დააავადოს კიდევო. მაიამ თითქოს შეე-ბით ამოისუნთქა, გაუხარადა, რადგან იმ დარდს, რასაც ამდენი წელი გულით ატარებდა, ექიმი ჩასწვდა — დიახ, მაიას უსამშობლოობა ტან-ჯავდა. ოლეგმა თავად წამოიწყო მნიშვნელო-ვანი საუბარი: — მაია, რახან ასე გიჭირს, მზად

ვარ, შენთან და ტატასთან ერთად საქართვე-ლოში ვიცხოვროო... „იმ წუთებში უბედნიერე-სი ვიყავი. ყველაზე ახლობელი და ძვირფასი ადამიანი მზად იყო, ჩემთვის მსვერპლი გაეღო. ოლეგსაც ხომ ისევე უყვარდა სამშობლო, როგორც მე, მაგრამ ჩემი გულისთვის (და ალ-ბათ ქართველი ბიჭების უზომო სიყვარულის გამო) თმობდა თავის ქვეყანას“, — ცრემლმორეუ-ლი მიაშობდა მაია.

2001 წელს მაიამ და ოლეგმა გადაწყვიტეს საქართველოში ჩამოსვლა, მაგრამ სიკვდილმა

მათ ბედნიერებას წერტილი დაუსვა. ავღანეთში მიღებულიმა ტრაგეზიმა იჩინა თავი და ოლეგი გარდაიცვალა.

„შვილს მაშის საფლავს ვერ დავეუკარგავდი, ამიტომ ცხედარი ჩამოვასვენე. ვიფიქრე, ტატას მშობლების საფლავი ერთად ექნება-მეთქი“, — მითხრა მაიამ. საქართველოში მაიას ცხოვრება კი სულაც არ გაგრძელდა ისე, როგორც ნოს-ტალგით დაავადებული ქალი წარმოიდგენდა.

— იმდენად მენატრებოდა სამშობლო და ჩემი ნათესავები, არც კი ვფიქრობდი გაჩირვე-ბაზე. ამიტომაც რუსთავეში მცხოვრებ ახლობლებს ბინა წინდანში შევარჩეინე (დნეპროპეტროვსკის ბინა გაყვიდეთ). ვფიქრობდი, რუსთავეში უფრო იოლად ვიმოვიდით სამსახურს. მერე, გამომგ-ზავრებამდე ეს უბედურება დამემართა, აქ კი ვერა და ვერ მოვიკიდე ფეხი. ვისაც ვთხოვე (მერიას თუ საკრებულოს), ყველასგან უარი მივიღე. ერთგან ოლეგის „ავღანელობაც“ ვახ-სენე და იცით, რა მითხრეს? — ჩვენ ხომ არ გაგვიშვია შენი ქმარი ავღანეთში, ვინც გაუშვა, იმას უჩივლეო. ვის უნდა ვუჩივლო, გარდაცე-ლილ ბრენებს თუ გორბაჩოვს, რომელთა ხე-ლისუფლების დროს დაიღუპა ათიათასობით ჯარისკაცი და ამდენიც დაავადებული, დაინ-ვალიდებული და ფსიქიკურად შერყეული დაუბრუნდა ოჯახს? სამსახური არ მაქვს, შვილი არასრულწლოვანია, აღარც დედ-მამა მყავს და აღარც — ქმარი, 14 ლარით როგორ გავზარდო გოგონა? ერთი კვირა ჰურის ფულადაც არ მყოფნის ეს თანხა (თუნდაც მომატებული 20 ლარი იყოს), მრცხვნია ჩემი შვილის, მემუნიია კიდევ. ასე მგონია, რომ წამოიზრდება, მეტყვის: დედაჩემო, რისთვის მოგყავდი აქეთ, თუკი შენს სამშობლოში შიმშილი და გულგრილობა გველო-დაო. ტატა კარგად სწავლობს, ჭადრაკშიც მიღ-ნევები აქვს და ფორტეპიანოზეც მშვენიერად უკრავს, მაგრამ მოგესხნებათ, სწავლის გასაგრ-

გაილიოვათ!

მეცნიერებს თუ დაფუჯერებთ, ცივილიზაციის წინსვლა და ცხოვრების აჩქარებული რიტმი თანდათან გადააჩვენებს ქალს საკუთარ გარეგნოზაზე ზრუნვას, მეტიც, საქმიანი ქალი ღიმილს დაივიწყებსო. მამაკაცების აზრით, თუ რამე განსაკუთრებით ალამაზნებს ცხოვრებას, ერთ-ერთი ქალის ღიმილია....

გიზი (32 წლის): — სამწუხაროდ, საქმიანი ქალები არა მარტო ღიმილს გადაეჩვივნენ, არამედ ბევრ ქალურ თვისებას კარგავენ და ზოგჯერ ჩემს პარტნიორ ლამაზმანებთან ურთიერთობი-სას მგონია, მამაკაცთან მაქვს საქმე. ამიტომაც ხშირად წამომცდენია მათთან — „მშაო“, „მე-გობარო“ და, თქვენი წარმოიდიგინეთ, „ბიჭოთ-იც“ კი მიმიმართავს. ერთი ასეთი შემთხვევისას გავხითლდი, გაცყვითლდი და ბოდიერი ძლივს მოვიხადე. იმ გოგოს კი ეს აინუშნიაც არ ჩაუგ-დია. მერე დაფაკირდი და მიჭხვდი, თავისი „კა-ცური“ საქციელი მოსწონს. არადა ძალიან ლამაზი გოგოა. უზომოდ უხდება ღიმილს, რასაც იშვია-თაოდ იმეტებს ხოლმე. რომ გაიცინებს, ირგვლივ თითქოს ყველაფერი ნათდება, მაგრამ რად გინ-და. შეგვაშინებს თუ არა სილალეს, მყისვე მოიღუშება ხოლმე. ასე მგო-ნია, საქმიანი ქალი ჯანმრთე-ლი არ არის.

მირაბი (38 წლის): — ჩემს ფირმაში სულ კაცები მუშაობენ. ერთი ოპერა-ტორი სხვაგან გადავიდა. გამოვაცხადე კონკურსი ვა-კანსიაზე. მუშაობის მსურ-ველი 20-ზე მეტი მამაკაცი და ერთი მშვენიერი გარ-ეგნობის გოგონა გვესტუმ-რა. გამიხარდა ქალის დან-ახვა — ავიყვან, ოფისსაც გაალამაზებს და ჩვენს ერთ-ფეროვან ყოფასაც-მეთქი. გა-საუბრებაზე თვალეებში არ მიყურებდა. თუ შემოხედავდა, ისეთი მკაცრი ზეურა ჰქონდა, მე ვარიდებდი თვალს. მოკლედ, მივიღე სამსახურში. მეორე დღეს ყველა მამაკა-ცი ადრე მივედით სამსახურში, ყვაგილები და აყვავებულ კაქტუსიანი ქოთანნი დავახვედრეთ ახალ თანამშრომელს. ის კი შემოვიდა, ცალყბად მოგვესალმა, ყვაგილებს ზედაც არ შეუძლია. ჩანთა მიაგდო, წინ უზარმაზარი ბუტერბროდი დაიდო და კომპიუტერში შეძვრა. სიგარეტის მოსაწნე-ვაც კი არ გადის გარეთ. მეგონა, ქალი მივიღე სამსახურში. შეუძლია 24-საათიანი გრავივით იმუშაოს, ზედაც არ შემოგვხედოს და ღიმილზე ხომ ლაპარაკიც ზედმეტია.

ასეთი „რობოტიკ“ ქალები მოგვიანებით ბევრ ოფისში აღმოვაჩინე. მათი გადამაკიდე მხიარულ, ღიმილიან ქალს რომ ვხედავ, სიხარულით ჭკუას ვკარგავ.

ძელებლად ფულია საჭირო. ღამეებს თეთრად ვათენებ, გოგონას არ მინდა დავანახო ცრემლე-ბი, არადა უკვე უკიდურესად მიჭირს. უკრაინ-აში რომ დავრჩენილიყავი, მარტო მეუღლის პენსია გამიზრდიდა შვილს (იქ ხომ ბევრი შელა-ვათი და დახმარება იყო), აქ კი, ჩემს სამშობლო-ში, ისეთი უსასოო ვარ, რა წყალში გადავ-ვარდე, აღარც კი ვიცი. არ მასვენებს კითხვა, — რა მომარბენინებდა აქეთ? იქნებ, არ უნდა მეტქვა უარი უკრაინის მოქალაქეობაზე? რა ვქნა, შვილმა რომ მისაყვედუროს? იცით, რა სიამაყით დავი-ბრუნე საქართველოს მოქალაქეობა? უკრაინე-ლი კაცი მომყავდა აქეთ საცხოვრებლად და, ღმერთო, ნუ მიწყენ, ახლა ხანდახან იმასაც გავ-იფიქრებ, კიდევ კარგი, ოლეგი მკვდარია-მეთ-ქი... რუსთაველი „ავღანელები“ მეხმარებიან ხშირ-ად, მაგრამ მათაც რაღა აქვთ? ზოგჯერ გათენებ-ისა მემუნიია, რადგან ვიცი, ახალი დღე ახალ სანუხარს მომიტანს. ბავშვი მეცოდება, საოცრად მგრძნობიარეა, მაშის სიკვდილს ძალიან განიც-დის, ძილის წინ ნატრობს, ნეტავი მამიკო დამე-სიზმროსო. გაჩირვებას არც ახსენებს, არადა ხომ ვიცი, ბევრი რამ ენატრება: საჭმელი და ჩასაცმელ-დასახურიც. მერწმუნეთ, წუნუსს მიჩვე-ლი არა ვარ, მაგრამ სხვა გზა აღარ მაქვს. თქვენთანაც იმიტომ დავიცალე გული, რომ „კვირის პალიტრა“ დამრჩა ერთადერთ იმედად; სხვასთან, ვისთანაც დავირჩიე ჩემს პრობლემე-ბზე, ყველგან „კარი მომიხურეს“. ისეთი გამ-წარებული ვარ ჩემი ყოფითი, ოლეგის საფლავი რომ არა, ალბათ ისე უკრაინაში დავბრუნდე-ბოდი... მინდა ერთი რამ გთხოვოთ: ვეძებ ჩემი მეუღლის თბილისელ მეგობრებს. მის უბის წიგ-ნაკში შემთხვევით წავაწყდი ორის გვარს. ესენი არიან: გელა ჩინჩილაძე (მცხოვრები დოლიძის ქუჩაზე) და ნოდარ ქარელიძე (მცხოვრები მოსკ-ოვის პროსპექტზე). აქამდეც შევეხიანებოდი, მა-გრამ, ალბათ, საცხოვრებელი შეიცვალეს. თქვე-ნი საშუალებით მინდა დაფუკავშირდე მათ. დარ-წმუნებული ვარ, არც კი იციან, ოლეგი რომ ცოცხალი აღარაა.

— **შეუღლებელია გაზეთის ფურ-ცლებიდან გაგებული თქვენი ამბავი ფურად არ იღონ გულისხმიერმა ადამი-ანებმა. ქალს, რომელსაც ასე უფერას სამშობლო, ბოლომდე არ განირავს თავისი ქვეყანა.**

— ამ იმედითაა ვცოცხლობ, გმადლობთ, რომ მომისმინეთ.

მარინა ბაბუნაშვილი

მკითხველებს შევასხენებთ — ჩვენთან დაკავშირება შეუძლიათ „კვირის პალიტრის“ (ან „სიტყვა და საქმის“) საფოსტო ყუთების მეშვეობით, რომელთა განლაგების შესახებ დანწყოლებითი ინფორმა-ცია ის. გვპნ.

გაილიოვათ!

ანა (26 წლის): — გენერალური მენეჯერი ახალგაზრდა, მშვენიერი ქალი გვყავს. მისი ცოდე-ვით ვინცი. ქალს აღარ ჰგავს. ალბათ დროთა განმავლობაში პაჭუა ცხვირი ძალიან დაუგრ-ძელებდა, რადგან სულ ცხვირჩამოშვებული ზის. ზოგჯერ, როცა ელაპარაკები, გგონია, გისმენს. არადა, სადღაც სხვაგან დფორინავს, მაშინ ახსენ-დება რომელიღაც საქმიანი პარტნიორი. ურე-კავს, ჯერ მშვიდი ტონით ელაპარაკება, მერე ხმას თანდათან უწევს, ბოლოს კი ღირალივებს, წივის, კივის, საერთოდ კარგავს ქალის სახეს. სხვათა შორის, ამ ბოლო დროს შევინშე, რომ ტუჩის ზომოდ ღინდლი მოეზარდა. როგორც ჩანს, სამუშაო რიტმმა მის ორგანიზმში მამაკა-ცური ჰორმონები გაააქტიურა. მის შესხედვარს

სულაც არ მინდა ძალიან საქმიანი ქალი ვიყო და ჩემთან შესხედრებზე პარტნიორ მამაკაცებს ავიწყდე-ბოდეთ, რომ მე სუსტი სქე-სის წარმომადგენელი ვარ.

ბარი (40 წლის): — სამ-წუხაროდ, საქმიანი ქალებს მართლაც ემწნევათ რაღაც-ნაირი გაუხეშება, მაგრამ ჩემს უფროსზე ეს ნამდვილად არ ითქმის. ის მხიარულების, სიცოცხლის მომნიჭებელია ყველა თანამშრომლისათვის. დილით უთენია მიდის სამ-სახურში, ყველას გვასწრებს მისვლას. მისი ოთახიდან ან სასიამოვნო მუსიკა, ან მისი სიმ-ღერის ხმა გამოდის, კაბინეტში ელექტრონული საკრავები აქვს და დროდადრო უკრავს ხოლმე. არ მახსოვს, ვინმესთვის უხეშად მიგბარ-თოს. როგორი უჰმყოფოლოც არ უნდა

იყოს თანამშრომლის საქციელით, საყვედურს არ ეტყვის. შესვლისთანავე ოჯახის ამბებს გა-მოგვითხავს, მოგვეფერება, მერე კი ღიმილ-ლი-მილით გამცნობს, რომ შენი საქციელი მანველე-ლია, როგორც საერთოდ სამსახურისთვის, ისე პირადად შენთვის და „გთხოვს“ გამოსავალი იპოვო, რომ მსგავსი რამ არ განმეოცდეს. საო-ცარი ქალია, ალბათ ამიტომაც აქვს ძალიან წარ-მატებული ბიზნესი. ხშირად გვინახავს მისი კაბ-ინეტებიდან გამოსული სახეგაბრწყინებული პარტი-ნორი მამაკაცები, რომლებიც ჩვენს ოფისში შემოსვლისას ყოველთვის ჩვეულებისამებრ მოღუშულები ან მკაცრები არიან ხოლმე.

ეკა ლომიძე

სტენა ის ადგილია, სადაც ადამიანის შინაგანი სინათლე ყველაზე უკეთ შეიძლება დაინახოს. ჩვენ გვყავარს ხელოვნება, მოგვწონს ესა თუ ის მსახიობი და ხშირად არც კი ვფიქრობთ, რომ ამ გრძნობას პროფესიონალიზმთან ერთად არტისტის პიროვნული ღირსებაც განაპირობებს. მხოლოდ სურვილია საჭირო, რომ თვალი გაახილო და შენ წინ თავისი ცხოვრებით, განვლილი წლებითა და განცდილით სავსე ხელოვანი დაინახო. ქალბატონ ნანი ჩიქვინიძის სამყაროსადმი დამოკიდებულება სტენიდან არაერთხელ გვიგრძნია, მაგრამ სულ სხვა, რასაც მსახიობისაგან ისმენ. ქალბატონმა ნანომ გვითხრა:

— საოცარი რამ ხდება. ის ადამიანები, რომლებიც ამ ქვეყნიდან წავიდნენ, კი არ დამწორდნენ, ასაკის მატებასთან ერთად დამიასწოვდნენ. თითოეული მათგანი უფრო მეტად მაკლია, მჭირდება, მენატრება. ეტყობა, ახალ-

რესად თბილი კაცი იყო. არ მახსოვს, ხმამაღლა ეთქვა ჩემთვის სიტყვა. ჩვენი უდიდესი მოკრძალება გვქონდა. დედა ხალისიანი ქალი იყო, თბილი, ტბილი, მაგრამ გურული და ცოტა ფიცხი. მეუღლის მიმართ მასაც გამორჩეული მორიდება ჰქონდა. მამას კარგი განათლება ჰქონდა მიღებული. სამხედრო პირი იყო, მაგრამ ნებისმიერ თემზე შექმნილ სრულყოფილ საუბარი. მეც, როცა დამჭირდებოდა, ენციკლოპედიაში ქექვას მერჩინა, მისთვის მეკითხა. რომ შევევითხებოდი, დანერვილებით ამისხნიდა ყველაფერს 15-20 წუთში. ჩემს უფროს დას — ლილი ფოჭახეს, რომელიც დედას პირველი ქორწინებიდან ჰყავდა, მამაჩემი ზრდიდა. ხშირად ვუბნებოდი: შენ გაცილებით მეტი აიღე მამაჩემისაგან, ვიდრე მე-მეთქი. მე ვერ მოვახსარი.

— **მამათქვენის განათლებამ და სულიერებამ თქვენში პოვა გაგრძელება...**

ჩემი პირველი პიესა.

არასოდეს დამავიწყდება ჩვენი მეზობელი, ძია პეტრე აღინაშნული. ასე მითხრა, თუკი შენ მალე ისწავლი ანბანს, არაჩვეულებრივ წიგნს გაჩუქებო. ეს ჩემთვის დიდი სტიმული იყო. ვისწავლე ანბანი და მაშუა „ბიძია თომას ქოხი“. მახსოვს, როგორ ვიტყვი, როცა ემას სიკვდილის ამბავი წავიკითხე. მარტო მე კი არ ვკითხულობდი. ჩვენს კლასში ცუდ ტონად ითვლებოდა, თუკი ვინმე არ კითხულობდა. ჩაცმავარც ვფიქრობდით. ჩემს კლასში ბევრი შეძლებული ოჯახის შვილი იყო, მაგრამ ისინი ჩვენსავით გამოიყურებოდნენ. არასოდეს მიგრძნობია თავი დაჩაგრულად, რომ სხვას ჩემზე უკეთ ეცვა. იცით, რამხელა ბედნიერებაა, როცა ამაში თავს დაჩაგრულად არ გრძნობ. ჩემი შვილიშვილი სკოლაში მივიდა, სადაც ფორმები აცვი-ათ ბავშვებს. ეს ძალიან კარგია.

— **თქვენი თეატრი რემონტდება, როგორ გრძნობთ თავს მსახიობები?**

— ძალიან გვიჭირს. ამას წინათ თეატრში მივედით. ისე შევხვდით ერთმანეთს, ისე ვეფერებოდით... მოგვენატრა ერთმანეთი, თეატრი. როცა ახალგაზრდა ხარ, მამონაც აქვს მნიშვნელობა, ორი წელი რომ ვერაფერს აკეთებ, მაგრამ როცა ახალგაზრდა აღარ ხარ, ეს სერიოზული დარტყმაა. ისე, რაც ვნახეთ, თეატრში ლამაზია ყველაფერი. მადლობა გადავუხადეთ მუშებს, ყველას, ვინც ჩვენს თეატრს ალამაზებს.

— **იმ დროს თქვენც მოესწრაზოდით, როცა სპექტაკლი ათას ცერზე რას გადიოდა, იყო აკრძალვები, ცოტა შიში, თავს დათრგუნულად ხომ არ გრძნობდით ამის გამო?**

— ისე მიძიმე მდგომარეობა აღარ იყო, როგორც 30-იან წლებში. ჯერ სპექტაკლს აკრძალვდნენ ვითომ, მერე მაინც უშვებდნენ. ეს ისეთი რეკლამა იყო, ზღვა მაყურებელი მოდიოდა სანახავად. ერთი ეშმაკობაც გვქონდა. სპექტაკლში სპეციალურად ისმებოდა ერთი ფრაზა, რომელიც აუცილებლად არ მოეწონებოდა ცნებორს. იტყოდა, ამოიღეთ... ამოიღებდნენ, მთელი სპექტაკლი კი, თავისი სიღრმითა და მეტაფორული აზროვნებით, გადიოდა სცენაზე. იყო წერეთელისა, ამ მთავრობის გინება, ანგედოტების მოყოლა. 1937 წელი რომ ყოფილიყო, არც ერთი არ დაერჩებოდათ ცოცხალი. ეს მაინც მარტო საქართველოში ხდებოდა, რადგან გასტროლებზე რომ მივდიოდით ესტრონეთში, უკრაინაში თუ სხვა რესპუბლიკებში, იქაურები გაოგნებულები გვიყურებდნენ — რა თავისუფლად იქცევით. ხშირად უთქვამთ ჩვენთვის: — თქვენ საბჭოთა კავშირში არ ცხოვრობთო. სხვათა შორის, აქვე გავისსენებ, რომ ყველა აკრძალული სპექტაკლი თუ ფილმი, ედუარდ შევარდნაძის ხელმოწერით გადიოდა მაყურებელამდე, რომ არა ის, ასეთი თავისუფლება არ გვექნებოდა ხელოვნებაში. ასე გავიდა რობერტ სტურუას „ყვარყვარე თუთაბერი“, თემურ ჩხეიძის „ჯაყოს ხიზნები“.

— **თქვენ ბრძანეთ, რომ სპექტაკლის შემდეგ ბრძანებულ თუმანიშვილის აზრის მოსმენა ძალიან მაგალითი, თუმცა თქვენ შეგიძლიათ მოესმინათ ბატონ თემურს...**

— თემური ახლობლების მიმართ ძალიან მკაცრია. როცა დედამისი, ან მისი ქალიშვილი, ან დისშვილი, ან მე ვართ სცენაზე, ის მეტისმეტად კრიტიკულია, რომ რაიმე არ გამოეპაროს. მეც ასეთი ვარ. როცა ახლობელს ეხება საქმე, მით უმეტეს, არ უნდა გამოგვაპაროს ნაკლი. ისე არ მოხდეს, რომ გუგული და მა-მალივით ეპყდეთ ერთმანეთს...

— **ბატონი თემური ბავშვობით არის და თქვენი მზრუნველობა მუდმივად სჭირდებათ, ამბობენ.**

— ყოფიერებაში ძალიან უმწეოა. ახალი ბინა რომ მოგვეცა, ათი წლის წინ მოვიდა და ნახა, მაშინ ცარიელი კედლები იყო. მეორედ მაშინ მოვიდა, როცა უკვე საცხოვრებლად გადმოვდით. ისე გაკეთდა ყველაფერი, თვითონ არ ყოფილა. რომ მოვდიოდით, ვუთხარი: ნეტავ ან სართული თუ მიაგნებ, ან კარს, ან განლაგება თუ გაგახსენდება-მეთქი. ყველაფერი მახსოვს. სხვათა შორის, მართლაც მიაგნო.

— **პროფესიის გარდა რა გაცდით?**

— ძალიან მიყვარს მუსიკა. მამაც კარგად მღეროდა, დედაც. მე და ჩემი და შინ ვმღერით ხოლმე. მუსიკალური ტექნიკები მაქვს დამთავრებული დედაჩემის დიდი თხოვნით. მეუბნებოდა, იქნებ მსახიობობა არ გამოგადგეს და რაღაც პროფესია გქონდეს...

— **როცა ძალიან ილღებით, რა გჭირდებათ დასვენებისთვის?**

— ძალიან მიყვარს ჩემი სახლი. ასეთი არ ვიყავი. მიყვარდა მეგობრებში სიარული. მერე და მერე მიჩენილია, როცა ჩემთან მოდიან...

— **მალე ახალგაზრდობის თეატრში შეხვალთ, როგორ წარმოგიდგენათ თქვენი მომავალი შემოქმედებითი ცხოვრება?**

— მომავალზე არ ვფიქრობ ხოლმე, არც ოცნება მიყვარს. არასდროს დაგეგმა არ შეიძლება. ხომ იცით, „კაცი ბჭობდა, ღმერთი იცინოდაო“. რასაც უფალი გამოიგზავნის, იმისი მადლიერი ვიქნები. რაც მაინტერესებდა, ის სამუშაო ყოველთვის მქონდა. ბევრ როლს ვთამაშობდი. ახლა მხოლოდ იმ როლს შევასრულებ, რომელიც ჩემი აზრით, ძალიან საინტერესო და საჭირო იქნება.

ლელა ჯიყაშვილი

ცნობილ „მასხარასთან“, ვაკაქისთან — **მასხარა სიდაშელთან** ინტერვიუს ჩასანერად „ტელემედს“ ვესტუმრე. არ დამითვლია, თორემ ეს მეზუთასე ვიზიტი მაინც იქნებოდა ამ ტელეკომპანიაში, სადაც ყოველთვის მხიბლავდა გამორჩეული სტუმართმოყვარეობა და წესრიგი. ამჯერად წესრიგის დამცველებს ისე დაუკარგავთ ზომიერების გრძნობა, რომ სტუმართმოყვარეობა ნებსით თუ უნებლიეთ დავინწყებიათ. ასე მაგალითად, შესვლისას დაცვამ მომთხოვა, დიქტოფონი დატოვეო. ინტერვიუ რითი ჩაენერო-მეთქი? მხრები აიჩქეს. ამასობაში ვაკაქიმაც მომისწრო და დაცვის მოთხოვნით გაოგნებულმა იგივე იკითხა, აბა, ინტერვიუ რით ჩაენეროთო? რა თქმა უნდა, პასუხი ვერც მან მიიღო. თუმცა „ძალა ერთობაშიას“ პრინციპით გაერთიანებულებს წინ ველარავინ დაგვიდგა.

— **ვაკაქი, თურმე „ვაკაქი-ნიუსი“ სხვა არხზე უნდა გასულიყო.**

— აჭარის ტელევიზიისთვის გავაკეთე საპილოტო გადაცემა, ძალიან სასაცილო გამოვიდა, მაგრამ ეთერში გასვლა მხოლოდ „იმედში“ ელირსა და ვფიქრობ, ხალხი ხალისობს ამ გადაცემით.

— **შენს ყველა გადაცემას ერთი რამ აერთიანებს — სცენარის ავტორი, რეჟისორი და ა.შ. შენ ხარ. ეგოისტი და კაცობრივად რომ არა ხარ და მეგობრებიც რომ არ გაკლია, ვიცი. მარტო კაცი ქამა-შიაც ბრალიაო — ნათქვამია და შენ რატომ იტანჯავ ასე თავს?**

— მეგობრები მეც მყავს, ძმაცაცებიც. გადაცემის კეთების დროსაც ბევრი მეხმარება. მაგრამ ისევ და ისევ იუმორისტული შეფერილობისთვის „ყველაფერიჩიკი“ ვაკაქი გავხადე. რაც სულაც არ არის უცხო. რა, ედი მერფი იმავეს არ აკეთებს ფილმებში? — ზოგჯერ ერთბაშად რამდენიმე როლს თამაშობს ხოლმე. ბოლოს და ბოლოს, ედი მერფი რითი მჯობია. იმით რომ პოლიუდედლია? ჩამოიყვანე საქართველოში და ნახავ, თუ ქართველობა არ მოუნდეს. მაგას ერეო უპირატესობა ის აქვს, რომ უიტივი პიუსტონი ჰყავდა ცოლად.

— **„მუღამებში“ სულ უცხოურ კურორტებს რატომ უჩვენებდი, საქართველოში ვერაფერი დააბუქებ?**

— მე აზიატი ვარ და გამოიჭირება კი არა, თითქმის ვერ შევძლებ უცხოური კურორტების ქართულ სინამდვილეში გადმოტანას და გაგებას. მეუღლესთან ერთად ქუჩაში მიმავალს ვინმე რომ მოგვებაროს და ცოლს საფლამზე უჩქმითოს, რაც არ უნდა სასაცილო გადაცემას აკეთებდეს, დედას ვუტყობ, იმავეს გააკეთებს ნებისმიერი ქართველი მამაკაცი.

— **ზოგჯერ შენი „ვაკაქი-ნიუსი“ სულაც არ არის ხოლმე სასაცილო.**

— სულ სასაცილო ნომრებს ჩარლი ჩაპლინიც ვერ აკეთებდა. ზოგჯერ ისეთ ხასიათზე ხარ, შეიძლება მართლაც სასაცილოზეც კი არ გაგვიცინოს. იუმორისტული გადაცემის კეთება იოლი არ გგონის, ბენჯის ხიდზე სიარულის ტოლფასია (ცინება).

— **ორგანული ტრანსპორტი, ვიო, როგორ შეარჩიე?**

— გასსოვს კორუმპირებულთა და ყალბი განბაჟების მქონეთა მანქანები რომ დაეყადაღეს? მაშინ შევარჩიეთ ვირი ტრანსპორტად — განბაჟება არ სჭირდება და კიდევ ბევრი სხვა სიკეთეც აქვს. თუმცა ვაპირებთ, მალე შევცვალოთ როგორც გადაცემის ქუდი, ისე ქრონომეტრაჟი და ტრანსპორტიც. ვაკაქიც მარტო აღარ იქნება გადაცემაში. სტუმრებსაც მოვიწვევებ.

— **პოპულარობის საზომად რა გგმარება?**

— თუნდაც ჩემი პატარა შვილი. იკითხავს, სად არის მამა? სამსახურში, — პასუხობს დედა. პოდა, ჩამირთე „ვაკაქი-ნიუსი“, ამბობს 2 წლის დიმიტრი. 8 წლის ნიკოლოზიც მყავს, ძალიან ვერბოობს ხოლმე მათთან. გუშინ, მაგალითად, ომობანა მოვწყვეთ.

— **რატომ გადამწყვეტე მაინცდამაინც ინგა გრიგოლის პაროდირება „ვაკაქი-ნიუსის“ წყევანსა?**

— ძალიან მიყვარს ინგა. თანაც ვინც რა უნდა თქვას, მისი სტილი პოპულარულია და ყვირის თუ ჩურჩულებს, ფაქტია, რომ აინტრიგებს მაყურებელს. „ვაკაქი-ნიუსში“ მალე პოლიტიკოსების პაროდირებასაც დავინწყებ.

ეკა ლომიძე

ნანი ჩიქვინიძე: — ახლა გეოლოგი კოლს შევასრულებ, როგორც კალიან სინგაქაოს იქნება...

გაზრდობა მაინც თავქარიანი პერიოდია, თავდაცვის რეფლექსი უფრო მეტად აქვთ ახალგაზრდებს. ისინი არასოდეს ფიქრობენ სიკვდილზე, მათთვის მომავალი უსასრულობა, ვერც კი დააჯერებ, რომ ცხოვრება მართლაც წუთისყოფილია... მამა ადრე გარდაემცვალა, 18 წლისა ვიყავი... მაშინაც ძალიან განვიცადე, მაგრამ დღეს კიდევ უფრო მაკლია მამა. დედა მარშან გარდაემცვალა. უკვე ხანდაზმული იყო, მაგრამ ვერაფრით შევეგუე მის წასვლას. ყოველ წუთს მის სიახლოვეს ვგრძნობ და უსაშველოდ მენატრება... ოჯახის წევრების გარდა, ძალიან დამაკლდა ბატონი თენგიზ აბულაძე. ის რომ გავიცანი, პატარა ვიყავი, ვერც ვაცნობიერებდი, როგორი დიდი ხელოვანი იყო, მაგრამ ქვეშევსეულად, ეტყობა, მაინც ვგრძნობდი ყველაფერს. იმდენად მიყვარდა, რომ მე და მისი ერთმანეთს ვეცილებოდით, ვინ დაჯდებოდა ბატონი თენგიზის გვერდით. თენგიზ აბულაძე ბავშვობით საერთო ენის გამოძენის დიდოსტატი იყო. მან განსაზღვრა ჩემი მომავალი პროფესია.

უდიდესი წვლილი აქვს ჩემს ჩამოყალიბებაში მიხეილ თუმანიშვილს. ამ მხრივ მე გამონაკლისი არ ვარ. ის ყველა სტუდენტთან ასეთი იყო. არ შეიძლება ასეთი პიროვნება შეგხვდეს ცხოვრებაში და შენ ან გულგრილი დარჩე, ან მისი დავინწყება შეძლო, ან მან არ განსაზღვროს შენი გზა. ის არ იყო მხოლოდ პედაგოგი. მისგან მამაშვილურ სიბოძის ვგრძნობდით. მეორე კურსზე ვიყავი, მამა რომ გარდაიცვალა. ვერ ვიტყვი, ბატონი მიშა მამის მაგიერი გახდამეთქი, მაგრამ ჩემს უახლოეს ადამიანად კი იქცა. იგრძნო, ძალიან არ მომიყვარა. ერთხელ მითხრა: გინდა შენ და ლიკას (თავის ქალიშვილს) ერთად გაგზრდითო. ამიტომ იყო გულთმისანი და გენიოსი. არ გამოჰპარვია, მე რომ დაუცველი და უშენო დავრჩი. როცა ჩემს ცხოვრებაში რაიმე მნიშვნელოვანი ხდება, ამ პრემიერა მაქვს, ან რაღაც ახალს ვაკეთებ და გვერდით არ მყავს მიხეილ თუმანიშვილი, ძალიან განვიცდი. როცა ის პარტერში იჯდა, ჩემთვის სხვა არავინ არსებობდა. ყოველთვის გეტყოდა, რასაც ფიქრობდა, თან გეტყვოდა ტაქტიანად. ეს, სამწუხაროდ, დღეს გავაკლი. ადამიანს შენიშვნა უნდა მისცე, მაგრამ არ უნდა მოკლა სიტყვით. დაუნდობელი კრიტიკოსები გყავას. ზოგჯერ ისეთ რამეს ეუბნებიან ახალგაზრდა მსახიობებს, რომ შეიძლება მოკლან კიდევ მასში ის მთავარი, რაც ბუნებრივად მისცათ.

— **თქვენ თუ დატუქსიხართ მიხეილ თუმანიშვილს?**

— მეტყოდა, იქნებ ამ ადგილს მიხედო, სხვანაირად შეასრულოო და იქვე გთავაზობდა გამოსავალს. ამიტომაც ვამბობ, ჩემთვის შეუცვლელი ადამიანი იყო-მეთქი.

— **მამას ხშირად ჰქონდა თქვენთან საუბარი ცხოვრებაზე, სამყაროზე, ხელოვნებაზე?**

— რასაკვირველია. ჩვენ ხშირად ვსაუბრობდით. ის მშვიდი, განონასწორებული და უაღ-

დაც ეს ჩემი გამოგონილი იყო, მერე რა... რაც მთავარია, მე ბედნიერი ვიყავი იმ ბინაში. ახალ ბინაში რომ გადავედი, დედა 8 თვეში გარდაიცვალა. დედაჩემის არსებობაც იმ ძველ სახლს უკავშირდება. ამიტომაც მწყდება გული. ჩემი ქალიშვილი, დეიკო, მესვენებოდა, — ნუ გავყვით ქველ სახლს, ვალი ავიღოთო. ახლა ვდარდობ, ნეტავ, მართლა არ გაბეყდა. ყოფილიყო ის სახლი, როგორიც იყო. ხანდახან შევივლიდი, გავისსენებდი.

— **ასეთი შეხედულებებით ცხოვრება კარგია, მაგრამ, ალბათ, რთულიც.**

— მე იმისთვის შემიძლია ლალად საუბარი, რომ ჩვენ მინიმალური, მაგრამ მაინც, შემოსავალი გვაქვს. მადლობელი ვარ უფლისა, რომ „პური ჩვენი არსობისა“ გვაქვს. ეს ჩემი მეუღლის წვლილია, რომელიც პერიოდულად უცხოეთშიც დგამს სპექტაკლებს, თორემ ჩემი ხელფასით ვერაფერს გავხდებოდი.

— **სულ ახლახან ბატონი თემურ ჩიქვიძე პეტერბურგის დიდი დრამატული თეატრის სამხატვრო ხელმძღვანელად დანიშნეს. ალბათ ბევრი რამ შეიცვლება თქვენს ცხოვრებაში?**

— არაფერი არ შეიცვლება, თემური უკვე ცამეტი წელია თანამშრომლობს ამ თეატრთან. მისი სამხატვრო ხელმძღვანელი კირილ ლავროვი ყველა შემოქმედებით საკითხს თემურთან ერთად წყვეტდა, უბრალოდ მან ჩათვალა, რომ თავად დრო, ამ ურთიერთობას ოფიციალური სახე მისცეს. თემური მარჯანიშვილის თეატრის სამხატვრო ხელმძღვანელიც არის და ამ ორ მოვალეობას მომავალშიც ისევე შეათავსებს, როგორც აქამდე ათავსებდა.

— **ქალბატონო ნანი, თქვენი წარმოდგენა ოლია შინ დედის, ბებოს სახით, სცენაზე სიღვა ხომ უაღრესად სასიამოვნოა, მაგრამ ვერაფრით წარმოგიდგენიათ მოგზაურის ამბულაში...**

— მე არასოდეს მქონია ალბინისტური მონაცემები. სადმე თუ ვყოფილვართ ან სკოლაში სწავლისას — ექსკუზისაზე, ან სტუდენტობისას ქალაქგარეთ გავუფლებთან და ბატონ მიხეილ თუმანიშვილთან ერთად. ჩემმა მომოლებმა ქოთნის ყვავილივით გამზარდეს. ძალიან სათუთად მეყრებოდნენ. ხშირად ვიყავი ავად. ხან ბოტკინი მქონდა, ხან ნეფრიტი... ამის გამო იოლად ვერ მიმევდნენ ქალაქგარეთ.

— **ბავშვი ავადმყოფობის დროს სხვანაირ სიდეგას ეჩვენა, სამყაროს უფრო სერიოზულადაც კი აღიქვამს...**

— უბრალოდ, ნიგნთან დაახლოებული ბავშვები ვიყავი. „სხვისი შვილები“ დამთავრდა და ზღვაზე წავიდი დასასვენებლად. რომ ჩამოვედი, აღმომაჩნდა ბოტკინი. სკოლის ნაცვლად (II კლასში ვიყავი) ინფექციურ საავადმყოფოში ამოყვანი. თავი. მამამ მოგვაცითხა და მკითხა, — რა მოგიტანაო. რამე წიგნი-მეთქი. არ ვიცი, სად იშოვა, მახსოვს, მომიტანა კარლო გოცის „პრინცესა ტურანდოტი“. ეს იყო

პეიკის პალიზა

ძვირფასო მკითხველო! რედაქციაში უამრავი წერილი მოდის, რისთვისაც ულრმეს მადლობას მოგახსენებთ — ჩვენი რუბრიკის და მთლიანად გაზეთის მასულდგმულელები ხომ თქვენი გამომხატულება და თანადგომაა. რაც შეეხება თქვენს შეკითხვებს, გვერწმუნეთ, თითოეულ მათგანს დიდი გულისყურით ვეცნობით და მასზე პასუხს უსათუოდ მიიღებთ, მაგრამ რადგან შეკითხვების რიცხვი საკმაოდ დიდია, ნუ დაგვემდურებით, თუ პასუხის ლოდინი გინევთ.

სახაში აღმომაჩნდა სტრეპტოკოკები. ძალიან გთხოვთ, განმეხმაროთ, რა საშიშროებას იწვევს იგი და რა ორგანოებზე მოქმედებს.

ერთგული მკითხველი შ.ტ. 19 წლის

სტრეპტოკოკები ბაქტერიებია, რომლებიც ხშირად ხდება ხოლმე ცხვირ-სახის ქრონიკული ანთების მიზეზი. ხოლო პროცესის გენერალიზების შემთხვევაში შესაძლოა განვითარდეს სახსრების ანთება და აგრეთვე გულის შიგნითა შრის — ენდოკარდიუმის ანთება, რაც გულის სარქველების დაზიანებით და მანკის ჩამოყალიბებით შეიძლება დამთავრდეს. ამიტომ გირჩევთ, ნუ დატოვებთ უყურადღებოდ გამოკვლევის შედეგებს, მიმართეთ ექიმს, რომელიც სათანადო მკურნალობას დაგანიშნავთ.

ვარ 52 წლის ქალი. სისხლში მომატებული მაქვს აზოტა. რისი ბრალი შეიძლება იყოს ეს და რა უნდა მივიღო?

მაცვალა, ლ. თელავი

სისხლში აზოტი მაშინ იმატებს, როცა მომატებულია ცილოვანი ცვლის აზოტოვანი პროდუქტების (შარდოვანას, შარდმუცის, კრეტინინის, ინდიკანის) რაოდენობა. ეს თირკმლების ღრმა პათოლოგიების ან გულ-სისხლძარღვთა უკმარისობის დროს ხდება. მიზეზი შეიძლება ქსოვილთა ცილების გაძლიერებული დაშლა იყოს. ეს საკმაოდ სერიოზული მდგომარეობაა ორგანიზმისთვის და თვითმკურნალობას არამც და არამც არ გირჩევთ. ნუ დაკარგავთ დროს და სპეციალისტს ენევით.

რასთან შეიძლება იყოს დაკავშირებული გამელოტების უზნების წარმოქმნა ახალგაზრდა ასაკში და ვის უნდა მივმართო სამკურნალოდ?

ა.ა.

კეროვანი გამელოტება ქრონიკულად და დუნედ მიმდინარე პროცესია და მკურნალობასაც ძნელად ემორჩილება. არის შემთხვევები, ასეთი დაზიანება ნერვული გადაძაბვის, სტრესის ან შოკის შედეგად ვითარდება. ხშირად კეროვანი გამელოტება ადგილობრივ (მაგალითად სოკოვან) ინფექციას უკავშირდება. ცალკეულ შემთხვევებში, კერძოდ, ბავშვობასა და ქაბუკის ასაკში, ბუდობრივი გამელოტება შეიძლება თანდაყოლილი სიფილისის გამოვლენება იყოს. ძალზე იშვიათია ავთვისებიანი ალოპეცია (თმის ცვენა).

მიზეზის დასადგენად და სამკურნალოდ უნდა მიმართოთ დერმატოლოგს (კანის ექიმს). ამასთანავე, ისიც უნდა გითხრათ, რომ რაც უფრო ადრე მიმართავთ ექიმს, მით უფრო შედეგად იქნება მკურნალობა.

მეყვს 18 წლის ვაჟი. პატარაობიდანვე ძილში ბოდავ დასწყემდა თუცა — არა ყოველთვის. რისი ბრალი შეიძლება იყოს ეს?

მ. მგელაძე, თბილისი

როგორც ჩანს, თქვენს ვაჟს ლაბილური ნერვული სისტემა აქვს. ალბათ იგი დღისითაც საკმაოდ ემოციურია. გირჩევთ, მიმართოთ ნევროლოგს, რადგან ნერვულმა აგზნებადობამ შეიძლება უამრავ პრობლემას დაუდოს სათავე.

ვარ 20 წლის, გასათხოვარი. 3 წელია მაქვს არანორმალური ტემპერატურა — 37°, ზოგჯერ მეტიც (დროდადრო 39°-საც აღწევს). სიცხის მატებისას არაფერი მანუშებს, მხოლოდ თავი მტკივა. მაღალი ტემპერატურა რამდენიმე საათში თავისთავად იკლებს. ჩავიტარე გამოკვლევები, მაგრამ მიზეზი ვერ დამიდგინეს. გთხოვთ მიჩიოთ, როგორ მოვიქცე.

პატივისცემით ფატი სხულუხია

იშვიათად, მაგრამ მაინც არის შემთხვევები, როდესაც ორგანიზმში ვითარდება გაურკვეველი წარმოშობის ჰიპერთერმია (ტემპერატურის მატება), რაც ამა თუ იმ მიზეზით ნივთიერებათა ცვლის გააქტიურებას უკავშირდება. მაგრამ ასეთი ჰიპერთერმიისას ტემპერატურა ზომიერად (37,5°-მდე) იმატებს ხოლმე. შეუძლებელია, ორგანიზმის ტემპერატურა 39° იყოს და ამას რაიმე პათოლოგიური პროცესი არ ედოს საფუძვლად. თქვენი მონათხრობი ბადებს ეჭვს, რომ დიაგნოსტიკა სრულყოფილად არ ჩატარებულა. გირჩევთ, განაგრძოთ სამედიცინო კვლევა, ვიდრე ტემპერატურის მატების მიზეზს არ დაადგენთ. ამისთვის მაღალი კვალიფიკაციის მქონე გამოცდილ ექიმს უნდა მიმართოთ.

პარაბაღინი

მქონდა პროსტატიტი. შემომთავაზეს ოპერაციის გაკეთება, მაგრამ უარი ვოქცი. დაავადებას თავი დაეაღწიე ჩვეულებრივი ვერხვის წყალობით. ყველა მამაკაცს ვურჩევ, გამოიყენოს ჩემი რეცეპტი. გაზაფხულზე, როცა ხეში წვენი ინტენსიურად მოძრაობს, ახალგაზრდა ვერხვის ხეს მოაცილეთ ქერქი, გამოაშრეთ პაერლუმელში ან ქურაზე 40-50°-ზე, დააქუცმაცეთ. აიღეთ 200გ, ჩაყარეთ 2-ლიტრიან ქალაში, დაასხით 700 გ არაყი და დადგით ზნელ ადგილას 21 დღის განმავლობაში. როცა ნაყენი მზად იქნება, მიიღეთ იგი 3-4 თვის განმავლობაში შეუსვენებლად, 25-30 წუთი 3-ჯერ დღეში, ჭამამდე 30 წუთით ადრე. შემდეგ შეისვენეთ 1 თვე, ამ პერიოდში მოამზადეთ ახალი ნაყენი და განაგრძეთ მკურნალობა. განსაკურნებლად 3-4 ასეთი კურსი დაგეგმირებათ.

ამ ნაყენის ნაცვლად შეგიძლიათ მოამზადოთ ვერხვის კვირტების ნაყენი, ისინი ადრეულ გაზაფხულზე უნდა მოაგროვოთ, გააშროთ. შემდეგ 3 სუფრის კოვზ კვირტებს, დაასხით 0,5 ლ არაყი, დააყოფნოთ 2 კვირა. ნაყენი უნდა მიიღოთ თითო საჩაოზე კოვზით 3-ჯერ დღეში ჭამამდე.

გოდერძი გ. თბილისი

ამივის კომენტარი: ძველ ქართულ სამედიცინო წერილობით წყაროებში მოხსენიებულია ვერხვის ფოთოლი და ნაყოფი. ვერხვის ფოთოლს თავის ტკივილის სამკურნალოდ ხმარობდნენ, ხოლო ნაყოფი თმის ცვენის საწინააღმდეგო ნაშლების შემადგენლობაში შედიოდა.

ვერხვის ფოთლები შეიცავს A და C ვიტამინებს, ხოლო ქერქში შედის მთრიმლავი ნივთიერებები. თუმცა, ფიტოთერაპიაში ეს მცენარე ფართოდ არ გამოიყენება.

მოამზადა თამარ მამაცაშვილმა

აკითხველი — აკითხველს

გამწარებული ვარ გენეტიკური პერაქსით. მკურნალობა მხოლოდ ერთი კვირით მშველის. ვიმკურნალე იმუნიტეტზე, მაგრამ უშედეგოდ. იქნებ ვინმემ იცოდეს რაიმე ხალხური მეთოდი და მიჩიოთ რამე. ველი მკითხველის გამომხატუებას. წინასწარ მადლობას გისდით გულისხმიერებისთვის.

მკითხველი

მანუშებს სისუსტე, მოთენილობა, განსაკუთრებით შუადღის საათებში. მივიღე ვიტამინები, სისხლის ანალიზი ნორმალური მაქვს. ვერდიები ქიმიურ წამლებს. იქნებ მიჩიოთ ვინმემ მცენარეული რეცეპტი სისუსტის სამკურნალოდ.

თინა მეტრეველი, თქვენი ერთგული მკითხველი

ძვირფასო მკითხველო! რედაქციაში უამრავი შეკითხვა მოდის. ყველა მათგანს ჩვენი რუბრიკა ვერ დაიტევს. ამიტომ გადავწყვიტეთ ზოგიერთზე პასუხი „კვირის პალიზის“ დამატებაში — სამედიცინო ჟურნალ „ოჯახის მკურნალში“ მოგვანოდოთ. ჟურნალმა უკვე შეიძინა უამრავი მკითხველი და საკმაოდ ფართო გამომხატუებაც პოვა საზოგადოებაში. გავითვალისწინეთ მკითხველის ინტერესები და უფრო მრავალფეროვანი ინფორმაციის მიწოდების მიზნით ჟურნალის მოცულობა გავზარდეთ — ახლა იგი 8-გვერდიანია.

კათილუოხილი ოხრახუმი

ამ არომატული მცენარის ღირსებაა არა მარტო ის, რომ მისი ყველა ნაწილი (ფესვი, ღერო, ფოთოლი) სამკურნალოდ გამოიყენება და რომ მდიდარია ვიტამინებით, არამედ ის შეიცავს კაროტინს, ფოლიუმჟავას, ნახშირწყლებს, პექტონურ ნივთიერებებს, ფლავონოიდებს, ფიტონციდებს და რაც მთავარია, კალიუმის რაოდენობით პირველ ადგილზეა ყველა ბოსტნეულს შორის.

თირკმლების, ნაწლავების დაავადებათა და შარდის გამოყოფისთვის — 800 გ დაჭრილი ოხრახუმი მოათავსეთ მომინანქრებულ ქვაბში, დაასხით არაპასტერიზებული რძე, ადუღეთ მანამ, სანამ რძე 2-ჯერ არ შემცირდება, განურეთ და მიიღეთ 1-2 სკ საათში ერთხელ.

კუჭ-ნაწლავის ტრაქტის დაავადებებისა და მეტეორიზმის დროს: 20 გ ოხრახუმის თესლს დაასხით 200გ ცივი წყალი და 30 წუთი ადუღეთ ნელ ცეცხლზე, გააგრილეთ, განურეთ და მიიღეთ 1 სკ 3-ჯერ დღეში.

თირკმელზედა და ფარისებრი ჯირკვლები — ისა და გულ-სისხლძარღვების დაავადების

დროს — მიიღეთ 1 სკ 3-ჯერ დღეში.

მხედველობის აუმჯობესება — 1 სკ დაჭრილი ოხრახუმს დაასხით 200გ ცხელი წყალი, ადუღეთ 30-40 წუთი, გააცივეთ, განურეთ, დაუმატეთ იმდენი ცხელი წყალი, რომ ისევ 200გ გახდეს. მიიღეთ 2 სკ ნახარში 3-4-ჯერ დღეში, ჭამამდე.

გახსოვდეთ! ოხრახუმის წვენი ყველაზე ძლიერმოქმედია, ამიტომ არასოდეს დალიოთ 2-3 სკ მეტი სუფთა, გაუზავებული წვენი, აუცილებლად შეურიეთ სტაფილოს, სალათის, ისპანახის ან ნახურის წვენს.

ასევე არასასურველია ფეხშიშვეებისთვის ოხრახუმის წვენის ზომავზე მეტი მიღება. მისი მიღება უნდა შეზღუდოს აგრეთვე თირკმლების დაავადების გამწვავებისას.

ლიზა №19

ყურძნის თერაპია

საფრანგეთი არის დღეისათვის ძალიან მოდური ყურძნის თერაპიის ცენტრი. რამდენიმე წლის წინ ფრანგმა მეცნიერებმა ყურძნის ნიჰანში აღმოაჩინეს პოლიფენოლები — აქტიური ნივთიერება, რომელიც აკავშირებს ერთმანეთს თავისუფალ რადიკალებს, ეს კი მნიშვნელოვნად ანელებს დაბერების პროცესს. გარდა ამისა, ყურძენი უხვად შეიცავს ვიტამინებს, მინერალურ მარილებსა და მიკროელემენტებს: ფოსფორს, კალიუმს, მანგანუმს, რკინას, მაგნიუმს, თუთიას, სპილენძს.

ყურძნის თერაპია შესანიშნავად მოქმედებს არა მარტო გარეგნობაზე, არამედ ჯანმრთელობაზეც: ხელს უწყობს დეზინტოქსიკაციას და ორგანიზმიდან ორგანული მჟავების გამოდევნას, რომელიც არის იმ ადამიანების ტკივილის წყარო, ვინც დაავადებულია რევმატიზმითა და ართრიტით, აგრეთვე აუმჯობესებს კუჭ-ნაწლავის მუშაობას, აღადგენს მინერალურ ბალანსს, ზრდის ორგანიზმის წინააღმდეგობას, ამაგრებს ნერვულ სისტემას და მხედველობას.

ჟენტი

დავიწყებული ხალხური რეცეპტები

ბრინჯის დროს: დილით მიირთვით რძიანი კაკაო და ბუტერბროდი: კარაქნაშუღ პურზე დაანეჭეთ წვრილად დაჭრილი ნიორი და ყველი.

ხაზოვის დროს: დილით უზმოზე დალიეს 1/2 ჩ/ქ ცივი, უგაზო წყალი და იმავე რაოდენობის ნებისმიერი ბიოკვეფრი. დაახლოებით ნახევარ საათში, ყველაფერი „მოგვარდება“.

ხმელაბის დროს: 15გ ანისულის თესლს დაასხით 1 ჩ/ქ მდუღარე წყალი, წამოადუღეთ და მიიღეთ ნაყენი 3-4-ჯერ დღეში, ჭამამდე.

ორგანიზმს წინააღმდეგობა: 2-3 თვის განმავლობაში ყოველდღე თითო ცალი შავი ბოლოვი გარეცხეთ, გაფხიკეთ კანი (არ გათალოთ!), განურეთ წვენსანურში და მიიღეთ 1 სკ 3-ჯერ დღეში.

რადიკულიტის, ოსტეოპოროზის და ნალხა ნიჰრალგიური ტიპილიზის დროს: რეკომენდებულია შემდეგი საშუალებები: დაქუცმაცეთ მყაუნას ფესვები, 1 სკ მცენარეს დაასხით 1,5 ჩ წყალი, ადუღეთ 15 წუთი და გააჩერეთ 1 დღე-ღამე. აურიეთ და დაიზილეთ მტკივანი ადგილები. შეგიძლიათ აილიოთ 2 სკ დაქუცმაცებული ისპანხის ფოთლები, 300 გ ბოლოვის წვენი, 200 გ თავლი და 100გ არაყი. აურიეთ, გააჩერეთ 1 დღე და ღამე და გამოიყენეთ დასახელებად.

სუფთა კუჭ-ნაწლავი ჯანმრთელობის საუკვალა

ერთხელ ჰიპოკრატეს ჰკითხეს: ადამიანის შინაგანი ორგანოებიდან რომელია უფრო მნიშვნელოვანი და უმალ უპასუხა: კუჭ-ნაწლავი თუ წესრიგშია, ადამიანს შეუძლია თავი ჯანმრთელად მიიჩნიოს.

სწორი ნაწლავის დაბინძურება კუჭ-ნაწლავის მოშლილობის, კანის დაავადების, ალერგიების, ანემიების, შაკის და სხვა დაავადებების პირველი მიზეზია. სწორი ნაწლავის დაბინძურებას იწვევს არასწორი კვება, მჯდომარე ცხოვრების წესი, სტრესები და ა.შ.

ორმოცი წლის ადამიანებმა, განსაკუთრებით მათ, ვისაც ანუშებს კოლიტი, უნდა დაიწყონ კუჭ-ნაწლავის რეგულარული განმწევა. სპეციალისტების აზრით, ყველაზე ხელსაყრელი საშუალებაა გამწმენდი ოყნა 1-2 ლ მოცულობით. 1 ლ ანადუღარ წყალში ჩაანურეთ 1 ლიმონის წვენი (ან ვაშლის ძმრის სუსტი ხსნარი, ან მანგანუმის ბაცი ხსნარი), შეიძლება გამოიყენოთ გამწმარი გვირილას ან ქრისტესისხლას ნახარში: 2-2 სკ დაფხენილ ბალახს დაასხით 1 ლ წყალი, მოხარშეთ, გააჩერეთ 20 წუთი. თბილი ჩაასხით ოყნაში, ჯერ ნახევარი ლიტრი, თანდათან მოუმატეთ მოცულობა, იმის მიხედვით, როგორ წავა განმწევა.

ოყნების ოპტიმალური რაოდენობა 7-10 ლიტრის განმავლობაში დღეში ერთხელ. მერე უნდა შეისვენოთ, რათა აღდგეს ნაწლავების მიკროფლორა.

მკურნალობის კურსის შემდეგი უნდა განესაზღვროთ წონის დაკლებით და გუნება-

განწყობილების საგრძნობი გაუმჯობესებით. მსხვილი ნაწლავის განმწევა შეიძლება სამკურნალო სასმელითაც: 5 სკ ფიჭვის წინეს, 1 სკ ასკილს და ხახვის ფურცელს, დაასხით 1 ლ ცივი წყალი, ადუღეთ 5 წუთი, გააჩერეთ 8 სთ. მიღებული სითხეს დაუმატეთ 1 ლ ადუღებული წყალი და დალიეთ 1 ჩ 3-ჯერ დღეში ერთი თვის მანძილზე.

ოტდონი №19

ქოსოვო „აგუ გრაიზი“

პოლიტიკური ბერლინი შემოვითებულია ხმებით, რომლებიც გავრცელდა გერმანელების მიერ პრიმტინის (კოსოვო) ციხეში თითქოსდა ტყვეების წამების ამსახველ ფოტოებთან დაკავშირებით (თუმცა ეს ფოტოები თვალთ არავის უნახავს!). თავდაცვის მინისტრის პეტერ შტრუკის სახელით გაკეთებულ განცხადებაში ნათქვამია: — ჩვენი დავალებით, კოსოვოში გერმანული კონტინგენტის სარდლობა იძიებს, სად არის ამ ხმების სათავე. გერმანიის პოლიტიკური თუ სამხედრო წრეების შემოვითება გასაგებია — დემოკრატიულ გერმანიას სურს, რომ ავღანეთში, კოსოვოში, ბოსნიაში და სხვაგან მის სამშვიდობოებს ხედვებოდნენ არა როგორც ოკუპანტებს, არამედ როგორც დამცველებს. თავდაცვის მინისტრმა საგანგებოდ აღნიშნა, — დარწმუნებული ვარ, ფოტოებს ვერ მოიძიებენ იმ უბრალო მიზეზის გამო, რომ ისინი არ არსებობს. ჩანს, ვიღაცას სურს ჩრდილი მიაყენოს გერმანულ სამხედროებს, რომელთა ხელში შემოდგომიდან თავს მოიყრის კოსოვოში მთელი სამშვიდობო კონტინგენტის ხელმძღვანელობა.

იზვესტია №91

ისრაელი „გეროის კარიბჭიდან“ გავიდა

ისრაელის არმიამ ოფიციალურად გამოაცხადა, რომ პალესტინის ქალაქ რაფაში (ლაზის სექტორი) სამხედრო ოპერაცია დასრულდა. ისრაელები ამ ქალაქს „ტერორის კარიბჭეს“ უწოდებენ, რადგან სწორედ აქედან, ეგვიპტეში გამავალი გვირაბის საშუალებით, შედის ლაზის სექტორში იარაღი. ისრაელის დაზვერვას ხელში ჩაუვარდა ინფორმაცია, რომ ეგვიპტის ტერიტორიაზე იყიდება „კატიუშას“ ტიპის რაკეტები, რომლებიც გვირაბებით პალესტინელებისთვის უნდა მიეწოდებინათ. თუ „ჰამასსა“ და „ისლამურ ჯიჰადს“ ხელში ჩაუვარდებოდათ ეს რაკეტები, ისრაელის ბევრ ქალაქს დიდი განსაცდელი ელოდა. ამის თავიდან ასაცილებლად რაფაში ბლოკირებული იქნა. მსოფლიო საინფორმაციო საშუალებები კი ავრცელებდნენ ცნობას — ისრაელებმა ბლოკადის დროს ქალაქი თითქმის მთლიანად დაანგრეს. ისრაელელი სამხედროები ამბობენ, — იმ სახლებს ვუტყვით, სადაც პალესტინელი სნაიპერები იყვნენ გამაგრებულნი, სხვა რა გზა გვქონდაო. ისრაელს ეგვიპტის დახმარების იმედი აქვს. სავარაუდოდ, ეგვიპტე მზად არის, ლაზის საზღვართან იმის საფასურად დაეხმაროს ისრაელს, რათა პალესტინის ავტონომიის თავკაცს, იასირ არაფატს ბლოკადა მოეხსნას და თავისუფლად გადაადგილების საშუალება მიეცეს.

კომერსანტი

აშშ-ის სახსარსახური გეროისგანს აქვს

ამერიკის სპეცსამსახურები ეძებენ 7 ტერორისტს, რომლებმაც შესაძლოა ამ ზაფხულს, ან შემოდგომაზე მოაწყონ ტერაქტები აშშ-ში. გენერალური პროკურორის ჯონ ეშკროფტის თქმით, ტერაქტებს ალბათ რომელიმე დიდ პოლიტიკურ მოვლენას დაამთხვევენ, მაგალითად, ჯორჯიის შტატში „დიდი რვიანის“ შეხვედრას, ნიუ-იორკსა და ბოსტონში რესპუბლიკელთა და დემოკრატთა პარტიების წინასაარჩევნო ყრილობებს, ან აშშ-ის საპრეზიდენტო არჩევნებს. შევიდით ექვმიტანილის დაჭერაში აშშ-ის მთავრობა 55 მლნ დოლარს გადაიხდის. ჟურნალისტებს უჩვენეს ექვმიტანილი ფოტოები. ეშკროფტმა განაცხადა, — ეს პირები ძალიან საშიში არიან ქვეყნისთვის. ტერორისტთა შორის ერთი ქალია — პაკისტანში დაბადებული 32 წლის ააფია სიდყი, რომელსაც მასაჩუსეტისის ტექნოლოგიური ინსტიტუტი

აქვს დამთავრებული, ამჟამად, სავარაუდოდ, პაკისტანში უნდა იყოს.

გენერალურმა პროკურორმა და გამოძიების ფედერალური ბიუროს დირექტორმა რობერტ მიულერმა მოქალაქეებს სიფხიზლისავე მოუწოდეს.

სტრატეგიული კვლევის საერთაშორისო ინსტიტუტის ანალიტიკოსების მონაცემებით, უსამა ბინ ლადენს 18.000 მებრძოლი ჰყავს. ისინი ყოველწუთს მზად არიან, თავს დაესხ-

ან სამიზნეებს ევროპასა და ამერიკის შეერთებულ შტატებში. ტერორისტები მსოფლიოს 60 ქვეყანას არიან მოდებული.

ნუს რუ

ბაქო განაწყენდა...

აშშ-ის სახელმწიფო დეპარტამენტის მიერ გამოქვეყნებული მოხსენების იმ ნაწილში, რომელიც აზერბაიჯანს ეძღვნება, ოფიციალური ბაქო დემოკრატიის ნორმების დარღვევისათვის მკაცრად გაკრიტიკებული. კერძოდ, ნათქვამია, რომ 2003 წელს ილჰამ ალიევის პრეზიდენტად არჩევას მრავალი სერიოზული დარღვევა ახლდა. უშიშროების სამსახურების თანამშრომლები დემონსტრანტთა მიმართ იყენებდნენ ძალას, დაკავებულებს სცემდნენ, აწამებდნენ. მოხსენების გამოქვეყნებიდან რამდენიმე დღის შემდეგ ცნობილი გახდა, რომ აზერბაიჯანმა, სომხეთისა და საქართველოსგან განსხვავებით, ვერ გაიმარჯვა სპეციალურ ამერიკულ

პროგრამაში, რომელიც დიდ ფინანსურ დახმარებას უწევს განვითარებად ქვეყნებს. სიძინ აზერბაიჯანის ამოღების მიზეზზე გულახდილად ილაპარაკა პროგრამის ამერიკელმა კოორდინატორმა კარლოს პასკუალემ. მისი თქმით, ბუშის ადმინისტრაციას საჭიროდ მიაჩნია, რომ დახმარება გაენიოს მხოლოდ იმ ქვეყნებს, რომლებიც ახორციელებენ ეკონომიკურ რეფორმებს, ხელს უწყობენ დემოკრატიის განვითარებას და ზრუნავენ მოსახლეობის კეთილდღეობაზე. 16 მაძიებლიდან, რომლებსაც სურდათ ფინანსური დახმარების მიღება, 2004 წელს დსთ-ის ქვეყნებიდან მხოლოდ საქართველო და სომხეთი მიიღეს (დაუბრუნებლად) დახმარებას:

საქართველო 500 მლნ დოლარს, სომხეთი — 300 მლნ დოლარს.

ოფიციალურ ბაქოს განსაკუთრებით ის ეწყინა, რომ სომხეთი ამჟომინდეს, თუმცა სომხეთისგან განსხვავებით, ყველაფერში პროამერიკულ პოზიციას უჭერს მხარს. საქართველო ამჟამად აშშ-დან სხვადასხვა არხის საშუალებით ღებულობს მილიარდი დოლარის ფინანსურ დახმარებას, სომხეთი დაახლოებით 400 მლნ-ს, აზერბაიჯანი მხოლოდ 70 მილიონს.

ანალიტიკოსთა აზრით, აზერბაიჯანის ახლანდელ მმართველ ელიტას სხვა აღარაფერი რჩება, გარდა იმისა, რომ კრემლის კარს მიუჯაჭუროს.

ბი-ბი-სი

პრაღის მოგზავლი პრაღიკი მუსიკარი იქნება

ამერიკელმა დიპლომატებმა, ბოლოს და ბოლოს, გამოძენეს ღირსეული კანდიდატი ერაყის დროებითი მთავრობის მეთაურის პოსტზე. მას ძალაუფლებას 1-ელ ივლისს გადასცემენ. აშშ ერაყს პრემიერად სთავაზობს ბირთვულ პრობლემებზე მომუშავე მეცნიერს, 62 წლის ჰუსეინ ალ-შაჰრისტანის, რომელმაც 10 წელი გაატარა სადამ ჰუსეინის ჯურღმულებში. ეს კანდიდატურა მისაღება აშერიკის შეერთებული შტატების, გაეროს, ერაყელი შიიტების, სუნიტების და შესაძლოა, თვით ქურთებისთვისაც კი. შაჰრისტანის დიდი პოლიტიკური გამოცდილება არა აქვს, ბევრი სხვა ერაყელი ლიდერისაგან განსხვავებით, მას არასდროს შეუქმნია დისიდენტური პარტია. სამაგიეროდ, სხვა, ყველასთვის მოსა-

წონი თვისებები აქვს. ის შიიტებისათაყვანო „დიდი აიათოლას“ — ალ სისტანის თანამოაზრეა. გარდა ამისა, ერაყელმა იციან — 10 წელი ციხეში იმითმ იჯდა, რომ უარი თქვა ატომური ბომბის შექმნაში მონაწილეობაზე. სწორედ შაჰრისტანი არწმუნებდა ამერიკელებს — სადამ ჰუსეინის მასობრივი განადგურების დიდძალი იარაღი აქვსო, მაგრამ

დღემდე ამ იარაღს ვერაფერს მიაგვლია.

შაჰრისტანი 1991 წელს „აბუ გრაიბის“ ციხიდან გაიქცა და ცოლ-შვილთან ერთად ჩრდილოეთ ერაყში გადასახლდა. ამ ნაწილს ქურთები აკონტროლებდნენ. ჰუსეინის ჯარის იქ შეჭრის შემდეგ შაჰრისტანი ირანში გაიქცა, იქიდან ლონდონში გადავიდა საცხოვრებლად და უნივერსიტეტში ლექციებს კითხულობდა. მაისის დასაწყისში „უოლსტრიტ ჯორნალში“ გამოქვეყნდა მისი სტატია „საარჩევნო ციხე-ციხელება“, რამაც განაპირობა ამერიკელთა არჩევანი. შაჰრისტანიმ განსაზღვრა მომავალი დროებითი მთავრობის უფლებამოსილება, რომლის მთავარი ამოცანაა შექმნას პირობები 2005 წლის საყოველთაო არჩევნებისთვის.

ნიუ ზუიქი

მოკლედ

აგროვის სასამართლომ ადამიანის უფლებათა დაცვის დარგში, ნაწილობრივ დააკმაყოფილა ოლიგარქ ვლადიმირ გუსინსკის საჩივარი. სასამართლომ აღიარა, რომ რუსეთის გენპროკურატურამ გუსინსკის რამდენიმე დღით თავისუფლება უკანონოდ აღუკვეთა. რუსეთმა უნდა გადაიხადოს 88 ათასი ევრო სასამართლო ხარჯების სახით. თავად გუსინსკის კომპენსაციაზე უარი ეთქვა. რუსეთი ევროპის სასამართლო გადაწყვეტილებას გაასაჩივრებს, რადგან ამის საფუძველზე შეიძლება დაკმაყოფილდეს მ. ხოდორკოვსკის და პ. ლებედის ანალოგიური საჩივრები.

თურქმენეთის პრეზიდენტმა საფარმურატ ნიაზოვმა საჯაროდ პირველად განაცხადა, რომ მსხვილი ბიზნესმენია — აქვს ქათმების უზარმაზარი ფაბრიკა, სადაც ეკოლოგიურად სუფთა ფრინველს ზრდიან. პრეზიდენტის დედლები, ცხადია, მარტო ნიაზოვის სუფრას არ ამწვენებენ, რესტორნებიც ყიდულობენ, კგ-ს 8 დოლარად. ნიაზოვმა განაცხადა, — ბიზნესის დანეყებად ბანკში კრედიტით ავიღე 3,5 მლნ დოლარი და საქმე ისე კარგად წამვიდა, რომ ვალი უკვე დავაბრუნე. მინდა ჩემი წამოწყება სხვებისთვის მაგალითად იქცესო. თურქმენბაშის ფაბრიკა მთებშია და მას ძირითადად, უცხოელები ემსახურებიან.

ირანში 6,2 ბალიანმა მინისქვრამ 50 ადამიანის სიცოცხლე შეინარა, 100-ზე მეტი დაზარალდა. 80 სოფელი თითქმის მთლიანად დაინგრა. 16 ადამიანი დაიღუპა თეირან-შალუსუს გზაზე.

შიანგაში (ყოფ. ბირმა) ტროპიკულ თავსება წვიმაში 140-ზე მეტი ადამიანი დაიღუპა. ქვეყნის მასობრივი საინფორმაციო საშუალებები, რომლებსაც ხუნტა აკონტროლებს, ამ საკითხზე დუმან. ტრაგედიის შესახებ ინფორმაცია გაეროს ბავშვთა ფონდის წარმომადგენლებმა გაავრცელეს და საერთაშორისო ჰუმანიტარულ ორგანიზაციებს ქარიშხლით დაზარალებულთათვის სურათი და წამლები სთხოვეს.

ჰაიტიში სტიქიური უბედურების მსხვერპლთა რიცხვი დღითი დღე იზრდება და უკვე 900-ს მიაღწია. განადგურებულია 1300-ზე მეტი სახლი, აუარება ადამიანი უგზო-უკვლოდ დაიკარგა.

ჩრდილოეთ ოსეთში, სადგურ ელსოტოვოს მახლობლად, აფეთქების შედეგად ლიანდაგს ასცდა სამგზავრო მატარებელი მოსკოვი-ვლადიკავკაზში. მგზავრები არ დაზარალებულან, რადგანაც მატარებელი ნელა მიდიოდა და ამიტომ ვაგონები არ გადაბრუნებულა. მგზავრები ავტობუსებით ჩაიყვანეს ვლადიკავკაზში. ექსპერტთა ვარაუდით, ასაფეთქებელი ნივთიერება ლიანდაგებზე იყო ჩამონტაჟებული. პროკურატურა ტერორისტულ აქტს იძიებს.

გვერდი მოაზრება
ნანა ანტონოვა-ილურიძე

ვის ვითამაშები ახლა?

გთხოვთქო

მეც ვითამაშები ახლა?

ახლა წყნარად არიან, თუმცა სეპარატისტებისაგან აგრესიას შეუძლებელ უნდა ველოდოთ

რაგომ იქცნენ ოსები და ქართველები რუსეთის მოქალაქეებად?

(დასაწყისი იხ. გვ. 7)
კოკოითი ცხინვალელ ოსებს დიდი ხანია რუსულ პენსიებს უხდის, ახლა მთელი რეგიონის მოსახლეობას დაჰპირდა იმავეს. ეს თუ გააქვთა, მისი რეიტინგი აიწევს და საპრეზიდენტო არჩევნებზე გამარჯვების რეალური შანსი ექნება, თორემ მაგ თაობის ხალხს ქართველებზე ძვირს ვერ ათქმევინებ. ვისაც უცხოვრია ქართველთან ერთად, გაუზიარებია ჭირი და ლხინი, იმას ქართველი დღემდე ძველებურად უყვარს. მაგრამ ომის შემდეგ გაზრდილი ახალი თაობა ქართველების მიმართ კარგად განწყობილი არ არის.

ქართულ სოფლებში მართლაც ისეთი განწყობა გეუფლება, თითქოს ისევ გორის რაიონში იყო. თუ ცხინვალში მხოლოდ რუსული წარწერები გვხვდება, ამ სოფლებში ყველაფერი ქართულია — პურიც, ლუდიც და ბაგიათის მინერალური წყალიც, რომელსაც დიდი ლიხვის ხეობაში უკვდავების წყალს უწოდებენ. თამარაშენში ქართველები გზის პირას, ბირჟაზე დგანან. ვესალმებით. 26 მაისს ვულოცავთ ერთმანეთს. აქაურები თითქმის ყველანი ქართულ ნომრებიანი მანქანებით დაქრანან. და ეს იმ დროს, როცა გორის ქუჩებში მრავლად შეხვდებით ოსური ნომრების მქონე ქართველების მანქანებს. მათ ქართული ბიუჯეტის დაზარალება არად უღირთ და უმნიშვნელო სიიაფის გამო ცხინვალში იღებენ ავტომობილის ნომრებსა და ტექნიკურ პასპორტებს.

ასეთი ნომრებით რომ დაქრისხართ, არავინ განუხებთ? — ვკითხე ბირჟაზე შეკრებილ ქართველებს. „აქ საქართველოა და ყველაფერი ქართულია, თუ ცხინვალს გულისხმობთ, საქმე იქაც მარტივადია, თუ ჩვენი ნომრები არ მოეწონებათ, მაშინ არც მაგათნომრიან მანქანებს გავატარებთ ჩვენს სოფლებზე გამავალ სამხედრო გზაზე.“

თავის დროზე აქაურმა ქართველებმა რეგიონიდან გახიზნული ცოლ-შვილი უკან დააბრუნეს. ასე უკეთ დავიცავთ ჩვენს მიწას და ხეობას არ დაეთმოთო. მათ კარგად ესმოდათ ცხინვალსა და ჯავის რაიონის ოსურ სოფლებს შორის მოქცეული ქართული სოფლების, როგორც საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობის დამცავი ფორპოსტის მნიშვნელობა. ამიტომაც ლოგიკური იქნება თუ ვიტყვით, რომ არა ამ ხეობის მკვიდრ ქართველთა ვაჟაცობა, მშობლიურ მიწაზე მყარად დგომა, დღეს სამაჩაბლოს რეგიონში სხვა ვითარება იქნებოდა და ცხადია, ვერც ამ რეპორტაჟს შემოგთავაზებდით.

ოსი მეგზურები თამარაშენში რჩებიან იქაურ მეგობრებთან, მე კი ქართველებთან ერთად ვაგრძელებ გზას. სოფელ კესვში უკვე მთავრდება ქართული საზღვარი. ბლოკპოსტზე იქაც სიმშვიდეა. ქართველი და ოსი ძალოვნები უფრო „მოზირაჟავენ“ ჰგვანან, ვიდრე საზღვრის მცველებს. იქვეა ერთადერთი რუსი ჯარისკაციც, სამშვიდობო ძალების წარმომადგენელი. იგი ავტომატის კონდახს დაჰყრდნობია და თვლევს. ბლოკპოსტიდან რამდენიმე ასეულ მეტრში მოჩანს ჩატყლილი ხიდი. ხიდს იქით ჯავის რაიონის ოსური სოფლები და როკის გვირაბია. ომის

დროს ამ ხიდიდან ელოდნენ ქართველები ძირითად საფრთხეს, ამიტომაც აუფეთქებიათ იგი. შედეგად ხეობა ისე ყოფილა დაცული, რომ იქ ჩიტიც ვერ შეფრინდებოდა. „ეს ხიდი მაშინ აღდგება, როცა ოფიციალურად აღდგება ქართველების და ოსების ძმობა და როკის გვირაბს ქართველი მესაზღვრეები გააკონტროლებენ. ეს დრო ახლოსაა“ — მეუბნებიან ლევანი და ნიკოლოზი.

ბიჭებს ვესაუბრები:
— **ამბობენ, ახალგაზრდები კოკოითს უჭერენ მხარს, რუსეთისკენ იცხადებიანო.**

— თითოეულ ჩვენგანს მეტ-ნაკლებად გვაქვს ურთიერთობა ოსურ მხარესთან. ზოგთან ვმეგობრობთ, ზოგთან ვნათესაობთ კიდევ. ვიცით მათ რა სურთ, რა განწყობა აქვთ ჩვენ მიმართ. არის უმნიშვნელო, მართლაც სეპარატისტულად მოაზროვნე კატეგორია, რომლის აზრიც მასას არ აინტერესებს.

— **სეპარატისტულად მოაზროვნეების მხრიდან აგრესია თუ შეიძლება?**

— ადრე უფრო იგრძნობოდა. ახლა წყნარად არიან, თუმცა მათგან აგრესიას მუდმივად უნდა ველოდოთ. ჩვენ არ ვფიქრობთ იარაღის ძალით რაიმეს გადაწყვეტას. სადაც იარაღი ჩაერევა, იქ მშვიდობა ვერ გაიმარჯვებს. 21-ე საუკუნეა, ადამიანური ურთიერთობით უნდა მოვაგვაროთ ყველა პრობლემა.

ლევანი — ოსების 90%-ს, შეიძლება მეტსაც, პრობლემის უსისხლოდ მოგვარება სურს. უზრალოდ

დაბრუნებულმა პუტინის უზარმაზარი „ბილბორდი“ დავინახე წარწერით: „პუტინ ნამ პრეზიდენტი“. ოსებს კი ზედ მიუწერიათ — მამ ჯაბიევიჩი (კოკოითი) ვინ ჯანდაბაო (სურათი არ გადამაღებინეს). როგორც მეუბნებიან, ჩემი ცხინვალელი მასპინძელი პრეზიდენტი კოკოითის ოჯახის ახლობელია, ყველა პატივს სცემს. გამაოცა ოჯახის უფროსის და სხვა წევრების დახვედრამ.

მასპინძელმა შინ ხელკავით შემიყვანა. სახელდახელოდ გაეშალათ სუფრა. „დღეს ჩვენ ისევ ერთიანი საქართველოს მოქალაქეები ვართ. მალე ყველაფერი კარგად იქნება“ — ამ სიტყვებით მიმიაპტივა სუფრასთან (როგორც მითხრეს, იგი დიდ ინფორმაციას ფლობს და სეპარატისტების წინააღმდეგაც გამოდის). სამწუხაროდ, ვერ დავასახელებ მის ვინაობას. გულდანწყვეტილია საქართველოს ძველი ხელისუფლების მიერ დაშვებული შეცდომების გამო და იმედი აქვს, რომ ახალი ხელისუფლება იმავეს არ გაიმეორებს.

„ქართული ხელისუფლების შეცდომა იყო, ოსებს რომ ქართული პასპორტები არ მისცეს. ახლა ოსების უმრავლესობა საქართველოს მოქალაქე იქნებოდა და არა რუსეთის. რატომ დართეს რუსებს აქ პარპაშის ნება, ნუთუ იმიტომ, რომ ცხინვალში მღვრიე წყალი ყოფილიყო და აქ ხელი ყველას თანაბრად მოეთხოვ? — მეკითხება ჩემი მასპინძელი. იგი კატეგორიულად ეწინააღმდეგება ერგენეთის ბაზრობის არსებობას: „თუ ერგენეთის ბაზრობას გააქრობთ, თუ კონტრაბანდას სამუდამოდ გადაკეტავთ, ე.წ. სამხრეთ

„ფუტბოლა“, უკვე დააპატიმრა ცხინვალის პოლიციამ“.

მასპინძლის ოჯახის წევრები შემომჩივიან: „გვეშინია დაღამების და გათენების, არ ვიცით, როგორი დილა გაგვიტენდება, აღარ გვინდა ასე ცხოვრება. იმედი გვაქვს, ომი არ იქნება.“ მათგან შევიტყვე, რომ ცხინვალის რეგიონში ქართველებსაც ჰქონიათ რუსული პასპორტები. „ჩვენც და ქართველებიც მხოლოდ

პენსიის გამო ვიქცით რუსეთის მოქალაქეებად. ეკონომიკური ფაქტორი ბევრს ნიშნავს. თუ საქართველოს ხელისუფლება ეკონომიკური ყოფის გაუმჯობესებას შეძლებს, ყველა ტერიტორიულ პრობლემას მოაგვარებს“.

შეზინდა. ცხინვალში სტუმრობა დასრულდა. მასპინძელს ვემშვიდობები.

სევდიანმა დაგტოვე ცხინვალის საზღვარზე კვლავინდებურად ოსები და რუსები იდგნენ. ვერ მოვითმინე, მანქანიდან გადავედი. ოსებს მიუახლოვდი და გავუბი საუბარი.

— **რისთვის დგახართ აქ?**
— მშვიდობისთვის.

— **ასე შეიარაღებულები?**
— ჩვენ არ ვიცით, როგორ მოვა მტერი.

— **ვინ არის მტერი?**
პაუზა.

ჯერ მიყურებენ, მერე უხერხულად ილიმებიან.

ერთი ჩაფიქრებული მეუბნება — ცხოვრება რთულია, ძალიან რთული. ვეთანხმები, მაგრამ კითხვას ვუბრუნებ:

— **ნუთუ არ არსებობს გზა, რომელიც ცხოვრებას**

მასპინძელმა შინ ხელკავით შემიყვანა. სახელდახელოდ გაეშალათ სუფრა. „დღეს ჩვენ ისევ ერთიანი საქართველოს მოქალაქეები ვართ. მალე ყველაფერი კარგად იქნება“ — ამ სიტყვებით მიმიაპტივა სუფრასთან (როგორც მითხრეს, იგი დიდ ინფორმაციას ფლობს და სეპარატისტების წინააღმდეგაც გამოდის). სამწუხაროდ, ვერ დავასახელებ მის ვინაობას. გულდანწყვეტილია საქართველოს ძველი ხელისუფლების მიერ დაშვებული შეცდომების გამო და იმედი აქვს, რომ ახალი ხელისუფლება იმავეს არ გაიმეორებს.

ოსეთის რესპუბლიკაც ვეღარ იარსებებს. რადგან ამ თითიდან გამოწვეული ქალაქი-პოლისის ეკონომიკა მთლიანად ერგენებზე დამოკიდებულია. მისი გაქრობით კი ყულფს ნაუჭერი ყელში სეპარატისტულ ხელისუფლებას.

გახსოვთ ალბათ, ქვემო ქართლის რწმუნებულის მანქანას რომ ესროლეს, ეს კონტრაბანდისტების ინსპირირებული არ ყოფილა. ეს შემთხვევითობა იყო. ოსმა ნარკომანებმა ქარელის მანქანის გაჩერება მოინდომეს. ეგონათ, რახან ქართული ნომრები ჰქონდა, მანქანის პატრონს ფულს გამოსძალავდნენ. დამნაშავეები, მეტსახელად „ზეზე“ და

პენსიის გამო ვიქცით რუსეთის მოქალაქეებად. ეკონომიკური ფაქტორი ბევრს ნიშნავს. თუ საქართველოს ხელისუფლება ეკონომიკური ყოფის გაუმჯობესებას შეძლებს, ყველა ტერიტორიულ პრობლემას მოაგვარებს“.

შეზინდა. ცხინვალში სტუმრობა დასრულდა. მასპინძელს ვემშვიდობები.

სევდიანმა დაგტოვე ცხინვალის საზღვარზე კვლავინდებურად ოსები და რუსები იდგნენ. ვერ მოვითმინე, მანქანიდან გადავედი. ოსებს მიუახლოვდი და გავუბი საუბარი.

— **რისთვის დგახართ აქ?**
— მშვიდობისთვის.

— **ასე შეიარაღებულები?**
— ჩვენ არ ვიცით, როგორ მოვა მტერი.

— **ვინ არის მტერი?**
პაუზა.

ჯერ მიყურებენ, მერე უხერხულად ილიმებიან.

ერთი ჩაფიქრებული მეუბნება — ცხოვრება რთულია, ძალიან რთული. ვეთანხმები, მაგრამ კითხვას ვუბრუნებ:

— **ნუთუ არ არსებობს გზა, რომელიც ცხოვრებას**

ოსეთის რესპუბლიკაც ვეღარ იარსებებს. რადგან ამ თითიდან გამოწვეული ქალაქი-პოლისის ეკონომიკა მთლიანად ერგენებზე დამოკიდებულია. მისი გაქრობით კი ყულფს ნაუჭერი ყელში სეპარატისტულ ხელისუფლებას.

გახსოვთ ალბათ, ქვემო ქართლის რწმუნებულის მანქანას რომ ესროლეს, ეს კონტრაბანდისტების ინსპირირებული არ ყოფილა. ეს შემთხვევითობა იყო. ოსმა ნარკომანებმა ქარელის მანქანის გაჩერება მოინდომეს. ეგონათ, რახან ქართული ნომრები ჰქონდა, მანქანის პატრონს ფულს გამოსძალავდნენ. დამნაშავეები, მეტსახელად „ზეზე“ და

პენსიის გამო ვიქცით რუსეთის მოქალაქეებად. ეკონომიკური ფაქტორი ბევრს ნიშნავს. თუ საქართველოს ხელისუფლება ეკონომიკური ყოფის გაუმჯობესებას შეძლებს, ყველა ტერიტორიულ პრობლემას მოაგვარებს“.

შეზინდა. ცხინვალში სტუმრობა დასრულდა. მასპინძელს ვემშვიდობები.

სევდიანმა დაგტოვე ცხინვალის საზღვარზე კვლავინდებურად ოსები და რუსები იდგნენ. ვერ მოვითმინე, მანქანიდან გადავედი. ოსებს მიუახლოვდი და გავუბი საუბარი.

— **რისთვის დგახართ აქ?**
— მშვიდობისთვის.

— **ასე შეიარაღებულები?**
— ჩვენ არ ვიცით, როგორ მოვა მტერი.

— **ვინ არის მტერი?**
პაუზა.

ჯერ მიყურებენ, მერე უხერხულად ილიმებიან.

ერთი ჩაფიქრებული მეუბნება — ცხოვრება რთულია, ძალიან რთული. ვეთანხმები, მაგრამ კითხვას ვუბრუნებ:

— **ნუთუ არ არსებობს გზა, რომელიც ცხოვრებას**

ეკა ლომიძე

რას წერენ ჩვენზე

პრეზიდენტი და პილი პილი

(დასაწყისი იხ. გვ. 14)

მან აღნიშნა, რომ საქართველო და მისი პრეზიდენტი სახელმწიფოს დაშლას არასდროს შეეგუებიან. სააკაშვილმა ქართველებსაც მოუწოდა, ერთხელ და სამუდამოდ დაძლიონ „დამარცხებული ერის“ კომპლექსი. აღსანიშნავია, რომ საქართველოს პრეზიდენტი ამჯერად უფრო თავშეკავებული იყო, ვიდრე წინა საღამოს, როცა ჟურნალისტებს განუცხადა, — საქართველო უფრო მალე გათლიანდება, ვიდრე ბევრს ჰგონია, ყველაფერს ვიღონებ, რომ ეს ჩემი პრეზიდენტობის დროს მოხდესო. წინასწარმო გამოცხადებაში სააკაშვილი უფრო დანერგებით შეეხო ქართულ-აფხაზური ურთიერთობის მოგვარების შესაძლო სქემებს. მისი თქმით, თბილისი აფხაზეთს საქართველოს შემადგენლობაში დასაბრუნებლად, ასიმეტრიული ფედერალიზმის პირობებსაც შესთავაზებს, მაგრამ არ დაუშვებს იმის განმეორებას, რაც აჭარაში ხდებოდა... „უპირველესად, ჩვენ ჯერ აფხაზეთს უნდა მოველაპარაკოთ, მერე კი დარეგულირების პროცესს შეიძლება რუსეთიც შეუერთდეს“, — განაცხადა საქართველოს პრეზიდენტმა. სამხედრო აღლუმზე გამოსვლისას სააკაშვილმა უმთავრესად ილაპარაკა შევარდნაძის შემდგომი პერიოდის მიღწევებზე. სიმაღლედ რომ ითქვას, რეალური სიტუაცია ისეთი იდეალური არ არის, როგორიც პრეზიდენტმა დახატა. ეროვნული დღესასწაულის წინაღულს თბილისში საპროტესტო აქციები მოეწყო: პატიმართა უფლებების დამცველი კომიტეტის ხელმძღვანელი ნანა კვაბაძე ციხეებში წამების დაუყოვნებლივ შეწყვეტას ითხოვდა, ხოლო ირინა სარიშვილი-ჭანტურია — ერაყიდან ქართველი ჯარისკაცების გამოწვევას და საქართველოს გარეთ ყოველგვარ სამხედრო კამპანიებში მონაწილეობაზე უარის თქმას. არც რეგიონებშია სიმშვიდე.

პრეზიდენტს გუგუბა პარლამენტმა გაუფუჭა — 26 მაისისთვის არ დაამტკიცა სახელმწიფო გერბი.

თბილისური აღლუმის შემდეგ უმაღლესმა მთავარსარდალმა ბათუმში მეორე აღლუმი მიიღო, ამჯერად — სამხედრო-საზღვაო.

ნეზავისიშია გაზეტა

ქასოხოვს სამხრეთ ოსეთის პალი ანუხეხს

ჩრდილოეთ ოსეთის პრეზიდენტმა ალექსანდრე ძასოხოვმა რუსეთს შესთავაზა, საქართველოსგან მიიღოს გარანტიები იმისა, რომ აფხაზეთსა და სამხრეთ ოსეთში ძალას არ გამოიყენებს. თბილისთან კონფლიქტის დროს 100 ათასზე მეტმა ოსმა დატოვა საქართველო. მას უნდა გამოარკვიოს, არსებობს თუ არა სამართლებრივი ბაზა დევნილი ოსებისთვის უძრავი ქონების ან სხვა საკუთრების დაბრუნების შესახებ. ძასოხოვის აზრით, საჭიროა საქართველოსა და სამხრეთ ოსეთს შორის შეიქმნას ეკონომიკური კეთილდღეობის ზონა, ხოლო უახლოეს 5 წელიწადში იქიდან მიღებული შემოსავალი მოახმარონ ოსურ-ქართულ კონფლიქტში დაზარალებულებს. ძასოხოვს ძალიან აშფოთებს მოვლენები, რაც შეიძლება სამხრეთ ოსეთში განვითარდეს.

ინტერფაქსი

მოამზადა თინათინ მარგველაშვილი

ცხოვრებისეული კურიოზები

1. სამტრედია-ლანჩუთი – 1:1

ტრადიციულად ყოველთვის საინტერესოდ და დაძაბულად ტარდებოდა ფეხბურთის მატჩები სამტრედიის „ლოკომოტივის“ და ლანჩუთის „გურიას“ შორის, რომელსაც უამრავი მაყურებელი ესწრებოდა.

1974 წელს ორივე გუნდი საბჭოთა კავშირის პირველობაზე მე-3 ზონის მეორე ლიგაში თამაშობდა. პირველი წრის მატჩი სამტრედიაში შედგა და „ლოკომოტივის“ გამარჯვებით (4:1) დამთავრდა. ადგილი წარმოსადგენია, რა ხდებოდა სტადიონზე. მატჩის დეტორმა, კულტურის სახლის ყოფილმა დირექტორმა, ზელომან ანდრიაშვილმა ფეხბურთის მარშის ნაცვლად (მაშინ თამაშები მარშით იწყებოდა და მთავრდებოდა), რადიოკვანძში გურულების ცნობილი სიმღერა „სიმონა დოლიძე“ დააკვრევინა.

ხომ გახსოვთ ეს სიმღერა როგორ იწყება — „მამაბიჭებო დანაგრული, მე ვარ სიმონა დოლიძე“! ხოლო ის ადგილი, სადაც ნათქვამია: „უბედურად დადგა ჩემთვის“, ზედიზედ რამდენჯერმე გაიმეორებინა, რამაც მატჩის სანახაოდ ჩამოსული გურულები ძალზე გააწაყენა. „გურიას“ მამინდელი შეფი ბატონი ევგრაფი შევარდნაძე გულისწყრომას ხმამაღლა გამოხატავდა და ფეხბურთის საკავშირო ფედერაციაში ჩივილით გვეუქმებოდა. დადგა ლანჩუთში მეორე წრის შეხვედრის დღეც. „დაზვერვამ“ ამბავი მოგვითხრო, გურულები სამაგიეროს გადახდას იმით გვპირდებიან, რომ მატჩის შემდეგ, ასევე მარშის ნაცვლად, ჩვენი კულტურის სახლის მომღერალთა გუნდის რეპერტუარიდან სიმღერას — „თხა ვენახი შეგვიჩაბა“ დაუკრავნო. მხსენლად სამტრედიელებს რაიონის ელქსელის უფროსი მოგვუცხვინა. იმ დროს ლანჩუთი ელექტროენერგიით სამტრედიის რაიონის სოფელ დაფნარიდან იკვებებოდა. ჰოდა, მატჩის დამთავრებამდე 15 წუთით ადრე, გურიის ქსელი მთლიანად გათიშეს. მატჩი იმავე ანგარიშით 1:4-ზე წაგებთ, მაგრამ სამაგიეროდ, გურულებს თავი არ „დავაზავრინეთ“ — ჩვენი სიმღერა არ „გამღერეთ“. ასე რომ, წაგებთ, მაგრამ 1:0-ზე გავიმარჯვეთ.

1980 წელს „გურია“ საბჭოთა კავშირის პირველობის „ა“ კლასის ბინადარი გახდა. სამტრედიელებს მხოლოდ ერთი ქულით გვაჯობეს. გამარჯვებულ გუნდს კოპიტანის აეროდრომზე მთელი გურია ხვდებოდა. შევიტყვეთ, რომ ჩვენს ჯიბურზე გურულები მანქანების კოლონის სამტრედიის ცენტრში გამოტარებას აპირებდნენ. რა გვექნა, ბოლოს მოვიფიქრეთ და როგორც კი კოპიტანის აეროდრომზე თვითმფრინავი დაეშვა, ქალაქის შემოსასვლელის გზაგამტარს ხიდზე სპეციალურამნიანი ორი მანქანა პირისპირ დაგვყენეთ, რითაც შემოსასვლელი მთლიანად გადაკვეთეს და ხიდის ბოძების ორმხრივი შედეგადაც დაიწყეთ. მოადგა კოლონა გზაგამტარს, გადმოვიდნენ გურულები, ხედავენ, ვდგავართ ხიდზე რაიონის რამდენიმე ხელმძღვანელი მუშაკი და ჩვენი „მოხერხებულობით“ კმაყოფილი კოლონას ღიმილით ვუცქერით. ამ დროს ერთ-ერთმა გურულმა შუბლზე ხელი მიიღო და იქ მყოფთა გასაგონად ხმამაღლა გვიჩიო: „რას შვებით, ძაბა, ეგ რა მხიარული ფერი აგირჩევიათ, საქმე სამგლოვიაროდ გაქვთ და გირჩევთ, აი ბოძები შვად გადაღებოთ“. ასე რომ, 1974-ში ჩვენს სასარგებლოდ არსებული ანგარიში 1:0 გურულებმა 1980 წელს გაგვიქვითეს.

ბორის ფოცხვერაშვილი, სამტრედია

2. ხდება ხოლმე...

ოცდაათიან წლებში ზესტაფონში მუშაობდა ცნობილი მკურნალი იორდანე გოცაძე. ვინ არ იყო მისი პაციენტი, ყოველი ჯურის ავადმყოფი აკითხავდა. იყო თერაპევტი, ქირურგი, სტომატოლოგი და თქვენ წარმოიდგინეთ, გინეკოლოგიც კი. მის მოღვაწეობას უამრავი სახუმარო ამბავიც უკავშირდება. აი, ერთი მათგანი: ბატონი იორდანესთან ხანში შესულმა ქალბატონმა თავისი გაუთხოვარი ქალიშვილი მიიყვანა და მუცლის არეში საეჭვო „სიმსუქნის“ მიზეზით დაინტერესდა. იორდანე, ბუნებრივია, იმასვე მისვდა, რომ გოგო ფეხმძიმედ იყო, ამიტომ დედამისთან გასაუბრება გადაწყვიტა:

— ქალბატონო, თქვენს ქალიშვილს რაიმე საეჭვო ხომ არ შემთხვევია?

— რა ვიცი, შენ შემოგველე... რო დინყო გასუქება, ქვკითხე მიზეზი და ასე მიიხრა, შლანგზე დავეცი შემთხვევით...

ბატონი იორდანეს გაელიმა და ჩაილაპარაკა: — კი, კი, ხდება ხოლმე მაგიც... მარა, თლათ შლანგი არ უნდა ყოფილიყო, ალბათ...

დემურ ცერცვაძე, ზესტაფონი

გაეოვლინდა ქაიოზების კონკურსის კიდეც სამი გაეაჩხვავალი

პირველი ადგილი და პრემია — 50 ლარი წილად ხვდა თბილისელ გარონტი მისსს კურიოზებისთვის — „თქვენ აგაშენათ ღმერთმა“ (14,2%); მეორე ადგილზე თბილისელი პაატა პაპურაძე კურიოზით — „უცნაური შეკვეთა“ (13,2%). ბატონი პაატა მიიღებს პრემიას — 30 ლარს.

ხოლო მესამე ადგილი და პრემია — 20 ლარი დაიმსახურა თბილისელმა თიფლაშვილმა პარფოსანიძემ, კურიოზით — „ნახევარ შტატზე“ (5,7%). პრიზიორებს ვულოცავთ გამარჯვებას და პრემიების მისაღებად ველით რედაქციაში ხუთშაბათს, 3 ივნისს, 17 საათზე.

კურიოზების კონკურსი გრძელდება და მასში მონაწილეობის მიღება ყველა მკითხველს შეუძლია.

ნარმატებებს გისურვებთ!

5 ივლისის ნომერში თქვენ შეიტყობთ ივნისის თვის გამარჯვებულთა ვინაობას.

ყუჩადღეა! კურიოზების კონკურსი

„კვირის პალიტრა“ მკითხველის პრემია კურიოზების გვერდისთვისაც დააწესა. კონკურსში მონაწილეობის მისაღებად ავტორებმა უნდა გამოგზავნონ რედაქციაში კურიოზები, ახალი სასაცილო ამბები, ანეკდოტები. საუკეთესოები გამოქვეყნდება.

მიანიჭეთ პრემია საუკეთესო კურიოზის ან ანეკდოტის ავტორს. თუ რომელიმე კურიოზმა ან ანეკდოტმა თქვენი მონონება დაიმსახურა (ყველაზე მეტად), აღნიშნეთ მისი ნომერი ქვეთარში და გამოგვიგზავნეთ. თქვენი ხმა არ დაიკარგება და თვის ბოლოს გადაწყვეტს გამარჯვებულის ვინაობას.

კურიოზების კონკურსი

საუკეთესო კურიოზის ან

ანეკდოტის ნომერი —

თქვენი სახელი, გვარი

კვირის პალიტრა №22

„არ დალიონ!“

სამედიცინო ინსტიტუტის პირველკურსელი მოქიფე ბიჭები (სულ ექვსი ვიყავით) ჯგუფელმა წაგვიყვანა სამეგრელოს ერთ-ერთ სოფელში, მის დაბადების დღეზე. შაბათი იყო, სუფრა გაშლილი დაგვხვდა. სტუმრები უკვე მოსულიყვნენ და ქეიფობდნენ. დიდი სიზარულით მივიღეთ. უხვი სუფრა დაგვხვდა. ეს მშვიერ-მწყურვალ „ბავშვებიც“ შევუდექით ქეიფს და უცებ გაისმა თამაღის ომახიანი ხმა: — შენ, მანდ მხედვე ბიჭებს, არ დალიონ! გაოგნებულმა მიმოვიხედეთ: — საქეიფოდ ჩამოვდით და არ დალიონ?

ჩვენც, არ დალიონო და, დავიბენით... ვიტყვით სადღეგრძელოს და დანანებით ვდგამდით თითქმის სახე ქიქებს. ყურადღება ისევ თამაღამ მოგვაცქია. მოვიდა ჩვენთან და გვიასყვედურა, რატომ არ სვამთო. ერთმანეთს ახლა უფრო გაოცებულები მივამტერდით. თავიდან ბრძანება გასცა, არ დალიონო და ახლა რატომ არ სვამთო, გვსაყვედურობს?! თურმე არდალიონი თამაღის მოადგილის სახელი ყოფილა. ჩვენ კი გვეგონა, ჩვენზე თქვა, ზედმეტი არ დალიონო... მოკლედ, როცა გაიგეს, რამაც დაღვინა „უარი გვათქმევინა“, ატყდა ერთი სიცოცხლესარი. ორი დღე კარგად დავლეით, ვიქიფეთ და მას შემდეგ სულ გვახსოვს კურიოზი „არ დალიონ!“

ზ. ლომიძე, საშური

4. ქართულ-აფხაზური ხეობა

70-იანი წლების ამბავს გიყვებით, მაშინ ბერი ქართულ-აფხაზური ოჯახი მეგობრობდა. ასე ვიყავით ჩვენც. მამაჩემი სამხედრო ქირურგი იყო და ერთ ზაფხულს მთელი ოჯახი სოხუმში ვისვენებდით. იქ დავუახლოვდით ერთ აფხაზურ ოჯახს, საშობად ინტელიგენტურს. საზაფხულო სეზონის შემდეგ კი მოვიპატიეთ თბილისში. ისინიც სასახლად გვესტუმრნენ თითქმის მთელი შემადგენლობით. გულითადი დახვედრის, ქალაქის დათვალიერების და ჩვენებური უხვი სუფრების შემდეგ, გადაწყვიტეთ სადღესასწაულო დიდი ვახშამი მოგვეწყო. მამაჩემმა დაპატიჟა თავისი რუსი მაღალჩინოსანი სამხედრო კოლეგები, აგრეთვე ქართველი პარტიული მუშაკებიც. გაჩაღდა ქეიფი, სადღეგრძელოები მიდის რუსულ-ქართულად. აქებენ კომუნისტურ წყობას, ლენინის იდეებს და ა.შ. როგორც იმ დროს შეეფერებოდა. ჰოდა! ამ დროს მამაჩემის აფხაზი მეგობარი იღებს ჭიქას, უხმობს თავის პატარა შვილიშვილს და გვთავაზობს, რომ ბიჭი აფხაზურ ენაზე იტყვის ლენინზე ციტატას. ჩვენც სმენად ვიქეცით. ბავშვმა დაიწყო და რა დაიწყო — „ლენინ ხარა, ლენინ ხარა, ლენინ ხარა...“ გაირინდა სუფრა... მამაჩემს შუბლზე ციკმა ოფლმა დაასხა, წარმოიდგინა დაკარგული პარტიული, დაკარგული ჩინი... აფხაზმა ბაბუამ კი უცხად ყველა დაამშვიდა და მეტი დამაჯერებლობისთვის რუსულად აგვისხა, რომ ბიჭუნას „ციტატა“ ასე ითარგმნებოდა — „ლენინ ჯილ, ლენინ ჟიკ, ლენინ ბუდეტ ჟიკ“. ამ ციტატას თურმე აფხაზურად ასწავლიდნენ სოხუმის სკოლაში. ყველამ შევით ამოისუნთქა, განსაკუთრებით კი მამაჩემმა. დალიეს სოხუმის იმ სკოლის პედაგოგების სადღეგრძელო, სადაც მათივე ენაზე აქებდნენ დიდ ბელად ლენინს. მოკლედ, გადარჩა ჩვენი ოჯახი პარტიულ რეპრესიებს, მერე კი წლების განმავლობაში ამ ამბის გახსენებაზე ბევრს ვიციოდით.

იქნებ კიდევ აღდგეს ქართულ-აფხაზური გადაპატიუბები... ღმერთმა ქნას!

თ. ვ. თბილისი

5. შემგვლელი მოგართვითო...

სამტრედიაში ყველა იცნობდა ბატონ აკაკი (კაკო) მშვიდობაძეს, რომელიც წლების მანძილზე დაბა კულაშის აფთაპის გამგედ მუშაობდა. გამოცდილი ფარმაცევტი ყოველთვის ახერხებდა დეფიციტური ნაწილების ხელსაყრელ ფასად შოვნასაც კი სამტრედიელებისთვის და ისინიც ცდილობდნენ, ვალში არ დარჩენოდნენ. ერთხელ, ერთ-ერთ წვეულებაზე ბატონ კაკოს, მომსახურე პერსონალისთვის მჭადის მოტანა უთხოვია, მათ კი ღომი მოურთმევიათ გაოცებული ფარმაცევტისთვის და თავი ასე უმართლებათ: — რა ვქნათ, კაკო ბატონო, მჭადი არ გვქონდა და თქვენული ტერმინი რომ ვიხმართო, მისი „შემცვლელი“ მოგართვითო.

„იმერელი“

6. განცხადება „ხიყვა და ხაქმეში“

„ათი ათას დოლარს გადავუხდით იმას, ვინც მოგვეცემს სენებზე ანეკდოტების გამოგონებების კოორდინატებს! ავთანდილ მარკიანი, დილარ საბულიანი, ეზარ კვიციანი, ჯანსუღ ჩარკვიანი.“

თეიმურაზ ვარდოსანიძე, თბილისი

მეიოხველის საყვარელი ანეკდოტი

7. — ახალი რუსები იძულებულნი გახდნენ შორეული მგზავრობის მანქანიდან ჩამოსულიყვნენ და ბუჩქებს „შეფარებოდნენ“.

— როგორ ფიქრობ, ახლა ჩვენ რა სამუშაოს ვასრულებთ, ფიზიკურს თუ გონებრივს? — დაინტერესდა ერთი.

— რა თქმა უნდა, გონებრივს... — უპასუხა მეორემ.
— კი მაგრამ, რატომ?
— იმიტომ, რომ ფიზიკური სამუშაოსთვის ვინმეს დაგვიჩიარებდითო...

ნანა ა. თბილისი

8. — ნაზიკია, ჭიჭიკი რო ყველა იუბეიანს უკან

მისდევს, თუ იცი?
— მეერ რა, სდოს! ჩემი ძალიც მისდევს მანქანებს, მარა რო ენევა, არ იცის, რა გააკეთოს!..
ზურა ეგვერად, რუსთავი

გენერალთა,
ვიწი,
გი, სწავლა,
იული ფაქოი,
ი, სანგუნიკა,
აღები და სს.

ჩვენი გენერალი

გენერალი სიკვდილის შედეგად არ გვრჩება პარტი...

უკვე შვიდი წელია, ჩემს სახლში უცნაური ხმები ისმის, დროდადრო წარუწმებს ჯამ-ჭურჭელი, თითქოს ვილაყ მანიშნებს, რომ მარტო არ ვარ. თავიდან ვფიქრობდი, თავი იქნება-მეთქი. სათაგურიც კი დავდგი, მაგრამ მერე მივხვდი, ვცდებოდა.

ამ ბინაში მე და მამაჩემი ვცხოვრობდით. მამა სულ წუხდა, რომ დედისერთა ვიყავი, თანაც გასათხოვარი, ბედი კი არა და არ გამეხსნა. მეტყოდა ხოლმე: შენი დარდი გამყვება, მშვიდად ვერ დავლევ სულს, შენი გულშემატკივარი რომ აღარავინ მეგულებათ. მე სიტყვით ვუიოლებდი ყველაფერს, ასე მირჩევნია, ვიდრე ანეწილი ოჯახი მქონდეს, შენც ხომ იცი, ჩემი შემოსავლით შვილებს ვერ გავზრდი, დღეს კი კაცები არ მუშაობენ, ცოლებზე არიან დამოკიდებული, მარტო უფრო მშვიდად ვიცხოვრებ-მეთქი. ამას კი ვამბობდი, მაგრამ გულში მეც ძალიან მეშინოდა. მამა ავადმყოფობდა, ხელიდან რომ გამომცლოდა, სიტყვის მთქმელი არავინ მრჩებოდა. მამაჩემიც დედისერთა იყო და ახლო ნათესავები არ გვყავდა, დედაჩემი კი, წარმოშობით უკრაინელი, უკვე ოცი წელი იყო, მეორე ქმართან ერთად ცხოვრობდა ფინეთში და ქართველ შვილებს დიდად არ ინუხებდა თავს. წელიწადში ორ-სამჯერ თუ დარეკავდა ზრდილობის გულისთვის.

შვიდი წლის წინ მამა გარდაემცვალა. მაშინ ვიფიქრე, რომ ჩემი ცხოვრებაც დამთავრდა. დაკრძალვის მეორე დღეს მამის სურათის პირისპირ მარტო დარჩენილმა თავი იმდენად უბედურად ვიგრძენი, ფანჯრისკენაც კი გამეცა თვალი, ხომ არ გადავვარდებ-მეთქი. აი მაშინ ატყდა სამზარეულოში ჭურჭლის რახარუხი. შეგვრთი — ნეტავ რა უნდა იყოს-მეთქი. სამზარეულოში გავვარდი. იქ არავინ დამხვდა. არა, ადამიანს არ ველოდებოდი, უფრო თავი ან კატა მეგონა...

ახლა რომ ვფიქრობ, დაზუსტებით ვიცი, ხმაური სწორედ მაშინ ატყდებოდა ხოლმე, როცა მე სასონარკვეთილი ვიყავი. თანამშრომელმა — უცხოპლანეტელები ხომ არ მოდიან შენთანო. გამეცინა. უცხოპლანეტელებისა, მომკალი და, არ მგერა.

მარშანწინ ჩემმა მეზობელმა თავისი ნათე-

სავი გამირიგა. რაღა დროს ჩემი გათხოვება, ორმოცი წლის ქალი ვარ-მეთქი, ვიფიქრე, მაგრამ მერე მარტოობის შიშმა თავისი ქნა და გადავწყვიტე, დავთანხმებოდი. იმ ღამით, კი-ნალამ ჭერი ჩამომეცა. მარტო ჭურჭელი კი არა, წიგნის კარადაც თითქოს ზანზარებდა. კედლებიდან ნახატებიც ჩამოცვივდა, ლოგინიდან წამოვვარდი, შუქი ავანთე და გიჟივით დავიწყე ოთახებში სირბილი. თვითონ არ ვიცი, რატომ დავიძახე: რა მოგივიდა, მამა!

ჩემმა სიტყვებმა თავადვე შემაშინა. მაშინ მივხვდი, რომ მამას არ დავუტოვებდივარ. ამჯერად კი რაღაც უნდოდა ენიშნებინა. ქორწინებაზე ინსტინქტურად ვთქვი უარი. კარგა ხნის მერე გავიგე, რომ ის მეზობლის ნაებში ნათესავი ქურდი და ყაჩაღი ყოფილა.

ასეა, გავიდა წლები და მამამ არ მიმატოვა. პირიქით, თითქოს უფრო დამიხატოვდა. ადრე რომ ვუმალავდი, რაზე ვდარდობდი, ახლა გულახდილად ვუყვები ყველაფერს.

ერთხელ ვცადე, ეს ამბავი მეზობლისთვის მომეყვალა. ეჭვიანად შემომხედა, მივხვდი, ფიქრობდა, გაგიუღარო. ახლა ღარბის არაფერს ვუამბობ. თქვენ კი მხოლოდ იმიტომ გწერთ, რომ ძალიან მაინტერესებს, რომელიმე მკითხველს ხომ არ განუცდია მსგავსი რამ, ხომ არ შეიძლება ეს ერთდერითი შემთხვევა იყოს დედამინის ზურგზე, როცა საყვარელ ადამიანს გარდაცვლილი მარტო არ ტოვებს.

სვეტა ლაბაშვილი, თბილისი

სსოვნა

31 მაისი...

ეს უკვე მეორე ვარდობისთვის დგება უშენოდ... გაუსაძლისი, სასტიკი, სუსხიანი ვარდობისთვის, რომელსაც ვერ ათბობს შენი აღერსიანი მზერა და ღიმილი.

წარმოუგენელია, მაგრამ დრო უშენოდაც მიედინება... მერე რა, რომ ჩვენივე წაშლილი იმ ადამიანსწინ დღეს გაჩნდა?! მერე რა, რომ მუდამ ხალასი ფერები ბურუსმა და უკუნეთმა გააუფერულა?! მერე რა, რომ მზიარულა და ცეკვა-სიმღერა გაუთავებლად მოთქმა-გაება შეცვალა?!

დრო მაინც მიედინება, ზაზა!

შენი ქრისტიანობა და მამისეული ჭკვიანი თვალებით გვეკითხება ყველას — „რატომ?“

რა მალე გვექცა ყოველდღიური რეალობა სანატრელ სიზმრად, აუზნებელ ოცნებად; რა მალე გახდა ჩვენი „პატარა“, ერთადერთი საფიცარი მამა ტკბილი მოგონება; ჩვენი ყოველდღიური სიტყვა კი — „გასსოვს“.

ვიცი, ზაზა, სევდიანი მონილობები არასოდეს გივარდა. არც ჩვენ გვინდა ზეალბიდელი დღის იმედი ჩავიკლოთ, ისევ შენი მზიარული მოგონებები ვცხოვრობთ.

უზომო ტკივილსა და მონატრებას კი შენი აღერსიანი ქრისტიანობა გავგავარდებს.

გავგვიტყვი კი?!

31 მაისი შენი დაბადების დღეა, 24 წლის გახდებილი!

დაბადების დღეს გილოცავთ, ჩვენი „პატარა“.

შენგან მტკვრული დები

გია ჭყონიას სსოვნას!

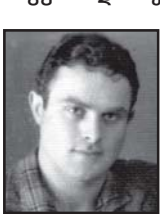

უკვე მეორედ გვხვებით უშენოდ გაზაფხულს, ჩვენი მონატრებული მამა. 31 მაისს 55 წელი შეგისრულდებოდა. უსაზღვრო სევდა, რომელიც თან სდევს უშენობას. შენი სახელის ხსენებაზე თვალები ცრემლები გგავსება. შენი საფიცარი შეიღებულები შენს სურათებს ეფერება.

ძალიან გვენატრები, ჩვენი კეთილი და მზრუნველი მამიკო.

ოჯახი

გურამ და რეზო გიორგაძეების გახსენება

წუთისოფელში ნაშუსიანი ცხოვრებით ნამდვილად დამიკვიდრეთ ადგილი სასუფეველში, კვლავა მწვანდოვანსა. ვინაა რაიონის სოფელ ვუშურში მრავალრიცხოვან

გარდაცვლილი.

გარდაცვლილი. მშენებლისთვის ისტორიის ფაქტობრივი დამაბრუნებელი და მშობლიური სკოლას დაუბრუნდი მასწავლებლად. წახვედი და წაიღე დღის ცრემლები, დარდი დაუქორწინებელი ორი ვაჟიშვილისა, გამოუცემელი საკუთარი ლექსების კრებულისა. რეზო, შენ პოლიტექნიკური ინსტიტუტის მეტალურგიის ფაკულტეტი დაასრულე და ცნობილი ქარხნის — „ცენტროლიტის“ მთავარი კონსტრუქტორი გახდი. მშენებელი ოჯახი შექმნი ღამაზა ზაქარეიშვილთან ერთად.

ბიძაშვილები საზოგადოებაშიც, სამეცნიეროშიც, სამეზობლოშიც სანიმუშონი იყავით, ამიტომაც ჩაგვწვევტო გული ნაადრევი წასვლით!

ნანი, რუსუდან, მარიჯან აღეშვილები, კუსალა

კოლია პაპიაშვილის გახსენება

ჩვენი საყვარელი კოლია! ცხრა წელი გავიდა მას შემდეგ, რაც შენი სიცოცხლე ჩაქრა. რა მძელი ყოფილა უშენოდ. შენი მშობლები, ძმა და ნათესავები შენს დაბადების დღეს გულისტკივილით, სევდიან და ცრემლით ხსენებდნენ.

უზომოდ გვენატრები. შენით ვამაყობდი და ვაი, რომ ვერ შევხვდით უფროდ შენგან მომავალი სიკვდილის შერჩება.

1 ივნისს შენი დაბადების დღეა, 32 წელი შეგისრულდებოდა — კიდევ ერთი დაბადების დღე უშენოდ.

მშობლებისთვის მუდამ დიდი ტკივილი, სიცოცხლე ტანჯავდა რომ გადაგვიტყვი, ღმერთს შევთხოვი, სათელ-საქმეველი არ მოკლებოდას შენს ღამას სულს, ჩვენმა ანთებულმა სახელებმა გაგინათოს გზა მარადიულ სასუფეველში.

ლია, მარიტა პაპიაშვილები

სოფიკო ფაცურის სსოვნას!

უკვე წლები გავიდა მას შემდეგ, რაც ჩვენ შორის ადარ ხარ. შენი მონატრებით ცხოვრება ერთ გაბმულ სევდად გვექცა. საოცრად გვაკლია შენი იმედია, სიცოცხლეს დახარბებული თვალები და ლაღი, ხალასი სიცილი...

გვეჯერა, რომ ზეციურ საქარებელში განისვენებს და ექიდან ანუგეშებს შენს ოჯახს. მუდამ რჩეულთა შორის გამოყოფის ღმერთმა. სოფიკო ფაცურას გარდაცვლილის ღლითან დაკავშირებით ისწინებენ:

საბა, ზუკა, თამუნა და სოფიკო

ალიკო ჯიშკარიანის მონატრება

სიცოცხლე საკვდილით შეენიშნა, იტყვიან, მაგრამ ყოველივეს ხომ თავისი დრო და ჟამი აქვს. ალიკო! შენთვის ხომ წარმოუდგენლად ადრე იყო საუკუნო გზაზე გაგზავრება, ზეალბიდელი დღისათვის განკუთვნილი მზერა ზეცის სასუფეველს მაიაყრი.

უმწეო და ეულები დაგვტოვე მე და სანდრო. შენი დაბადების დღე, ახალი წელი, ახლა კი 21 მაისიც მოვიდა უშენოდ, ნაღვლიანი სახეებით და ცრემლიანი თვალებით. რა ზანძრავი ყოფილა ჩვენი ბედნიერება და რა უსამართლო — ეს წუთისოფელი, უსაზღვრო და უსაშველო გახდა შენი მონატრება. 21 მაისის წესიანად ღამე საბედისწერით დავადგა. სიკვდილის ზარება მუშოპკრეს ჩვენს სახლებში...

ალიკო, ზურა, ლევან! სიკვდილმაც ვერ დაგაშორა. ღმერთს კარგი უნდა, ამიტომაც ავირჩიათ საუკეთესო. ირგვლე სამწეო სიცოცხლე უთქვენიოდ. ფანჯარას მიმაჯაჭვა განვკებამ. წყლიანი თვალები დაღადა შენი გამოჩენის ღოდინმა. მიმძიმს შენგვცა იმასთან, რომ ადარ მოხვდა... მაგრამ განმეორებით კი უკვე განმეორდი სანდროში. მიჭირს შენს საღვთთან მისვლა

ამო მხოლოდ მთავარი დაფრინავს

ჩრდილოეთ კავკასიაში ბევრი „მოჯადოებულ“ ადგილია. იალბუზისპირეთში, სახელგანთქმულ კურორტებზე — კისლოვოდსკში, ესენტუკსა და ჟელეზნოვოდსკში აშკარად იგრძნობა ადამიანზე, მცენარეებზე, ცხოველებზე ანომალური ზემოქმედებანი.

ბოლო ხანებში არა მარტო იალბუზს, არამედ მომცრო მწვერვლებს — ბეშთაუს, ალათაუსა და მასუქს ხშირად ავეირდება ამოუცნობი მფრინავი ობიექტი. უფოლოგების აზრით, დედამიწაზე არსებობს განსაკუთრებული ადგილები თუ სარკმლები არამიწიერი გონის ჩვენს პლანეტაზე შემოსაღწევად. კომპიუტერულმა ტექნიკამ დაადგინა ასეთი სარკმლებისა და არხების საზღვრები. თურმე ამო განსაკუთრებით წყალობს მთებს. არსებობს აგრეთვე ტრასები, რომლითაც უცხოპლანეტელთა ხომალდები შემოდიან ჩვენს განზომილებაში.

ჩვენ გვიჭირს ამო-ს დანახვა, რადგანაც მისი ნავიგაციის ადგილები უკაცრიელია, დასახლებული პუნქტებიდან შორს არის, თანაც ძნელად მისაღწევია.

1992 წლის აგვისტოში, ბეშთაუს რაიონში მეცნიერები ავეირდებოდნენ 4 კმ სიმაღლეზე მფრინავ ორ ბრტყელ ობიექტს. ისინი ერთმანეთისგან 5 კმ-ით იყვნენ დაშორებული, ნელა, უხმოლ მოძრაობდნენ. ერთი მხვანე იყო, მეორე — ცისფერი. უცებ ერთდროულად გაჩერდნენ. მხვანიდან გამოფრინდა ნითელი ბუშტი და ცისფრისკენ წაიღო. 1/4-ზე რომ მიუახლოვდა, მხვანე ამოდან გამოტყვრენილ თეთრ სიივში გაეხვია და თანდათან გაიხარდა. თან ფერს იცვლიდა ნილ-იდან — თეთრამდე. მერე ტკაცანი გაისმა. სიივი გაქრა, ბუშტი კი დამკვირვებლების ცხვირწინ დაეცა. დაშკირვებლებმა ბუშტის დაცემის ადგილს მომწვანო, ცხელი მასა აღმოაჩინეს. დაულოდნენ გაგრძელებას, ნიმუში აიღეს და უფოცენ-

ტრში წაიღეს გამოსაკვლევად.

სწავლელებმა ამ მასის შემეწვობით განმარტეს: ამო დედამიწას დასაბამიდან ავეირდება. შორეული კოსმოსიდან სხვადასხვანაირი არსებები შემოდიან ჩვენს სამყაროში — არავინ იცის, რატომ, მაგრამ ბევრ მათგანს ომი აქვს ერთმანეთში. ეს ნივთიერებაც ამის დასტურია — რაღაც დადნა, ვილაყ დამარცხდა.

უცნაური რამ მოხდა ნალჩიკის ახლოს, მთებში. უსახელო მწვერვალის ბაქანზე, ტურისტებისა და ადგილობრივი მკვიდრთა თვალწინ, დაეშვა ამო, რომელშიც ჰუმანოიდები

ისხდნენ. ხალხი ხელითაც კი შეეხო მათ აპარატს. სასწრაფოდ მოსულმა უფოლოგებმა ბაქანზე ვერაფერი ნახეს — ამო მათ მოსვლამდე ტურისტების თვალწინ გაქრა და წამის შემდეგ კვლავ გამოჩნდა. ის აღმოჩნდა „მფრინავი თევზის“ ასლი, მაკეტი, რომელიც პოლონელ კინემატოგრაფისტებს დატოვებინათ ფილმის გადაღების შემდეგ. მალე მაკეტიც გაქრა!

ეს მოხდა 1983 წელს.

ტიანია ელასტ N6

„საშალო-სალო“ გვერდის პასუხები	
I. რწყილი.	IV. აბა, გამოიყანი.
II. მარწყვი.	1) — გ; 2) — ბ; 3) — ა; 4) — დ; 5) — დ; 6) — დ; 7) — ა; 8) — ბ; 9) — ბ; 10) — გ.
III. მე-2 და მე-7 ბატი.	

და შენზე წარსულში საუბარი. ანთებული სახელები გავიანთებენ გზას ზეციურ სასუფეველში. დაე, უფალი გავიძღვს იმ უცხო და შეუჩვეველ სამყაროში, ხოლო შენს ტანჯვით და ტკივილით დამტყრულ სხეულს საღვთად ჩემი ცრემლები დაეფენოს!

მამიკო

ძალიან მენატრები. სიზმრად დღეიკის რომ ეისიზმები, მეც დამესიზმრე. პატარა კი ვარ, მაგრამ ყველაფერს დავიძახებოვარ და ამ სიკეთეს ყველას აუცილებლად დავუბრუნებ. შენ, დღეიკოს და ყველას რომ გაუხარდება, ისეთი ბიჭი გაიხარდება.

თამუნა და სანდრო

ვაჟა მანტუასა და ოთარ მელიას გახსენება

ამ გახსენებით მინდა ღირსეული პატივი მივუგო ჩემს საყვარელ, სათაყვანო, სამაყუ ბაბუებს — ვაჟა მანტუასა და ოთარ მელიას. თქვენ მაღალი ზნეობისა და კეთილშობი-

ბილების განსახიერება იყავით, იცხვრეთ კაცური სახელით და ნათელი სსოვნა დატოვეთ შთამომავლობას.

ვაჟა მანტუა... იმეათი ვაჟკაცური სიღამაზის და ზიბლის კაცი, საოცრად ადამიანური ღირსებებით შემკული, კაცობიერად პიროვნება. ღვაწლმოსილმა დირექტორმა და ბრწყინვალე ფილოლოგმა მზავალ თაობას ჩაუწერა ქართული ენის, ქართული მწიქის სიყვარული. ვაჟა ბაბუა იყო მთელი სოფლის, რაიონის ლხინისა თუ მწესარების თანაზარი. სამწესაროდ, მისი გარდაცვალებიდან მალე ტრავიკულად დაიღუპნენ მისი შვილი ბუთხუნი და უსაყვარლესი ბიძაშვილი კანა მანტუა...

ოთარ მელია... ძალიან იმეათიანი ცხოვრებაში ასეთი დახვეწილი, რაფინირებული, თხემით ტერფამდე ინტელიგენტი კაცი. ყოველმხრივ გამორჩეულმა ოჯახშიშვილმა მაღალ თანამდებობებზე წარმოაჩინა თავისი ნიჭი, საქმისადმი ერთგულება. დიდ პატივისცემას იმსახურებდა საქმის ღრმა ცოდნით, უმაღლესი პროფესიონალიზმით, ორგანიზატორული ნიჭით, საოცარი წესიერებითა და კეთილსინდისიერებით. ღმერთს ვთხოვ, ნათელმა აყოფოს თქვენი ღამაზი და საეტკიო სულები. აქ კი დარჩა თქვენი ნათელი სსოვნა და კეთილი საქმიანობის კვალი.

ანზორ ცხოვრებადის მონატრება

რა სიტყვებით გაგიხსენით, რა სიტყვებით მოგვეფეროთ, სხვას რომ არ უთქვამს... მამაც და მჭარი, ძმაო და მეგობარი... ტკბილი და თბილი, კეთილი და გონიერი... შენ ამშვენებდი შენს ოჯახს, სანათესავოს და სამეგობროს. იყავი მოსიყვარულე მეუღლე, სათუთო მამა და მზრუნველი ბაბუა. მაგრამ ვაი, რომ იყავი... მეორედ მოვიდა ტკივილიანი 31 მაისი... რამხელა იმედო ეყავ და რამხელა ტკივილად იქცა... რასაც გული გრძნობს, ენა ვერ იტყვის... გვიფარხარ და გვენატრები. გვეჯერა, რომ შენი ამქვენიური კაცურკაცობით განვლილი გზა სასუფეველში დაგამკვიდრებს ადგილს. ღმერთმა ნათელმა აყოფოს შენი ღამაზი, ნათელი სული.

შენი მოსიყვარულე ოჯახი

შენი სიცოცხლე ბიძაშვილს შესწირე. ბრმა ტყვიამ მხოლოდ 25 წლის სიცოცხლე გაქმარა და დღის გვერდით დავიღო სამუდამო საცხოვრებელი. დატოვე საცოდავი ახალგაზრდა მამა და ცოლ-შვილი. შენი პატარა ანა სკოლის მერე საფლავთან სახელებს გინთებს. გვენატრები, ჩვენი მართლაც სამაყუ ვაჟკაცი. შენ ხომ აწი უნდა გეცხოვრა, მაგრამ შევდი, ბრმა ტყვიას წინ რომ დაუდგე და ამით დაასრულე სიცოცხლე. უზომოდ გვენატრები ყველას, მწარედ დატკბილთ შენი გამწარებული ბებია, რომელიც თქვენს საფლავთან მუხლმოდრეკილი არის დღედაღამ. თქვენი სსოვნა მარად მტკიცეულად დარჩება ჩვენს გულებში.

ბებია და ბიძაშვილები — თეონა და თორნიკე

მსუბუქი იყოს შენთვის შენი ზანათის მისა.

ჩემი ვაჟკაცი მამიკო, ვიცი, ჩემს დარღმე იქნები, არ შეგეშინდეს იცოლე, მე დღეიკოსთან ვიქნები.

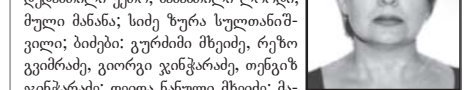
მამა თომა გვიმრაძე; მეუღლე ტარიელ ჯინჭარაძე; შვილი ბესიკი; ძმა დათი; რძალი მზია; მძისშვილები: ნათია და თემური; მუღიშვილი გიორგი; დედამთილა ქეთი; მამამთილი ლილი; მუღი მანანა; სიძე ზურა სულთანშვილი; ბიძები: გურამიძე მხეიძე, რეზო გვიმრაძე, გიორგი ჯინჭარაძე, თენგიზ ჯინჭარაძე; დედა ნანული მხეიძე; მამიძები, ბიცილები: აზა, თამარა, მზია, ნანა; რძლები: ლია, მარინა, თამარიკა, ია; ბიძაშვილები: მარიკა, ვია, ვახო, გელა, მამუკა ჯინჭარაძეები, ციცი, გოგატა, ირმა, მარინა; დედაშვილები: ზალი, ეკა, მაცა; მამიდამშვილები ღრმა მწესარებით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

ელდინო თომას ასული გვიმრაძე-ჯინჭარაძისა

პანაშვილები: 1-ელ, 2 ივნისს, 17 საათზე;

დაკრძალვა: ხუთშაბათს, 3 ივნისს, 15 საათზე.

მისამართი: ცოტნე დადიანის №329, IV საღარაზო, II სართული.

დღეა ღილა ფერაშვილი; მეუღლე მანანა ფრუიძე; შვილი დათი; ძმა რეზა; მძისშვილები: ირაკლი, ლევანი; რძლები: მანანა, ირმა; ბიცილა ვერერა ფერაშვილი; ბიძები, ბიძაშვილები, დედაშვილები ოჯახებით და ცოლისმა ვია ფრუიძე ოჯახით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

რამაზ ნოდარის ძე ჭია

პანაშვილები: 30, 31 მაისს, 17 საათზე;

გამოსვენება: 1-ელ ივნისს, 17 საათზე;

მისამართი: ვაჟა-ფშაველას №27, II საღარაზო, მე-7 სართული.

ნაპაგეთ, პაგრაი ნინ პივლივარტ...

ამგვარი მოსაზრება გამოთქვა საქართველოს ეროვნული ნაკრების მთავარმა მწვრთნელმა ალენ ჟირესმა ისრაელის ნაკრებთან 0:1-ზე წაგებული მატჩის შემდგომ პრესკონფერენციაზე და თუკი აღნიშნულ შეხვედრას კარგად გავანალიზებთ, მივხვდებით, რომ არის ამაში სიმართლის მარცვალი.

ალარ მოყვებით, რამდენი ფეხბურთელის გამოყენება ვერ შეძლო ფრანგმა სპეციალისტმა ტრავმების თუ სხვა მიზეზების გამო. ამგვარი მიზეზები სხვადასხვა დროს ყველა ნაკრებს აწუხებს და დროა, მათ არგუმენტად მოყვანაზე საბოლოოდ ვთქვათ უარი. თუმცა, ამ მხრივ, ერთი რამ ხაზგასასმელია: ალენ ჟირესმა არცთუ ფართო არჩევანის პირობებში მაინც შეძლო გუნდის დაყენება. ვიმეორებ — გუნდის, რომელსაც თითქმის მთელი მატჩის განმავლობაში „ცხვირი არ ჩამოუშვია“ და როგორც ადრე იცოდა — ერთადგილზე არ დამდგარა. გამოწვევისი, ალბათ, პირველი ტაიმის ბოლო ათი წუთი იყო, როდესაც ისრაელელი ბადირის მიერ 33-ე წუთზე გატანილი გოლის შემდეგ, რამდენიმე ქართველი ფეხბურთელი (მეტწილად ეს, შუახაზისა და თავდასხმის მოთამაშეებს ეხება) დაბნეული ჩანდა. აქედან გამომდინარე, ალბათ, ბევრმა გულშემატკივარმა იფიქრა, რომ მეორე ტაიმის დასაწყისისთვის მუჯირსა და ალექსიძეს მაინც გამოცვლიდნენ, მაგრამ ჟირესმა არ იჩქარა და იმავე შემადგენლობით შეცვალა ფონს გასვლას. აუჩქარებლობა კი, ერთ-ერთი ის დადებითი თვისებაა, რომელიც საქართველოს ეროვნული ნაკრების წევრებსა და მწვრთნელებს ყოველთვის აკლდათ. მართალია, ამ შემთხვევაში, ჟირესის, როგორც მწვრთნელის, დადებითმა თვისებებმა დადებითი შედეგი არ მოიტანა, მაგრამ ამ შედეგისკენ მიმავალი გზები, თანაც კონკრეტული, ნამდვილად გამოჩნდა. რას გვულისხმობთ? მხოლოდ ზოგადი მსჯელობა რომ არ გამოგვიყენდეს, საქართველოს ფეხბურთის ფედერაციის პრეზიდენტის, მერაბ ჟორდანიას სიტყვებს მოვიყვანთ: „ისრაელთან მატჩში თითოეულმა ქართველმა ფეხბურთელმა იცოდა, რა უნდა ეკეთებინა 90 წუთის განმავლობაში. მიუხედავად იმისა, რომ ვაგებდით, გუნდში ერთი წუთითაც ვერ შევინშნე ქაოსი. პირიქით, ყველა თავისი დავალების შესრულებას განაგრძობდა. დღეს მე დავინახე სამუშაო პროცესი, რომელიც დარწმუნებული ვარ, შედეგს მოგვტანს“. ჟორდანიამ აქვე აღნიშნა, რომ ბოლოდროინდელი ვითარებიდან გამომდინარე, ფეხბურთის იგი გულშემატკივრის თვალთა უყურებს და შედეგს გადამწყვეტ

ინდივიდუალური ხარვეზები ჰქონდათ. სამწუხაროდ, ერთი გოლის გატანაც ვერ მოვახერხეთ, არადა, ნამდვილად შეგვეძლო...”

არადა, ნამდვილად შეუძლოთ. განსაკუთრებით მატჩის ბოლო 7-წუთიან მონაკვეთს გვეულისხმობ, როდესაც ჯერ 84-ე წუთზე ალექსანდრე იაშვილის დარტყმული ბურთი სტუმართა მცველმა კარის საზიდან გამოიტანა, შემდეგ კი, მსაჯის მიერ დამატებულ წუთებზე მეკარესთან პირისპირ გასულ დავით სირაძეს ისრაელელთა გოლკიპერმა ნირ დავიდოვიჩმა აჯობა.

ქართველ ფეხბურთელთა კარგი თამაშის ყველაზე უტყუარი დამადასტურებელი ფაქტი კი გადაუღებელ წიგნში ტრიბუნაზე მჯდომი 20 ათასზე მეტი გულშემატკივარი გახლდათ, რომელმაც მოთამაშეები, წაგების მიუხედავად, ტაშით გააცხილა. ასეთი რამ ეროვნული ნაკრების თამაშზე დაგვითანხმებით, კარგა ხანია, არ ყოფილა...

ეროვნულიდან განსხვავებით, ისრაელის ნაკრებთან მოგება შეძლო გოჩა ტყეშელაშვილმა, რომელმაც ნაკრებმა ნაკრებმა გოგუტა გოგუტა, ირაკლი მოდებაძის (პენალტით) და გიორგი ჭელიძის გოლების წყალობით ქართველებმა ისრაელელი თანატოლები 3:1 დაამარცხეს.

გიორგი ბაკურაძე

„დინამო“ თასს დასჯადა

„დღეს ვერავინ იტყვის, რომ ქუთაისის „ტორპედო“ თბილისის „დინამოს“ სჯობს, მაგრამ როდესაც ასეთ დამატებულ მატჩში მსაჯი უხემ შეცდომას უშვებს, ეს უკვე ძალიან ბევრს ნიშნავს. მსაჯთა კორპუსი აუცილებლად მისახედა. აქ, უბრალოდ შეცდომებზე არ არის ლაპარაკი, ვაცხადებ, რომ სერგო კვარაცხელიას მხრიდან მიკერძოებული მსაჯობა იყო“... — ქუთაისის „ტორპედოს“ მთავარი მწვრთნელის ოთარ გაბელიას ამ სიტყვებს საფუძველი თავად „დინამო“-„ტორპედოს“ ფინალური სათასო მატჩის მთავარმა არბიტრმა სერგო კვარაცხელიამ დაუდო. შეხვედრის პირველ ნახევარში, მაშინ როდესაც მე-2 წუთზე სულიკო დავითაშვილის მიერ გატანილი გოლით ქუთაისელები 1:0-ს იგებდნენ, კვარაცხელიამ მეკარესთან პირისპირ გასული „ტორპედოს“ თავდამსხმელის მოცდევისთვის დინამოელ კანდიდატს მხოლოდ ყვითელი ბარათი უჩვენა. არადა, ყველა ნესის თანახმად, უკანასკნელი იმედის ჯარშიმად მონათლული დარღვევის შემთხვევაში, ფეხბურთელს მითელი ბარათი ეკუთვნის. სწორედ ამ მოთენჭს მისტირდნენ (პირდაპირი და გადატანითი მნიშვნელობით) ქუთაისელი ფეხბურთელები, დავით ყიფიანის სახელობის თასის ფინალში თბილისის „დინამო-

სთან“ 1:2 დამარცხების შემდეგ. მათი საუკეთესო ბომბარდირი სულიკო დავითაშვილი გაოცებული კითხვობდა — წინა ოთხშაბათს, უფას თასის ფინალში კოლინამ საფრანგეთის „მარსელის“ მეკარე ბარტეზი მოედნიდან რისთვის გააგდო... რისთვის და, უკანასკნელი იმედის ჯარისმისთვის, მაგრამ არც კვარაცხელია კოლინა და არც სა-

ქართველთა ჯერ ევროპა.

თავად ფინალი კი მართლაც საინტერესო სანახავი გამოდგა, რაც უწინარესად, ქუთაისელთა აქტივში უნდა ჩაითვალოს. ეს მატჩის შემდეგ დინამოელთა კაპიტანმა გიორგი ნემსაძემაც აღნიშნა: „საქართველოში თუ საზღვარგარეთ, თასის ფინალში ყოველთვის რთული ბრძოლები გადამიტანია, მაგრამ ამჯერად, ქუთაისელთა ასეთი კარგი, გააზრებული თამაში ჩემთვის მაინც დიდი მოულოდნელობა იყო“.

„ტორპედომ“ მართლაც კარგი შთაბეჭდილება დატოვა და საგოლე მომენტებიც „დინამოზე“ მეტი ჰქონდა. ამ დღეს გამორჩეულად ითამაშა თბილისელთა გოლკიპერმა ირაკლი ზოიძემ, რომელმაც ორი ურთულესი დარტყმა მოიგერია. გარდამტეხი კი 61-ე და 63-ე წუთები გამოდგა, როდესაც თბილისელმა მცველებმა — კაშიამ და სილაგაძემ (პირველმა შორეული დარტყმით, მეორემ კი თავურით) მეტოქეს ორი გოლი გაუტანეს. მოგების წყალობით, ამ სეზონში ჩემპიონატში წარუმატებლად მოთამაშე თბილისის „დინამომ“ უფას თასზე თამაშის უფლება მოიპოვა, ხოლო „ტორპედომ“ საკუთარი გულშემატკივრის თვალში რეაბილიტაციის ბოლო შანსი გაუშვა ხელდან...

ირაკლი ლაბაძე რაკორდის ზღვარზე

ირაკლი ლაბაძე საკმაოდ ახლოს იყო მიზანთან. მას შეეძლო საკუთარი რეკორდი დაუმყარებინა საფრანგეთის ლია პირველობაზე. როლან გაროსის ტურნირზე ხომ არასდროს გასულა მესამე ეტაპზე.

პირველ წრეში ჩვენებურის მეტოქე შედეგი იოაჰიმ იოჰანსონი გახლდათ. მართალია ქართველმა ჩოგბურთელმა მშრალი ანგარიშით, 3:0 გაიმარჯვა, მაგრამ სამივე სეტში ტაი-ბრეიკის დანიშვნა გახდა საჭირო. დაძაბულობას მიაწინებებს თავად სეტის ანგარიშებიც — 7:5, 7:6, 7:5.

მეორე წრეში ირაკლი ლაბაძის მეტოქე ფრანგი ფაბრის სანტორო იყო. ბრძოლის მნიშვნელობაზე ისიც მოწმობს, რომ ეს შერკინება ცენტრალურ კორტზე გაიმართა, რომელიც ფლიპ შატრიეს სახელს ატარებს. ბრძოლა 3 საათსა და 21 წუთს გაგრძელდა და სანტოროს გამარჯვებით დასრულდა — 3:2.

სანტოროს პირველ წრეში დიდი ბრძოლა გადახდა. მან არნო კლემანის ძლევის 6 საათი და 33 წუთი მოანდომა, რაც ჩოგბურთის ისტორიაში ყველაზე ხანგრძლივი მატჩია.

ლაბაძემ სწორედ სანტოროს დაღლილო-

ბაზე აიღო აქცენტი და თავიდანვე შეუტია, მაგრამ პირველ სეტში დამარცხდა 4:6, მეორე და მესამე სეტის მოგების შემდეგ კი საერთო ანგარიშში დანიშნულა 2:1. მოსალოდნელი იყო, რომ სანტორო ვერ გაუძლებდა დაძაბულობას. თუმცა ირაკლი ლაბაძემ არაერთი შეცდომა დაუშვა, დარჩენილი ორივე სეტი წააგო (1:6, 2:6) და საბოლოოდ დათმო მატჩიც 2:3.

კაპაჩო მოვიდა, პალანო მიღის...

წარუმატებელი სეზონის შემდეგ, როგორც მოსალოდნელი იყო, მადრიდის „რეალში“ კარდინალური ცვლილებები მოხდა. გუნდის პრეზიდენტმა ფლორენტიმო პერესმა მთავარი მწვრთნელის პოსტზე მადრიდის სამეფო კლუბის ლეგენდა, ესპანეთის საფეხბურთო ისტორიაში ერთ-ერთი საუკეთესო მცველი ხოსე ანტონიო კამაჩო დანიშნა. პერესს ეიმედება, რომ სწორედ კამაჩოს შეუძლია შეადუღალოს სამეფო კლუბის ვარსკვლავთკრებული.

აი, რა განაცხადა კამაჩომ პირველივე პრესკონფერენციაზე:

„მუშაობისა და ცხოვრების ჩემი მანერა მაქვს, ვერ გეტყვით, რამდენად ავტორიტარულია ჩემი სტილი, მაგრამ ერთი რამ ცხადია, სადაც არ უნდა ვიყო, რა თანამდებობაზეც არ უნდა ვმუშაობდი, ყოველთვის ფეხბურთელის ინტერესებს ვიცავ. „რეალის“ ფეხბურთელები თავად ნახავენ ჩემს მოთხოვნებს. მათ მსოფლიო აღიარება მოიპოვეს და თავადვე იციან, როგორც უნდა მოიქცნენ მოედანსა თუ მოედანს მიღმა. ფაქტია, რომ „რეალს“ თამაში შეუძლია და არცთუ ურიგოდ. ყველა ხედავდა მის ძალას ხუთი თვის წინ. არ ვიქმნი ილუზიას, თითქმის ყველაფერი თავიდანაა დასაწყები, მე მხოლოდ ის რეზერვები უნდა ავამოქმედო, რომელიც საშუალებას მომცემს მთელი ჩვენი პოტენციალი „რეალის“ ინტერესების სასიკეთოდ წარვმართო.“

პორტუგალიელ კარლუმ კეირუშს პერესმა ჯერ კიდევ „რეალ სოსიდადთან“ სანტიანო ბერნაბეზე სკანდალურად დასრულებულ ბოლო ტურის მატჩამდე აცნობა თავისი გადაწყვეტილების შესახებ. სამეფო კლუბის გულშემატკივარნი იმდენად არ განიცდიან „რეალის“ მიერ დაკავებულ მეოთხე ადგილს, რამდენადაც იმ ფაქტს, რომ მათ საყვარელ გუნდს გაუსწრო მისმა დაუძინებელმა მტერმა „ბარსელონამ“.

„რეალმა“ ჩემპიონატი უჩვეულოდ ჩაამთავრა. კლუბის ისტორიას ანტირეკორდად შემორჩება მის მიერ ზედიზედ წაგებული ხუთი

მატჩი. არადა, „რეალს“ ხუთიდან სამი მატჩი რომ მოეგო, რაც სრულიადაც არ იყო წარმოუდგენელი მისი შესაძლებლობების ფონზე, ჩემპიონის ტიტულსაც მოიპოვებდა.

ძნელი ასახსნელია „რეალის“ წარუმატებლობის მიზეზი. ზოგი მოთამაშეთა გადაღლაზე მიაწინებებს, ზოგი კი იმაზე, რომ კეირუშმა ვარსკვლავებთან საერთო ენა ვერ გამოწახა. მაგრამ ბოლო ხანს ესპანურ მედიამ გაჩნდა ვერსია, რომ „რეალში“ თავმოყრილმა ვარსკვლავებმა ძალები ევროპის ჩემპიონატისთვის შემოინახეს. არგუმენტად მოჰყავთ წინა ისტორია, კერძოდ ის, რომ 2002 წლის მსოფ-

ლიო ჩემპიონატისას „რეალში“ მოთამაშე ვარსკვლავების ეროვნულმა ნაკრებმა გუნდებმა ფისკო განიცადეს. გამოწვევის იყო რობერტო კარლოსის ბრაზილიის ნაკრები... მაშინ ვარსკვლავების მარცხის მიზეზად გადაღდა დასახელება. ამიტომაც გამოაქვთ დასკვნა — არაა გამორიცხული, რომ სწორედ ამიტომაც მოევიდნენ ვარსკვლავები ჩემპიონატის ფინალს გულგრილად. თავად განსაჯეთ, რაულმა ან მისმა რომელიმე თანაგუნდელმა ევროპის ჩემპიონობა რომ მოიგოს, ვისლა ემასხოვრება მათი წარუმატებელი გამოსვლა საკლუბო დონეზე?

თუმცა სადავო არაა, რომ კეირუშმა მოვალეობას ვერ გაართვა თავი. წარუმატებლობის უმთავრესი სათავე რომ სწორედ პორტუგალიელია, ფაქტია. სწორედ ამიტომაც დაიწყო პერესმა გუნდის გაჯანსაღება მთავარი მწვრთნელის შეცვლით. თუმცა ცვლილებები ისევ გრძელდება. გადამწყვეტია, რომ კლუბს დატოვებს გუნდის სპორტული დირექტორი ხორხე ვალდანო. მან უკვე ვაკეცა ოფიციალური განცხადება ამის თაობაზე. ვალდანოს კონტრაქტი სამეფო კლუბთან სექტემბრამდე ჰქონდა, თუმცა ის კლუბთან დამშვიდობებას მანამდე აპირებს. აქვე სახელდება მისი სავარაუდო შემცველობა — 80-იანი წლების ცნობილი ფეხბურთელი ემილიო ბუტრაგენიო.

ული „ლივერპულს“ გაეყარა

ხმები იმის შესახებ, რომ „ლივერპულს“ დატოვებდა მისი ფრანგი თავკაცი ჟერარ ული, რამდენიმე ხნის წინ გაერცელდა, თუმცა, მას შემდეგ, რაც გუნდმა ჩემპიონთა ლიგის საფურთი გაიწვია, თითქმის ეს საკითხიც აღარ უნდა დასმულიყო. ამას მიაწინებდა თავად ულიეს ოპტიმისტური განწყობაც, — „ლივერპულიდან“ წასვლას არ ვაპირებო...

„ლივერპულის“ ხელმძღვანელობამ მაინც გადაწყვიტა ულიესთან განშორება. „ჩვენ სერიოზული ცვლილებები გვჭირდება იმისთვის, რომ პრემიერლიგის მოგებაზე რეალური პრეტენზია გვქონდეს“, — განაცხადა გუნდის აღმასრულებელმა დირექტორმა რიკ პერიმ.

რაც შეეხება თავად ულიეს, ის არ მალავს თავის უკმაყოფილებას კლუბის ამგვარი პოზიციის გამო და ამბობს: „მოხარული ვიქნებოდი, „ლივერპული“ რომ არ დამეტოვებინა. მაგრამ იმასაც ვიტყვი, რომ ამის

გამო წყენა არავის მიმართ არ გამიწენია“.

ჟერარ ულიე „ლივერპულში“ მუშაობდა 1998 წლიდან. მისი წყალობით გუნდმა ევროპული ფეხბურთის ელიტაში დაიბრუნა ადგილი. 2001 წელი მართლაც რომ ტრიუმფალური აღმოჩნდა: ულიეს შეგირდებმა ზედიზედ ოთხი ტიტული მოიგეს — ინგლისის თასი, ინგლისის ლიგის თასი, უფას თასი და სუპერთასი.

წარმატებულმა და ამასთანავე დაძაბულმა სეზონმა ულიეს ჯანმრთელობაც შეინარა. მას გულის მიიმე შეტევა ჰქონდა, რამაც რამდენიმე ხნით ჩამოაშორა საფეხბურთო სამყაროს, თუმცა, ფრანგმა ძალები მოიკრიბა და საკუთარ გუნდს დაუბრუნდა. მომდევნო წელს ისევ მოიგო ლიგის თასი... ამის შემდეგ კი კლუბის დაღმასვლა დაიწყო. 2003 წელს „ლივერპული“ ჩემპიონთა ლიგაში ვერ მოხვდა, ვერც უფას თასზე ითამაშა სეზონიანად. აღსანიშნავია ისიც, რომ ზაფხულის სატრანსფერო ფანჯარისას გუნდის ხელმძღვანელობას არ გაუძლიერებია „ლივერპული“. ამას დაემატა პრემიერლიგაში „ჩელსის“ ფინანსური მოღონიერებაც და შედეგად ულიეს შეგირდები პრემიერლიგაში მეოთხე ადგილით დაკმაყოფილდნენ. ეს შედეგი კი, როგორც აღმოჩნდა, „ლივერპულის“ მესვეურთა ამბიციურ განწყობას სრულიადაც არ შეესაბამება.

რაც შეეხება ფრანგი სპეციალისტის შემცვლელის ვინაობას, წინასწარი ვარაუდით, ყველაზე კარგი შანსი აქვს ალან კერზიმის, რომლის ხელშიც წინა სეზონში უამბიციო „ჩარლტონმა“ მეშვიდე ადგილი დაიკავა.

გიგა ზორელი

№21 (399) საპრიზო გამოკითხვა-რეიტინგის შედეგები

№21-ე რეიტინგის თემა — „გაგლეწიანი ბიზნესმენი“ — 546 მკითხველი გამოეხმაურა. 4 ბარათი არასწორად იყო შევსებული. კონკურსში 223 ქალისა და 319 მამაკაცის მიერ შევსებული ბარათი მონაწილეობდა.

„ვინ არის დღეს ყველაზე გავლენიანი ბიზნესმენი საქართველოში?“ — ასეთი იყო კითხვა.

სიახლეს ნამდვილად არ წარმოადგენს ის, რომ ზღვარი ქართულ პოლიტიკასა და ბიზნესს შორის დღეს თითქმის არ არსებობს, ქართველი ოლიგარქების პოლიტიკური და ეკონომიკური გავლენა საკმაოდ დიდია. მათ შორის ყველაზე გავლენიანი და ანგარიშგასაწევი ფიგურა კი ბადრი პატარკაციშვილია — ასე ფიქრობს რეპონდენტთა 92%, რომელთაც მაქსიმალური ქულით შეაფასეს იგი. **7,82** საშუალო ქულით პატარკაციშვილი პირველ ადგილზეა.

შემდეგ ადგილზე ქართული ლუდის მაგნატი გოგი თოფაძეა, საშუალო ქულაა 6,27. აღსანიშნავია, რომ სწორედ მან დაიმსახურა ყველაზე მცირე რაოდენობის მინიმალური ქულა — მხოლოდ ორმა მკითხველმა (0,4%) დაუწერა მას 1 ქულა.

თემურ ჭყონია მესამე ადგილზეა საშუალო ქულით 4,87. თუმცა, უნდა აღინიშნოს, რომ მისთვის მიკუთვნებულ მაქსიმალურ ქულებს (0,2%) მინიმალური ქულები (1,7%) სჭარბობენ.

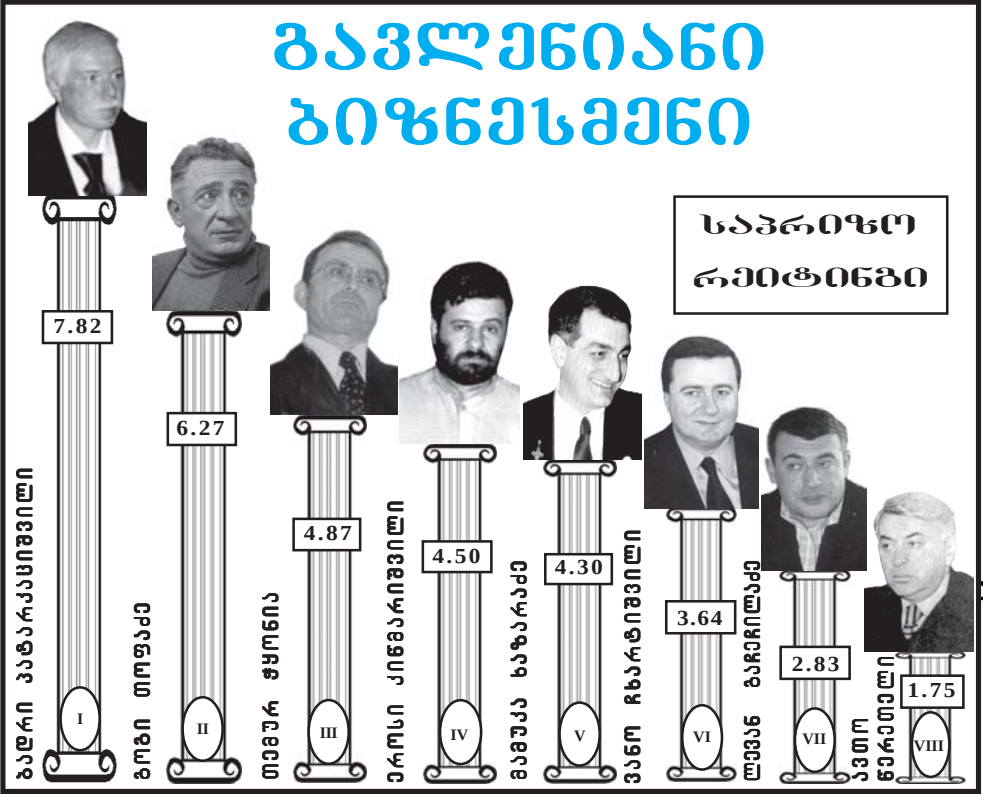
რაც შეეხება ეროსი კინმაჩიშვილს, მის გავლენაზე რეპოლუციის შემდეგ ალაპარაკდნენ. თუმცა, როგორც გვხვდავთ, მკითხველები აქ ჩამოთვლილ ადამიანთა შორის მას არცთუ დიდი გავლენის მქონე ბიზნესმენად მიიჩნევენ. ამ ბოლო დროს აშკარად დაპირისპირებულ მეორე მდგომარეობაშია — ბადრი პატარკაციშვილთან შედარებით მისი გავლენა საკმაოდ მცირეა. მკითხველთა 4%-მა მიაკუთვნა სავაჭრო პალატის ხელმძღვანელს მაქსიმალური — 8 ქულა, ხოლო მინიმალური — 1 ქულა კი რესპონდენტთა 10,4%-ისაგან დაიმსახურა.

უნდა აღინიშნოს, რომ მაქსიმალური ქულების რაოდენობის მიხედვით ის გოგი თოფაძესაც (2,5%) კი უსწრებს.

როგორც ჩანს, მკითხველთა უმრავლესობისთვის გავლენისა და სიძლიერის განმსაზღვრელი პოპულარობაა.

აქ ჩამოთვლილი ყველა ბიზნესმენი საზოგადოებისათვის კარგად ნაცნობია, მაგრამ დაგვეთანხმებით, რომ დღეს ბადრი პატარკაციშვილსა და გოგი თოფაძეს, პოპულარობის თვალსაზრისით, ვერც ერთი მათგანი ვერ შეედრება.

რეიტინგში ავთო წერეთელის ბოლო ადგილი გასულ კვირას „ქართულ თამბაქოში“ ფინანსური პოლიტიკის შესვლითაც შეიძლება აიხსნას. ყოველ შემთხვევაში, ძველი ხელისუფლების დროს „სამგორი ჯგუფის“ თავკაცს ამის წარმოდგენაც კი გაუჭირდებოდა.

საპრიზოს ზუსტად შეიძინა ბარათი-რეიტინგი დაემთხვა. ჩვენი გამარჯვებულები არიან თბილისელები — **თინა ჯიბია**, 44 წლის **ციტო ვარდოსანიძე**, 55 წლის **დურგოზიან ყიფიანი**, 74 წლის **ლივან ჭილიძე**, 38 წლის **როლანდ მანჯავიძე**, 46 წლის **ნესტორ თოფაძე** და ქუთაისელი, 63 წლის **სულიკო ვადაძე** კორიძე.

საპრიზო ფონდი — 100 ლარი მათ შორის თანაბრად განაწილდება. გამარჯვებულებს ვულოცავთ და პრიზის მისაღებად ველით რედაქციაში ოთხშაბათს, 2 ივნისს, 17 საათზე.

P.S. ზოგისთვის შეიძლება ეს უბრალო სტატისტიკაა, მაგრამ ჩვენთვის ეს ასე ნამდვილად არ არის — რეიტინგის მომდევნო ნომერი საიუბილეოა და რიგით — მე-400.

№22 (400) საპრიზო გამოკითხვა-რეიტინგი

„კპირის პალიტრა“ თავისი მკითხველებისთვის აწყობს გამოკითხვებს სხვადასხვა საინტერესო საკითხზე, რაც საშუალებას მოგვცემს (ჩვენ და თქვენ), გავიგოთ საზოგადოების აზრი ამა თუ იმ მოვლენაზე, ფაქტზე და ა. შ.

გარდა ამისა, გამოკითხვა-რეიტინგები საპრიზოა, საპრიზო ფონდით —

100 ლარი

თქვენ მიერ შედგენილი რეიტინგებით დგება ერთი საერთო რეიტინგი, რომელიც გამოქვეყნდება „კპირის პალიტრის“ მომდევნო ნომერში გამარჯვებულის ვინაობასთან ერთად.

პრიზს მიიღებს გამოკითხვის ის მონაწილე, რომლის მიერ შედგენილი (და, რა თქმა უნდა, რედაქციაში გამოგზავნილი) რეიტინგიც დაემთხვევა საშუალოს.

საპრიზო გამოკითხვაში შემოთავაზებული თემების თითოეული გრაფისათვის მკითხველთა მიერ დაწერილი ქულები ჯამდება და შემდეგ იყოფა რეიტინგის მონაწილეთა რაოდენობაზე, რაც გვაძლევს ამ გრაფის საშუალო ქულას.

რამდენიმე გამარჯვებულის შემთხვევაში, საპრიზო ფონდი მათ შორის განაწილდება, ხოლო თუ არც ერთი მკითხველის რეიტინგი არ დაემთხვა საშუალოს, პრიზს მიიღებს მასთან ყველაზე მიახლოებული ვარიანტის ავტორი.

იმ შემთხვევაში, თუკი მიახლოებული ვარიანტიც არ იქნება, თანხა ემატება შემდეგი რეიტინგის საპრიზო ფონდს.

საპრიზო გამოკითხვა-რეიტინგის ბარათის შევსებისას ნუ დაგავიწყდებათ, უპასუხოთ დამატებით კითხვასა და **«მკითხველის პრემიას»**.

№22 (400) საპრიზო გამოკითხვა-რეიტინგის ბარათი რაიონებში განთავსებულ „კვირის პალიტრის“ საფოსტო ყუთებში მოათავსეთ ოთხშაბათის, 2 ივნისის 10 საათამდე, თბილისში — ხუთშაბათის, 3 ივნისის 13 საათამდე.

© თბილისი

ყურადღება! რეიტინგის ბარათები პარალელურად იბეჭდება **ქურნალ რეიტინგში**. თქვენ შეგიძლიათ ამოჭრათ ისინი, შეაყვანოთ და მითითებულ ყუთებში გამოგზავნათ **„კვირის პალიტრის“** საფოსტო ყუთების საშუალებით. აღნიშნული ბარათებით ისევე მიიღებთ მონაწილეობას კონკურსში, როგორც „კვირის პალიტრიდან“ ამოჭრილი ბარათებით.

თემა №22(400) — კრიტიკის ობიექტი

ყველაზე სწორად ვინ სჯობა თქვენი კრიტიკის ობიექტი დღეს (ჩამოთვლილთაგან)? დაუწერეთ მას **8** ქულა, მომდევნოს — **7** და ა.შ. 1-მდე.

№22(400) საპრიზო გამოკითხვა-რეიტინგი	
№	ქულა
1	სამართლდამცემლები
2	ტელეჟურნალისტები
3	მოუზიწენის წარმომადგენლები
4	პრაზიდიანტი
5	მთავრობა/მინისტრები
6	პარლამენტში/მაღალსაფეოქოში
7	მსხვილი ბიზნესმენები
8	პარლამენტარები

დამატებითი კითხვა		
მოგონეთ თუ არა კონკურსში გამარჯვებული საქართველოს გერბი?		
დიახ	არა	მიჭირს პასუხის გაცემა

(შესაბამისი უჯრა გადამსწერეთ)

მკითხველის პრემია

დაასახელეთ ნომრის საუკეთესო ჟურნალისტური ნამუშევარი

✓

თქვენი სახელი, გვარი _____

მალაქი (რაიონი) _____

ასამი _____ ტელეფონი _____

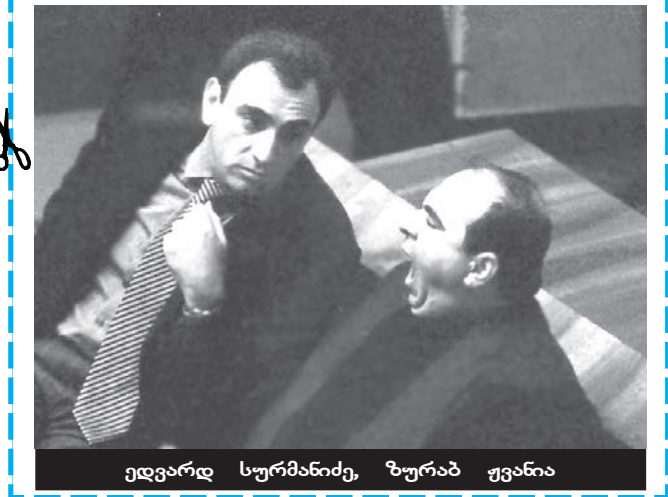
• ფოტოპალიტრა •

გთავაზობთ თქვენთვის ნაცნობი პიროვნებების ფოტოებს. გთხოვთ, პასუხები გამოგვიგზავნოთ „კვირის პალიტრის“ საფოსტო ყუთების საშუალებით. ყველაზე ორიგინალური პასუხები გამოქვეყნდება გაზეთის შემდეგ ნომერში.

რას ღაპარქმევდით?

თქვენი სახელი, გვარი _____

მალაქი (რაიონი) _____

ედგარდ სურმანიძე, ზურაბ ჟვანია

წინა ნომრის „ფოტოანტიკვარში“ გამოქვეყნებულ ფოტოს ასეთი მინიშნება ჰქონდა — „ლეკიანობას ერთხელ გადავუჩინე“. როგორც ჩანს, ამ ფრაზამ სწორ გზაზე დააყენა მკითხველი — სწორედ მანქანით გაიტაცეს და გადამალეს კახეთის დღევანდელი გუბერნატორი **პეტრე ცისკარიშვილი** კავკასიონის მიუვალ ხეობაში და მკითხველთა 92%-მა ზუსტად ამოიცნო იგი. თუმცა დასახელებულთა შორის ვანო მერაბიშვილი, ცოტენ ბაკურიძე და რევაზ ჩელებაძეც აღმოჩნდნენ.

ზურა ნიკოლაიშვილის მეგობრული შარგი

პეტრე ცისკარიშვილი, 4 წლის

